

na
(in)

University of Jaffna
250340



Library



THE CENTRAL

University of Jaffna

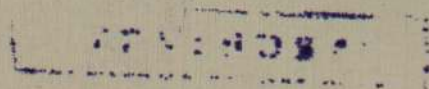
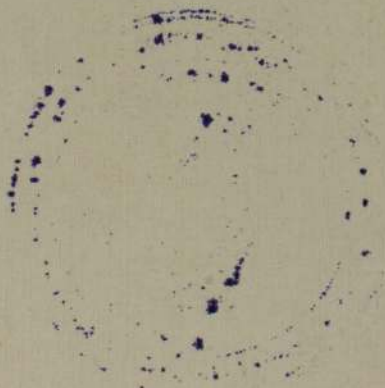
373

JAF

250340(AR; Main)

Vol. XLI.

1965



373
JAF AR

“ ம த்தி ய ம் ”

THE CENTRAL



University of Jaffna

250340



Library

250340

250340

ARCHIVES

Handwritten signature or name, possibly 'S. Arif'.

" 1 1 1 1 1 "

THE CENTRAL



LIBRARY

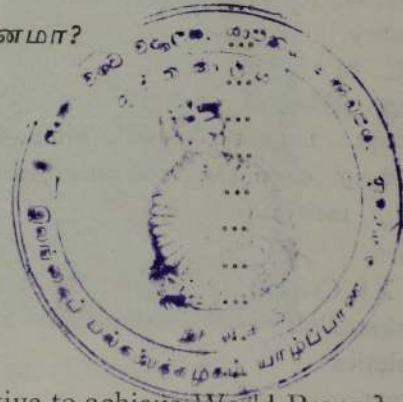
328340

LIBRARY

பொருளடக்கம்

பக்கம்

கடவுள் வணக்கம்	1
தமிழ்த்தாய் வணக்கம்	2
ஆசிரியர் குறிப்பு	3
இறை வழிபாடு	6
கவிதை அழகு	8
தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகமும் தமிழர் தலைவர்களும்	13
சம உரிமைக் கொள்கையின் தொண்டன்	16
இலங்கையின் பொருளாதார வளம் பெருக வழிகள்	18
விருந்தோம்பல்	20
சைவ மங்கையர்	22
எங்கள் விடுதி	24
விடாமுயற்சி	26
எமது கல்வியமைப்பு முறை மாற்றப்பட வேண்டும்	27
கம்பன் கண்ட பெண்மை	29
மலைநாட்டிலே சிலநாள்	31
குழந்தை உள்ளம்	33
தாயும் சேயும் புயலுக்குப் பலி	35
கனவுக் கன்னி	36
சித்தம் தெளிவிழந்ததுவே...	37
சுகித்திடவே	38
தேசிய சேவை	38
இன்னொசெய்தாரை...	41
உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்	43
பறவைகள்	44
நல்வாழ்வைத் தருவது சமயமா? விஞ்ஞானமா?	45
கதிர்காமம்	47
கடற்கரைக் காட்சி	48
கல்லூரி விடுதியில் நாடகம்	49
We will build	51
College Song	52
Editorial	53
Editorial Notes	55
A Prefect thinks Aloud	58
Central	60
U. N. O. or a World Parliament is more effective to achieve World Peace?	61
Biology in place of Religion in the School Curriculum	63
Jaffna and its Water Problem	67
Jaffna Central—A Paradise	72
Science in the Mother-tongue	73
The Seven Ages of Women	75
The Art of Forward Play (Hockey)	76
Outlines of Zoology	77
Why do Women Talk more than Men?	78
The Immortal Bard	80



	Page
Thermo Nuclear Energy ...	82
Prize Day — 1965 ...	83
The Principal's Prize - Day Report ...	97
Prize Day Address ...	103
Memorial Prizes ...	103
List of Prize Donors ...	104
Jaffna Central College Old Boys' Association ...	106
Jaffna Central College Old Boys' Association (Colombo Branch) ...	107
Teachers' Circle dinner in honour of Mr. A. E. Tamber ...	108
Farewell by the Old Boys and Teachers' Circle ...	109
The School and the Staff bid Farewell to Mr. Tamber ...	109

Reports — 1965

Jaffna Central College Teachers' Circle ...	110
Romaine House ...	114
Wilkes House ...	115
Bullough House ...	116
Percival House ...	117
Board of Prefects ...	118
Board of Hostel Prefects ...	120
Rigg Hall Union ...	121
First Jaffna Scout Group ...	123
Wolf Cub Pack ...	124
H. S. S. Union ...	125
G. C. E. (Advanced Level) Science Union ...	126
G. C. E. (Ordinary Level) Arts Literary Association ...	127
Library ...	128
S. C. M. ...	129
இந்து இளைஞர் மன்றம் ...	130
கனிஷ்ட பாடசாலை விளையாட்டுப் போட்டி ...	131
உயர்தர வகுப்புக் கலை மன்றம் ...	132
தமிழ் மன்றம் ...	133
Sports ...	134
1st XI Cricket ...	134
Basket Ball ...	135
Athletics ...	136
Soccer ...	136
Volley Ball ...	137
Badminton ...	137
Hockey ...	138
Colours Winners ...	139
Photographs ...	140
Student Office-Bearers ...	141
The Staff ...	143
In Memoriam ...	146

OUR PRINCIPAL



E. SABALINGAM Esq., B. Sc. (Lond.) P. G. T.

THE VICE - PRINCIPAL



S. MAHALINGAM Esq., B. A. (Lond.) Dip-in-Ed. (Cey.)

ம த்தி ய ம்

யாழ் மத்திய கல்லூரி ஆண்டு மலர்

ஆசிரியர்கள் :

K. K. நடராஜன்

K. ஜனகா

நிர்வாகி :

W. B. அழகக்கோன்

மலர் XLI

மார்ச்சு 1965

கடவுள் வணக்கம்

பரிதி யாளைப் பல்வேறு சமயங்கள்
சுருதி யாளைக்கண் டார்மனம் மேவிய
பிரிதி யாளைப் பிறரறி யாததோர்
சுருதி யாளைக்கண் டர்தொழற் பாஸதே.

ஆதி யாளை யமரர் தொழப்படும்
நீதி யாளை நியம நெறிகளை
ஓதி யாளை யுணர்தற் கரியதோர்
சோதி யாளைக்கண் டர்தொழற் பாலதே.

தமிழ்த்தாய் வணக்கம்

பல்லுயிரும் பலவுலகும் படைத்தளித்துத் துடைக்கினுமோர்
எல்லையறு பரம்பொருள்முன் இருந்தபடி இருப்பதுபோல்
கன்னடமும் களிதெலுங்கும் கவின்மலையா ளழுந்துளவும்
உன்னுதரத் துதித்தெழுந்தே ஒன்றுபல ஆயினும்
ஆரியம்போல் உலகவழக் கழிந்தொழிந்து சிதையாஉன்
சீரிளமைத் திறம்வியந்து செயல்மறந்து வாழ்த்துதுமே.

ஆசிரியர் குறிப்பு

பரைய அதிபரும் புதிய அதிபரும்

சென்ற ஆண்டு ஐப்பசித் திங்கள் (ஒக்டோபர், 1964) வரை எம் அதிபராயிருந்த திரு. A. E. தம்பர் அவர்கள் அப்பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றுள்ளார்கள். திரு தம்பர் அவர்கள் யாழ். மத்திய கல்லூரியில் ஆசிரியராயிருந்து பணியாற்றிய ஒரு பெரியாரின் புதல்வர். அவர்கள் இக்கல்லூரியிலேயே கற்றவர்கள். இக் கல்லூரியில் விஞ்ஞானப் பகுதி ஆசிரியராகப் பல ஆண்டுகள் பணி புரிந்து வந்தவர்கள். பின், உப அதிபராக இருந்து கடனாற்றியவர்கள். ஈற்றில், இக்கல்லூரியின் அதிபராக இருந்து சில ஆண்டுகளாக அரும்பணி புரிந்தவர்கள். இவர்கள் அகில இலங்கை ஆசிரியர் சங்கத் தலைவராக இருந்தும், கல்வி சம்பந்தமான ஆலோசனைச் சபைகளிலும், நிருவாக சபைகளிலும், விசாரணைக் குழுக்களிலும் இருந்தும் ஆற்றிய பெரும்பணியை ஆசிரியர் உலகம் நன்கறியும். இதுமட்டுமல்ல, சமூக முன்னேற்றங் கருதி உழைத்த எம் நாட்டுத் தலைவர்களுள் திரு. தம்பர் அவர்களும் ஒருவராவர், கலை, கலாசாரம், இலக்கியம், அரசியல் ஆகிய அனைத்திலும் அவர் ஈடுபட்டுழைத்துப் புகழீட்டியவர். தேசியத்தில் திளைக்கும் உள்ளமும் உயர்ந்த கருத்துக்களும் எவரோடும் இனிதாகப் பழகும் இயல்பும் பேச்சுவன்மையும் பிறவும் இவரைத் தகுதி வாய்ந்த ஓர் அதிபராக்கின. இவ்வாறு நெடுங்காலம் பல்லாற்றினும் இக்கழகத்துக்குப் பணிபுரிந்த இவர்கள் தமது அநுபதாவது ஆண்டில் ஓய்வு பெற்றபோது மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் பழைய மாணவர்களும் அவர்களுக்கு அன்புகனிந்த பிரியாவிடை நல்கினர். இப்பெரியார் இன்னும் பல ஆண்டுகளுக்கு அரிய தொண்டுகள் புரிந்து நெடிது வாழ்வாராக.

திரு. தம்பர் அவர்கள் ஓய்வுபெற்றுக்கொண்ட அதே சமயத்தில் அவர்தம் இடத்தை நிரப்புதற்குப் புதிய அதிபராக வந்துள்ளவர் திரு. இ. சபாலிங்கமவர்களாவர். திரு. சபாலிங்கமவர்கள் ஆசிரிய உலகத்துக்கோ மாணவருலகத்துக்கோ புதியவரல்லர். அவர்கள் பல ஆண்டுகளாகக் கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரியில் உப அதிபராக இருந்து பெரும் பணி புரிந்தவர்கள்; அநுபவம் மிக்க ஆசிரியர்; ஆசிரிய உலகத்தாரால் நன்கு மதிக்கப் பெறும் தலைவர். பிற நாடுகளுக்குச் சென்று ஆங்காங்குள்ள கல்வி முறைகளை ஆராய்ந்தறியும் வாய்ப்பும் பெற்றவர். விளையாட்டுத் திறமையும், எடுத்த கருமத்தைத் தொடுத்து முடிக்கும் உறுதியும், கட்டுப்பாடும் உடையவர்கள். ஆங்கில விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாக இருந்தும், அழகான தமிழில் இக்காலத்துக்கு இன்றியமையாத முறையில் இனிதாகவும் எளிதாகவும் பேசுந்திறன் வாய்ந்தவர்கள். முதியவருமல்லர்; அநுபவக் குறைவான புதியவருமல்லர். ஓர் அதிபராகக் கடனாற்றுவதற்கு வேண்டிய அநுபவத்தோடு கூடிய வயசோடு பல நல்ல அம்சங்களும் பொருந்தப் பெற்றவர். யாழ் மத்திய கல்லூரிக்

குப் பெருமைதரக்கூடிய வகையில் அவர்கள் தொண்டாற்றுவார்கள் என்பது எம் நம்பிக்கை. அதற்குரிய அறிவுகளை அவர்கள் அதிபர்ப் பதவியை ஏற்றுக்கொண்ட ஓர் ஆண்டுக்குள்ளேயே நாம் காண்கிறோம். இவர்களை நாம் மனங்கனிந்து வரவேற்கின்றோம். இவர்கள் பணியால் கல்லூரி மேன்மேலும் பல துறைகளிலும் வளர்பிறைபோல வளர்வதாக வாழ்க யாழ் மத்திய கல்லூரி.

திரு. சபாலிங்க மவர்கள் அதிபராக்கப்பெற்ற அதே சமயத்தில் எம் கல்லூரியிற் பல ஆண்டுகள் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய திரு. S. மகாலிங்க மவர்கள் உப அதிபராக உயர்த்தப்பெற்றுள்ள மகிழ்ச்சிக்குரிய சம்பவத்தையும் யாம் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றோம். திரு. மகாலிங்கமவர்கள் அனுபவம் வாய்ந்த ஓர் ஆசிரியர் மட்டுமல்ல, ஆராய்ச்சிமிக்க ஒரு நூலாசிரியருமாவர். இவர்கள் இக்கல்லூரியில் நீண்டகாலமாக ஆசிரியராகக் கடனாற்றி வரும் அநுபவமும் அறிவும் பெற்று விளங்குதல் புதிய அதிபர்க்கும் கல்லூரிக்கும் உறுதுணையாக அமைந்துள்ளது எனலாம். இவர்களையும் யாம் அன்பு கெழுமிய பாராட்டுதலோடு வரவேற்கின்றோம்.

புத்தாண்டு வாழ்த்துகள்

சில ஆண்டுகள் வெளிவராதிருந்த எம் கல்லூரி மலர் இவ்வாண்டு வெளிவருகின்றது. அவ்வாறு வெளியாகும் நாள் கிறிஸ்துமஸ் நாட்களோடு அண்மியரும் புத்தாண்டை யடுத்து வருவது மகிழ்ச்சிக்குரியதொன்றாகும். 1966-ம் ஆண்டு பிறக்கிறது. முதுமை கழியப் புதுமையோடு மலர்ந்து வரும் இப் புத்தாண்டு எவர் மனத்திலும் எழுச்சி பயப்பதொன்றாகும். கருத்திலும் குறிக்கோள்களிலும் செயலாற்றுந் திட்டங்களிலும் இன்ப எதிர்நோக்கோடு ஆரம்பிக்கும் இவ் வாண்டுப் பிறப்பைப் பொதுவாக எவரும், சிறப்பாக மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் விருப்போடு வரவேற்பர். இவ் வாண்டில் இன்னின்னவற்றையெல்லாம் ஆற்றுவோம் என்று திட்டமிட்டுத் தத்தங் கருமங்களை ஆற்றத் தலைப்படுவர். கல்விக்கழக நடைமுறைகளில் சில மாற்றங்களையும் இவ்வாண்டில் யாம் பெறவிருக்கின்றோம். வாரந்தோறும் சனிக்கிழமை ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் ஓய்வெடுத்துக்கொள்ளும் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் அதற்கு மாறாக அந்நாட்களில் வேலைசெய்ய நேரிட்டிருக்கிறது. பெளர்ணமி தினங்களும் அதற்கு முதனாட்களும் ஓய்வு நாட்களாக, அரசாங்க விடுமுறை நாட்களாகக் கொள்ளப்படும். வேறு எந்த நாட்டிலும் இல்லாத வழக்கத்தை இலங்கை அரசாங்கம் மேற்கொண்டுள்ளது. இதுகாறும் இம்முறையிற் பழகாத எமக்குச் சின்னாட்களுக்கேனும் கஷ்டமாகவே இருக்கும். ஆயின், பழக்கத்தில் வருந்தோறும் அதை மறந்தேவிடுவோம் என்பது சொல்லவேண்டுவதில்லை. எனினும், மாற்றம் மாற்றமேயாம். இத்தகைய சிறிய மாற்றங்கள் ஏற்படினும் எமக்கெல்லாம் இன்பமான முன்னேற்றங்களை அளிப்பதில் இவ்வாண்டு ஏமாற்றத்தைத்

தராதென்றே நம்புவோமாக; எதிர்பார்ப்போமாக ஆகவே மாணவச் செல்வர்களுக்கும் அவர்தம் பெற்றோருக்கும் ஆசிரியத் தோழர்களுக்கும் பிறர்க்கும் எம் புத்தாண்டு வாழ்த்துகளைத் தெரிவிக்கின்றோம். வாழ்க. பெருமையடைகின்றோம்

யாழ். மத்திய கல்லூரி பலவகையிற் பெருமையுற்று விளங்கும் கல்லூரியாகும். வண. பேர்சிவல் போன்ற பெரியோர் இருந்து கல்வி விருத்திக்காக உழைத்து வந்த கல்லூரியாகும். யாழ் நகரின் மத்தியில் நடுநாயகமாக விளங்கும் பழைய கல்விக் கழகமாக விளங்குவதுமட்டுமல்ல, விளையாட்டுத் துறையிலோ, சிற்பம், ஓவியம், சித்திரம் முதலாம் கலைத்துறையிலோ, கல்வித்துறையிலோ பலலாண்டுகளாகச் சிறந்து விளங்கும் கல்லூரியுமாகும். சிறந்த நீதியரசர்கள், நியாயதூரந்தரர்கள், வழக்கறிஞர்கள், வைத்திய விற்பன்னர்கள், பொறியியல் வல்லுநர்கள், பண்பமைந்த ஆசிரியர்கள், அரசியல் தலைவர்கள் ஆகியோரைப் பன்னூற்றுக் கணக்காக ஆக்கித் தந்த அரிய கழகமுமாகும். தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் நாட்டுக்கும் அரும்பணி புரிந்த ஸ்ரீலங்கை ஆறுமுகநாவலர் அவர்களைப்பற்றி அறியாதாரார். அவரை அறியாதார் அறியாதாரே. அப்பெரியார் ஆங்கிலக் கல்வி கற்ற கழகம் இக்கழகமேயாம். சிலகாலம் ஆசிரியராக விருந்து பணியாற்றிய இடமும் இதுவேயாகும். பேர்சிவல் அவர்களின் வேண்டுகோளின் படி விவிலிய நூலைச் செவ்வனே செந்தமிழில் மொழிபெயர்த்துப் புகழ் நிறுவிய இடமும் இதுவேயாகும். அவர் சைவத் தொண்டும் தமிழ்த் தொண்டுச் செய்தற்கு அடிக்கோலிய ஸ்தாபனமும் இதுவேயெனின், மிகையாகாது. இப்பெரியாரைத் தேசியத் தலைவர்களுள் ஒருவராகக் கொண்டு மற்றெவ்வாண்டுகளினும் மிக்க சிறப்போடு நாடு அவருக்கு விழா வெடுக்கலாயிற்று. அரசாங்கத்தாரும் அதை ஆதரிப்பாராயினர். அவர் உருவமைந்த முத்திரைகளும் வெளிவர ஏற்பாடாயிற்று. இதுகண்டு, தன் மகனைச் சான்றோனெனக்கேட்ட தாய்போல யாழ். மத்திய கல்லூரி பெருமையடைகின்றது. யாம் பெருமையடைகின்றோம்.

ஈதலெனும் நற்குணம்

ஈதலென நற்குணமொன் றினைந்தவர்பா லெவ்வகைய
திதுபெறுங் குணமுறினுஞ் செஞ்சுடர்முற் பனிபோலாம்;
ஆதலினால் மானிடர்க்கு மமரருக்கு மியாவருக்கும்
மேதினியிற் கொடைநிறா விளங்குதுணை வேறிலையால்.

இல்ஹஞ்செய் யில்லவளு மேனையரு மிருநிதியும்
நல்லரசும் வளநாடும் நமனார்கைப் படும்பொழுது
புன்னுமொரு துணையாகப் பொருந்துவரோ வறமொன்றே
வல்லதுணை யாயிருந்து வாட்டமுறல் மாற்றிடுமால்.

இறை வழிபாடு

விஞ்ஞானமும், நாகரீகமும் முன்னேறி மனிதனின் வாழ்க்கை முறைகளையும், வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளையும் நாளுக்கு நாள் மாற்றிக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய உலகில் புதுமையான எண்ணங்கள், புரட்சிக் கருத்துக்கள் மனிதரிடையேயும் முக்கியமாக இளைஞர்களிடையேயும் காணப்படுதல் இயல்பு. இப்படியான புரட்சி, புதுமை என்ற போர்வையின் கீழ்ச் சிலர் கடவுள் இல்லையென்றும், இளைஞர்களிற் பலர் அப்படிச் சொல்வதைத் தமக்குக் கௌரவமென்றும் எண்ணுவதையும் காணலாம். பொதுவுடைமை நாடுகளில் நாஸ்திகம் நன்கு பரவியிருப்பதைக் காணக் கூடியதாயிருக்கின்றது. இக் கட்டுரையின் நோக்கம் கடவுளினதும் சமயவழிபாட்டினதும் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தலே.

எமது உயிர்க்குரிய இயல்புகளில் ஒரு துணையை நாடி நின்றலுமொன்று. உண்மைத் துணையாகிய பரம்பொருளை உணர்ந்து அதன்கீழ் வாழ்க்கை நடாத்தும் இயல்பானது மனித வாழ்வை மற்றைய உயிர்களினது வாழ்க்கையிலும் பார்க்கச் சிறப்படையச் செய்கின்றது. அந்த உண்மைப் பொருளே எம்மை இயக்குகின்றது. எல்லாவற்றையும் செயற்படுத்துகின்றது. எனினும், அச்சக்தி எமது அறிவினாற் காணமுடியாத ஒரு மாபெரும் பொருள். அச்சக்தியே கடவுள். அதை அடைய நாங்கள் உபயோகிக்கும் மார்க்கங்களே சமயங்கள்.

வெப்ப மாற்றத்தால் பனிக்கட்டியும், நீரும், நீராவியும் வெவ்வேறு தோற்ற முடையனவாக இருந்தாலும் அவற்றின் மூலப் பொருள் ஒன்றே. ஒரு ரூபாவை ஒரு கோடிஸ்வரன் அற்பமாக மதிக்கும்

அதே நேரத்தில் பிச்சைக்காரன் ஒருவன் தான் கனவிலும் கருத முடியாத பொருளென எண்ணுகின்றான். ஒரு பெண் ஒருவனுக்குக் காதலியாய் இருக்கலாம். வேறொருவனுக்குச் சகோதரியாய் இருக்கலாம். இன்னொருவனுக்கு மகளாயிருக்கலாம். இவற்றிலிருந்து நாம் அறியக் கூடியது என்னவென்றால், பொருள் ஒன்றாகவிருந்தாலும் எல்லாரும் ஒரே மாதிரிக் கருதமாட்டார்கள். கருதவும் முடியாது. அதேபோலவே கடவுள் வெவ்வேறு பெயர்களால் வெவ்வேறு சமயத்தினரால் அழைக்கப்பட்டாலும் கடவுள் ஒருவரே. மனிதனின் சிந்தனைகள் வேறுபட்டமையினாலேயே பல சமயங்கள் தோன்றின.

இயற்கையினால் தனது செயல்கள் தடைப்படுதலையும், இயற்கையினால் தனக்கு அல்லல்கள் ஏற்படுவதையும் கண்ட மனிதன் இயற்கையென்ற அந்தக் காணமுடியாத மாபெரும் சக்திக்குப் பயப்படத் தொடங்கினான். அப்பயமே பின்பு அன்பாக மாறி இன்று வழிபாடாகக் கருதப்படுகின்றது என்று கூறலாம். அச்சக்தியை வழிபடுவதின் மூலமும் நற்செயல்களைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலமும் அச்சக்தியின் தண்டனைகளிலிருந்து தப்பி விடலாமென மனிதன் கருதினான்.

எந்தச் சமயத்துக் கொள்கைகளை எடுத்துக் கொண்டாலும் அவைகள் நீதியையும், ஜீவகாருண்னியத்தையும், மனிதனைத் தீய செயல்களிலிருந்து தடுப்பதையுமே தமது கொள்கைகளாகக் கொண்டிருப்பதைக் காணலாம். உலகில் தற்போது நடைமுறையில் இருக்கும் சட்டங்களும், நீதி முறைகளும் சமயங்கள் தோன்றி எவ்வளவோ காலத்திற்குப் பின்பே வந்தன. எனவே, அறிவிற்குறைந்து காட்டு மிராண்டிகள் போல

வாழ்ந்து வந்த மனிதனை மனிதனாக வாழ வைத்தது சமயமென்றால், மனித வர்க்கத்தை நீதித்துறையில் நாகரீகமடையச் செய்தது சமயமென்றால், நாடோடிகள் போல அலைந்து திரிந்த மனித இனத்தை அணி, அணியாக ஒன்றுக்கி அவர்களிடையே நெருக்கத்தையும், ஒற்றுமையையும், சகோதர மனப்பான்மையையும், பாசத்தையும் வளரச் செய்தது சமயமென்றால் அது மிகையாகாது. எனவே, கீழ்நிலையிலிருந்த மனிதனைக் கட்டுக்கோப்போடு கண்ணியமாக வாழும் நிலைக்குக் கொண்டுவந்தது சமயமென்பது புலனாகின்றது. சமய வழிபாட்டில் சில மூடப்பழக்கங்கள் இருப்பதற்காகச் சமய வழிபாடே பிழை, கூடாது என்று நாம் கூறமுடியாது. மதவழிபாட்டை மாற்றுதலால் அவனுடைய வாழ்க்கையையே மாற்றியமைத்து அதன் மூலம் அவனுடைய வாழ்க்கையில் இதுவரை தடுக்கப்பட்டிருந்த தீய செயல்கள் அவனுடைய வாழ்க்கையைப் பாழாக்கி விடலாம். எனவே, “மதம் என்பது மக்களின் அபின்” எனப் பொதுவுடைமைவாதி லெனின் கூறியது எவ்வளவு பொருத்தமற்றது என்பதை நாம் உணரலாம்.

கடவுளுக்கு விழா எடுப்பதிலும், பூஜைகள் நடாத்துவதிலும் பல்லாயிரக் கணக்கான ரூபாய்களை வீணாகச் செலவழிக்கின்றார்கள் என்று நாத்திகர்கள் பிழை சொல்கின்றார்கள். நாம் ஒருவரில் வைக்கும் அன்பு அவருக்கு எமது அன்புக்காணிக்கையாக ஏதும் அளிக்கத் தூண்டுகின்றது. ஆனால், அதைக்கேட்டார் என்பதாலோ அல்லது அது அவருக்கு அவசியம் என்பதாலோ நாம் அதைச் செய்யவில்லை. அதே போலவே கடவுளின் மேல் வைத்திருக்கும் பேரன்பின், பெரும் பக்தியின் மேலிட்டால் சிலர் இப்படிச் செய்கின்றார்கள். ஆகவே இது கடவுளின் பிழையோ அல்லது இதைச் செய்பவரின் பிழையோ அல்ல. ஆனால், நாம் பிரதிபலனை எதிர்

பார்த்துக் கடவுளை வழிபடுதலும், பூஜை செய்தலும் பிழையானது. அப்படிச் செய்யும் பொழுது நாம் கடவுளை லஞ்சம் வாங்குபவரின் நிலைக்குக் கொண்டு வருகின்றோமென்பதை மறக்கலாகாது.

பெரும்பாலும் சைவ சமயமென்றால் பிராமணரையும், கிறிஸ்தவ சமயமென்றால் பாதிரிமாறையும் தூற்றுதலையே நாஸ்திகர்கள் தங்கள் தலையாய கடனாகக் கருதுகின்றனர். எங்களுடைய அன்பையும் பக்தியையும் வளர்க்கின்றவர்களாக, எங்களுக்கும் கடவுளுக்குமிடையே ஒரு பாலமாக அவர்கள் திகழ்கின்றார்கள் என்றால் அது மிகையல்ல. எனவே, அவர்களின் பெருமையும் அவர்கள் செய்யும் உன்னத பணியின் சிறப்பும் எத்தகைத்து என்பதை நாம் உணரலாம். கல்லிலே கடவுள் இருக்கின்றாரா? லிங்கத்தில் கடவுள் இருக்கின்றாரா? என்று கேட்கின்றார்கள். நாங்கள் ஒரு படத்தை வரைந்தால் நாங்கள் வரைந்த பொருள் அதிலே வந்து விடுவதில்லை. ஆனால், அதன் உருவத்தையே காண்கின்றோம். அதேபோல நாங்கள் கடவுளை எப்படி இருப்பாரெனக் கற்பனை பண்ணி அதேபோல் உருவகஞ் செய்து வழிபடுகின்றோம். மேலும் நன்கு பக்தி வயப்பட்டவனுக்குக் காணப்படுவதெல்லாம் இறைவன் மயமாகவே தோன்றும்.

வழிபாட்டிற்காகக் கோவில்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கேதான் கடவுள் இருப்பார் என்பதற்காகக் கட்டப்படவில்லை. எனினும் வழிபாட்டிற்கு ஏற்ற இடம் கோவிலே. ஏனெனில் அங்கேதான் வழிபாட்டிற்குத் தேவையான தூய்மையும், அமைதியும் நிலவுகின்றன. வழிபடுவதற்குக் கோவில் தேவையா? கோவில்கள் எல்லாம் தொழிற்சாலைகளாக மாறவேண்டும் என்று கூறும் புரட்சிவாதிகள் கோவிலின் அவசியத்தை உணர்வார்களாக.

கோவிலுக்கு அழகாக அலங்காரம் செய்து கொண்டு போய்க் கடமையைச்

செய்வது போல் வழிபடுவதிலும் பார்க்க, எங்கிருந்தாயினும் இறைவனை ஒரு கணமேனும் உள்ளத் தூய்மையோடும், பயபக்தியோடும், ஆர்வத்தோடும் பூஜிப்பது மேல். உண்மையான உள்ளத் தூய்மையும் அன்பும் எம்மிடமிருக்குமாயின் இறைவனை எம் மனத்தில் வைத்தே வணங்கலாம்.

மறைந்த மாபெரும் விஞ்ஞான மேதை ஐன்ஸ்டீனே “எம்மால் அறிய முடியாத மேம்பட்ட ஒரு சக்தி இருக்கின்றது. அதைக் கடவுளெனக் கருதலாம்” எனக் கூறினார். எனவே, ஏவுகணை மூலம் விண்வெளியில் சில மணித்தியாலங்கள் பிரயாணஞ் செய்தவர்கள் (ககாரின்) “கடவுளைத் தாம் அங்கே காணவில்லை” என்பதும், அரை குறையாக விஞ்ஞானம் படித்தவர்கள் கடவுளில்லை யென்பதும் எவ்வளவு கேலிக்கிடமானது! மேலும் எவ்வளவோ விஸ்தாரமுடைய விண்வெளியில்

ஒரு சிறிது தூரம் பிரயாணஞ் செய்தவர்கள் கடவுளைக் காண்பது எங்ஙனம்? அன்றியும் புறத்தே கடவுளைத் தேடுவதா? அகத்திலல்லவா அவனைக் காணவேண்டும்.

சமயங்கள் வெவ்வேறு கொள்கைகளைக் கொண்டிருந்தாலும் அவற்றின் நோக்கம் இறைவனை அடைவதே. எனவே அவைகளின் மார்க்கங்கள் மாறுபட்டனவாயிருந்தாலும் நோக்கம் ஒன்றே. ஆகையினால் நாங்கள் எச்சமயத்தைச் சார்ந்தவர்களாயினும் வீணாகக் கழிக்கும் நேரத்தின் ஒரு சிறு பகுதியையேனும் எமக்குப் பேரின்பத்தைத் தரக்கூடிய இறைவனை மனத்தூய்மையோடு வழிபட்டு அவனது அன்பையும், கடைச்சத்தையும் பெற முயற்சிப்போமாக.

T. பொன்னம்பலம்

G. C. E. Ad. Level (Maths)

★ கவிதை அழகு ★

இவ்வுலகில் பார்க்குமிடமெல்லாம் அழகு அள்ளிச் சொரிந்து கிடக்கிறது. நீண்டு பரந்து, விரிந்து கிடக்கும் நிலவானிலே, நெடிய அலைகடலிலே, தகிக்கும் ஞாயிறிலே, குளிரும் தண்மதியிலே, ஓடிவரும் அருவியிலே, ஆடி விடும் நீர்வீழ்ச்சியிலே அழகு ததும்புகிறது.

வான் நோக்கி நிமிர்ந்திருக்கும் மலையிலே, கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும் வன்ன வன்னக் கலைநிறைந்த சிலைகளிலே, ஜவியங்களிலே, சின்னஞ்சிறு வண்ணப்பறவைகள் சிறகடித்துப் பறப்பதிலே இருப்பதெல்லாம் அழகு! மானின் நீண்ட

வழியிலே, மயிலின் தோகையிலே, மலரின் இதழிலே, செடிகள் கொடிகள் அசைவிலேயெல்லாம் அழகைக் காணலாம். கவிதைக்கு எதுகை மோனை அணர்விலே, ஓசையிலே, ஒலியிலே, இசையிலே, பொருட் செறிவிலே அழகு இருக்கிறது.

“உள்ளதுள்ளது கவிதை — இன்பம்

உருவேடுப்பது கவிதை

தென்னத் தெளிந்த தமிழில் — உண்மை

தேரிந்துரைப்பது கவிதை”

கவிதை என்றால் என்ன என்பதற்கு மேற்கண்ட கவிமணியின் செய்யுள் வரைவிலக்கணம் வகுக்கிறது. இத்தகைய உள்ளத்

திவிருந்து பெருகும் உணர்ச்சி மயமான கவிதைகளில் படிப்பவர் கண்ணையும், கருத்தையும் கவர்ந்து இழக்கக்கூடியதாய், மேற் சொன்ன அழகுக்கெல்லாம் அழகாய் விளங்கும் அழகுக் கவிதைகளில் உள்ள "அழகை" ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

சீவக சிந்தாமணியிலிருந்து ஒரு பாடல் :
 "துங்குசிறை வாவலுறை தொன்மங்க ளன்ன
 ஓங்குலம் நையவதன் உட்பிறந்த வீரீ
 தங்கக்கட னகுமது தாக்கவரு நீர்சொல்
 நீங்கக்கட னகுமேதி ரென்றேழுந்து போனான் "

இன்பமான இனிய அழகிய ஓசை இப் பாடல் முழுவதும் நிறைந்து கிடக்கிறது. ஓசை அழகு தான, தன, தான என்ற மெட்டில் பூத்துக் குலுங்குகின்றது. ஓசையணாயைச் சிறப்பிக்கும் எதுகை அணி 'துங்கு,' 'ஓங்கு' 'தாங்கு,' 'நீங்கு' என்ற சொற்களில் உள்ள "ங்" கில் வந்து அழகு படுத்துகிறது.

மறைத்து இனிய அழகிய வடிவத்துடன் அன்னம்போல் அசைந்து செல்லும் உண்மையுருவை குர்ப்பநகையின் அழகைக் கம்பர் கூறும்போது, அவள் அன்ன நடையின் மென்மைக்கேற்பப் பாடலும் மென்மையான இசையில், அழகிய இனிய நடையிலே அசைந்து செல்கிறது. பாடல் இதோ :

"பஞ்சியோவிர் விஞ்சுருவிர் பல்லவ மனுங்கச்
 செஞ்செவிய கஞ்சநீமிர் கீறடிய வாகி
 அஞ்சோவின மஞ்சையென அன்னமென மின்னும்
 வஞ்சியென நஞ்சமென வஞ்சமகள் வந்தாள் "

இனிய வடிவுடன் மினுக்கும், தழுக்குமாக பர்ணசாலையை நோக்கி வரும் குர்ப்பநகையின் கோலம் சொல்லோசைமிகும் அழகிய ஒலிச்சித்திரமாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஓசையழகை அழகு செய்யும் மற்றுமோர் அணி மோனை அணியாகும்.

"துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கீத் துப்பார்க்குத்
 துப்பாய துஉம் மழை "

இது வள்ளுவர் வாக்கு என்று சொல்லித் தெரியவேண்டியதில்லை. இரண்டே இரண்டு வரியிலே 'து' என்ற எழுத்து ஆறு இடங்களில் வந்து அழகூட்டுகின்றது. மோனை அணியினால் 'அழகு' பெறும் பாடலுக்கு இதுவோர் சிறந்த உதாரணம்.

தமிழின் சிறப்பெழுத்தாகிய முகரம் வருமிடமெல்லாம் பாடல் ஓசை அழகு பொலிந்து விளங்குகிறது.

"இழும் என இழிதரும் அருவிப்
 பழமுதீர் சோலை மலைகீழ் போனே "

மலையிலிருந்து பாய்ந்து விழும் அருவியைப் பாடும் நக்கீரர் பாடல் இது. இரண்டே இரண்டு வரிகளில் நான்கு முகரங்கள் நின்று நல்லின்பம் பயக்கின்றன.

அடுக்குச் சொற்கள் அடுத்து வரும் போது இனிய ஓசை அழகு மிளிர்கிறது.

"சென்று சென் றணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்த்
 தோன்றும் தீருப்பெருந் துறையுறை சீவனே "

மணிவாசகரின் திருவாசகத்தில் வரும் மணிவாசகம் இது. சென்று சென்று, தேய்ந்து தேய்ந்து என்ற சொற்களில் இசை நயத்துடன் பொருள் நயமும் மலிந்து அழகு செய்கிறது.

எதுகை, மோனை, அடுத்துவரும் அடுக்குச் சொற்கள் மட்டும் கவிதைக்கு அழகாவென்றால் நிச்சயமாக இல்லை என்று சொல்லலாம். பாடல்களில் கூறப்படும் கருத்துக்களே அவைகளுக்கு உயிரைக் கொடுக்கின்றன. கருத்தின் சிறப்பிற்கேற்ப பாடல் அழகு பெறுகிறது.

"வெள்ளை நிற மல்லிகையோ வேறெந்த மா மலரோ
 வள்ளல் அடியினைக்கு வாய்த்த மலரெதுவோ
 வெள்ளை நிறப் பூவுமல்ல வேறெந்த மலருமல்ல
 உள்ளக் கமலமடி உத்தமனார் வேண்டுவது "

மீன்பாடும் தேன் நாட்டு வித்தகன் விபுலானந்தன் கவிதை இது. கவிதை முழுவதிலும் ஆழ்ந்து சிந்திக்க வைக்கும் சீரிய

கருத்துக்கள் செறிந்து கிடக்கிறது. ஆம். இங்கு நிறைந்து கிடக்கும் அழகு கருத் தழகு!

பரிபாடலில் ஓர் கருத்தழகு நிறைந்த பாடல் வருகிறது.

தீயினுள் தெறல் நீ

பூவினுள் நாற்றம் நீ

கல்லினுள் மணியும் நீ

சொல்லினுள் வாய்மை நீ

அறத்தினுள் அன்பு நீ

மறத்தினுள் மைந்து நீ

அனைத்தும் நீ

அனைத்தினுட் பொருளும் நீ

இறைவனைப் பற்றிய பாடல் இது. தீயினுள் தெறல், பூவினுள் நாற்றம், கல்லினுள் மணி, சொல்லினுள் வாய்மை, அறத்தினுள் அன்பு, மறத்தினுள் மைந்து என்று கூறிய கவிஞர், அத்துடன் திருப்திப்படாமல் அனைத்தும் நீ, அனைத்தினதும் உட்பொருளாயுள்ளவனும் நீ தான் என்று சொல்கிறார். எடுத்துக்கொண்ட பொருளைச் சிறப்பிக்க இதனிலும் சிறந்த கருத்தைக் கையாள முடியுமா என்ற உணர்வு பாடலைப் பார்க்கும்போது ஏற்படுகிறது. கருத்தழகுடன் ஓசையழகும், உவமையழகும் ஆங்காங்கே அமைந்து அழகு செய்கின்றன. நீ, நீ என்று முடியும் ஒவ்வோர் அடியும் துல்லியமான இனிய ஓசையைத் தோற்றுவிக்கிறது.

உவமை அழகூட்டும் கவிதைகள் ஏராளமாகத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இருக்கின்றன. உதாரணத்திற்கு, சீதையைப் பற்றி சூர்ப்பனகை வர்ணிக்கும் கம்பராமாயணப் பாடல் ஒன்று:

“வில்லோக்கு நுதலென் றூலும்

வேலோக்கும் விழியென் றூலும்

பல்லோக்கும் முத்தென் றூலும்

பவழத்தை யீதழென் றூலும்

சொல்லோக்கும் பொருளோவ் வாதாற்

சொல்லொ முவமை யுண்டோ

நெல்லோக்கும் புல்லென் றூலு

நேருரைத் தாக வற்றே”

வில்லோக்கும் நுதல், வேலோக்கும் விழி, பல்லோக்கும் முத்து, பவளத்தை இதழ என்று உவமையாக்கிய கம்பர், அவள் அழகை உவமையினால் வர்ணிக்க முடியாது என்று கூறும் இப்பாடலிலே உள்ள உவமையழகை எப்படி எடுத்துரைத்தாலும் நேருரைத்ததாக மாட்டாது.

அழகைப் பற்றி வர்ணிக்கும் அழகுக் கவிதைகளில், வர்ணிக்கும் அழகுடன் கவிதையழகும் துள்ளி வருவதைப் பார்க்கலாம். கம்பராமாயணத்தில் சீதையின் அழகைக் கம்பர் வர்ணிக்க எடுத்த பொருள் “அழகு” தான்.

“இழைகளும் குழைகளும் மின்ன முன்னமே மழைபொரு கண்ணினை மடத்தை மாரோடும் பழகியது எனினும் இப்பாளை தோன்றலால் அழகேனும் அழகும் ஓர் அழகு பெற்றதே”

அழகு என்ற ஒன்று சீதாதேவியினால் ஒரு தனி அழகை அடைந்தது என்கிறது பாடல். சிறந்த ஓசையுடன் சிறப்புமிக்க வர்ணனை அழகைக் கொண்ட அழகிய கவிதை அழகுச் சொற்களினால் அழகைப் பெற்றுவிடுகிறது.

கோசல நாட்டு வளத்தை வர்ணிக் கும் கவிதையிலே கம்பர் ஆடும் மயில்களின் அழகையும், பாடும் வண்டுகளின் இனிய இசையையும் கவிதையிலே காட்டுகிறார்.

“தண்டலை மயில்கள் ஆடத்

நாமரை விவக்கம் தாங்கத்

கோண்டல்கள் முழவின் ஏங்கத்

குவளை கண் விழித்து நோக்கத்

தென்றிறை எழினி காட்டத்

தேம்பிழி மகர யாழின்

வண்டுகள் இனிது பாட

மருதம் வீற் றிருக்கும் மாதோ”

கோசல நாட்டில் உறைந்து கிடக்கும் இயற்கை அழகும் கம்பன் கவிதையிலே நிறைந்து கிடக்கும் கவின் அழகும் ஒன்று சேர்ந்த அழகுக் கவிதை இது.

எங்கள் ஈழத் திருநாட்டின் இயற்கை அழகினால் கவரப்பட்ட பரம

ஹம்ஸதாஸன் கவிதையிலே சொல்லழகும்,
பொருளழகும், ஈழநாட்டின் ஈடுஇணையற்ற
இயற்கையழகும் மலிந்து, பொலிந்து
நிறைந்து கிடக்கிறது.

“வானம்பாடி போல மின்னும் கானம் பாடும்
வானிகள்
மலர் கவி குலுங்கிடும் எழில் மிகுந்த சோலைகள்
தேனும் பாலும் பாய்ந்திட செந்நெல் பொழியும்
கழவிகள்”

சீரிய சிறந்த கருத்துக்களுடன், கானம்
பாடும் வானிகளின், எழில் கொழிக்கும்
சோலைகளின், செந்நெல் கழனிகளின்,
கற்பகக் காடுகளின் அழகையெல்லாம் அள்
ளித்தரும் இசை நிறைந்த திருமிசுந்த
திக்கவிதையிலே இருப்பதெல்லாமே அழகு
தான்!

வல்லோசை மிகு சொற்களும் கவி
தைக்கு அழகூட்டுகின்றன கோபம், வீரம்
போன்றவற்றைப் பிரதிபலிக்க வல்லோசை
ஒலிச்சித்திரங்கள் பயன்படுகின்றன. தன்
கணவன்கொலையுண்டான் என்று கேட்டுக்
கண்ணகி அள்ளி வீசும் வல்லோசைமிகு
வஞ்சின மொழிகள் சிலப்பதிகாரத்தை
அழகு செய்கின்றன.

“மட்டார் குழலர் பிறந்த பதிப் பிறத்தேன்
பட்டாங்கி யானும்ஓர் பத்திவியே யாமாகில்
ஓட்டேன் அரோடு ஒழிப்பேன் மதுரையையும்!”

என்ற அனல் சொரியும் சொல் வீச்சிலே
டகரமும், நகரமும் தம் வல்லோசையைக்
காட்டிக் கவிதைக்கு அழகு ஊட்டுகின்றன.

வீரத்தின் பிறப்பிடமான பாவேந்தன்
பாரதிதாசன் உணர்ச்சிமிகு கவிதைகளிலே
டகரமும், நகரமும் நின்று பொரிகின்றன.
இதோ ஒன்று:

“அடக்கு முறை செய்திடல் முடியும் — கொள்கை
அழிக்கு முறை எவ்வாறு முடியும்
ஒடுக்கு சிறை காட்டுதல் முடியும் — உணர்
வோடுக்குதல் எவ்வாறு முடியும்”

புதியதோர் சமுதாயம் படைக்க முயன்ற
பாரதிதாசனின் பாங்கான கவிதைகளிலே
தெறித்து விழும் டகர, நகர ஒசைக்கு
இன்னுமோர் உதாரணம். இதோ:

“கொலை வானினை எட்டா மிகு
கொடியோர் செயல் அறவே
குலை வாழ் ஒரு புலியே உயர்
குண மேவிய தமிழா!”

“கொலை வானினை எட்டா” என்ற அடி
யிலே தெறித்து உருளும் டகர மணிகள்
கவிதையைச் சோபிக்கவைக்கின்றன. பாரதி
தாசனின் சாதாரண கவிதைகளில்கூட வீர
அழகு ததும்பிவழிகிறது. மலிந்துபோயிருக்
கும் மட்டமான செயல்களாலே குவிந்து
போயிருக்கும் மடமையிருளை நீக்கி, வலு
விழந்து போயிருக்கும் வாழ்வை வளம்
கொழிக்கச் செய்யும் துடிப்பு நிறைந்த
உணர்ச்சிமிகு சொற்கள் அவர் கவிதை
களை அழகு படுத்துகின்றன. இதோ இன்
னொன்று:

“வீழ்ச்சியுறு தமிழகத்தில் எழுச்சி வேண்டும்!
விசை ஓடிந்த தேகத்தில் வன்மை வேண்டும்!
குழ்ச்சிதனை வஞ்சகத்தைத் துள்ளுளாக்கும்
காழ்ச்சித்தை மறச்செயல்கள் மிகவும் வேண்டும்!
கடல்போலச் செந்தமிழைப் பெருக்க வேண்டும்!...”

என்ற கவிதையில் வரும் வேண்டும்!
வேண்டும்! என்ற எழுச்சிமிகு சொற்க
ளாலேயே வலுவிழந்து, பொலிவிழந்து,
நலிவடைந்து இருப்பவர்களை எழுச்சி
பெறச் செய்யும் உணர்ச்சி அழகு உள்ள
இக்கவிதையைப் படிக்கும்போது இக்
கவிதை தொடர்ந்து கொண்டே போக
வேண்டும் போல இருக்கிறது.

சோக ரசம் ததும்பும் பாடல்கள் சோக
ரசத்தைச் சித்தரிக்கும் விதத்திலே தனி
அழகு பெற்று விடுகின்றன. இறந்த இரா
வணனின் உடலிலே விழுந்து கதறியழு
கிறாள் எப்படி? இதோ கவிதை:

“வெள்ளெருக்கஞ் சடை முடியான் வெற்பெடுத்த
திருமேனி மேலுங் கீழும்
எள்ளிருக்கு மிடமின்றி யுயிரிக்குத்
மிடநாடி யிறைத்த வாடு
கள்விருக்கு மலர்க்கூத்தற் சானகியை
மனச் சிறையிற் கரந்த காதல்
உள்ளிருக்கு மெனக் கருதி யுடல் புகுந்து
தடவியதோ வொருவன் வானி”

இங்கு உயர்வு நவீகியணி ஒப்பற்ற சோகத்தைச் சித்தரிக்கப் பயன்படுகிறது. எள்ளிருக்க இடமின்றி உயிரிருக்கும் இடம் நாடி இராம பாணங்கள் நுழைந்துவிட்டன என்று கூறும் உயரிய, ஒப்பற்ற உயர்வு நவீகியணியிலே பாடல் சோகத்தின் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்து விடுகிறது. “சானகியை மனச்சிறையில் கரந்த காதல் உள்ளிருக்கும் எனக்கருதி உடல் புகுந்து தடவினவோ” என்று கேட்கும் மிடத்து, இதற்குமேல் சோகரசத்தை எழுத முடியுமா என்ற உணர்வு ஏற்படுகிறது. சோகத்தின் உச்சக்கட்டத்தை விளக்க இன்னுமோர் பாடல் :—

“முன்னும் பின்னும் நீனைவாகி — அது
முடிவிற பேரிய கனவாகி
நீயும் நானும் கதையாகி — நம்
கதையும் உலகிற் செலவாகிக்
காலப் படுக்கையதன் மேலே — முன்
கழிந்த நீனைவுகள் கண்ணயர்
அழிந்த நீனைவுகள் கண்கலங்க — மனம்
அங்கும் இங்கும் அலைபாயும்.....”

நவநீத கவியின் உணர்ச்சி மிகு சோகச் சித்திரம் இது. “சொல்லுக்கும் செயலுக்கும் எந்த இடத்தில் பொருள் முடிகிறதோ அங்கேதான் உணர்ச்சி பிறக்கிறது. அந்த உணர்ச்சியைச் சொல்வதற்குச் சரியான பாஷை எதுவும் இல்லை. பல சமயங்களில்

உணர்ச்சிக்குப் பாஷை கருவியாக இருந்து ஒத்துழைப்பதுமில்லை” என்கிறார் நாவலாசிரியர் மணிவண்ணன். உணர்ச்சிமயமான இக்கவிதையிலுள்ள ‘அழகை’ விளக்குவதற்கு வார்த்தைகள் இல்லை.

கட்டுரையை முடிக்குமுன் நாட்டு மக்களின் “நாடோடிப் பாடல்களை”ப் பற்றிக் குறிப்பிடாவிட்டால் இக்கட்டுரை முழுமை பெறுது என எண்ணுகிறேன். நாடோடிப் பாடல்களில் இயற்கையான அழகுண்டு, புது மெருகுண்டு, பாமர மக்களின் உள்ளத்து உணர்ச்சியுண்டு. இத்தனைக்கும் மேலாகப் பொய்க் கலப்பற்ற நிர்வாண உண்மையும் உயிரும் இருக்கிறது.

“கூடி இருந்த இடம்
கும்மாளம் போட்ட இடம்
பாடி மகிழ்ந்த இடம்
பாழாய்க் கிடக்குதடி!”

இது ஒரு நாடோடிப் பாடல். மற்றப் பாடல்களைப்போல் இதிலும் எதுகை, மோனை அணிகளும், பொருட்செறிவும் மிகுந்து கிடக்கிறது. பொய்புனைவு இல்லாமல் உள்ளத்து உணர்ச்சிகளை அப்படியே வெளியிடும் கலப்பற்ற உண்மையினால் கவிதை மேலும் அழகு பெறுகிறது.

எங்கும் நிறைந்திருக்கும் அழகு இங்கும் நிறைந்துதான் இருக்கிறது.

எம். கதிர்காமநாதன்

ஜி. வி. ஈ. உயர்தரம்

2-ம் வருடம் [விஞ்ஞானம்] “B”

தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகமும் தமிழர் தலைவர்களும்

பல்கலைக் கழகம் வேண்டுமென்ற குரல் தமிழர்கள் மத்தியிலே எப்பொழுது தோன்றியது. அது எவ்வகைப்பட்ட உருவங்களைப் பெற்றது. அந்தக் குரலுக்கும் தமிழர் தலைவர்களுக்கும் உள்ள அடிப்படைப் பின்னணி என்ன. பல்கலைக் கழக அமைப்பு ஏன் தோன்றாமல் போயிற்று என்பன பற்றியெல்லாம் சிந்தனாவு ஆராயப் புகுவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும். ஆனால் இவற்றையெல்லாம் எடுத்துக் கூறுவதற்குமுன்பு பல்கலைக் கழகம் சமுதாய வளர்ச்சியில் என்ன பங்கு வகிக்கிறது என்பதையும் பல்கலைக் கழகத்தின் அடிப்படை விளக்கம் என்ன என்பது பற்றியும் நாம் சிறிது எடுத்துக் கூறுதல் இன்றியமையாததாகி விடுகிறது.

ஒரு சமுதாயம்—அதாவது ஒரு தேசிய இனம்—தன்னைத் தேசிய இனம் என்று வரையறுத்துக்கொள்ள முக்கியமான மூன்று விஷயங்களில் அது பூரணப்பட்டிருத்தல் வேண்டும் :—

- I தன் இயக்கச் சக்தியுடன் இயங்கும் பொருளாதாரத் திட்டம்.
- II தமது பிரதேசம் என்று கூறக் கூடிய தனியான பிரதேச அமைப்பு.
- III பொருளாதார சக்திக்குத் துணையாக இருப்பதற்கும் கலை, கலாச்சாரப் பண்பாட்டைப் பாதுகாத்து வருவதற்குத் தேவையான ஒரு பல்கலைக் கழகம்.

இந்த மூன்றும் ஒரு தேசிய இனத்துக்கு மிக அவசியமானவை ஆகும். நாட்டின் தொழில் வளத்தைப் பாதுகாப்பதற்கும், சிறப்பான முறையில் அவற்றை அமைத்துக்கொண்டு இயக்குவதற்கும் நாட்டில் தொழில் நிபுணர்கள் மிக மிகத் தேவையாகும். அத்தகைய தொழில் வல்லுனர்களை உருவாக்கி விடுவதற்கு பல்கலைக் கழகம் அவசியம் ஆகின்றது. ஒரு தேசிய இனத்தின் கலை, கலாச்சாரப் பண்பாடுகள் அழிந்து போகாமலும் இலக்கிய சரித்திரச் சான்றுகள் கெட்டுப்போகாமலும் பாதுகாப்பதற்குச் சரித்திர ஆசிரியர்களும் இலக்கிய கர்த்தாக்களும், அறிவியல் அறிஞர்களும் புவிவியல் நிபுணர்களும், புகழ்மிக்க சான்றோர்களும் தோன்றவேண்டும். அத்தகையோரைத் தோற்றுவிக்கும் சிறந்த அமைப்பாக இருப்பதும் பல்கலைக் கழகமே. இத்தகைய சிறப்பும் பெருமையும் மிக்க பல்கலைக் கழகம் ஒன்று தமிழர்களுக்காக அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கிளம்பிய குரல் காலத்தை அனுசரித்துக் கிளப்பப்பட்ட நேர்த்தியான குரலேயாகும்.

இந்தக் குரல் சில ஆண்டுகளாக இடைவிடாது ஒலித்துக்கொண்டே இருந்தது. எங்களுக்கிடையே உலவிவரும் தலைவர்கள் தங்கள் தங்கள் கட்சிகளுக்கு உயிருட்டும் தேர்தல் காலக் குரலாகவும் இதனை உபயோகித்து வந்தனர். தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் வேண்டும் என்போரும், இந்துப் பல்கலைக் கழகம் வேண்டும் என்போரும், கலாச்சாரப் பல்கலைக் கழகம் வேண்டும் என்போரும் எங்கள் தலைவர்களாக உள்ளனர். இதே தலைவர்களால்தான் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்று உருவாகாமல் போய்விட்டது எனலாம்.

பல்கலைக் கழகம் வேண்டுமென்ற குரல் 1959-ம் ஆண்டளவில் ஓர் உச்சக்கட்ட நிலையை அடைந்தது. பல்கலைக் கழகத்தைத் திருமலையில் அமைப்பதென்று முடிவு செய்து அங்கே பல கட்சித்தலைவர்களும் ஒன்றுகூடி அடிக்கல் நாட்டு விழாவைக் கோலாகலமாக நடாத்தினர். பல்கலைக் கழகத்தின் பொறியியற் பிரிவைத் திருக் கோணமலையிலும், விவசாயப்பிரிவை வவனியானிலும், மருத்துவப் பிரிவை யாழ்ப்ப

பாணதிலும் அமைப்பதென்பது அவர்களின் யோசனை என்றும் கூறப்பட்டது. ஆனால் அம்முயற்சி என்னவானது? அது கைகூட வேண்டிய காலம் கடந்தே விட்டது.

இந்த ஆக்கூர்வமான அலுவல் நடைபெறவில்லை. ஆனால் அடுத்த குரல்கள் வெளிவந்துவிட்டன. இந்துப் பல்கலைக் கழகம் வேண்டும் என்றனர் மற்றொரு 'குழு'வினர். இந்துப் பல்கலைக்கழகத்துக்கு இராமநாதன் கல்லூரியையும், பரமேஸ்வரக் கல்லூரியையும் உபயோகிக்கலாம் என்பது அவர்களின் வெளிப்படையான விருப்பமாகும். ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைத்துக்கொள்வோம் என்று கூறியவர்களுக்குள்ளேயிருந்து வெவ்வேறு குரல்கள் வெளிவந்தன. இத்துடன் நின்றனரா? அதுதான் இல்லை. வட்டுக்கோட்டையாழ்ப்பாணக் கல்லூரியைப் பல்கலைக் கழகமாக்க வேண்டுமென்று மாற்றமான குரலும் வெளிவந்தது. ஒரு பல்கலைக் கழகமும் அமைக்கப்படவில்லை; பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்படும் என்ற உறுதியும் தெரியவில்லை. அதற்கிடையில் வெவ்வேறு வகைப்பட்ட குரல்கள் வெளிவந்துவிட்டன. சரி, பல்கலைக் கழகம் வேண்டுமென்று பல குரல்கள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றனவே அப்படித்தான் ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்பட்டால் அதன் போதனா மொழி எதுவாக விருக்கும் என ஐயம் நீக்க முற்படுவோமாயின் அதற்கு எளிதில் விடை கிடைத்துவிடும். அமைக்கப்படும் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆங்கிலமே போதனா மொழியாக இருக்கும் என்பதே அவர்களது பிரகடனமாகும். ஆங்கிலம் தான் போதனா மொழி என்ற எண்ணமும் இப்பிரச்சினைக்குள் பெரும் குழப்பத்தையே விளைவித்தது. சரி, எப்படியிருந்தாலும், சிறியதோ, பெரியதோ, தரமானதோ, தரமற்றதோ எதுவாயினும் ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்படமுதல் இரண்டு மூன்று வகையான குரல் ஏன் தோன்றின என்பதே நமது கேள்வியாகும். இங்கே தான் எங்கள் தலைவர்களுக்கும், இக்கோரிக்கைக்கும் உள்ள அடிப்படைப் பின்னணி தெளிவாகத் தெரிகிறது.

தமிழ்ப் பகுதியிலே ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைத்துத் தரல்வேண்டும் என்ற ஒரேகுரல் ஒற்றுமையுடன் உறுதியாக ஒலிக்கப்பட்டால் சிலவேளை அக்கோரிக்கை நிறைவேறக் கூடும். அப்படி நிறைவேறினால் தங்களுக்கும் தங்கள் சந்ததியினருக்கும் இடைஞ்சல்கள் வரும் என்று கருதிய தினாலேயே மேற்பட்ட வர்க்கத்தினர் பல குரல்களைக் கொடுக்கத் தொடங்கினர். அதனால் எந்த வேண்டுகோளும் நிறைவேற்றப்படாமல் போயிற்று. தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகமும் ஆரம்பிக்கப்பட்டுத் தமிழ் போதனா மொழியாக அமுலாக்கப்பட்டால் சமுதாயத்தில் பல நிலைகளிலுமுள்ள குடும்பத்தினர் உயர்தரக் கல்வி கற்கத் தொடங்கிவிடுவர். அப்படி அவர்கள் முன்னேற்ற நிலைக்குவரத் தொடங்கினால், பிற்பட்ட, நடுத்தர வர்க்கத்தினரை அடக்கி வைத்து ஆளுகை புரியும் தங்கள் மேற்பட்ட வர்க்க நிலை மறைந்து போகும் என்று அஞ்சினர். மற்றைய சமூகத்தினருடன் தாங்களும் சமனாகவே இருக்க வேண்டியவரும் எனப் பயந்தனர். அதாவது எப்பொழுதும் தங்கள் வர்க்கத்தினரே உயர்ப்படிப்பும் உயர்நிலையும் அடைய வேண்டுமென்பது அவர்களது பெரு விருப்பு. அதனால்தான் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்பட்டாலும் ஆங்கிலந்தான் போதனா மொழியாக இருக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்தனர். ஆங்கில மொழியுடனும், ஆங்கில நாகரித்துடனும் நீங்காத தொடர்பு வைத்திருக்கின்ற தங்கள் வர்க்கமே படித்து முன்னுக்கு வர வேண்டுமென்ற அடிப்படை எண்ணத்திலிருந்து எழுந்ததுதான் ஆங்கிலம் போதனா மொழி என்ற குரல்!

முன்பொரு முறையும் இத்தகைய செயல் ஒன்று நிகழ்ந்தது. அரசாங்கம் தமிழ் மாணவர்களுக்குப் பாரபட்சம் காட்டுவதாகவும், அவர்களின் கல்வி வளர்ச்சியைக் குறைப்பதாகவும் குற்றம் சாட்டிய தமிழர் தலைவர்கள் தமிழ் மாணவர்களுக்கென்று ஒரு தனிப்பட்ட கல்லூரி

நிறுவப்பட வேண்டுமென்று எண்ணினர். உடனே கொழும்பு நாவலர் மண்டபத்தில் கல்லூரியை ஆரம்பித்தனர். தமிழ் மாணவர்களுக்கென்று ஆரம்பித்த கல்லூரியைத் தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் அமைக்காது கொழும்பில் அமைத்தது ஏன் என்ற கேள்வி இங்கேதான் எழுகிறது. வர்க்க உணர்வேதான் இதற்குக் காரணமாகும். கொழும்புத் தமிழர்கள் — அதாவது ஆங்கிலத்தில் ஊறிய தமிழர்கள் பயன் பெறுவதற்காகவே அதனை ஆரம்பித்தார்கள்.

இது ஒரு புறமாக இருக்க அடுத்தது சொத்துப் பிரச்சினையாகும். தமிழ்ப் பகுதியிலே அதுவும் வடபகுதியிலே பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்படுமாயின் இராமநாதன் கல்லூரியை அதற்குப் பயன்படுத்த முனையக் கூடும். அப்படி அரசினர் முற்படுவார்களாயின் இராமநாதன் கல்லூரியைச் சேர்ந்த ஏராளமான சொத்துக்கள் அரசாங்க உடைமையாகிவிடும் என்ற பயம் இவர்களின் உள்ளத்தின் அடியிலே ஊன்றி நிற்கிறது. ஆனாலும் வெளிப்படையாகச் சொல்வர், அப்படியான பயம் இல்லை என்று!

பல்கலைக் கழகம் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று உண்மையாகவே எண்ணியிருப்பின் கலாச்சாரப் பல்கலைக் கழகமாவது அமைக்கப் பாடுபட்டிருப்பர். இன்றையதினம் பிரபல்யமாக விளங்கும் ஓக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக் கழகமும், தற்போதைய இலங்கைப் பல்கலைக் கழகமும் முன்பு சிறிய அம்சம் கொண்டவையாகவே உருவாக்கப்பட்டன பின் காலப் போக்கில் அவற்றின் வளர்ச்சி பெரிதாகின. அதே போன்று சிறு அம்சத்தை வைத்து ஒரு பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்தால்

அது வளர்ச்சி பெற்றுச் சிறந்தோங்கியிருக்கும். ஆனால் அதற்குத்தான் உண்மையான எண்ணமில்லையே.

தமிழர்களுக்கு விமோசனம் கொடுப்பதற்கென்றே முன்வந்துள்ளோம் என்று கூறும் தமிழ்த் தலைவர்கள், தமிழர்களிடம் காட்டுகின்ற ஜால வித்தைச் செயல்களிலே பல்கலைக் கழக விஷயமுமொன்றாகும். தமிழர்களுக்காகப் பாடுபடுகிறோம் என்று கூறும் தமிழர்களின் ஜீவாதாரப் பிரச்சினைகளெல்லாம் அவர்களின் அரசியல் வியாபாரத்துக்காகப் பயன்படுகின்றன. உரிமைப் போராட்டம் நடத்துகிறோம் என்று கூறிக் கொண்டு தமிழர்களின் உரிமைகள் பலவற்றைச் சுவி்கரித்துக் கொண்ட தலைவர்கள் எம்மிடையே இன்றும் இருக்கிறார்கள். அந்த வகையான செயல்களில் ஒரு அம்சமாக இப் பல்கலைக் கழகப் பிரச்சினையும் அமைந்துவிட்டது. விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், பல்கலைக் கழகம் அமைப்பதற்கென்று தமிழ் அரசாங்க ஊழியர்களிடமிருந்து மூன்று ஆண்டுகளாக நிதி திரட்டி வந்தனர். அந்த நிதி எப்படிப் போனது, எங்கே போனது என்பன பற்றியெல்லாம் இன்று வரை யாருக்கும் தெரியாது. உரிமைப் போராட்டத்துக் கென்று கூறிக் கொண்டு திரட்டப்பட்டு உதாசீனம் செய்யப்பட்ட நிதிக் கணக்குகளுடனே இதுவும் சேர்ந்து கலந்துவிட்டது.

இப்படி, தமிழர்களை ஏமாற்றித் தங்கள் அரசியல் வாழ்வை நடாத்தி வருபவர்களுக்குப் பல்கலைக் கழகம் ஒரு முக்கிய பிரச்சினையாகி விட்டது. ஆனால் உண்மைப்படி அவர்கள் அதனை விரும்பவேயில்லை என்று தெரிகிறது அல்லவா?

பூ. சோமசுந்தரம்
G. C. E. (A. L.) Final Year.

சம உரிமைக் கொள்கையின் தொண்டன்

சேற்றின் மத்தியிற் செந்தாமரை
மலர்ந்ததுபோல், முட்களின் நடுவே
மோகன ரோசா எழுந்ததுபோல், உவர்க்
கடலின் ஆழத்தில் ஒளிமுத்து வளர்ந்தது
போல், அமெரிக்காவில் உதித்தவர்தான்
ஜோன் F. கெனடியாவர். மனிதன் நிலை
தடுமாறி மிகப் பெரும் துன்பச் சூழலில்,
துயரச் சூழலில் திணறிக்கொண்டிருந்த
தருணங்களில் சமுதாயத்தைப் பிரகாச
மான எதிர்காலத்துக்கு அழைத்துச் செல்ல
நல்ல தலைவர்கள் வல்ல தலைவர்கள் பலர்
தோன்றினார்கள். பலருள்ளும் மனிதன்
மனிதனாக வாழவேண்டும். அடிமையாக
என்றும் வாழமுடியாது என்ற அடிப்
படைக் கொள்கையில் ஆபிரகாம் லிங்க
னுக்குப் பின், எம் கண்முன்னே தோன்றி
யவர் கெனடி ஒருவரே. அவர் வற்றாத
ஜீவநதி. குறையாத அன்புச் சுரங்கம்;
துருப்பியாத சத்திய இரும்பு; அணையாத
நீதி விளக்கு; அழியாத கருணை முத்திரை.
கொந்தளிப்பும் குமுறலும் நிறைந்த உலக
சமுத்திரத்தலே அவர் தமது தூய அன்
புச் சமாதானக் கப்பலைத் துணிச்சலாக
மிதக்கவிட்டார். ஏழை என்றும் அடிமை
என்றும் எவனுமில்லைச் சாதியில், வெள்ளை
நிறத் தோலிலோ அல்லது கறுப்பு நிறத்
தோலிலோ வெளித் தோற்றத்தால் வேற்
றுமை இருந்த போதிலும் இருவரும் கட
வுளாற் படைக்கப்பட்ட மனிதப் பிறவிகள்.
இருவரையும் வெட்டிப் பார்த்தால், செந்
நிறக் குருதிதான் ஓடிக்கொண்டிருக்கும்.
இப்படியான மக்களிடம் வேற்றுமை இருக்
கப்படாது என்ற கொள்கைக்காக உயிர்
துறந்த மகான் கெனடி அவர்களே.

கெனடி அவர்கள் என்று கட்சியில்
சேர்ந்தாரோ அன்றே அடிமைத் தனையை
இல்லாமற் செய்ய வேண்டும் என்ற கொள்
கையை மேற்கொண்டார் என்றே சொல்ல
வேண்டும். கெனடியின் குடும்பம் முன்

னொரு காலத்தில் இங்கிலாந்தில் வாழ
முடியாமல் அமெரிக்காவுக்கு ஓடிவந்து
பல கஷ்டங்களை அனுபவித்தது. இதற்
குச் சரித்திரம் சான்று சொல்லும், நீகிரோ
மக்கள் படும் துன்பங்களையும் அமெரிக்க
மக்கள் இம்மக்களுக்குச் செய்யும் கொடு
மைகளையும் அரசியல் தலைவர்கள் இவர்
களின் பிரச்சினையைத் தீர்க்காமல் இருந்து
வந்தமையையும் இவர் நன்கு அறிந்திருந்
தார்.

நீக்ரோ மக்களின் சம உரிமைப் பிரச்
சினையைத் தீர்த்து வைக்கும் நோக்கத்
துடன் கெனடி தேர்தலில் போட்டியிட்டும்
அதிலும் ஒரு கத்தோலிக்கர், பெரும்
பான்மையினராக ஏனைய கிறிஸ்தவர்கள்
வாழும் அமெரிக்காவின் பெரும்பான்மை
வாக்கால் வெற்றி பெற்றுப் பெரும்பான்மை
அங்கத்தவர்களைக் கொண்ட கட்சியுடன்
அமெரிக்க ஜனாதிபதியானார்.

தன்னுடைய முதலாவது சீர்திருத்த
மாக, செனற்சபையில் பல கறுப்புநிற மக்
களுக்கு அங்கத்துவத்தையும் பதவிகளையும்
கொடுத்தார். பள்ளிக்கூடங்கள் சர்வகலா
சாலைகள் உத்தியோகஸ்தலங்கள் ஓட்டல்
கள், புகையிரதம், பஸ் முதலிய போக்கு
வரத்துச் சாதனங்கள் சம உரிமைக்
கொள்கையின்கீழ் அமெரிக்காவில் வாழும்
எந்நிறத்தையுடைய மக்களுக்கும் பொது
வானது என்றும், இதற்கு விரோதமாக
நடப்பவர் தண்டிக்கப்படுவர் என்றும் அறி
விக்கப்பட்டது. ஆபிரகாம் லிங்கன் நீகிரோ
மக்களுக்குச் சம உரிமை சர்வசன வாக்
குரிமை கொடுத்தபோதுதான் சுட்டுக்
கொலைசெய்யப்பட்டார். ஆனால், அன்று
கொடுத்த இச்சலுகைகள் நடைமுறையில்
நடைபெற்றது என்று சொல்லமுடியாது.
அமெரிக்கர் இதனை வெறுத்தனர். வாக்
குரிமை கொடுக்கப்படவில்லை. அமெரிக்க

வெள்ளையர்கள் படிக்கும் பள்ளிக்கூடமோ அல்லது போசனசாலையோ இராணுவ - பொலிஸ் படைகளிலோ சட்டசபையிலோ மற்றும் அமெரிக்காவில் நடக்கும் பொதுக் காரியங்களிலோ இருந்து துண்டிக்கப்பட்டு இருந்தனர். இதனை ஜோன் F. கெனடி முறியடிக்கும் நோக்கத்துடன் சட்டம் இயற்றியபொழுது சுட்டுக் கொலைசெய்யப்பட்டார்.

அமெரிக்காவைச் செல்வம் கொழிக்கும் நாடாக்கிய பெருமை அடிமைகளாக வந்துழைத்த ஆபிரிக்க மக்களையே சாரும். இப்படியான மக்கள் வாக்குரிமை அற்று வாழத் திக்கில்லாமல் இருக்கும்பொழுது. அமெரிக்காவில் குடியேறிய மக்கள் மாத்திரம் சகல வசதிகளுடனும் காணப்பட்டமை வருத்தத்துக்குரிய விஷயமாகும். அமெரிக்காவைப் பொறுத்த வரையில் அத்தேசம் யாருக்கும் சொந்தமுடையது என்று சொல்ல முடியாது. ஒரு மனிதன் ஒரு நாட்டிலிருந்து இன்னொரு நாட்டுக்கு அடிமையாய்க் கொண்டு செல்லப்படுகையில் அம்மனிதன் தன் தாய்நாட்டையே மறந்து தன் சுற்றத்தாரை இழந்து அந்நிய நாடு செல்கையில், அவ்வுடிமை எந்நாட்டில் போய் வாழ்கின்றானோ அந்நாடேதான் அவனது தாயகமாக அமையும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்குச் சகல உரிமைகளும் கொடுக்கப்படல் வேண்டும். இப்படியான நிலைமைதான் அமெரிக்க நீகிரோ மக்களுடையதாகும்.

நீகிரோ மக்கள் அன்று அடிமைகளாக வாழ்ந்து வந்தார்கள். அடிமை என்று சொல்லும் பொழுது, மிருகங்களை விட மிகக் கேவலமாக நடத்தப்பட்டார்கள். ஆனால் இன்று அவர்கள் அமெரிக்க மக்களைவிடக் கல்வியிலோ விஞ்ஞானத்திலோ மற்றும் விளையாட்டுத்துறையிலோ தொழிற்றுறையிலோ மிகவும் முன்னேற்றம் அடைந்து காணப்படுகின்றார்கள். இன்று அமெரிக்கா உலகத்தின் சகல விளையாட்டுத்துறையிலும்

முன்னேற்றம் அடைந்து இருப்பதற்குக் காரணம் நீகிரோ மக்கள் என்றே சொல்ல வேண்டும். இவர்கள் அமெரிக்காவுக்கு விளையாட்டுத்துறையில் செய்துள்ள சேவையில் டூர்பங்கூட வெள்ளை நிறமக்கள் செய்து கொடுத்திருப்பார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. இப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு வாக்குரிமை கிடையாது. அமெரிக்காவில் சுயமாக வாழச் சம உரிமை கிடையாது இப்படியான நிலைமையைத் தகர்த்தெறியத்தான் கெனடி பாடுபட்டார்.

ஒரு மனிதனிடம் பெறவேண்டிய உதவிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு பின்னர் அம்மனிதனை மதியாமல் விட்டுவிடக் கூடாது. செய்தநன்றி மறவாது இருக்கவேண்டும். ஒரு நாட்டில் வாழும் மக்கள் சம உரிமையுடன் சுதந்திரத்துடன் நானும் மனிதன்தான் என்று பயமின்றி வாழ வசதிகள் இருக்க வேண்டும். இப்படியான வசதிகளைப் பல எதிர்ப்புக்களிடையும் கொடுக்க முன்வந்தவர்தான் காலஞ் சென்ற ஜோன் F. கெனடி. அவர் அன்று செய்து வந்த சேவையைப் பின்பற்றியே இன்றைய அமெரிக்க ஜனாதிபதி நடந்து வருகின்றார். அமெரிக்காவில் நீகிரோ மக்கள் கெனடியின் காலத்திலும் அதற்குப் பின் வந்த காலத்திலுமே சுபீட்சமான சுதந்திரம் பெற்றுள்ளார்கள் என்று சொல்லலாம். சமவுரிமையை வழங்கிய தொண்டன் கெனடியை இன்று உலகம் போற்றி வருகின்றது. இனிவரும் சரித்திரம் இதற்குச் சான்று சொல்லும். சரித்திரத்தில் எழுத வேண்டியவைகளுள் முக்கியமாக இடம்பெற வேண்டியதும் இதுவே சம உரிமை வழங்க முன்வந்து தன் உயிரையும் மக்களுக்காக வழங்கிய உத்தமர் என்று சரித்திரத்தில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டும். கெனடியின் உயிர் பிரிந்து போன பொழுதிலும், அவர் இன்றும் உலக மக்களின் மத்தியில் வாழ்ந்து வருகின்றார் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

A. B. Marconi Leon

G. C. E. (Adv. Level) Arts II

இலங்கையின் பொருளாதாரவளம் பெருக வழிகள்

உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கி நாட்டின் பொருளாதார நிலையை உயர்த்த வேண்டிய நிலையுள்ள நாடுகளைப் பின் தங்கிய நாடுகள் அல்லது வளர்ச்சியுரு நாடுகள் எனக் குறிப்பிடுகின்றனர் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது. இந்நாடுகளின் நாட்டு வருமானம் அல்லது தேசிய வருமானம் மிகக் குறைந்ததாகவே யிருக்கக் காணலாம். இப்பின் தங்கிய நாடுகளில் இலங்கை முன்னணியில் நிற்காவிட்டாலும், அதன் வரிசையில் அடுத்த அடுத்த இடங்களில் நிற்கின்றது எனலாம். எனவே, பொருளாதாரத்தில் பின்னணியில் நிற்கும் இலங்கையை முன்னணியில் வைத்துப் பெருமை கொள்வது நாட்டுமக்களது கடமையும் உரிமையும் அரசாங்கத்தின் சேவையும் பொறுப்புமாகும். எனவே, பின் தங்கிய நாடாகிய இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை என்ன என்ன முறைகளில், எப்படிப் பெருக்கி விருத்தி செய்யலாம் என்பது பற்றி ஆராய்வோம்.

முக்கியமாக, இன்று இலங்கையின் பொருளாதாரம் விவசாயத்திலேயே தங்கியிருக்கிறது எனலாம். அதிலும், தேயிலை, ரப்பர் தெங்குப் பொருள்கள் முதலியவைகள்தாம் முக்கிய பங்கு கொண்டிருக்கின்றன எனவும் சொல்லலாம். ஆகவே இவை எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு முன்னேறுகின்றனவோ அவ்வளவுக்கு நாட்டின் பொருளாதாரம் பெருகும். ஆகையால், இப்பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையில் போதிய முன்னேற்றமும் அபிவிருத்தியும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு முக்கியமாகும். உற்பத்தியைப் பெருக்கிப் புதிய சந்தைகளைப் பெற்று, விற்று வருவாயைப் பெருக்க இயன்ற மட்டும் முயலவேண்டும். இதன் கீழ் உள்ள நிலப்பரப்பைக் கூட்டல், இயந்திர உபயோகம், புதிய முறைகளைக் கையாளு

தல் முதலியவைகளால் ஆக்கத்தைக் கூட்டி, வருவாயைப் பெருக்க முயலவேண்டும்.

அடுத்து, நாட்டில் உணவுப் பொருள்களையும் விருத்தி செய்யவேண்டும். உணவுப் பொருள் வாங்குவதன் மூலம் வெளிநாடு செல்லும் பணத்தை உள்நாட்டுத் தொழில் விருத்திக்கு பயன்படுத்த வேண்டும். இலங்கை ஒரு விவசாயநாடு தனக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தியாக்கும் வளம் பொருந்திய நாடு. இதன் நதி வளமும், பருவ வளமும் நற்பயிர்ச்செய்கைக்கு உகந்தவை. இன்னும் நீர்ப்பாசனத்திற் கிணறு முதல் தேக்கம் வரை பலப்பல வசதிகளையுடையது. பண்படுத்திப் பயிர் செய்யவேண்டிய பரந்த நிலப்பரப்பைக் கொண்டது. ஆகவே இலங்கை மக்கள் இவற்றையெல்லாம் பயன்படுத்தி உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும். பிறநாடுகளைப் போல் இயந்திரங்களை உபயோகத்திற் கொண்டுவரவேண்டும். புதிய முறைகளைக் கையாளவேண்டும். காட்டுப் பிரதேசங்களை அழித்தும், திருத்தியும் நற்பயிர்ச் செய்கை நிலங்களாக்க வேண்டும். பிறநாடுகளிலிருந்து அறிஞர்களை வரவழைக்க வேண்டும். உள்நாட்டு மக்கள் பலரை அங்கு அனுப்பவேண்டும். விவசாயிகளுக்குத் துன்பம் கஷ்டம் ஏற்படும் காலங்களில் அரசாங்கம் கைகொடுத்து உதவவேண்டும். நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்க வேண்டும். போதிய சந்தை வசதிகள் உண்டாக்க வேண்டும். ஏற்படும் அழிவுகளுக்காக உத்தரவாதம் அளித்தல் மூலம் விவசாய அமைப்புக்கு ஏற்ற திருத்தங்களைச் செய்து உணவுப் பொருள்களின் உற்பத்தியை அதிகரிக்கப் போதிய ஊக்கத்தினை உருவாக்கலாம். இதனால் உணவுப் பொருள்களின் இறக்குமதி குறைந்து எம்நாட்டுப் பணம் பிற

நாடுகள் செல்வதைத் தடைப்பண்ணுவதன் மூலம், நாட்டின் பொருளாதாரத்தைப் பெருக்கலாம்.

அடுத்ததாக, மேல் நாட்டினர் வருகையால் வளர்ச்சிபெற்ற நவநாகரிகப் பொருள்களின் இறக்குமதியைக் குறைத்தல் வேண்டும். முற்றாகத் தடுத்துவிட்டால் மட்டும் போதாது, நாம் தவிர்த்துவைக்கும் பவுடர், சோப், பளிங்குப் பொருள்கள், பாதரசை, நறுமணத் தைலங்கள், நாட்டுக்கு உதவாத நானூறு தினிசுப் புடைவைகள், விசித்திர விளையாட்டுப் பொருள்கள் என்பவற்றுக்குப் பதிலாக நம்நாட்டில் ஆக்கும் தொழிற்சாலைகளை உற்பத்தியாக்கி, வேண்டிய அளவு பிறநாட்டவரின் தொழில் முறைகளைப் புகுத்தி விற்பனவுச் சாலைகள் நிறைந்து வழியும்படி அப்பொருள்களை ஆக்கிக் குவிக்க வேண்டும். மூலப் பொருள் சில நம்மிடம் இல்லையாயினும், இந்தியா செய்வது போன்று பிறநாட்டுத் தொழிற்சாலைகள் தரும் முக்கிய பாகங்களைக் கொண்டுவந்து எம்தொழிற்சாலைகளில் முழுதாக உருவாக்கினால் இப்போதைக்குப் போதும் என்ற மனப்பான்மை வலுவடைய வேண்டும். இவ்வாறு செய்தால், வேலையில்லாது வேதனைப்படும் எத்தனை இலங்கையர்தம் வேதனையை விரட்டியடிக்க முடியும்.

அடுத்ததாக, பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாகவிருப்பது மூலதனமாகும். தொழிற்சாலைகள், பயிர்ச்செய்கைகள் போன்றவைகளை நிறுவவும், நடத்தவும் மூலதனம் தேவைப்படும். உள்நாட்டிலேயே தேவைப்படுமளவிற்கு வேண்டிய மூலதனத்தைத் திரட்டுவது என்பது இயலாது. காரணம், சேமிப்புச் சக்தி குறைவு. குறைந்த வருமானம் நாளாந்த தேவைக்கே போதாமலிருக்கும் போது மக்கள் சேமித்து வைப்பது எங்ஙனம்? இந்நிலையில் வெளிநாட்டு மூலதனத்தை வரவழைப்பது தகுந்த காரியமாகும். இவ்வாறு பின்தங்கிய நாடுகள் முதலீட்டைப் பெறுவதால் தொழிற்சாலைகள் பெருகி, தொழில் பெருகி, நாட்டு

வருமானம் அதிகரிக்க ஏதுவாகவிருக்கும். இதை நடைமுறையிற் கொண்டு வருவது இலங்கையைப் பொறுத்த மட்டில் முக்கியமாகும்.

அடுத்து, இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்குப் பொருளாதாரத் திட்டமும் ஒரு காரணமாகும். பொருளாதார விருத்தி திட்டமிட்டு அமைக்கப்பட்ட முறையிலேயே பெரிதும் தங்கியிருக்கின்றது எனலாம். அமெரிக்கா, உருஷியா, சீனா ஆகியவை இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். இயற்கையன்னை பல்பயன் நல்கும் பல வளங்களை வழங்கியுள்ளன. நதிகள், நெடும் மலைகள், மின்திறன், காற்றுத் திறன், பரந்து சூழ்ந்த கடல், தாதுப்பொருள்கள் ஆகிய இவை எல்லாவற்றினும் மேலாக உழைப்பு என்னும் உயர்ந்த செல்வம் இன்றியமையாததாகும். இவை யாவும் இயற்கை தந்தவைகளாகும். அவற்றை நன்கு பயன்படுத்துவதற்குரிய வழியை பொருளாதாரத் திட்டமாகும். கல்லோயா, மின்னோரியா, வளவகங்கை போன்ற அபிவிருத்தித் திட்டங்களால் இலங்கையின் பொருளாதார ஏணி நிறுத்தப்பட்டுள்ளது. அத்திட்டங்களிலேயே இலங்கை எதிர் பார்த்திருக்கும் அபிவிருத்திகள் வாயிலாகத்தான் அவ் ஏணியில் ஏறவேண்டும். ஆகவே வளர்ச்சியுரு இலங்கை திட்டமிட்டு மிகக் கவனத்துடன் செயலாற்ற வேண்டும்.

உற்பத்தியைப் பெருக்கவும், அதனால் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்தவும் தொழிற் கல்வி அவசியம். இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில், இதன் தேவை அத்தியாவசியமாகும். தொழிற் பிரச்சினைக்கு வழிவகுப்பது தொழிற் கல்வியாகும், தொழிலாளர்கள் தொழில் முறையை அறிந்து கொண்டால் சுலபமாகவும், அழிவு இல்லாமலும் உற்பத்தி செய்ய முடியும். எனவே, நாடு எங்கும் பாடசாலைகளிலும் தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்கள் மூலமும் தொழிற் கல்வியைப் பயிற்றுவது அவசியமாகும். தற்பொழுது அமெரிக்காவில் வருடத்திற்கு ஏறக்குறைய இருபது லட்சம் பேர்கள் தொழிற் கல்வி

பயின்று வருகின்றார்கள். இலங்கையர்களைத் தொழிற்றுறை முன்னேறிய நாடுகளுக்கு அனுப்பி அங்கு போதிய அறிவு பெற்றுவர அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டும். தொழில் நுட்ப அறிவுத் தரம் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை உயர்த்தும்.

இறுதியாக, இவற்றுக்கெல்லாம் மேலாக மக்களிடையே முன்னேற வேண்டுமென்ற எண்ணமும் விழிப்புணர்ச்சியும் ஏற்பட வேண்டும். மக்களின் நோக்கத்தில் மாற்றம் வேண்டும். உள்ளதைக் கொண்டு நல்லது செய்வோம் என்ற எண்ணத்தை விட்டு. உற்பத்தியைப் பெருக்கி, நல்ல நிலையிலேயே வாழவேண்டும் என்ற எண்ணமும் ஆர்வமும் மக்கள் மனத்தில்

உண்டாக வேண்டும். வெளியாரின் தூண்டுதலால் அல்லது அவர்கள் உதவியால் ஏற்படும் வளர்ச்சியிலே தன்னிறைவும், சுயவளர்ச்சியும் சுயமுன்னேற்றமுள்ள பொருளாதாரமும் நிலைபெற முடியாது. உள்நாட்டு மக்களின் மனமாற்றத்திலும் ஐக்கியத்திலும்தான் முக்கியமான பொருளாதார வளர்ச்சி தங்கியிருக்கின்றது. புதிய கருத்துகளுக்கும், மாறுதல்களுக்கும் தக்க வாறு தங்கள் வாழ்க்கையை மாற்றி அமைத்துக் கொள்ள மறுத்து, இதுகாறும் கையாண்டு வந்த முறையையே பின்பற்று வோம் என்று ஒரு சமுதாயத்தினர் கூறினால் அங்கு பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்படாது.

த. சிதர்பரதாதன்
பல்கலைக் கழகப் புகழுக வகுப்பு
பொருளியல் மாணவன்.

விருந்தோம்பல்

பண்டு தொட்டுத் தமிழ் நாட்டில் சிறந்து விளங்கிய பண்புகளில் தலைசிறந்தது விருந்தோம்பல். நம்நாட்டில் இப்பொழுது விருந்து என்றவுடன் அஃது அறிந்தவர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் உணவிடுதல் என்ற மட்டில் நின்று விடுகிறது. ஆனால், உண்மையில் விருந்தோம்பல் என்னும் சொல் தமிழ் நாட்டில் பயின்றுவந்த விதம் வேறுபட்டது. முன்பின் அறியாத ஒரு வழிப்போக்கரோ அல்லது அயலவரோ, எவரோ எம்மிடம் நாடி வந்த பொழுது அவர் கேட்காமலே அவரின் முகக் குறிப்பறிந்து அவரது தேவையை அன்புடன் தீர்த்துவைப்பதுவே விருந்தோம்பல் ஆகும். ஆம்! விருந்தாளி என்பவன் எமக்கு முன்பின் தெரியாமல் எம்மிடம் தருணம் பார்த்திராது திடீரென உதவி நாடி வருவோனே

ஆவான். அவனது தேவைகளைத் தீர்ப்பதுவே ஓம்பல் எனப்படும்.

அப்படியாயின் “யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்” என்று புறநானூறு கூறுகிறதே! அப்படியாயின் யாவரும் உறவினர்கள்தாமே! இந்நிலையில் தமிழ் நாட்டில் விருந்தாளி யார்? எப்படி இருப்பான்? என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. ஆம்! அதுவும் தமிழ் நாட்டில் விருந்து சிறந்து நின்ற முறையையே எடுத்துக் காட்டுகிறது. முன்பின் அறியாத யாராயினும், எவ்வெவராயினும் அவர்கள் எம் இனத்தவர்கள், எம் நாட்டவர்கள் என்னும் பண்பு தமிழ் நாட்டில் தலை சிறந்து விளங்கியது. இதனால் எவரையும் தம் நாட்டவராகவும் தம் இனத்தவராகவும் கண்டு போற்றிய தமிழ் நாட்டில் சிறந்த

விருந்தோம்பும் பண்பு குறிப்பிடற் பாலது. விருந்தோம்பல் மனித குலத்திற்குச் சிறந்த ஒரு பண்பாகவும், உலகத்தவர் அனைவருக்கும் பொதுவாகவும் இருந்தபோதும், இங்கே தமிழ் நாட்டின் விருந்தோம்பும் திறன் கூறப்பட்டது. விருந்தோம்பல் தமிழ் நாட்டிற்கு சிறந்து நின்றமை நோக்கியே ஆகும். அன்றி, தமிழ் நாட்டிற்கு மட்டுந்தான் விருந்தோம்பல் உரியது என்பது எமது நோக்கம் அன்று.

இவ்விருந்தோம்பல் வேளாளர்களிடையே சிறந்து விளங்கியது. அவர்கள் கொடுப்பதற்கென்றே பிறந்தவர்கள். அவர்கள் உணவுப் பஞ்சம் அற்றவர்கள். சிறப்பான வாழ்வு உடையவர்கள். அவர்களுக்கு இரக்கும் தேவை இருக்காது. ஆனால் கொடுக்கும் பண்பு உண்டு. இதனாற்றுவோர் என்னவோ உழவுத் தொழிலை ஈகைத் தொழில் என்பர் தமிழ் நாட்டார். இவ்வாறு தமிழ் நாட்டில் சிறப்பாக வேளாளரிடையே சிறந்தோங்கிய விருந்தோம்பல் மனித இனத்திற்கு ஓர் இன்றியமையாத சிறந்த பண்பு.

சிறந்த ஆட்சியாளனுடைய தன்மைகளை நோக்கினால், அவனுக்கும் இப்பண்பு இன்றியமையாது வேண்டப்படுகிறது. இவ்வாறு ஆட்சியாளன் முதல் அனைவருக்கும் வேண்டப்படும் விருந்தோம்பல் மனிதனுக்கு இன்றியமையாதது என்பது சாலப் பொருந்தும்.

இவ்வாறு மனித குலத்திற்கே இன்றியமையாத விருந்தோம்பல் இல்லாதவன் இறந்தவனுக்குச் சரியாவான் என்பது தமிழர்கள் கருத்து. இதை வள்ளுவர் “விருந்து புறத்ததாத் தான் உண்டல் சாவா மருந்தெனினும் வேண்டற் பாற்றன்று” என்று வாய் மொழிந்தார். இதற்கு “விருந்து புறத்திருக்கத் தான் உண்டல் சாவாம் — மருந்தெனினும் வேண்டற் பாற்றன்று” என்று அரசஞ் சண்முகனாரும், “விருந்து புறத்திருக்கத் தான் உண்டல் சாவாமை தரும் மருந்தாக இருந்தாலும் வேண்டற் பாலது” என்று பரிமேலழகரும் உரை கொண்டனர். உரை எவ்வாறு அமைந்த போதும் அதில் விருந்தோம்பலின் சிறப்பும், இன்றியமையாமையும் கூறப்படுகிறது. ஆம்! அதன் உயிர்த்

துடிப்பு விருந்தோம்ப வேண்டும் என்பதுவே. அரசஞ் சண்முகனாரது கருத்துப்படி விருந்து புறத்திருக்கத் தான் உண்பது சாவாகும். பரிமேலழகர் கருத்துப்படி “மருந்தே ஆயினும் விருந்தோடுண்” என்னும் மொழிக் கிணங்க அமைந்துள்ளது ஆகவே, சாவாமை வேண்டி உண்ணும் போது விருந்தோடு உண்ண வேண்டும். அப்படியாயின்தான் சாவை வெல்ல முடியும். அன்றி, சாவாமை வேண்டி விருந்து மறுத்து தான் மட்டும் உண்பது சாவாமல் இருக்க, சாகும் மருந்தைக் குடிப்பது போன்று சாவாமை வேண்டி உண்ணும் உணவே சாவுக்குக் காரணமாக அமையும். இதனால் விருந்தோம்பலின் சிறப்பு நன்கு பெறப்படுகிறது.

ஆனால் இன்று விருந்தோம்பல் மிக இழிநிலை அடைந்துள்ளது. அது கருத்திற் கருங்கி எம் சுற்றத்தார்க்கும், நண்பர்களுக்கும், மற்றும் நாம் தேவை நாடி நட்புக் கொள்ளும் அதிகாரிகளுக்கும் உணவோ சிற்றுண்டியோ பரிமாறல் என்னும் அளவுக்கு வந்துவிட்டது. அதுவும் சிறப்பாக நடைபெறுகிறதா என்று பார்த்தால் அதுகூட உள்ளொன்றும் புறமொன்றும் இலாப நஷ்டக் கணக்குப் பார்த்து வெறும் நடிப்பாக நடைபெறுகிறது.

இது மாந்தர் குலத்திற்கே ஓர் இழிநிலை அன்றோ! தமிழ் நாட்டு மாந்தர்கள் வீடு பெறுவதற்குக் காரணமான துறவு வாழ்வையே விருந்தோம்பும் முகமாகத் துறந்தவர்கள். விருந்தோம்புவதற்கென்றே இவ்வாழ்வை மேற்கொண்டவர்கள். அவ்வாறிருந்தும், அவர்கள் கண்மூடிகளாய் விருந்தோம்பும் திறனீழ்ந்து வீணே வாழ்வது உண்மையிலேயே பரிதாபமானதொன்று.

ஆகவே, மனிதர்களாய்ப் பிறந்தோரெல்லாம் விருந்தோம்பி நல்வாழ்வு வாழ்தலே பிறவியின் நோக்கமும் நல்வாழ்வும் ஆகும்.

கா. ஆனந்தநடராஜா

G. C. E., (A. L.) Arts I.

“சைவ மங்கையர்”

இவ்வுலகம் பெண்ணிலே தோன்றி பெண்ணிலே அழியும் என்பது ஆன்றோர் பொன்மொழி. பெண்கள் இல்லாமல் ஆண்கள் தங்கள் வாழ்க்கையைச் செவ்வனே நடத்த முடியாது. பெண்கள்தான் வருங்காலத்தை வாழ வைப்பவர்கள். அவர்கள் கையில்தான் இன்றைய உலகம் தங்கியிருக்கின்றது. அவர்கள் நற்குணங்களையும், நற்பண்புகளையும், கல்வியையும் தங்களுக்கு அணிகலன்களாக வைத்திருக்க வேண்டும். நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்னும் நாகுணங்களும் அவர்களிடம் நன்கமைந்திருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர்கள் பெண்ணென மதிக்கப்படுவார்கள்.

பண்டைக்காலத்தில் கற்பிற் சிறந்த பெண்மணிகள் பலர் மிளிர்ந்து விளங்கினார்கள். கற்பின் உதவியினால் துகிலை வளரச் செய்தாள் திரௌபதி. மானபங்கம் செய்ய வந்த வேடனை எரித்து நீருக்கினால் தமயந்தி. இவர்கள் கணவனையே தெய்வமென்று ஒழுகினார்கள். அக்காலத்தில் வீரமாதர்களும் இருந்தார்கள். போர்ப்பறை கேட்டுத் தன் அருமைப் புதல்வனைச் செருமுகம் நோக்கி விடுகின்றாள். இவர்களின் வீரம் என்னே! இவர்களைவிட அக்காலத்தில் சைவ மங்கையர்களும் மிளிர்ந்து விளங்கினார்கள். மங்கையர்க்கரசி, திலகவதி, புனிதவதியார், இன்னும் பலர். இவர்கள் சைவத்துக்கு அரும்பாடு பட்டார்கள். சைவசமயமே மேற்சமயம் என்பதை நிலைநாட்டினார்கள்.

பாண்டி நாட்டின்கண் சைவசமயம் குன்றச் சமண சமயம் மேலோங்கியது. இதைக் கண்ட கூன்பாண்டியன் சமணசமயத்தை மேற்கொண்டு ஒழுகினான். இதைக் கண்ட பாண்டியன் மனைவி ‘மங்கையர்க்கரசியாரும்’, அவன் மந்திரி ‘குலச்சிறை

யாரும்” துன்பக் கடலுள் ஆழ்ந்தார்கள். சமண சமயத்துக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளியிட்டு அரசனைச் சைவ சமயத்திற்கு மாற்ற எண்ணங் கொண்டார்கள். உடனே அவர்கள் சமயகுரவருள் ஒருவராகிய திருஞானசம்பந்தரைப் பாண்டி நாட்டிற்கு அழைத்தார்கள். அவர் அங்கு தங்கி இருக்கும் போது சமணர்கள் அவரிருந்த மடத்துக்கு நெருப்பு வைத்தார்கள். உடனே திருஞானசம்பந்தர் அந்த நெருப்பைப் பார்த்து ‘பையவே சென்று பாண்டியற்காகவே’ என்றார். உடனே பாண்டியனைச் சூலை நோய் பீடித்துக் கொண்டது. அந்நோயைத் தீர்ப்பவர்கள் பக்கம் தான் சேர்வதாகப் பாண்டியன் கூறினான். உடனே திருஞானசம்பந்தரை அரசன் இருந்த இடத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டு போனார்கள். சமணர்கள் தங்கள் மந்திரவலிமையால் அந்நோயை மாற்ற நினைத்தார்கள். அது முடியவில்லை. பின்பு திருஞானசம்பந்தர் சைவம் தழைத்தோங்குமாறு விபூதி கொண்டு பாண்டியன் மேலையைத் தடவச் சூலை நோய் அவன் உடம்பை விட்டகன்றது. மறுபடியும் பாண்டி நாட்டின்கண் சைவசமயம் தழைத்தோங்கியது. சமணர்கள் எல்லோரும் கழு வேறி மாண்டார்கள். இதைக்கண்ட மங்கையர்க்கரசியாரும், குலச்சிறையாரும் இன்பக் கடலுள் ஆழ்ந்தார்கள். மங்கையர்க்கரசியாரின் விடாமுயற்சியால் பாண்டி நாட்டில் மறுபடியும் சைவ சமயம் தழைத்தோங்கியது.

சைவ சமயத்திற்குத் தங்கள் உடல், பொருள், ஆவி மூன்றையும் அர்ப்பணம் செய்த மங்கையர் பலர் உளர். திலகவதியாரை எடுத்துக் கொள்வோம். தமது தம்பியார் சமண சமயத்தை மேற்கொண்டு ஒழுகுகின்றார் என்பதைக் கேள்விப்பட்டு நெஞ்சம் புண்ணானார். தம்பியாரைச் சமண சமயத்தினின்றும் நீக்கிச் சைவசமயத்திற்

குக் கொண்டுவர எண்ணங் கொண்டு
 “விரட்டானேஸ்வரரைத்” தன் தம்பியா
 ரைச் சைவசமயத்துக்கு மாற்றித் தரும்படி
 நா ள் தோ றும் வணங்கி வந்தார்.
 உடனே “விரட்டானேஸ்வரர் மருணிக்கி
 யாருக்குச்” சூலைநோயை உண்டு பண்ணி
 னார். மருணிக்கியார் சூலை நோயால் மிக
 வும் வருந்தினார். இதைக் கண்ட சமணர்
 கள் சூலை நோயைத் தீர்ப்பதற்கு முயற்சி
 எடுத்தார்கள். ஆனால் அம்முயற்சி பலன்
 அளிக்கவில்லை. இதைக் கண்ட மருணிக்கி
 யார் சமணர்களுக்குத் தெரியாமல் நடுநிசி
 யிலே எழுந்து தன் பர்வாரங்கள் தாங்கி
 வரத் தன் தமக்கையார் இருக்குமிடத்திற்
 குச் சென்றார். திலகவதியார் அவரை
 நோக்கி ‘பரசமயப் படுகுழியில் விழுந்துழ
 லும் தம்பியாரே” எழுந்திரும் என்றார்.
 பின்பு அவரை “விரட்டானேஸ்வரர்”
 கோயிலுக்கு அழைத்துச் சென்றார் திலக
 வதியார். அங்கு கடவுளின் அருட்பார்வை
 யால் அவருடைய சூலை நோய் கொஞ்சம்
 நீங்கியது. பின்பு அவர் தலைமேல்கைகுவி
 ய “கூற்றாயினவாறு” என்னும் முதலையுடைய
 தேவாரத்தைப் பாடினார். நாவுக்கினிய
 பாட்டுப் பாடியமையால் உனக்கு “நாவுக்
 கரசர்” என்னும் பெயர் வழங்குவதாயிற்று
 என்னும் “அசரீரி வாக்கு” எழுந்தது.
 திலகவதியாரின் முற்சியாற் தம்பியாரைச்
 சைவசமயத்திற்கு மாற்றினார். தன் தம்பிக்
 காகவே உயிர்வாழ்ந்த திலகவதியாரின்
 சைவப்பற்று எல்லாராலும் புகழ்க்கூடியது.

அடுத்ததாகப் “புனிதவதியார்” செய்த
 தொண்டுகளைப் பற்றி ஆராய்வாம். இவர்
 ஒரு சைவ மங்கை என்று சொல்வதற்கு
 இவரிடம் சைவப்பற்றும், பலசிற்றந்த குணங்
 களும் காணப்பட்டமையே காரணமாம். ஒரு
 நா ள் இவருடைய கணவன் இவரிடம்
 இரண்டு மாம்பழங்களைக் கொடுத்து விட்டு

வெளியே சென்று விட்டார். இவர் சென்ற
 பின் ஒரு ஏழை அங்கு வந்து பிச்சை கேட்
 டான். புனிதவதியார் ஒரு மாம்பழத்தை
 எடுத்து அவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டார்.
 பின்னர் அவருடைய கணவர் வீடு திரும்பி
 விட்டார். தான் கொடுத்த மாம்பழங்களைத்
 தரும்படி மனைவியிடம் கேட்டார். புனிதவதி
 யார் எஞ்சியிருந்த ஒரு மாம்பழத்தை எடுத்
 துக் கொண்டு வந்து கொடுத்தார். அதைச்
 சாப்பிட்டு விட்டு மற்ற மாம்பழத்தையும்
 கொண்டு வரச் சொன்னார். புனிதவதியார்
 என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் சிவ
 பெருமானை நினைத்துத் தியானம் செய்தார்.
 உடனே அவர்கையில் ஒரு மாம்பழம் வந்து
 விழுந்தது. அதைத் தன் கணவனுக்குக்
 கொடுத்து இன்புற்றார் சைவசமயத்தின்
 பற்றினால் சிவபெருமானைக் கூடத் தங்கள்
 வேலையாளராகப் பயன்படுத்தி இருக்கின்
 றார்கள். இவர்கள்தான் சைவ சமயத்தை
 நிலைநாட்டியவர்கள். இவர்கள் இருந்திரா
 விட்டால் சைவசமயம் இவ்வளவு முன்னி
 லைக்கு வந்திருக்கமாட்டாது. அக்காலத்துப்
 பெண்கள் ஆண்களோடு சரிசமமாகப் பழகி
 னார்கள். ஆண்களில் சமய குரவர்கள்
 சைவத்திற்கு எவ்வளவு தொண்டுகள் செய்
 திருக்கின்றார்களோ அதேயளவு தொண்டு
 கள் இப்பெண்மணிகளும் செய்திருக்கின்
 றார்கள்.

நாங்கள் செய்யவேண்டியது யாதெ
 னில் இவர்களைப்பற்றிப் பாமரமக்களுக்கு
 உபதேசம் செய்து அவர்களுடைய
 உணர்ச்சிகளைத் தூண்டவேண்டும். இப்
 பொழுது உலகில் வாழும் பெண்மணிகள்
 வீரமில்லாதவர்களாக இருக்கின்றார்கள்.
 பழைய காலப் பெண்மணிகளின் வீரத்தை
 எடுத்துச் சொன்னால் இவர்களுடைய மனத்
 திலும் வீர உணர்ச்சிகள் எழும். அப்
 போது அவர்கள் சுயநலமென்பதை மறந்து
 பொதுநலம் செய்ய முற்படுவார்கள்.

தா. க. குமாரசூரியர்
 G. C. E. Sc.

“எங்கள் விடுதி”

முழு நிலவென ஒளிவீசும், முத்துக் களில் கொண்ட, முடிவிலா மோகத்தினால், பல நாட்டு வணிகர்கள் மொய்த்து, முதலீடு செய்யும், முப்புறமும் கடலால் சூழப் பெற்ற இந்தியாவைப் போல, மூன்று புறங்களிலும் வீதிகளிலும், முற்புறத்து வீதிக் கருகில் ஆயிரமாயிரம் விளையாட்டு வீரர்களை உருவாக்கிய மகத்துவம் பெற்றதோர் மைதானமும், முகில் தொட நிவந்தது போல் மைதான மூலையொன்றுக்கருகில், முற்காலத்து மணிக்கூண்டுக் கோபுரமும், வலது பக்க வீதிக் கருகில், வேப்ப மரத்தடியில் தொடங்கி விரிந்ததோ எனும் சந்தேகத்தை எழுப்பும் வேம்படி மகளிர் பாட சாலையின் சுவரொன்றையும் கொண்டதுடன் பலவித வாகனங்கள் பாம்! பாம்!! என ஒலியெழுப்பிப் பாய்ந்து செல்லும் சுற்றுப் புறத்தையுடைத்து, யாழ் நகரின் மையமாகப் பொறியியல் நிபுணர்களால் கருதப்படும் பகுதியில் அமைந்துள்ள எங்கள் விடுதி.

சில காலத்திற்கு முன், “தமிழன் என்று சொல்ல முடியாமல் தலை குனிந்து நிற்பவன் போலும் தன் சந்ததியினர் சாதித்த சாதனையையெல்லாம், சோதனைகள் இன்றி ஏற்றுக் கொண்டதால், இன்று மூடநம்பிக்கையின் உச்சியில் நிற்கும் தன்னொளி குன்றிய தமிழனைப் போலும் அணுவை, ஆயிரமாகப் பிரித்து, ஆயிரம் பெயர் குட்டி வாழ்ந்திருந்தும், இன்று விஞ்ஞான உலகின் அடியிலே கிடக்கும் தமிழனைப் போலும்” சங்க்வித்தோப்பாக, சுவரம் செய்யாத தாடி மூளைத்த முகம்போலுங் காட்சியளித்த எங்கள் விடுதி இன்று தண்ணீர் கண்ட பயிர் போலத் தளிர்விட்டுத் தலைதூக்கித் தன்னிகரில்லாத் தனிப் பெருந்தன்மையோடு, பட்டொளி வீசிப் பறக்கிறது. அமாவாசை இருளால் ஆட்கொள்ளப்பட்டிருந்த விடுதியை, ஆதவனைக் கண்டதுபோல் அதி

சயப்படுகின்றனர் அண்மையிற் கண்டவர்கள். நேற்று மறைந்த கதிரவன் இன்று கதிரொளி வீசத் தொடங்கியது. மலம் கழித்து, மாசுகளையெல்லாம் நீக்கி, மனம் களித்து, மற்றைய அலுவல்களிலீடுபடும் மனிதனைப் போல், புதிய அதிபரின் பொங்கும் அன்பினாலும், ஆதரவாலும், விடுதியாசிரியர்களின் ஆர்வத்தாலும், சங்கக் குழுவும், மாணவர் தலைவரும் சரியாகத் தொழிற்பட்டு, வசதிகளடைந்ததால் மாணவர் யாவரும் மகிழ்வுறுகின்றனர்.

பூகம்ப வேகத்தைத் தாங்காது பூமா தேவியைச் சரணடைவதுபோல், பொருக்குற்றுப் பழுதடைந்திருந்த கட்டிடமொன்றின் கதவுகள் யன்னல்கள் யாவும் கருத்தைக் கவரும் வண்ணம் திருத்தியமைக்கப்பட்டுச் சிறப்புற்று விளங்குகின்றன. புயற் காற்றால் பாதிக்கப்பட்டுக் கிடந்த தகரங்களுக்குப் பதிலாகப் புதியன அடிக்கப் பெற்று, மைபூசப்பெற்றுப் பொலிவுற்று விளங்குகின்றன.

தற்போதய விலை நெருக்கடியான வேளையிலே, விடுதிப் பணத்தை வினாக விரயமாக்காமல், நல்வழியில் செலவு செய்து நன்மை பெற, நமது புதிய அதிபர் வழி காட்டுகிறார். ஒரு கல்லினால் மூன்று மாங்கனிகளை விழுத்துவதுபோல், விசாலமான வாழைத் தோட்டமொன்றை உதவாமற் கிடந்ததோர் இடத்திலே விளைவாக்கி, அரசாங்கத்தால் கட்டாய பாடமாக்கவிருக்கும், பயிர்ச் செய்கையைப் பழகுவதற்குப் பயன்படுத்தவும், பலனைப் பணம் கொடுத்து வாங்காமல் அனுபவிக்கவும் செய்துள்ளார்.

விடுதியிலே படிக்காமலிருப்பதுடன், விளையாடவும் செல்மாமல் தானும் தின்னாமல் மற்றவர்களை யுந் தின்ன விடாமல் வைக்கோற் போரருகில் நிற்கும் நாய்கள்

போல, தம் தாய் தந்தையர், தாழா துன் பத்திற்கிடையே அனுப்பி வைக்கும் பணத் தைத் தம்முடையது போல் செலவழித்துத் திரிவதோடு, மற்றவர்மீது வீண் புரளிகளைக் கிளப்பிவிடும், வதந்திகளின் மூலஸ்தானமான மூடர்களும், உபயோகமற்ற செயல்களுக்காக, உயிரையே விடத் தயாரானவர்களுமான, மாணவர் என்ற சொல்லுக்கே அருகதையற்ற சிலருக்கு இது வோர் புதிய பாதை. இம்முயற்சி எல்லா மாணவர்களுக்கும், விடுதியைத் தம் வீடு போல் உணரச் செய்வதுடன், சிறந்த உடற் பயிற்சியாகவுமிகுக்கிறது.

அருகிற் செல்பவர் மனத்தில் ஓர் அருவருப்பை ஏற்படுத்தும் அவல நிலையிருந்த மலசல கூடங்கள் யாவும். இப்போது நவீன முறையிலே திருத்தியமைக்கப் பெற்று, மிகவும் தூய்மையாக விளங்குகின்றன. முன்பெல்லாம் குளிப்பதற்குத் தண்ணீர் வசதி குறைவாகவிருந்தது. ஆனாலின்று, புதிய மோட்டார் ஒன்று பூட்டப்பட்டதுடன் பழுதடைந்திருந்த தொட்டிகள் யாவும் உபயோகிக்கக்கூடிய முறையிலே அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

முன்பு விடுதி நூல் நிலையத்தில் பல வித பிரயோசனமற்ற புத்தகங்கள், எடுக்கப்பட்டன. தற்போதைய பத்திராதிபர், சகலரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய புத்தகங்களை எடுக்கும் வசதிகளைச் செய்துள்ளார். சிலவற்றை நிறுத்தி, பதிலாக விஞ்ஞான நூல்கள் எடுப்பதற்காக, விடுதிப் பொறுப்பாசிரியரான கே. வி. ராஜலிங்கம் அவர்களுடன் கலந்து ஆலோசித்திருந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவர் விடுதியை விட்டு விலக நேரிட்டது. அவரின் பிரிவு விடுதிக்கோர் அதிர்ச்சி. காலத்திற்கேற்ப வேடம் பூண்டு அகத்திலே புல்லரையும் கல்லரையும் புறத்திலே பெரியவர்களாகத் திரிபவர் பலரைக் கண்டறியும் சக்தி வாய்ந்த ஒரேயொரு ஆசிரியர் இவராவார். அவர் இருந்திருந்தால் நூலகம் சிறப்புற்றிருக்கும். இவ்வேளையில் சங்கத்திலே ஒரு சிறு பிளவு ஏற்பட்டதால் பத்திராதிபர் புதிய விடுதிப்

பொறுப்பாசிரியரிடம் கலந்தாலோசித்துச் செல்லவில்லை.

எங்கள் விடுதி இப்பொழுது மிகமிகச் சிறப்பாகப் பல்லோராலும் போற்றப் பெற்று அவர்களின் நல்லாசிகளுடன் நன்முறையில் புதிய பாதையில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது. ஒரு விளக்கிற்குத் திரியுண்டு. எண்ணெயைத் தவிர மற்றச் சகலமும் உண்டு. அதேபோல் விடுதி பிரகாசமாக இருக்கவேண்டுமெனின் சக மாணவர்களின் ஒத்துழைப்பு விளக்கைப் பிரகாசமாக எரியச் செய்யும் எண்ணெயைப் போன்று அவசியமாகும்.

இன்னும் பற்பல திட்டங்கள் பூர்த்தியாகவிருக்கின்றன. “வாழும் பிள்ளையை மண் விளையாட்டில் தெரியும்” என்பதற்கொப்ப இதுவரை பேருதவிகள் பல செய்த அதிபர் எமது திட்டங்களுக்கு உதவி செய்வர் என எதிர்பார்க்கிறோம். ஆனால் ஒரு பிரச்சினை; அதுதான் பணப் பிரச்சினை. இருந்தவை யாவும் இதுவரை செலவாகி விட்டன. பாளைக்குள்ளிருந்தாற்றோ அகப்பைக்குள் வரும். ஆகவே பணம் இருந்தாற்றான் எம் திட்டங்கள் சாத்தியமாகும்.

விடுதியில் சைவம் தழைத்தோங்க எம் அதிபரும், உப அதிபரும் முக்கிய காரண மாவார்கள். முன்பு வெள்ளிக்கிழமையன்றால் மாலை 4-45க்கு றீகல் படக் கொட்டகையில் படம் பார்த்து விட்டு வருபவர்களும் கோவிலுக்கென வெளிக் கிட்டு மாலை 6 மணிபோல் கடற்கரைக்கு உலாத்தப் போகிறவர்கள் போல் ஆடி ஆடிச் சென்று அங்கு அப்பம், இட்டலி, தோசை, சுண்டல், கடலை போன்றவற்றை உண்டு பின் தாராபோல் தள்ளாடித் தள்ளாடி வருபவர்களும் உண்டு. இப்போதுள்ள நிலைக்கும் பழைய நிலைக்கும் பல வித்தியாசங்கள் உள. இப்பொழுதெல்லாம் காலைக் கதிரவன் கதி ரொளி படுமுன் எழுந்து குளித்து பாடசாலைப் பஸ்ஸில் பத்து சதம் கொடுத்து நல்லூர் சென்று நாம் வணங்கி வருகி

ரோமம். பின்னேரங்களில் தோத்திரப் பாடல்கள் பாடிக் கூட்டுப்பிரார்த்தனை செய்து இறைவனருளை இறைஞ்சுகிறோம். முக்கியமாக சைவ தினங்களில் ஆலயம் செல்லத் தவறுவதில்லை. இத்தகையதொரு சிறந்த முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கும் விடுதியில் அழகிற்கு அழகூட்டுவதுபோல மேலும் பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு மெருகூட்டப்பட விருக்கின்றது. எங்கள் விடுதி யாழ்ப்பாணத்திலேயே சிறந்த தொன்றாக மலைமேல் விளக்குப்போல் விளங்கப்போகும் காலம் வெகு சீக்கிரத்தில் வரவிருக்கிறது.

எங்கள் விடுதியை இத்தகையதோர் இனிய இடமாக, இல்லத்தைப் போல்

இன்பமளிக்கச் செய்த எங்கள் அதிபருக்கு எமது உள்ளம் கனிந்த நன்றிகள் உரியவாகுக. எங்கள் விடுதி உள்ளளவும் அவர் புகழ் ஓங்குவதாக. எனவே விடுதி என்னும் வயலில் வாழும் மாணவர்களான நாங்கள் வளமுற நீர்ப்பாய்ச்ச உதவிய அதிபர் அவர்கள், நெடு வயல் நிறையச் செழித்து வளர்ந்திருக்கும் பயிர்களாகிய எங்களைத் தன் முயற்சிகளுக்கான பலனாக, இவ்வையத்திலே வாழ்வாங்கு வாழ்க்கண்டு மகிழுவதற்கான சிறந்த வாழ்வைக் கல்வியின் துணைகொண்டு பண்பென்னும் படியேறித் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் சிகரத்திலே வாழ்வோமாக.

எங்கள் விடுதி இனிதுற எம் வாழ்த்துக்கள்!

செல்வன் க. பூரீதரன்
விடுதி நூலகப் பொறுப்பாளரும்
பத்திராதிபரும்

“விடா முயற்சி”

விவியகம் போற்றிடும் உத்தமர்களான இயேசு நாதர், முகம்மது நபி, புத்தர் பிரான், ஆபிரகாம் லிங்கன் போன்றவர்களின் ஊனுடல் மறைந்தும் புகழுடல் மறையாதிருப்பதற்காய் ஒரே காரணம் விடா முயற்சி. ஏணி போன்ற புகழுடம்பில் எத்தகையவரும் மிக எளிதாக ஏறிவிடப் படிபோலமைந்த சாதனம் விடாமுற்சி. இதனாற்றான், பல்லாயிரக் கணக்கான வருடங்களுக்கு முன் வாழ்ந்த ஓளவை மூதாட்டியார், “முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியுடையார்” என வாயாரப் பாடினர், வள்ளுவப் பெருந்தகை முயற்சிக்கெனவே ஓர் அதிகாரத்தையே ஈரடிக் கவிகளால் புனைந்து தெள்ளமுதக் குறளைப் படைத்தார்.

பொன்மொழிக்கோர் மன்னன் என மேலை நாட்டவர்கள் போற்றிடும் பெர்

னாட்சோ அவர்கள், “எறும்பூரக் கல்லும் குழியாகிவிடும்” என்றார். அமெரிக்காவில் அடிமைத்தன வாழ்வை ஒழிப்பதற்காக ஆபிரகாம் லிங்கன் விடாமுயற்சியுடன் ஈடுபட்டிராவிடில், இன்று அமெரிக்கா இத்தகைய புகழுடன் முன்னேறியிருக்கமாட்டாது என்பது வெள்ளிடை மலையன்றோ! விடாமுயற்சி கொழுகொம்பு போன்றது. கோழைகளையும் அடிமைகளையும் பாரில் மனிதர்களாக மாற்றிவிடக்கூடிய சர்வ வல்லமை வாய்ந்தது. அண்ணல் மகாத்மா காந்தியின் நாமத்தையே இன்று பாரதமென்ன, உலகமென்ன, யாருமே அறிந்திருக்கமாட்டார்கள், அவர் விடாமுயற்சியுடன் சுதந்திரத்திற்காகப் போரிட்டிருக்காவிடில், லூயி பாய்சர் சிறுவயதிலில் விஞ்ஞானத்தைப் பற்றியும் அதன் தத்துவங்

களைப் பற்றியும் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கையில் அவரது சகமாணவர்கள் பாய் சரைக் கேலி செய்தார்கள். அவர் ஆராய்ச்சியிலீடுபடுவதைத் தடுத்தார்கள். ஆனால், பாய்சரோ விடாமுயற்சியினுடன் ஆராய்ச்சி செய்தமையால் இன்று பார் புகழும் விஞ்ஞான மேதைகளில் ஒருவராகிவிட்டார்.

வண்ணமின்றி ஓவியம் வரைய முடியாது, சலங்கையின்றி நடனமாட முடியாது. இதே போலத்தான் முயற்சியின்றி முன்னேறவே முடியாது. மேற்கே மறைந்த சூரியன் கிழக்கே உதிக்காமலிருந்தாலும் விடாமுயற்சியுடன் செயலிலீடுபடுவோர்க்கு வெற்றி திண்ணமென்பது உள்ளங்கை நெல்விக் கனியன்றோ! இறக்கும் தறுவாயிலுங் கூடச் சாக்கிரட்டீஸ், “நண்பர்களே! இவ்வுலகம் உங்களுடையது, இதில் செயல்பட்டிருப்பவையே மிகமிகச் சிறிய செயல்கள்தாம், நீங்களெல்லோரும் முயற்சியுடன் சாதிக்க வேண்டியவை பற்பல இருக்கின்றன, அவைதாம் மிகப் பெரிய செயல்கள்” என்றார். நாளும், ஏடும், வையகமும் புகழ்வது விடாமுயற்சி. இருளில் அலைபவர்களுக்கெல்லாம் ஒளியில் ஒளியாகி மனிதனாக வாழ வழிவகுக்கும் ஒரே செயல் விடாமுயற்சியேயாகும்.

சர்வாதிகாரத்திற்கே ஒரு வரைவிலக்கணம் வகுத்து அதையுண்டாக்கினான் இரும்பு மனிதனான ஹிட்லர். உலகத்திலேயே யில்லாத புரட்சியை ஏற்படுத்தினான் நெப்போலியன். இவர்களது வெற்றிக்கேடயம் விடாமுயற்சியேயாகும். ஏழு தடவைகளாகப் போரில் தோற்றுவிட்ட ரூபேர்ட் புறாசுக்கு விடாமுயற்சியுடன் தன் வலையைப் பின்னிய மிகச் சிறிய பிராணியான சிலந்தி வழிகாட்டியாக அமைந்ததனால் எட்டாவது தடவை போரில் விடாமுயற்சியுடன் எதிரிகளைக் கொன்று குவித்து ஐரோப்பாக் கண்டத்தையே ஆட்சி செலுத்தினான் ரூபேர்ட் புறாஸ்.

இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்தது விடாமுயற்சி. நியூற்றனைச் சிறந்த விஞ்ஞானியாக மாற்றியது விடாமுயற்சி! கென்னடியைச் சிறந்த அரசியல் தலைவனாக, அமெரிக்காவின் சிறந்த அதிபராக மாற்றி வைத்தது விடாமுயற்சி! மூடநம்பிக்கையின் கொடுபிடியில் வாழ்ந்தவரெல்லோர்க்கும் வழிகாட்டியாகவும் அமைந்தது விடாமுயற்சி! எந்த ஒரு செயலையும் சீருடனும் சிறப்பாகவும் செய்து முடிக்க வழிகோலுவது விடாமுயற்சி. எல்லோரும் இதைக் கடைப்பிடித்தொழுகி வந்தால் நினைத்த காரியத்தைச் செயலில் ஈடுபடுத்திக் கொள்வது மிகமிக இலகுவாகும்.

சி சுதந்திரராஜா,
G. C. E., (O. L.) R. B.

273
JAF

எமது கல்வியமைப்பு முறை மாற்றப்பட வேண்டும்

எமது ஈழமணித் திருநாடு அன்றெல்லாம் தென்கிழக்கு நாடுகளின் கற்பகத் தீவு என்று போற்றப்பட்டது. ஆனால் இன்று அன்றிருந்த நிலைமை மாறி, செருக்கிழந்து, செல்வமிழந்து காணப்படுகிறது! நாட்டிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டம்

நாளுக்கு நாள், நிமிடத்துக்கு நிமிடம் பெருகிக் கொண்டேயிருக்கிறது! பசியும் பணியும் பஞ்சமும் தலைவிரித்தாடத் தொடங்குகிறது! நாட்டின் பொருளாதார உற்பத்தி எதிர்பார்த்ததைவிடக் குறைந்து கொண்டே போகும் அதே வேளையில்

AR

நாட்டின் சனப்பெருக்கம் மட்டும் கூடிக் கொண்டே போகிறது. எனவே, இந்த நிலை இன்னும் நீடித்துக் கொண்டே சென்றால் நாளை சமுதாயத்தின் நிலைமை மிகவும் பயங்கரமானதாக இருக்கும். ஆகவே நாளை சமுதாயத்தின் தூண்களாகிய எங்களை, ஓர் இருள்மயமான எதிர்காலம் எதிர்தோக்கிக் கொண்டேயிருக்கிறது. ஆகவே, எம்மை எதிர்தோக்கும் இத்தகைய பிரச்சினைகளைக் களைந்தெறிந்து, நமது நாட்டின் சுபிட்சத்தையும் நமது வாழ்வில் சுபிட்சத்தையும் நிலைநாட்ட வேண்டியது மாணவர்களாகிய எமது கடமையாகும்.

நாளை சமுதாயம் நமது கையில்! எனவே வருங்காலத்தில் எமது வாழ்க்கை நல்லதாக அமைவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டியது எமது பொறுப்பு! ஆகவே, பெருகி வரும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை மேலும் பெருகாமல் எப்படித் தடுத்து நிறுத்த முடியும்? நாட்டில் நடமாடுகின்ற பசியையும் பிணியையும் எப்படிப் போக்க முடியும்? என்ற பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் தீர்வு காணவேண்டியவர்களாயிருக்கின்றோம் நாங்கள்.

அல்லாவிட்டால் அடுத்ததாக அமையப் போகின்ற சமுதாயத்தின் சிற்பிகளாகிய எங்களை வேலையில்லாத தண்டாட்டம் பெரிய வேதனைக்குள்ளாக்கும்! பஞ்சம் நமது நாட்டிலே தலைவிரித்தாடி நம்மைப் படாத பாடுபடுத்தும்! ஆகவே, இன்று நம் முன்னேயுள்ள பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண நாம் முயலாவிட்டால் அதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட இருப்பவர்கள் மாணவர்களாகிய நாங்களோ.

எனவே, அத்தகைய பிரச்சினைகளுக்கு எப்படித் தீர்வு காண முடியும் என்று நாம் சுற்றுச் சிந்திப்போமாயின் நமது நாட்டிலே தற்போது நிலவுகின்ற கல்வியமைப்பு முறை மாற்றப்பட்டுத் தொழிற் கல்வி முறை நடைமுறையில் கையாளப்பட வேண்டும் என்ற பதிலே எம் மனக்கண் முன் காட்சி

யளிக்கும். எமது நாட்டின் கல்வியமைப்பு முறை எம்மைப் பொறுத்த வரையில் ஓர் ஏட்டுச் சுரைக்காயாகவே தென்படுகிறது. ஆம்! எமது கல்வியமைப்பு முறை அனேகம் பேரின் வருங்கால வாழ்க்கைக்குப் பிரயோசனமற்றதாகவே போய்விடுகிறது.

தற்போதைய எமது கல்வியமைப்பு முறையினால் எமது நாட்டில் ஒரு மாணவன், ஒரு டாக்டராகவோ, ஓர் என்ஜினியராகவோ, ஓர் ஆசிரியராகவோ அல்லது ஒரு சாதாரண குமாஸ்தாவாகவோ வருவதற்காகக் கல்வி புகட்டப்படுகிறானேயன்றி, அவன் தன்னுடைய வாழ்க்கையை வளமுடையதாக மாற்றியமைப்பதற்கு ஏற்ற படியாகக் கல்வி புகட்டப்படுவதில்லை. எனவே, டாக்டராகவோ, என்ஜினியராகவோ அல்லது ஒரு குமாஸ்தாவாகவோ வரத் திறமையற்ற மாணவனின் எதிர்காலம், அவன் சரியான கல்வி முறையைப் பின்பற்றாத காரணத்தினால் இருளடைந்ததாகிறது. ஆனால், மேற்கண்ட துறைகளில் மிளிர்ந்த திறமையற்ற அந்த மாணவன் வேறு துறைகளில் திறமையுடையவனாக இருக்கலாம். உதாரணமாக, அந்த மாணவன் ஒரு சிறந்த விவசாயியாகவோ அல்லது ஒரு 'மெக்கானிக்' காகவோ வரத் திறமையுடையவனாக இருக்கலாம். ஆகவே, தவறான துறையிலே கல்வி போதிக்கப்படுகின்ற காரணத்தினாலே, அந்த மாணவனின் வாழ்க்கை சிதறடிக்கப்படுவதோடல்லாமல் அவன் நாட்டுக்குமொரு நட்டமாகத் தென்படுகிறான்.

எனவே, அவன் சரியான துறையிலே புகுத்தப்பட்டு முறையாகக் கல்வி கற்பிக்கப்படுவானேயானால் அவனுடைய வருங்காலம் வளமுடையதாகும்! அதுமட்டுமல்ல அவன் தன்னுடைய திறமையினால், சாக் காட்டை நோக்கி நகரும் நம் சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்தும் சிறந்த சிற்பியாகவும் ஆகமுடியும்! எனவே, அதே போன்று ஒவ்வொரு மாணவனையும் தகுந்த துறையிலே செலுத்தித் தகுந்த முறையிலே கல்வி கற்பிப்பார்களேயானால் அவர்களின் எதிர்

காலத்தைப் பற்றி எவரும் எச்சரிக்கை செய்யத் தேவையில்லை.

இதே கல்வியமைப்பு முறையைத் தமது நாட்டிலே அமுல் நடத்திய காரணத்தினாலேதான், சற்றேறக்குறைய பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் “அறுபது கோடி அபின் தின்னிகள்” என்ற அவச் சொல்லுடன் வாழ்ந்த சீனர்கள் இன்று தம் நாட்டிலே நிலவிய பஞ்சத்தைப் பஞ்சைப் போல் பறக்கச் செய்து பார் புகழ் வாழுகிறார்கள்! அதே போன்றுதான் ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் அனாதரவாக இருந்த சோவியத் ரஷ்யாவும், அதே கல்வியமைப்பு முறையைத் தனது நாட்டிலே புகுத்திய காரணத்தினால் இன்று அகிலமே புகழ் வாழுகிறது! ஆகவே, தொழிற் கல்வியமைப்புமுறை மாணவ சமுதாயத்தின் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கும் சக்தியாக மட்டுமல்லாமல், ஒரு நாட்டின் சுபிட்ச வாழ்வுக்கும், பொருளாதாரப் பெருக்கத்துக்கும்

அடிகோலும் சக்தியாயுமுள்ளது என்பதை நாம் கண்கூடாகக் காணக்கூடியதாயிருக்கிறது.

எனவே, நமது நலன் கருதி, நமது நாட்டின் நலன் கருதி, நமது நாட்டிலே நிகழ்கின்ற தற்போதைய கல்வியமைப்பு முறை மாற்றப்பட்டுத் தொழிற் கல்வியமைப்பு முறை புகுத்தப்பட வேண்டும்! அப்போதுதான் நம்மை எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகளையெல்லாம் சுட்டுப் பொசுக்க முடியும்! எனவே, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் தூக்கித் தூர எறியப்பட வேண்டுமேயானால், பஞ்சமும் பிணியும் பஞ்சாய்ப் பறக்க வேண்டுமேயானால், மாணவர்களாகிய நாம் வருங்காலத்தில் நல்லதொரு சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டுமேயானால், நமது நாட்டில் நிகழ்கின்ற கல்வியமைப்பு முறையை மாற்றுக என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்க வேண்டியது எமது கடமை!

சி. அருளானந்தம்,
G. C. E., R. 'C'.

கம்பன் கண்ட பெண்மை

கவிக்குச் சக்கரவர்த்தியாய் கம்பன் தன் இராமாயணத்திலே பல வகையாலும் சிறப்பித்துப் போற்றும் பெண்மையைக் காண்கிறான். பெண்மைக்குரிய பண்புகளாய் பொறுமை, அன்பு, கற்பு போன்றவற்றைக் காண்பதுடன் அழகு, இலட்சியம், அருள் அனைத்தும் நிறைந்த பெண்மையையே காண்கிறான். கம்பன் கண்ட பெண்மையை யாம் கண்டதும் பாவையர் குலத்தின் பண்புதான் என்னே! என நினைக்கத் தோன்றுகிறது. பெண்மையைப் புகழ்வதா? அன்றிப் பெண்மையைக் காட்டிய கம்பனைப் புகழ்வதா? என மனம் சஞ்சலம்

அடைகிறது. போற்றுதற்கும், புகழ்வதற்கும், வாழ்த்துதற்கும், மகிழ்வதற்குமாய் கம்பன் கண்ட பெண்மையை யாம் ஆராய் வோமாக.

பெண்மைப் பண்புகள் எத்தனையோ இருந்தும் அதனுள் இன்றியமையாததாய் கற்பினை எடுத்து நோக்குவோம். கற்பு என்பதோ எதற்கும் கலங்கா நிலை என்பர். அதனாலன்றோ திருவள்ளுவர்,

“பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந்
தின்மையுண் டாகப் பெறின”

என்று எடுத்துரைக்கின்றார். மிதிலையிலே

அந்தப்புர மாடத்திலே தோழியருடன் விளையாடிக் கொண்டிருந்த சனகராஜன் புதல்வியும் மிதிலை இளவரசியுமாகிய சீதாதேவி தற்செயலாகக் கீழே பார்க்கும் பொழுது அவளது மண விழாவிற் கு வரும் இராமனைக் காண்கிறாள். மனத்தைப் பறி கொடுக்கிறாள். பின்பு சபையிலே நடந்த போட்டியில் இராமன் வில்லினை ஓடிக்கிறான். வில்லொடித்தவனுக்கு மாலை சூட மன்னனால் அழைக்கப்படுகிறான் இளவரசி. சீதாதேவியின் மனம் சிந்தனையில் ஈடுபடுகிறது. நேற்று மாடியில் நின்று கண்டவர் இன்று வில்லொடித்திராண்டில் வேரெருவருக்கு மாலை சூட வேண்டுமே. இதனால் கற்புக்குக் களங்கம் ஏற்படுமே. இதுவே அவள் சிந்தனை. இறுதியில் யான் கண்டவராகில் மாலை சூடுவேன் அல்லது அவ்விடத்தில் உயிர் துறப்பேன் என எண்ணிச் செல்கிறாள். தான் விரும்பியவரையே கண்டு மாலை சூடுகிறாள். மனத்தால் விரும்பியவரை மணக்காவிடின் அது கற்பிற்கே களங்கம் என்பது புலனாகின்றது. இவ்விடத்தே கற்பு மாத்திரமன்றி அவள் இராமன் மீது கொண்ட அன்பும் புலனாகின்றது.

இத்தகைய சீதாதேவி இராவணனால் கவரப்பட்டு அசோகவனத்தில் சிறையிருக்கின்றாள். சிறையிருந்த சீதை தன் தாய் தந்தையரைப் பற்றிச் சிறிதும் எண்ணவில்லை. தன் நாயகனையே நினைக்கின்றாள். அங்கே சீதையை “மாநிலம் செல்லரித்திடவும் ஆண்டு எழாதாள்” எனக் கம்பர் காட்டுகின்றார். தான் இருந்த இடத்தைக் கறையான் அரித்திடவும் அவ்விடத்தினை விட்டு எழுந்து சூரியனைத் தேடும் தாமரைபோலக் கொழுநனைத் தேடும் பொற்கொடியாளாக விளங்குகிறாள். எனவே இவள் கணவன் மீது கொண்ட அன்புதான் என்னே! இத்தகைய சீதையைக் கண்ட இராமன் தூதனாகிய அனுமன் வாயிலாக, “காசுண்ட கூந்தலாள் கற்பும் காதலும் ஏசுண்டதில்லையால்” என எடுத்துக் காட்டுகின்றார் கம்பர். தூசி படிந்த கூந்தலையுடைய சீதை கற்பினையும் இராமன் மீது கொண்ட அன்பினை

யும் பிறர் பழிக்கும்படி நடக்கவில்லை என நன்கு புலனாகின்றது.

“அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை”

என வள்ளுவர் கூறியது போன்று பொறுமையுடையோர்க்கு என்றும் வாழ்வு சிறப்பாக அமைதல் இயல்பு. சிறையிருக்கின்றாள் சீதாதேவி; பொறுமையுடன் இருக்கின்றாள். மேற்கூறியது போல அத்தேவி இருந்த இடத்தினின்றும் அசையவில்லை என்றால் அவள் பொறுமையின் எல்லையில் நின்றுகூட மாறுபடவில்லை என்றுதான் கூற வேண்டும். இராவணன் தன்னை மணம் புரியுமாறு வேண்டிக் காவில் விழவும் அசையாது இருக்கின்றாள் என்றால், அவளது பொறுமையின் சிறப்பினை யான் என்னென்பேன்! என்னென்பேன்! அத்தகைய அளவிடற்கரிய சிறப்புடைய பெண் குலத்தின் பொன் விளக்காய் சீதை.

இலட்சியப் பெண்மையையும் யாம் இராமாயணத்திலே காணலாம். யாரும் அறியாது கவர்ந்து வந்து இங்கே சிறை வைத்திருக்கின்றாள் மிதிலைச் செல்வியாம் சீதையை. நாட்கள் பல கடந்தும் யான் கணவனை அடையாது இருக்க நேருமோ? என எண்ணவில்லை அவள். அடைந்தே தீருவேன் கணவனை என்கின்ற இலட்சியத்துடன் வாழ்கிறாள் அத்தேவி. எத்தனையோ ஆண்டு கணவனைப் பிரிந்திருந்தும் தன் உயிரை மாய்ப்பதை மனத்திலும் எண்ணாது பதியை அடைந்தே தீருவேன் என்ற இலட்சியத்துடன் வாழ்ந்தது அந்தப் பெண்மை.

கூனியாகிய கொடியாள் கைகேயியை நண்ணும்பொழுது அக் கைகேயி துயில் கின்ற நிலையினைக் கூறப் போந்த ஆசிரியர், “கடைக்கண்ணளி பொழியப் பொங்கனைமேற் கிடந்தாளினை” எனவும் கூறுகின்றார். கண்ணினின்றும் அருள் பொழிய உயர்ந்த படுக்கையின் மேல் கிடந்த கைகேயி எனக் கூறுகின்றார். இங்கே சீதாதேவியினிடம் அருள் இருப்பதாக ஆசிரி

யர் கூறவில்லை. எனவே அவளிடம் அருள் இல்லையென எண்ணிவிடலாகாது. மேற் கூறிய பண்புகள் உள்ளவளிடம் அருள் இராமற் போகாது. அவள் பிறந்த வீட்டில் தந்தை தாய் இருந்ததால் அவள் அருள் செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்படவில்லை. புகுந்த வீட்டிலும் மாமனும் மாமியர் மூவரும் இருந்தமையினால் இந்த நிலை ஏற்படவில்லை. இருந்தும் இராமனின் சிறுந்நையும் சீதையின் மாமியுமாகிய கைகேயி னிடத்து அருளைக் காண்கிறோம்.

அழகினைக் கடைசியாக எடுத்துள்ள தன் காரணம், அழகு பெண்டிர்க்கு முக்கியமானதன்று. இருந்தும், கம்பன் கண்ட பெண்மையில் இதுவும் ஓர் இடத்தை வகுத்தலால் இதை எடுத்தேன். சீதை, கைகேயி ஆகியோரின் அழகுதான் அநேகமாகக் கம்பனால் எடுத்தாளப்படுகிறது. கூனி எழுப்பவரும் சமயம் கைகேயி "பாற்கடற் படுதிரைப் பவள வல்லியே" போல் துயில் கின்றாள் என்கிறார். பாற்கடலின் அலையிடையே கிடக்கும் பவளக் கொடி போல் விளங்குகிறாள் கைகேயி. "ஏடவிழ் நொய்தலர் தாமரை நோற்ற நோன்பினுள் செய்த பேருவமைசால் செம்பொற் சீறடி" என அவளது கால்களின் அழகு காட்டப்படுகிறது. இதழ்கள் முறுக்கவிழ்ந்து மெல்லிதின் மலர்ந்த தாமரை செய்த தவத்தினால்

உவமையாகத் தோன்றிய செம்பொன் ஆபரண மணிந்த கால்களுடைய கைகேயி என்றார். "அனங்க வேள் செய்த ஓவியம் புகையுண்டதே யொக்கின்ற உருவாள்". சிறையிருந்த தேவி மன்மதனால் வரையப்பட்ட ஓவியம் புகையுண்டதுபோலிருந்தாள் என்கிறார். அவள் அழகினைக் காட்டாது காட்டுகின்றார் கம்பர். மற்றும் இராவணன் வாயிலாக அவளது குதலை மொழியிளையும், "பூந்தண் வார்குழற் பொற்கொழுந்தே" போன்ற சொற்றொடரில் அவள் அழகையும் புலப்படுத்துகின்றார்.

மேற்கூறியவற்றினால் கம்பன் கண்ட பெண்மை புலப்படலாயிற்று பொறுமை, கற்பு, அன்பு, அழகு, அருள், இலட்சியம் ஆகிய பெண்மையின் சிறப்புக்கள் அனைத்தையும் போற்றுதற்குரிய சிறப்புக்களாக மிகப் புலப்படும்படி நன்றாகப் பிரதிபலித்துக் காட்டுகின்றார் நம் கவிச் சக்கரவர்த்தி. இத்தகைய சிறப்புக்களைக் கண்டதனாலோ என்னவோ தெரியவில்லை ஓர் பெரியார்,

"பெண்ணாகப் பிறந்திடவே மாபெருந் தவம்
செய்திட வேண்டும்மா"

எனப் பாடினார்.

எனவே, "கம்பன் கண்ட பெண்மை" பெண்ணினம் பெருமைப் படவும் அப்பாவையினத்திற்கோர் அணையாச் சூட ரொளியாகவும் விளங்குகின்றது.

சிவா தாமோதரர்,
G. C. E., (O. L.) R. "C".

மலை நாட்டிலே சிலநாள்

செயற்கையிலுள்ள அழகை நயப்போரிலும் இயற்கையில் விளங்கும் எழிலைச் சுவைப்போர் மிகச் சிலராவர். இயற்கை நமது வாழ்க்கையோடு இயைத்திருப்பதினால் அதன் கவின் நமக்குப் புலனாவதில்லை.

அதனைப் பிரித்து வைத்து அதில் உள்ள அற்புதங்களைக் கூர்ந்து நோக்கும் இடத்தே அதன் அழகு நமக்குப் புலப்படும்.

இலங்கைத் தீவின் அழகு எமது இதயத்தைக் கனிவித்து, அழகும் வளமும்

அமைந்து இந்துமா கடலின்கண் ஒரு முத்துப் போலவும், பசும்பொற் குன்று போலவும், ஒளிரும் உங்கள் நாட்டைச் சுற்றிப் பார்த்து நாம் அடைந்த மகிழ்ச்சி எம் உள்ளத்தை விட்டு என்றும் நீங்காது என்றும், இன்னும் பலவாறுகவும் இந்நாட்டைச் சுற்றிப் பார்த்த வேறு நாட்டவர் கூறக் கேட்டுள்ளோம். பாற் கடலிலுள்ள மீன் இனிய பாலைப் பருகாது வேறு உணவுகளைத் தேடுவது போல நாமும் எங்கள் நாட்டின் அழகையும், வளத்தையும் கண்டு மகிழ்ந்து வாழ அறியாது கிடக்கின்றோம். இந்தச் சிந்தனையின் பேராக வானம் பார்க்கும் எனது ஊரை விட்டு மழை வளங் கொழிக்கும் வளமார்ந்த மலை நாட்டுப் பக்கங்களுக்குச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்ய நான் விரும்பினேன்.

நாங்கள் திட்டமிட்டபடி, சென்ற விடுமுறைக் காலத்தில் ஒருநாள் நானும் எனது குடும்பத்தாரும் எங்கள் குடும்ப வண்டியாகப் பாவிக்கும் மோட்டார் வாகனத்தில் எங்கள் பயணத்தைத் தொடர்ந்தோம். வழி நெடுகிலும் அழகிய ஆறுகள், நீர் தேக்கி நிற்கும் குளங்கள், பசுமையான சோலைகள், வளம்மிக்க விளை நிலங்கள், தேயிலை, றப்பர்த் தோட்டங்கள் பலவற்றையும் கண்ணாரக் கண்டு மகிழ்ந்தோம். குன்றுகளிலிருந்து அருவி குதிக்கும் காட்சி உள்ளத்தைக் குதிகொள்ளச் செய்கின்றது. மலைப் பிரதேசங்களில் வண்டி செல்லும் போது வளைந்து, வளைந்து சென்றதையும், அப்பகுதிகளிலுள்ள பள்ளத் தாக்குகளில் பயன்படு மரங்கள் செடிகள் பலவும் நிறைந்து பொலிந்து இயற்கையழகு பெற்று விளங்குவதையுங் கண்டேன். மலை நாட்டுத் தமிழ்ப் பெண்கள் கொழுந்து கொய்வதையுங் கண்டேன். சில இடங்களில் பலா, மா, வாழைகள் நிறைந்து அவற்றின்கீழ்க் கனிகள் உதிர்ந்து கிடந்த காட்சி என்னுள்ளத்திற் சிந்தனையைக் கிளரியது.

“காய்மாண்ட தெங்கின் பழம்வீழக் கழுகின் நெற்றிப் பூமாண்ட தந்தேன் தொடைகீறி வடுக்கை போழ்ந்து தேமாங் கவிசிதறி வாழைப் பழங்கள் சிந்தும் ஏமாங் கதமென் றிசையால் திசைபோய துண்டே”

என்று திருத்தக்கதேவர் பாடியது புனைத் துரையாகாது மெய்யுரையேயாமென்றும் அஃது எங்கள் நாட்டுக்கும் பொருந்தும் என்றும் அறிந்தேன்.

நாம் அங்கு பல பாகங்களுக்கும் பிரயாணம் செய்தோம். அங்கு போடப்பட்டிருந்த தெருப்பாதை எமக்கு மிகுந்த வியப்பை அளித்தது பின்பு நாங்கள் சிவனொளிபாத மலையை ஏற முடிவு செய்தோம். உடனே எங்கள் குடும்ப வண்டியை மலை அடிவாரத்துக்கு ஓட்டி வந்தோம். நேரம் இரவு எட்டு மணியானபடியால், பால் போல நிலவு பொழியும் அந்த வேளையிலே சிவனொளிபாத மலையை நோக்கி நடந்தோம். எமக்கு முன்னும் பின்னும், சிங்கள, தமிழ்ச் சகோதரர்கள் கூட்டமாக வந்துகொண்டிருந்தனர். வழி எங்கும் அடர்ந்த காடுகள். இடை, இடையே நதிகள் பாய்ந்தவண்ணம் இருந்தன. யானையின் பினிற்றொடியும் ஏனைய மிருகங்களின் ஒலியுந் தொல்லை தந்தன. ஆயினும் பக்தர் கூட்டம் அதிகமானபடியால் நாம் பயம் இன்றிச் சென்றோம். சில இடத்தில் கம்பிகளைப் பிடித்தும் ஏறினோம். சிங்களச் சகோதரர்கள் “சாது சாது” எனக் கோஷம் செய்தனர். அவ்வேளை நாங்களும் “அரோகரா” எனக் கோஷம் செய்தோம். கிறிஸ்தவர்கள் “ஆதாம்” எனக் கோஷம் செய்தனர். நாங்கள் சிறிது நேரத்தல் மலை உச்சியை அடைந்தோம். அங்கு காணப்படும் திருவடிச் சுவட்டைத் தரிசனம் செய்து மறுநாள் அவ்விடத்தை விட்டு அடிவாரத்தை நோக்கி நடந்து எங்கள் குடும்ப வண்டியை வந்தடைந்தோம்.

பின்பு நாங்கள் அங்கு ஒரு விடுதியில் தயார் பண்ணி வைக்கப்பட்ட உணவைப்

புசித்துவிட்டுக் கை கழுவுவதற்காக நீர்க் குழாய்களைத் திறந்தேன். அப்போது அங் குள்ள நீர் 'ஐஸ்' போல் குளிர்ந்ததை என்னால் மறக்க முடியாது. பின்பு நாங்கள் படுக்கைக்குச் சென்றோம். அப்போது குளிர் அதிகமாக இருந்ததினால் என்னால் உறங்கவே முடியவில்லை. மற்ற யாவரும் உறங்கிவிட்டனர். அதே நேரம் எழுந்து மெதுவாக அவர்கட்குத் தெரியாமல் போட்டிருந்த சேட்டுக்கு மேலதிகமாக ஐந்து சேட்டுக்கள் போட்டு பெட்சீற் கொண்டு போர்த்து நித்திரையில் சஞ்சரிக்கத் தொடங்கினேன். மறுநாள் காலை நாங்கள்

பார்க்க வேண்டிய சில இடங்களையும் பார்வையிட்டுக் கொண்டு வீடு நோக்கிப் புறப்பட்டோம்.

இந்தச் சுற்றுப் பிரயாணத்தினால் நான் அடைந்த நலன்கள் பல. எனது உள்ளத்தில் சிறிது அமைதியுண்டானது. இலங்கை வளத்தையும், மலைச் சுகத்தையும் உணர முடிந்தது. நாம் பெற்ற இன்பத்தை நீங்களும் பெற இதை உரைத்து மகிழவும் முடிந்தது.

வணக்கம் !

சி. விஜயரெத்தினம்,
G. C. E., R. "D".

குழந்தை உள்ளம்

“யாழிவிது குழவிவிது என்பர்தம் மக்கள்
மழலைச்சோல் கேளா தவர்.”

குழந்தையின் உலகமே தனி, அவன் நடமாடும் இடங்களில் ஒரு தனி இன்ப முண்டு. வானத்தின் நட்சத்திரங்கள் அவனுடன் பேசும். வானம் அவன் முகத்தோடு நெருங்கித் தன் வானவில்லைச் சேர்த்துப் பிடித்துள்ள மேகங்களைக் காட்டி, அவனை மகிழ்விக்கும்.

குழந்தை என்னும்போது நம்மவருக்கு மழலைச் சொல்லே ஞாபகத்தில் வருகின்றது. குழந்தைகளின் மழலையில் ஒரு தனி இன்ப முண்டு. அவர்கள் சிரிப்பிலே ஒரு களிப்பு, கதையிலே ஓர் இரசிப்பு, இன்னும் அவர்கள் குரலிலேயும் ஒரு தனித் தொனிப்புண்டு என்றால் அது மிகையாகாது. இத்தனையும் இருந்து என்ன? இந்தக் குழந்தை மகாராசாவானவன் கேள்வி கேட்க ஆரம்பித்துவிட்டானாகில் கேட்கப்

பட்டவன் மனத்தில் திகிலும் திகைப்பும் சிந்திப்பும் தோன்றுமேயன்றி வேறு ஒன்றும் தோன்றமாட்டாது. ஏனெனில் சர்வ கலாசாலைப் பேராசிரியருக்கும் தன் குழந்தையின் வினாவுக்குப் பதில் இறுக்க முடியாத சந்தர்ப்பங்கள் எத்தனையோ வருவதுண்டு?

குழந்தைகள் உருவத்தில் ஒரு முழமாய் இருப்பினும் அவர்கள் அறிவிலோ மிக உச்சத்தை அடைந்திருப்பார்கள். சில சமயங்களில் இவ்வளவு சிறிய குழந்தைகளைப் பெரிய பெற்றோர்கள் சமாதானப் படுத்த முடியாமல் திண்டாடுவதுண்டு. ஏனென்றால் இந்தக் குழந்தை மகாராஜனாவன் பெற்றோரை விடப் பன்மடங்கு ஆற்றல் உள்ளவன்.

அரசியல் உலகில், கல்லூரி மேடையில், பொது வாழ்வில் எவ்வளவோ எளிதில் கேள்விகளுக்கு விடையளிக்க முடிகின்றது.

பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு காணவும் முடி கின்றது. என் மகனுக்கு ஒரு குமாஸ்தா வேலை ஒன்று வேண்டும் என்று கெஞ்சி நிற்கும் தந்தையை நோக்கி, “பார்க்க லாம்” என்று விடையளித்து விடலாம். ஆனால் இந்தச் சின்னஞ்சிறு ராஜா அன் னையின் மடியாகிய அரியணையில் இருந்து அம்மா பப்பாவுக்குத் தலைமயிர் வெட்டி யாய் விட்டது அண்ணனுக்கு வெட்ட வேண்டும் எனக்கும் வெட்டவேண்டும். உங்களுக்கு.....? இதற்குரிய பதில் என்ன? அம்மா என்னத்தைச் சொல்லு கிறது. பெண்கள் மயிர் வெட்டுவதில்லை என்றால் பெண்கள் யார் என்ற வியாக்கி யானம் ஆரம்பமாகிவிடும். அல்லது சில பெற்றோர் ‘என்னடா? பகிடி பண்ணு கிருயா?’ என்று கன்னத்தில் இரண்டு அடி அடித்துவிட்டால் அக்குழந்தை இனி மேல் ஒன்றுமே கேட்கமாட்டாது. ஆகவே இதற்கு ஒரே ஒரு வழி குழந்தையின் சமா தானத்திற்காக வேறு ஏதாவது சொல்ல லாம்.

இனி, குழந்தையில் மற்றொரு முக்கிய மான பிரச்சினை சிறு வயதிலேயே தானும் அண்ணனுடன் அக்காவுடன் பள்ளிக்குப் போகவேண்டும் என்கிற மனப்பான்மை. இதற்குப் போகும் வழியில், பூச்சாண்டி இருப்பான் என்று கூறினால் குழந்தையின் ஆவலை அடக்குவதாகும். இவ்வாறு செய் தால் அவன் வளர வளரக் கோழையாகி விடுவான்.

இன்னும் சிலர் பள்ளிக்கூடம் போனால் உபாத்தியாயர் அடிப்பார் என்று கூறினால், அவன் கனவிலும் பள்ளிக்கூடத்தில் பிரம் புடன் நிற்கும் உபாத்தியாயரின் உருவம்

தான் உண்டாகும். ஆகவே இப்படிப் பட்ட சந்தர்ப்பத்தில் நாளைக்குப் போக லாம் என்று அல்லது சிலேற்று வாங்கிக் கொண்டு போகலாம் என்றே சமாளிக்க வேண்டியதே அவசியம்.

குழந்தையின் உள்ளத்தைக் குறித்துப் பல அறிஞர்கள் பலவாறு கூறியிருக்கின்ற னர். உலகில் அநேக பெரியோர்கள் குழந் தைகளுடனேயே தமது வானூட்களைக் கழித்துள்ளனர். இந்தியாவின் பிரதமராய் இருந்து இறைவனடி சேர்ந்த திருவாளர் ஜவகர்லால் நேரு தனது பிறந்த நாட் கொண்டாட்டங்களைக் கூடச் சிறுவர்களு டனே கொண்டாடுவர்.

அமரிக்கப் பிரதமராய் இருந்து உலகை விட்டுப் பிரிந்த திருவாளர் ஜோன் கென்னடி சிறுவர்களுடன் சம்பாஷனை செய்வதில் ஒரு தனி இன்பத்தை அடை வாராம்.

இயேசு கிறிஸ்துநாதர் மக்களுக்குப் போதனை செய்யும்போது கூறிய முக்கிய வார்த்தை என்னவென்றால், “நீங்கள் மனம் திரும்பிச் சிறு பிள்ளைகளைப் போல் ஆகுங்கள். நீங்கள் சிறு பிள்ளையைப் போல் ஆகாவிட்டால் முத்தி வழியை அடையமாட்டீர்கள்” என்பதேயாம். ஏனெ னில் குழந்தையின் உள்ளம் தூய உள்ளம். கள்ளம் கபடம் அற்ற உள்ளம். “வெள் ளைக்கில்லை கள்ளச் சிந்தை”. குழந்தைக்கு இல்லை சூதும் வாதும். குழந்தையின் உள்ளம் மாசு அற்ற உள்ளம். ஆகவே குழந்தை உள்ளம் பரிசுத்தமுள்ள உள்ளம். குழந்தை வாழ்க! அதன் உள்ளம் வாழ்க!

செ. நாகநாதன்,
G. C. E. (R. F.)

“தாயும் சேயும் புயலுக்குப் பலி”

மலைகள் புரண்டது போலவே
அலைகள் திரண்டு புரண்டிட
வலைஞர் ஒதுங்கப் படகு சரிந்திடவே
நிலைகள் மாறிடக் கடலுஞ் சீறிடவே.

முகிலகள் இரண்டு திரண்டிடவே
திசைகள் எல்லாம் பதைத்திடவே
உலகும் நடுங்க மக்கள் கலங்கிடவே
பகலும் இருண்டு பறவைகள் ஒதுங்கிடவே.

இடியும் குமிறி இடித்திடவே
மனைகள் சுழன்று கிளம்பிடவே
உலகம் கதறி உயிர்கள் அழுதிடவே
புயல் கொதித்துச் சிதைந்து எழுந்ததுவே.

செல்வத் திரவியத் தேனமுதே — என்றன்
குஞ்சுப் பசுங்களிக் கோமளமே
கஞ்சி வடித்திட விட்டிடடா — அங்கே
பாட்டுக் கேட்குது கேட்டிடடா.

இரையும் புயலினைப் பார்த்திடடா — கண்ணே
ஏகும் நாயினைக் கூப்பிடடா
மின்னும் மின்னலைப் பார்த்திடடா — அங்கே
மேகம் இடிக்குது கேட்டிடடா.

பாலைக் குடித்திடு பாக்கியமே — என்று
பாலன் மகிழ்ந்திட ஊட்டுகையில்
ஞாலம் முழுதும் நடுங்கியது — அந்த
நாலு திசையும் கலங்கியதே.

வாயின் வழியே பால்வழிந்திட
தாய்மடி மீது சோர்ந்துகிடந்திட
வன்னக் குஞ்சு சின்னக் கிளியுடனே
மனை சரிந்திடவே அனை சரிந்தனளே.

க. நற்குணராஜா,
G. C. E., R. “D”.

கனவுக் கன்னி

அவள் வண்ண முகமதன் வனப்பை வருணிக்கும், கவிதை யொன்றெழுதக் கற்பனையிலாழ்ந்தேன். கட்டிலிலிருந்த வண்ணம் நீலக் கடல் பெற்றெடுத்த நித்திலம் போல், நித்திராதேவி வந்து, நித்தம் நித்தம் அணைத்தும், நிறைவற்றவளாய் நெருங்கி விட்டாள் என்னை. “அணைக்க வந்தவள், என் அகத்தில் அமர்ந்திருக்கும் ஆரணங்கை அற்றுவிட்டாள். என் கற்பனைக் கன்னிதன் களங்கமில்லாக் கவின் தனைக் கண்ணுற்று, உற்ற பொருமையால், உதைத்துடைத்து விட்டாள் அவளை. அணைத்துக் கொண்டாள் என்னை. விடு பட முயன்றேன். வீண் வேலை ஆயிற்று. உணர்ச்சியற்றேன் நான், உடலை விட்டு ஓடினேன், என் ஓய்யாரியிடம்.

மறு பிறப்பெடுத்து இம்மாநிலத்தில் நாம் பிறந்தோம். கருவுற்ற போதே துளிர்விட்ட தொடர்பு வளர்பிறைபோல் வாளைக்கி வண்ணமுற வளர்ந்தது. கண்டோம் ஒரு நாள் கனிவுற்றோம். என் வாழைத் தண்டுடல் வடிவழகிய வள் வண்ண மொழி கேட்டு மகிழ்வுற்று வாழ்ந்திருந்தேன் நான். பிரிந்திருக்கும் நாங்கள் பெற்றோர் தம் அனுமதியுடன், பேருவகையுற இணையும், இனிய நாள் நோக்கி எதிர் பார்த்துக் காத்திருந்தோம். ஒரு நாள் மலர்ப் பூங்காதனிலே மஞ்சள் ஒளியிலே மனம் வீட்டுக் கதைக்கும் மாலைப் பொழுதொன்று குறித்து மடலொன்று வரைந்தேன் என் மயலொத்த மாந்தளிரிடை மங்கைக்கு.

பின்னல் சடை கட்டி, மின்னலிடை ஆட, அன்னநடை பயின்று, ஆசை முகங்காட்டி, மெல்ல மெல்ல வந்த மேகத் துகிலழகி தன் மெல்லிதழை விரித்து, பனியொத்த வெண் பல்லதனைக் காட்டிச் சிறு நகை பூத்து, சிந்தை கவர்ந்தபின், உவகையுறப் பேசி உள்ள மதைக் கேட்டாள்,

இழந்துவிட்டேன் எனக் கூறத்தன் இதய மதைத் திறந்தாள் அதை எட்டிப் பார்த்த போது என்னுள்ளம் அங்கே இணைந்திருக்கக் கண்டேன்,

பூங்காதனில், பூவிதழ்கள் பல கண்டும் நான் பூரிக்கவில்லை ஆனால்வள்தன் ஈரிதழ் மலர் இனித்திட்ட இனப்பத்திலே என்னை மறந்து ஏங்கி நின்றேன். செக்கச் சிவந்து, செம்பவளம் நிகர்க்கச் செந்தமிழின் இன்பமெல்லாம் திரண்டது போல், சிறந்திருந்த செவ்விதழ்களின் செம்மையினால் தித்திக்குந் திராட்சையோ, தெளிதேனோ எனத் திகைத்திருந்த வேளையிலே, மங்கையவள் வாய் திறந்து மகரயாழ் சுருதி கூட்டி. “திங்கள் முழுதாய்த் தெரிந்திடும் சிறந்த நாளாம், நாளை என் பிறந்த நாளென்னன்பே! உளமார்ந்து உவகையுற உல்லாசப் பயணமொன்றுக்குச் செல்லச் சரியென்று சாற்றிடுவீர்” என்றாள் நான் இன்புற. சந்தோஷ மிகுதியால் என் வாய் சதி செய்து விட்டதால், சரியென்று சாற்றிடத் தலையசைத்துச் சம்மதிக்கச் சந்தோஷம் கொண்டாள் என் சந்தனங் குளிருடலாள்.

அடுத்த தினம் வந்தது. அமுத தினம் வந்தது. சிந்து நதியின்மிசை சேர்ந்து சென்றோம். சுந்தரத் தமிழினில் பாட்டிசைத்துச் சுதந்திர தினமெனச் சுகித்துச் சென்றோம். தெங்கு பொழில் சூழ் திருக் கேதீச்சரம் சென்றோம். தெவிட்டா இளநீர்த் திர்த்தமதை உண்டோம். நாங்கள் சேர்ந்திருக்க வழி செய்த சிவனைத் தரிசித்தோம். சிவனும் சக்தியும்போல் சேர்ந்ததுபோல லுணர்ந்தோம். பகலவனும் பார்க்காத வேளையிலே பாலாவியிலே நீராடினோம். எங்கெங்கோ சென்றோம். இறைவன் இன்னருளும், இன்பமுடன் வரச் சென்றோம்.

ஒரு காரிருளிரவைக் கானகமொன்றில்
கழித்திருந்த வேளையிலென் காதலியைக்
காணாமல் கதறித் துடித்திருந்தேன். அப்
போது வானில் நிலவு இருக்கக் கண்டு
இறுமாந்த வேளையில் “இங்கு நான் இருக்
கின்றேன்” எனக் கூறி, என் இன்முகத்து
ஏந்திழையாள், வானில் இலங்கும் வண்ண
நிலவொத்த தன் வதனத்துச் செவ்விதழால்

“இச்” என்று ஈந்தனள் என்னுடல் புல்
லரிக்க.

பட்டென்று விழித்தேன் படுக்கையிலே
நாஸிருந்தேன். சட்டென்று ஓடிவிட்டாள்
அந்தச் சதிகாரப் பெண் நித்திராதேவி
வெங்கதிரோன் பார்த்திடவே வெட்கித்
தலை குனிந்தேன். என் கற்பனைக் கன்னி
கவிதையாக வெளிப்படக் கண்ட கனவுக்
கன்னியே காரணமாகிவிட்டாள்.

சொ. இராஜாராம்
G. C. E.

சித்தம் தெளிவிழந்ததுவே

எங்கும் எதிலும் நிறைந்திருந் தாலும்நீ
தங்கும் இடமென் தளிரிதயம் — அது
மங்கும் அல்லவுனை மறக்கு மல்லவெனச்
சங்கும் முழங்கும் தமிழ் மாதே

தங்கம் நிகர்த்த தளிருடல் மங்கையேனின்
அங்கம் அணைத்திட ஆசைபிறக்குதே — முச்
சங்கம் வளர்த்த தமிழ்மாதே உன்னைப்
பங்கம் செய்பவர் பாவியர் அன்றோ?

தெங்கம் பொழில்தனில் நாம்திரிந் திருப்போம்நீ
தெவிட்டாத் தேற லெனஇனிப்பாய் — நின்
செங்கம் லம்நிகர்ச் செவ்விதழ்ச் சிலம்பின்
தித்திப்பி லென்றன் தெளிவிழந் ததுவே

இராஜாராம்

சுகித்திடவே

தந்த முடைத் துக்கவி செய்தான், உலக
பந்த முடைத் துப்பற்றிடுவான் — அவன்
நந்தமிழ்ப் பாக்கியம் நமக்க ளிப்பான்
கந்தனி னண்ணனும் கரிமுகத்தான்.

சொல்லில் நிறைந்திருப் பான், அவ னேகருங்
கல்லிலே யுமவன் மறைந்திருப்பான் — பொதுத்
தில்லையிற் கூத்தன் திருக்குமா ரன் அவன்
பிள்ளையா ரென்னும் பெயருமுளான்.

நிற்பதற் கவனருள் தேவை, கல்வி
கற்பதற் கவனருள் தேவை
பற்பதங் களுள்ள போதும்—அவனைக்
கற்பகப் பிள்ளையெனக் கருதுதல் பொருந்தும்....

கந்தன் காதல் கனிவுற
எங்கள் எண்ண மினிதுற — இளந்
திங்கள் அணிந்தோன் திருக்கும ரன் துன்
பங்கள் தீர்த்திடுவான் சுகித்திடவே.

இராஜாராம்

தேசிய சேவை

இயற்கையின் அரவணைப்பில் வாழ்
கிருள் மனிதன். அன்னையாகிய அகிலத்
தில் உயிர் தாங்கி ஊஞ்சல் ஆடும் ஜீவராசி
களுள் மனிதன் மேன்மையானவன்.
மனித வர்க்கம் சீரும் சிறப்பும் செழிப்
பும் வளப்பும் பெற்று மலரச் சேவை
யடிப்படையில் வாழ்வு அமைய வேண்
டும். ஒவ்வொரு மனிதனின் உள்ளமும்
சேவையடிப்படையில் பயிலுவித்தல் சிறு
துள்ளி பெருவெள்ளம் போல தேசம் பூரா

வும் சேவை மனப்பான்மை வளர்ந்து
படர்ந்து தேசிய சேவையென்னும் புனித
மணம் கமழும்.

“சேவை என்பது தொண்டு”. இந்தப்
பிரபஞ்சத்தில் எப்போது உடம்பில் உயிர்
புகுந்தோ அன்றே ஒன்றுக் கொன்று
சேவை செய்த வண்ணமே இருக்கின்றது.
உயிருக்கு உடல் ஆதாரம்; உடம்புக்கு
உயிர் ஆதாரம். நல்வாழ்வுக்கு தேசிய

சேவை ஆதாரம். உயிரினங்களை எடுத்துக் கொண்டால் ஒன்றொன்றுக்குச் சேவை செய்த வண்ணம் வாழ்கின்றன. பறவைகள் தன் குஞ்சுகளுக்கும், மிருகங்கள் தன் குட்டிகளுக்கும், தாய் தன் சேய்க்கும், தந்தை தன் மைந்தனுக்கும், கணவன் மனைவிக்கும் சேவை செய்த வண்ணமே இருக்கின்றனர்.

இயற்கையன்னையை எடுத்துப் பார்த்தால் பூமிக்கு தன்னொளியை அள்ளியள்ளி அலுக்காமல் எறிகிறான் சூரியன். பூமியில் உள்ள தாவரங்கள் யாவும் வளர்வதற்கு உதவிசெய்கிறான் சூரியன். மழையை எடுத்துக் கொண்டால் மாநிலத்தில் உள்ள மக்கள் சீராக வாழ்வதற்கு உதவி செய்கின்றது. மழை இல்லாவிட்டால் மாநிலம் கருகிப் பாலைவனமாகி மக்கள் மடிந்து விடுவார்களல்லவா?

அதன் நிமித்தம் உயிரினங்கள் உல்லாசமாக வாழ்கின்றன. ஆனால் இன்னும் ஓரடி உயர்ந்து பார்த்தால் நம் வாழ்க்கையில் அமைந்து வாழ்வை வளம் பெறச் செய்ய வேண்டிய சேவை ஒன்று உண்டு. அதுதான் தேசிய சேவை. தேசத்தில் உள்ள மக்கள் அனைவரும் நன்மை பெறும் படி செய்யும் பணி தேசிய சேவை. இத் தேசிய சேவையின் நோக்கம் ஒவ்வொருவர் உள்ளத்திலும் ஊன்றியிருத்தல் வேண்டும். அன்றேல் தேசிய சேவையின் பலனைக் காண்பது முயற் கொம்பு தேசம் பூராவும் மக்கள் யாவரும் பயன் பெற வேண்டில் தேசிய சேவை என்னும் விருட்சத்தின் நிழலில் சேவை யாவும் அமைய வேண்டும். நாட்டை ஆட்சி புரிந்து வரும் ஆட்சியாளர் யாவரும் பயன் பெறக்கூடிய பல திட்டங்களை அமுல் நடத்தி வருகின்றனர். இத்திட்டத்தின் கீழ் சீமேந்துத் தொழிற்சாலை, சீனித் தொழிற்சாலை, காகிதத் தொழிற்சாலை, கண்ணாடித் தொழிற்சாலை, கைத் தொழிற்சாலை, கமத் தொழில் விருத்தி போன்றவற்றால் நம் அன்னை அலங்கரிக் கப்படுகிறாள். இத்திட்டத்தினால் ஒருசிலர் ஒருசில நன்மையைப் பெறுகின்றனர்.

உதாரணமாகப் பாடசாலைகளை எடுத்துக் கொண்டால் கிராமப்புறங்களில் உள்ள பாடசாலைகளில் உள்ள மாணவர்களுக்கு இலகுவான முறையில் விஞ்ஞானம் வேறு சாஸ்திரங்கள் படிப்பிக்கக்கூடிய வசதி இல்லாமல் தவிக்கின்றனர். அதே நேரத்தில் பட்டினங்களில் உள்ள மாணவர்கள் சாஸ்திரங்களைக் கற்பதற்குப் பல வசதிகளைப் பெற்று மகிழ்கின்றனர். இப்படியான போக்குவரத்து வசதிகளைப் பார்த்தால் சில இடங்களில் உள்ளவர்கள் பல வசதிகளை அனுபவிக்கின்றார்கள். மற்றோர் போக்கு வரத்துக் கஷ்டங்களினால் வேதனையடைகின்றார்கள்.

தேசிய சேவை என்றால் ஒரு சாரார் மட்டும் பயனடையக் கூடாது. எல்லோரும் சுகமாய் வாழ வசதிசெய்ய வேண்டியது முக்கிய கடமை. தேசிய உணர்ச்சியற்ற அதிகாரிகளின் அலங்கோல நிர்வாகத்தால் ஒரு சிலர் வேதனையடைய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகின்றது. இப்படியான பொறுப்பு வாய்ந்த இடங்களுக்குத் தேசிய மனப்பான்மை உள்ள மக்களைச் சேமித்தால் மக்கள் ஓரளவு நன்மை பெறுவார்கள். இந்த யுகத்தில் மேல் நாடுகள் செல்வத்தில் உயர்ந்து பொருளாதார உச்ச நிலையை ஒட்டியிருக்கும் உச்ச நிலையை உற்று நோக்கினால் அவர்களின் உயர்ச்சிக்கு உண்மையான காரணம் தேசிய சேவை என்பது வெள்ளிடைமலை.

“தொழில் வளம் பெருக” நாடு செழிப்பும், பொருளாதார நிலையுமும், வறுமை என்னும் வலியரக்கன் வெருட்டப் படுவான், மக்கள் பல வகையிலும் குதூகுலமாய் வாழ்கின்றனர். பிற நாடுகளெல்லாம் தேசிய சேவைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்ததினாலேயே செல்வம் கொழித்த நாடாகத் திகழ்கின்றது. எல்லாத் தொண்டும் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும் என்பது தப்பிலும் தப்பு. எல்லாவற்றிலும் அரசாங்கத்தை எதிர் புர்த்திருக்கும் அவலநிலை அகல் வேண்டியது.

டும். கிராமங்கள்தோறும், பட்டணங்கள் தோறும் சிரமதான இயக்கங்கள் இடம் பெற வேண்டும். இவ்விதக்கங்கள் மூலம் நம் மத்தியிலுள்ள சேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். வீதியமைத்தல், பால மமைத்தல், பாடசாலை ஸ்தாபித்தல், சிறு சிறு வேலைகளை அரசாங்க உதவியின்றிச் செய்தல், இப்படியான முறைகளைக் கையாண்டால் நாட்டின் செல்வத்தை வளர்ப்பதற்கு ஓர் உன்னத வழி என்றே உணரலாம். இவ்விதம் ஒவ்வொரு பகுதி களிலும் வேலைகள் நடைபெற்றால் நம் தேவைகளெல்லாம் பூர்த்தியாவதுடன் நம் இலங்கை யன்னை தம் புதல்வரின் சேவை கண்டு மகிழ்ச்சியடைவாள்.

நம் நாட்டை வளம் பெறச் செய்வது நம் கடமை. தேசிய நலம் கருதி வாழ்வதே நன்று. ஈழத்திரு நாட்டின் இனிய புத்திர ராகிய நாம் நம் ஈழ அன்னையின் சுய தேவையைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். இலங்கை அன்னை பொருளாதார நெருக்கடியால் வேதனைப்படுகிறாள். அவ ளின் வேதனையைத் தீர்க்க வேண்டியது நம் முக்கிய கடமை. நமக்கு வேண்டிய உணவை உற்பத்தி செய்வது நம் கடமை. நமக்குப் பிறநாட்டிலிருந்து உணவு வரும் என்பதும் அதைக் காத்திருப்பதும் நம் முடைய பேடித் தன்மையாகும். நாமே நம் நாட்டிற்குத் தேவையான உணவையும் பொருளையும் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். இலங்கை யன்னையின் புத்திராகிய எத் தனையோ பேர் படித்துப் படித்து வேலை யில்லாத திண்டாட்டத்தால் வேதனைப் பட்டு வறுமை என்னும் வலிய கயிற்றால் வரியப்பட்டு வாழ வழியில்லாமல் வேதனைக்குரல் எழுப்பிய வண்ணம் நம் நாட் டின் மத்தியில் வாழ்கின்றார்கள்.

பிள்ளைகள் படும் வேதனையைச் சகிக்க முடியாத இலங்கை யன்னை வேதனை யடைந்த வண்ணமே இருக்கின்றாள். இவற்றை இவளுக்கு உதவி செய்யும் நோக்கத்துடன் சில சிறு கைத் தொழில் களை விருத்தி செய்வதன் மூலம் இவர்

களுக்கு விமோசனம் அளிக்கலாம். நோய் கொண்டவர் பேய் கொண்டார். கிராமங் கள்தோறும் நகரங்கள்தோறும் சுகாதார ஸ்தாபனங்களை யமைத்து மக்கள் நோய் வாய்ப்படாது காத்தல் வேண்டும். ஈழத் திரு நாடு நோயற்ற நாடாக வாழ்வதற்கு அல்லும் பகலும் அயராது சேவை செய்ய வேண்டும். மருந்துக் கெளறு பிற நாட் டுகுச் செல்லும் பணம் ஈழத்திரு நாட்டில் இலங்க வேண்டும்.

ஈழத்தின் இணைபிரியாத புத்திரராகிய நாம் எம்முன் எத்தனையோ பேர் சுய மரியாதையற்றவர்களாய்த் துட்டராய்க் களவு, கொலை, கொள்ளை போன்ற பஞ்சமா பாதங்களைப் புரிந்து அன்னையை அவ மானச் சின்னமாக்குகின்றார்கள். நம் மத்தி யில் இப்பேர்ப்பட்ட கொடியவர்களை நல் வழிப்படுத்துவது இலங்கை யன்னைக்குச் செய்யும் அரும்பெரும் தொண்டாம் அப் பொழுது நம் நாடு சமாதானம், சாந்தம், மகிழ்வு போன்ற உத்தம நிலையைக் கண்டு மகிழும்.

அரசாங்கம் பாடசாலைகளில் தேசிய சேவைத் திட்டத்தை அமைத்து மாணவர் களுக்குக் கல்வியூட்டுவது போற்றத்தக்க விடயமாகும். சிறு வயது தொட்டு இளம் உள்ளங்களில் தேசிய உணர்ச்சியைப் பர வச் செய்யும் நோக்கம் பிற்காலத்தில் நன்மை பயக்கும். தேசிய சேவை உணர்ச் சித் தாகம் நிரம்பிய பெரியார்கள் ஆற் றிய தொண்டே அளவிடற்கரியது. தேசிய சேவைக்காகத் தங்கள் உயிரைத் தியாகம் செய்த பெரியோர்களை மறக்க முடியாது. அடிமைத் தனையை அறுக்க முயன்றாள் ஆபிரகாம் லிங்கன். அந்நியர் ஆட்சியை அகற்றிச் சுதந்திரத்தை நிலவச் செய்தார் அண்ணல் மகாத்மா காந்தி. சமத்து வத்தை நிலைநாட்ட முயன்று உயிரை அர்ப்ப ணரித்தார் யோன். எப். கெனடி. இவர் களின் பூதவுடல்கள் இப்பொழுது எங்கே? புனியில் மறைந்துவிட்டது. இவர்களின் புகழுடல் மாநிலத்தில் நின்று நிலவுகின் றது.

எங்கே தேசிய சேவை உண்டோ அங்கே இறைவனுண்டு, உற்பத்தியுண்டு. எங்கே தேசிய சேவை நறுமணம் கமழுகிறதோ அங்கே பெருமை நிலவுகிறது. எங்கே தேசிய சேவையுண்டோ அங்கே அன்புண்டு. எங்கே தேசிய சேவை வளம் வருகிறதோ அங்கே வறுமை வெருண்டோடுகிறது. தேசிய சேவை எங்கில்லையோ அங்கே இறைவனில்லை, பண்பில்லை, பரஸ்பர அன்பில்லை, ஒழுக்கமில்லை. வறுமை, பொருளாதார அவல நிலை அதிகரிக்கும்.

“சேவை செய்தாலே வாழலாம்” புவிமேலே. இன்றே எழுமின்! நாடெங்கும் தேசிய சேவை இயக்கம் அமையுமின்! தொற்று நோயைப் போக்கும் விஞ்ஞான மருந்து போல் மக்களை வாட்டி வதைக்கும் வறுமை என்னும் கொடிய அரக்கனைத் தேசிய சேவையால் அகற்றுமின். இலங்கை மாதாவை இன்புறச் செய்யுமின்.

வாழ்க இலங்கையன்னை!

வளர்க தேசிய சேவை!

பி. எஸ். சிறித்,

G. C. E., B.

இன்னு செய்தாரை

ரவி அண்ணா பள்ளிக்கு வரவில்லையோ? என்று கூறியபடி வந்தாள்! இதோ வந்து விட்டேன் ராஜி, என்று கூவிய படி வந்தான் ரவி. இருவரும் பெரிய பணக்காரர்கள் அல்ல. ராஜி ஓர் உபாத்தியாயரின் மகன். ரவி ஒரு சாதாரண காவியரின் மகன்.

அண்ணா எல்லாப் பாடங்களையும் படித்து விட்டாயா என்று கேட்டான் ராஜி. இன்று என்ன விசேடம் என்று சர்வ சாதாரணமாகக் கேட்டான் ரவி. அவன் சுபாவத்தை அறிந்திருந்த கமலம் மேலே ஒன்றும் கூறாமல் நடந்தாள். ஆம், அன்றுதான் பள்ளிக்கூட இன்ஸ்பெக்டர் பள்ளிக்கூடத்தைச் சோதிப்பதற்காக வருவதாகக் கூறியிருந்தார் ஆசிரியை மருகதம்.

ஆசிரியை கூறியபடி அவர்கள் வகுப்பைச் சோதிப்பதற்காக வந்திருந்தார்

இன்ஸ்பெக்டர். தன்னைப் போலவே மற்றவர்களையும் நேசிக்கும் ராஜி, ரவியை ஒரு கேள்வியும் கேட்கக் கூடாதென்று கடவுளை வேண்டிக் கொண்டாள். மனிதன் நினைப்பதெல்லாம் நடந்துவிட்டால் இறைவனை மறந்து விடுவார்கள் என்ற நினைப்பினாலோ கடவுள் அவளுக்கு அருள் செய்ய வில்லை. இன்ஸ்பெக்டர் ரவியையே கேள்விகளைக் கேட்க ஆரம்பித்தார். விடை தெரியாமல் விழித்தான் ரவி. அதே கேள்விகளை இன்ஸ்பெக்டர் ராஜியிடம் கேட்ட பொழுது மிகவும் விளக்கமான சரியான பதில்களைத் தந்தான் ராஜி. ஆகையாலே இன்ஸ்பெக்டர் ராஜிக்கு ஓர் உயர்ந்த ரகப் புஸ்தகத்தைப் பரிசாக அளித்தார்.

கள்ளம் கபடம் அறியாத ராஜி, ரவியிடம் பரிசைக் காட்டி அகமகிழ்ந்தான். ஆனால், ரவி பேசவில்லை. அவனுக்கு அன்பே உருவான ராஜியிடம் வெறுப்புத்

தட்டியது. அன்பு கோபப் புயலாக மாறியது. விரோதத்தைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளச் சில வினாடிகள் போதும் என்பர் நம் மூதாதையோர். வகுப்பில் தனக்கு நிகழ்ந்த அவமானத்தை எண்ணி எண்ணி ஆத்திரம் அடைந்தான் ரவி.

அம்மா தேடுவாளே, வீட்டிற்கு வர வில்லையா? என்று அன்பு ததும்ப வினா வினாள் ராஜி. எனக்குப் போக வழி தெரியும் என்று கோபத்துடன் கூறினான் ரவி. அண்ணா, நீ விரவில்லையானால் நானும் வீடு செல்லமாட்டேன் என்று செல்லமாகக் கூறினாள் ராஜி. வீடு செல்ல மாட்டாயா ராஜி என்று கொபத்துடன் கூறினான் ரவி. நான் போக மாட்டேன். பளீரெனக் கன்னத்தில் ஓர் அறை. ஆ! என்று அலறியபடி வீடு திரும்பினாள் ராஜி. அன்று தன் மானம் பறிபோவதற்கு ஏதுவாக இருந்த ராஜியைப் பழிவாங்க நினைத்தான் ரவி.

அன்று மாலை புத்தகம் இரவல் வாங்க வந்த ராஜியிடம் புத்தகம் தர இயலாது எனக் கூறிவிட்டான் ரவி. ராஜி படிக்க வில்லை. அடுத்தநாள் ராஜி படித்திருப்பாள் என்று அவளிடம் ஆசிரியை ஒரு கேள்வியும் கேட்கவில்லை. நான் படிக்க வில்லை என்று ராஜி சொல்ல முன், ரவி எழுந்து ரீச்சர் இவள் படிக்கவில்லை என்று கூறினான். ராஜி சிக்கினாள். அன்று அவள் வாங்கிய ஏச்சோ கொஞ்சமல்ல. ஆனாலும் அவள் ரவியை வெறுக்கவில்லை. வகுப்பு முடிந்ததும் எல்லோரும் வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தனர். ராஜி, ரவியாகியோரின் வீடு ரயிற்பாதை யோரத்தில் இருந்தது. இருவரும் ரயிற் பாதை

யால் நடந்து கொண்டு இருந்தனர். ரவியோ சிந்தனைப் புயலில் சிக்கி நடுப் பாதையில் நடந்து கொண்டிருந்தான். சற்று நேரம் இருக்காது ஒரு மெயில் அவசர வேகத்தில் வந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் ரவி அதனைக் கவனிக்க வில்லை. ராஜி பாய்ந்தாள். ரவி வெளியே இழுக்கப்பட்டான். ஆனால் அவள் ரெயிலினால் அடிப்பட்டு கால் பலமாகத் தாக்குண்ட காரணத்திலே இரத்த வெள்ளத்தில் கிடந்தாள். அருகிலிருந்த ஒரு கனவானின் கார் மூலம் அவள் ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு செல்லப் பட்டு அங்கு அனுமதிக்கப்பட்டாள்.

சிறிது நேரத்தில் டாக்டர் வந்து ராஜிக்கு இரத்தம் தேவைப்படுவதாகக் கூறினார். நான் கொடுக்கிறேன் டாக்டர் நான் கொடுக்கிறேன் என்று கூவியபடி நுழைந்தான் ரவி. ஆனால் இருவர் இரத்தமும் ஒன்று சேரவில்லை. ஆனால் தெய்வத்தின் துணையால் அப்பொழுதுதான் ஆஸ்பத்திரி இரத்த வங்கிக்கு ஒரு சாதாரண மனிதனின் மூலம் இரத்தம் கொடுக்கப்பட்டது. "ராஜி, நீ பெண்ணல்லத் தெய்வம்." திருவள்ளுவரின்

"இன்னு செய்தாரை ஓறத்தல் அவர்நான நன்னயம் செய்து விடல்"

என்னும் குறளுக்கு விளக்கம் தந்துவிட்டாய் ராஜி, என்று பதறியபடி கூறினான் ரவி. அன்பே உருவான ராஜி கண்திறந்தாள்.

அன்று முதல் அவர்களிருவரும் பூவும் மணமும் போல் இணைபிரியாத நண்பர்களாய் இன்புற்று வாழ்ந்தனர்.

எஸ். ஜெயசீலன்
G. C. E. prep Sc. A.

“உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்”

தேசியப் பித்தனும், சுதந்திர வேட்கையினனும், விடுதலைப் பிரியனும் திரிந்த பாரதியின் கவனத்தைக் கவர்ந்தன, உழவும் தொழிலும். உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம். வீணில் உண்டுகனித்திருப்போரை நிந்தனை செய்வோம் என்பது அவரது பொன்னான ஆலோசனை. அது விடுதலைக்கு வழி, சுதந்திர வாழ்விற்கு நெறி என்பது அவர் கருத்து.

பொன் கொழிக்கும் பூமியாய், பூதலமெங்கும் புகழ்ப்படைத்து பொருள் மலிவிலும், இயற்கை வளத்திலும், ஆத்மீகமேம்பாட்டிலும் இணையற்று விளங்கியது நம் நாடு என்பது பழங்கதையாகி விட்டது. அதன் இன்றைய நிலை அவ்வித சிறப்புடன் ஒருகால் விளங்கியது என்பதை நம்பவே முடியாதபடி செய்துள்ளது.

வேலையில்லை என்பதே பேச்சாகி, தொழிற் பஞ்சமே கதையாகி, சோம்பித்திரிவாரின் எண்ணிக்கை பெருகி, பொருளாதார நெருக்கடி மலிந்து காணப்படுகிறதே நம் நாடு! ஏன்? எதற்கும் அந்நியர் தயவை நாடி, கையேந்தி, வாய் பொத்தி நிற்க வைத்துள்ளதே இன்றைய நிலை! ஏன்? அயலாரின் இழிமொழிக்கும் கேலிக்கும் ஆளாகி நிற்கிறோமே நாம்! ஏன்? ஏனென்று எண்ணத்தான் துணிகிறோம் இல்லை. இத்தகைய நிலையை அன்று கண்டார் பாரதியார். எண்ண வைத்தார். எண்ணியும் விட்டார்கள். எழிலான நிலையைக் கண்டார்கள் பாரத மக்கள். இன்று நம்மைச் சிந்தித்துணர வைக்கிறது அவரது பொன்மொழி.

உணவுக்கும் உடைக்கும் அந்நியர் தயவில் தங்கியிருக்கிற நாம், அயல்நாடு சென்று அன்னப் பிச்சை கேட்கிற நாம்,

சுதந்திரம் அடைந்தவர்கள் என்று நம்மைக் கூறிக்கொள்வது முறையாகாது. சுதந்திரம் காக்கப்பட்டாக வேண்டும். முயற்சிக்க வேண்டும். சாத்தியமாக இடமில்லை என்று சொல்லுவதற்கு அங்கு இடமில்லை.

பண்டைய குளங்கள் பாழாய்க் கிடக்க, அன்றைய வயல் நிலங்கள் அடவிகளாய் விளங்க, அரசாங்க உத்தியோகமே சுகமென்றிருப்போரை நாம் என் சொல்வது. உணவு பெருக நம் நாட்டில் இடமில்லையா? வழியில்லையா? பெருக்க வல்லார் இல்லையா? ஏன் இல்லை? சோம்பலும் சுகவாழ்வும் அந்நியராட்சியால் நாம் நாம் பெற்ற பேறுகளானதால் அப்பழக்கத்தி லூறி நம் சொந்த முயற்சிகளை மறந்ததால் இன்று வந்தது அவல நிலை. அவனியே நம்மைப் பார்த்து நகைக்கிறது. மண்ணே சிரிக்கிறது என்றார் வள்ளுவர்.

“இலமென்றசைஇ யிருப்பாரைக் காணின்
நிலமென்னும் நல்லான் நகும்”

என்பது அவரது கூற்று. தன்தொழில் விட்டவன் சாதியில் கெட்டவன் என்பது நாடோடிப் பேச்சு. நம் பெருமை கெட்டுத் தான் போயிற்றே, அது காக்கப்பட வேண்டுமே யாகில், காடு அழிய வேண்டும். கமம் பெருக வேண்டும். வளர வேண்டும். வரவேற்கப்பட வேண்டும். தொழுதுண் சுவையிலும் உழுதுண் சுவை மேலான தென்பதை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

உழுதுண்டு வாழ்வாங்கு வாழ்வதோடு அமையாது, உயரிய தொழில் வளம் பெருக வகை தேடுவது நம் கடமையாகும். கடல்படு திரவியமும், காடுபடு திரவியமும், மலைபடு திரவியமும் மலிந்த நம் நாட்டிலே, வயல் நிலம் வளம் பெறச் செய்ய, வசதி

மிக்க வளம்பெற்ற நம் நாட்டிலே தொழில் பெருக இடமில்லை என்று வாளாவிருப்பது வடிவாகாது. கிடைக்கும் மூலப் பொருள் களைக் கொண்டு ஆக்கிப் பெருக்கவல்ல தான பருத்தி, கரும்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டும் அவசிய பொருட்கள், அலங்கார வஸ்துக்கள் அத்தனையும் செய்யப் பட்டாக வேண்டும். இவை பெருக ஊக்கமும், உதவியும் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

செய்யும் தொழிலே நம் கடமையாக, அதன் திறமையே நமது பொருமையாக வேண்டும். செய்யும் தொழிலால் உயர்வோ, தாழ்வோ ஏற்படாது எத்

தொழிலும் ஏற்ற கனம் பெறவேண்டும். தொழிலாளி வந்தனை செய்யப்பட்டாக வேண்டும். இதனால் நம் பொருள் வளம் பெருகி, தன்மானம் வளர்ந்து பெருமையோடு வாழும் நிலை ஏற்படும்.

உழவும் தொழிலும் மதிப்படைந்து மலியும் போது நம் நாட்டுப் பொருளாதார நிலை சீருறும், தொழிலும் பஞ்சம் அருகும், துயர் நீங்கும், சுதந்திர மக்களாய்ச் சுபீட்சமுடன் வாழும் நிலை ஏற்படும். அப்பொழுது பழம் பெருமை நம் சொந்தமாகும். ஆதலால் உழவுக்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்.

பொ. பா. சிவகிருபானந்தன்
J. S. C. E.

பறவைகள்

நாங்கள் விதம் விதமான பறவைகளைத் தினம் தினம் பார்க்கின்றோம். அவைகளைப் பற்றிச் சிந்தனை எங்களுக்குத் தோன்றுவதில்லை. அப்படித் தோன்றினாலும் பறவைகள் அழகாக இருக்கின்றன, அவை ஏதோ கூடுகட்டுகின்றன, சாப்பிடுகின்றன, முட்டையிடுகின்றன, குஞ்சு பொரிக்கின்றன, கடைசியில் செத்துப் போகின்றன என்றுதான் தோன்றி இருக்கும். ஆனால், இப்படிப்பட்ட பறவைகளைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள வேண்டிய விஷயங்கள் நிறைய இருக்கின்றன.

பறவைகளும் முலையூட்டிகளைப் போலவே இளஞ்சூட்டுக் குருதி வெப்பநிலை எப்பொழுதும் நிரந்தரமானது. ஆகவே, எப்படி முலையூட்டிகள் உலகம் முழுவதும் இருக்கின்றனவோ அதேபோலப் பறவைகளும் உலகம் முழுவதும் இருக்கின்றன. பறவைகள் தென் துருவம், வட துரு

வம் போன்ற குளிரான இடங்களில்கூட வசிக்கின்றன. அடர்ந்த காடுகளில்கூட இருக்கின்றன. நீண்ட வெளிகளில் வாழ்கின்றன. இதற்கெல்லாம் அவைகளுடைய தேக அமைப்பு உதவி செய்கின்றன.

பறவைகள் எத்தனையோ விதமானவை. சின்னஞ் சிறு தேனீ அளவுள்ள குருவிகளிலிருந்து பென்னம்பெரிய ஆறடி உயரமுள்ள பறவைகள் வரை இருக்கின்றன. ஆறடி உயரமுள்ள பறவைதான் நெருப்புக் கோழி. இவைகளுடைய கழுத்து நீண்டு இருக்கும். இவைகளுக்குச் செட்டைகளிருக்கின்றன. ஆனால், பறக்க முடியாது.

பறவைகளில்தான் எத்தனை விதங்கள்! அவைகளுடைய இறகுகள்தான் எத்தனை நிறங்கள்! பச்சைக்கிளி, வெள்ளைப்புரு, கறுப்புக் காகம், ஐந்து நிறங்களையுடைய பஞ்சவர்ணக்கிளி, பல வர்ண ஜால விததைகளை உடைய இறக்கைகளைக் கொண்ட

மயில், இப்படிப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கான நிறங்களையுடைய பட்சி ஜாலங்கள் இருக்கின்றன.

ஒவ்வொரு பறவையும் ஒரு விதமான வாழ்க்கை முறையைத் தங்களுடைய வசதிக் கேற்ப அமைத்துக் கொண்டு இருக்கின்றன. கடலில் நீந்தியும், கடலில் மூழ்கியும் வாழ்ந்து வரும் விசித்திரமான பறவைகளும் இருக்கின்றன. பல நாட்கள் எங்குமே தங்காமல் ஆகாயத்திலே பறக்கும் பறவைகளும் இருக்கின்றன. காடுகளில்

வாசம் செய்யும் பறவைகள், வயல் வெளியில் வசிக்கும் பறவைகள், கிராமத்தில் உலவும் பறவைகள், நகர்ப்புறத்தில் வாழும் பறவைகள் என்று தனித்தனியே சில பறவைகள் இருக்கின்றன.

பலநூறு வகையான பறவைகள் இருந்தாலும், உருவத்திலும் நிறத்திலும் வேறுபட்டு இருந்தாலும் அவற்றின் உடலமைப்பு என்னவோ ஒன்றுதான். எல்லாப் பறவைகளுக்கும் இரண்டு கால்கள் உண்டு. இறகுகள் உண்டு. அலகுகள் உண்டு, எல்லாம் முட்டையிட்டுக் குஞ்சு பொரிப்பவைதான்.

எஸ். ரவிந்திரா,
Prep. III., Sc.

நல் வாழ்வைத் தருவது சமயமா? விஞ்ஞானமா?

மனித மனம் ஒரு சிந்தனைத் தோட்டம். அத் தோட்டத்தில் வளர்ந்து பயிராகியது அறிவுச் செடி. இச் செடியில் பூத்துக் குலுங்குபவைகளே இன்று அவன் காணும் விஞ்ஞானப் புதுமைகள். காடுகளில் கண்டதை உண்டு, காண்பதற்கெல்லாம் கடவுளைக் காரணங் காட்டி வாழ்ந்த மனிதனுக்கு, 'ஏதோ இருக்கிறது வழி; அவ்வழி சென்று உண்மையை உணருங்கள்.' என்று உயரிய வழி காட்டியது விஞ்ஞானம். வழி திறந்தாகிவிட்டது அவ்வழியில் நன்மையுடன் தீமையும் மண்டிக்கிடந்தது. நன்மையை அவன் நன்கு அனுபவிக்கவும், தீமைகளை அவன் தீர்த்துக் கட்டவும், அவனுக்குத் தேவைப்பட்டது ஒரு வழிகாட்டி. இவ் வழிகாட்டியின் நிலையில் நின்று மனிதனுக்கு உதவி அளிப்பதே சமயம்.

விஞ்ஞானம் சாதித்தவைகளை விரித்துரைக்கத் தேவையில்லை. மட்குடிலில் வாழ்ந்த மனிதன் இன்று விண்ணை முட்டும் மாளிகையை அமைத்து விட்டான். பூமியின் நிலையையே சரிவர உணரா

திருந்தவன் இன்று சந்திரனையும் சாட முயல்கின்றான். ஆனால், இவற்றால் மட்டும் மனிதனின் வாழ்க்கை மேம்பட்டு விட்டதா? மனிதனிடத்தில் உள்ளவைகளில் உயர்ந்தது அவன் உள்ளமே. இந்த உள்ளமானது உயர்வடையாத பட்சத்தில், வேறு என்னதான் உயர்வடைந்தாலும், அவன் வாழ்க்கை உயர்வடையவே மாட்டாது. இதே உள்ளத்தைச் செப்பனிடும் திறன் விஞ்ஞானத்துக்கு உண்டா? உண்மையைக் கூறப்போனால் செம்மையாயிருக்கும் உள்ளத்தில், போட்டி, பொருமை போன்ற இழிகுணங்களை வளர்த்த பெருமைதான் விஞ்ஞானத்துக்கு உண்டு. இந்த நிலையில் சமயம் மனித மனம் உயர்வடைய வழிகாட்டுகிறது. உலகத்தில் உள்ள சமயங்கள் எல்லாம் ஒரே வழியைக் கூறவில்லை என்பது உண்மையானாலும் சமயங்கள் எல்லாம் அன்பு வழியைத் தான் கடைப்பிடிக்கின்றன என்பது எவராலும் மறக்க முடியாத ஓர் உண்மை.

“அன்பின் வழியது உயர்நிலை அஃதிலார் என்பு தோல் போர்த்த உடம்பு”

என்று இயம்புகிறது உலகப் பொது மறையான திருக்குறள். உன்னை ஒருவன் அடித்து விட்டான், அவனுக்கு நீ செய்ய வேண்டியது உன் மறு கன்னத்தைக் காட்டுவதுதான் என்று கூறினார் கிறிஸ்தவ நாயகரான இயேசுநாதர். புலாலை உணவாக விற்கும் பொருட்டு ஆட்டிபையன் ஓட்டிச்சென்ற ஆடுகளைத் தடுத்துக் காத்து, கருணை வெள்ளம் பொங்கவைத்தார் பௌத்த மத நாயகரான புத்த பெருமான். இப்படியாக மதங்கள் அனைத்துக்கும் பொதுவான அன்பு வழி ஒழுகுவதின் மூலம் எம் உள்ளத்தை நாம் செப்பணிட்டுக் கொள்ளலாம். அழுக்காறு, அவா ஆகிய கொடிய நோய்களுக்கு இந்த அன்பு ஒரு மாற்று மருந்தாகவும் அமையும். அத்துடன் விஞ்ஞானத்தை ஆக்க வழியில் பயன்படுத்த மனிதனைத் தூண்டும் சக்தியும் இந்த அன்புக்கே உண்டு.

மனிதனுக்கு எத்தனையோ ஆசைகள். ஆசைகள் இல்லாதவன் அரை மனிதன் என்று கூறுமளவுக்கு ஆசைகள் அவனைப் பற்றியிருக்கின்றன. இந்த ஆசைகளால் அவன் அடைவது துன்பமே. துன்பக் கடலில் அவன் தத்தளிக்கும் போது அவனுக்கு விஞ்ஞானமாக கை கொடுக்கப் போகிறது? வேண்டுமானால் அவன் அக் கவலைகளை ஓரளவு மறந்திருக்க முடியுமே ஒழிய அவனால் அவற்றை முற்றாகப் போக்க முடியாது. அப்போது அதைப் போக்குவதுதான் எப்படி? இதற்குப் பொய்யாமொழிப் புலவன் கூறுவதை விடையாகக் கொள்ளலாம், “தனக்குவமை இல்லாதான் தான் சேர்ந்தார்க் கல்லால் மனக் கவலை மாற்றலரிது.” இந்தத் தனக்குவமை இல்லாத ஒருவனை எமக்குணர்த்துவது சமயமே. ஆகவே சமய வழி நின்று எம் குறைகளை அந்தப் பரம்பொருளுக்கு உணர்த்துவதின் மூலம் இக்குறைகளை நாம் நீக்கிக் கொள்ளலாம். *மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச்

செய்ய விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்கு* — என்று மாணிக்கவாசகன் கூறியதுபோல நாம் எம்மை மறந்து அவனின் பாத மலர்களைச் சரணமடைந்து, காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்குவதன் மூலம் எமது இடர்களைத் துடைத் தெறியலாம்.

விஞ்ஞானம் வளர்ந்தது. இதனால் பல நவீன சாதனங்கள் எம் மத்தியில் நடமாடத் தலைப்பட்டன இதனால் ஏற்பட்டது உயர்வு தாழ்வு. இந்த உயர்வு தாழ்வின் உலகின் நிலையே இன்று பெரிதும் மாறிவிட்டது. அனுக்குண்டைப் பரீட்சிக்க முற்பட்டது ஒரு கண்டம். இதனால் இக்கண்டத்திற்குச் சற்றும் தாழ்விரும்பாத மற்றையதோர் கண்டம் தானும் குண்டுகளைப் பரீட்சிக்க முற்பட்டது. இவற்றினால் நிகழ்ந்த அழிவு பாருங்கள்! மனிதனை உயர்த்த வேண்டிய விஞ்ஞானம், மனிதனை மனிதனை அழிக்கும் கோர நிலைமையை உண்டாக்கி விட்டது. இந்நிலையில் மனிதனுக்குக் கை கொடுத்துக் காக்கிறது சமயம். ‘ஆண்டவன் படைப்பில் உயிர்கள் அனைத்தும் சமம்’ என்ற போதனை மூலம் உயர்வு, தாழ்வு என்ற மனப்பான்மையைப் போக்க முயல்கிறது சமயம்.

நாம் அனைவரும் வாழவே பிறந்தோம். ஆனால், வாழ வாழவிடு என்ற கருத்து எம்முள் பலரிடையே இல்லை. தானும் வாழ்ந்து பிறரையும் வாழ விடுவதற்கு உதவியாயிருக்கிறது சமய வழி. ‘குற்றம் செய்தவன் தண்டிக்கப்படுவான்’ என்றும், ‘அரசன் அன்று கொல்வான் தெய்வம் நின்று கொல்லும்’ என்று மனிதனில் ஒரு பய உணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதின் மூலம், அவனைக் குற்றஞ் செய்யாமல் தடுப்பதோடு மற்றவனையும் காத்து வாழும் தன்மையையும் அவனில் ஏற்படுத்தி விடுகிறது சமயம். இந்த ஒன்றே போதாதா உலகம் உயர்வதற்கு?

ஆகவே, விஞ்ஞானம் மனிதனுக்கு வாழ்வை இலகுவாக்கின்றது. ஆனால் வாழ்வை வளப்படுத்தி, அவனை நல்வழிப் படுத்தும் திறன் சமயத்துக்கே உண்டு.

பி. பாலச்சந்தர்

G. C. E. prep. C., Sc.

கதிர்காமம்

சிறிது காலமாக எங்கும் நாஸ்திகப் பிரசாரங்கள் மலிந்து விளங்கின. ஆனால் எவரும் கடவுளைப் பற்றிக் கவலைப்படத் தேவையில்லை. அவர் தன்னைத்தானே கவனித்துக் கொள்வார். எத்தனையோ பேர் கடவுள் ஒழிப்பிற்காக எவ்வளவோ பிரயத்தனஞ் செய்தும் கடவுளை எவரும் அசைக்க முடியவில்லை. கல்லுப் பிள்ளையார் போல் மக்களின் உள்ளங்களில் ஆழமாக வேர் விட்டுக் கொண்டு அமர்ந்திருக்கிறார். நாஸ்திகப் பிரசாரங்கள் மனத்தில் பக்தி உணர்ச்சி வெள்ளமாக ஓடுவதற்குத்தான் உதவி செய்கின்றன.

தமிழ் நாட்டிலும் ஈழநாட்டிலும் பக்தர்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். கலியுகத் தெய்வமாகக் கந்தனை வழிபடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கந்தனின் ஆறுபடை வீடுகளில் ஒன்றுதான் ஈழவள நாட்டில் உள்ள கதிர்காமம். கதிர்காமக் கடவுள் இருப்பதால் தானே என்னவோ இலங்கை வேல் வடிவில் தோன்றுகிறது.

கதிர்காம ஸ்தலம் ஈழநாட்டின் தென்பகுதியிலுள்ள ஊவா மாகாணத்திலுள்ளது. மாணிக்க கங்கை என்னும் நதியினால் வளம்பெறும் சிற்றாருக்குத்தான் கதிர்காமம் என்று பெயர். இங்குதான் கந்தன் கோயில் கொண்டருளி இருக்கிறார் அங்கு கந்தன் சந்நிதி தெற்கு நோக்கியும், வள்ளியம்மன் சந்நிதி வடக்கு நோக்கியும், தெய்வானையம்மன் கோவில் கிழக்கு நோக்கியும் அமைந்திருக்கின்றன. கதிர்காமமென்றால் எப்படி எல்லாமோ இருக்கும், முதலில் கதிர்காமத் தேவனின் ஆலய மதனைப் பெரிய மதிலும் அதைச் சுற்றிப் பெரிய ஊரும் இருக்கும் என்று கற்பனையுடன் செல்வோருக்குப் பெரிய ஏமாற்றம் தான். கதிர்காமத்தை அடைந்தவுடன் முதலில் நம் கண்களுக்குத் தோன்றுவது

மாணிக்க கங்கைதான். அதன் கரையிலடர்ந்து செழித்து விளங்கும் மரங்களினழகும், சலசலவென்று ஆற்றில் பாய்ந்து வரும் தண்ணீரும் அப்படியே நிற்கவைத்து விடுகின்றன. அந்நீரில் மீன்கள் கூட்டமாகத் திரிகின்றன. அவை உண்மை மீன்களோ? அன்றி மீன பிறவி எடுத்த முருக பக்தர்களோ? அவற்றிற்கு ஏதாவது உணவு கொடுத்துப் பார்க்க வேண்டுமே. அடுத்த நிமிஷம் காலி. தொடர்ந்து கொடுத்துக்கொண்டே யிருக்கலாம்.

மாணிக்க கங்கையை அதன்மீது கட்டப்பட்டிருக்கும் பாலத்தைக் கொண்டு கடந்து கதிர்காமத்துக்குள்ளே செல்லலாம். வீதியில் செல்லும்போதே கோயில் தென்படும். கதிர்காமத்திற்குச் செல்வோர் விண்ணளாவும் கோபுரத்தையோ அல்லது வீதியின் தூய அழகையோ வரிசையான கடைகளையோ கண்டு களிக்கலாம் என்று எண்ணிச் சென்றால் ஏமாற்றம்தான் அடைவார்கள். கதிர்காமத்திற்கு உண்மைப் பக்தியுடன்தான் செல்லவேண்டும். கதிர்காமக் கடவுளைத் தரிசிக்கப் போகிறோம் என்ற உணர்ச்சியுடன்தான் செல்லவேண்டும். இந்த உணர்ச்சியில்தான் ஆயிரக் கணக்கான முருக பக்தர்கள் ஆண்டுதோறும் செல்வார்கள்.

கந்தன் முன்னிலையில் சாதி பேதம் ஒன்றுமில்லை. முருக வழிபாடு தமிழ்ப் பெருமக்கள் வாழ்வில் மட்டுமல்ல சிங்கள மக்கள் வாழ்விலும் ஊறிக் கலந்துள்ளது. இரு பெரு சமூகத்தவரும் மாணிக்க கங்கையில் ஒன்றாகக் கலந்து நீராடுவதையும், முருகன் சந்நியில் நின்று வழிபடுவதையும் பார்த்தால் எவரும் இரு பகுதியாரையும் கண்டுகொள்ள முடியாது. இத்தகைய சர்வமத மனப்பான்மைக்குச் சாட்சியாகக் கதிர்காமம் விளங்குகிறது. ஆனால் இக்

கோயிலினுள் விக்கிரகம் இல்லை. கர்ப்பக் கிருகமும் சிறு மண்டபமும் உண்டு. இச் சிறு கோயிலினுள் கர்ப்பக்கிருக வாசலில் திரையிடப்படுகிறது. மற்றும் கோயில்களி லிருப்பது போல இங்கும் பூசை செய்வோர் இருக்கின்றனர். இவர்களைப் கப்புரானையர் என அழைப்பர். ஆனால் இங்கு பூசை செய் யும்முறை நமது கோயிலிலும் வேறுபட் டது. இவர்களெல்லோரும் சிங்களவர். தமிழ்த்தெய்வத்திற்குச் சிங்கள குருமார்.

கதிர்காமக் கோயிலில் விசேஷ திரு விழா 4 முறை நடக்கும். முதல் சித்திரை

வருடப் பிறப்பு, இரண்டாவது கந்தசாமி யார் வள்ளியை மணம்புரியக் கன்னிக்கால் நடும் விழா, மூன்றாவது ஆடி மாதத்திலும், நான்காவது கார்த்திகையிலும் நடை பெறும். விழாக் காலத்தில் யந்திரப் பெட்டி யானைமீது பவனி வரும்.

இங்கு வரும் பக்தர்களை உபசரிப்பதற் காகக் கட்டப்பட்ட மடங்கள் உண்மைப் பக்திக்கு நிலைக்களங்களாக விளங்குகின் றன. முன்பு அங்கு செல்ல எவ்வித வசதி களும் இருக்கவில்லை. ஆனால் இப் பொழுதோ மக்கள் கந்தன் கருணையினால் அவனைத் தரிசிக்கப் போதிய வசதிகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்.

பி. சிறீகுமாரன்,
Prep. III., Sc.

கடற்கரைக் காட்சி

களங்கமற்ற நீல வானம் காணும் திசை எல்லாம் பரந்து கிடந்தது. சற் றேனும் சலியாது கரையில் மெல்லிய அலைகள் முத்தமிட்ட வண்ணமாக இருந் தன. சமுத்திரம் நீலவண்ணமே புனைந் திருந்தது. மாலை வேளையில் உடம்பைக் குளிரச் செய்யும் காற்று எங்கும் வீசிக் கொண்டிருந்தது. தனது கடமையை முடித்துவிட்டு வீடு திரும்பும் தலைவனைப் போல் சூரியனும் மேற்குத் திசையில் மறைய ஆரம்பித்தான். இது எவ்வளவு அழகான காட்சி! புலவர் பலரை மெய் மறந்து பாடச் செய்வதும், அங்கு கூடும் மக்களை மன மகிழ்ச் செய்வதும் இந்தக் காட்சியன்றோ?

இக்காட்சியைக் கடற்கரை வெண்மண லில் இருந்து கொண்டு நோக்கினேன். சிறிது நேரத்தின்பின் நான் எழுந்து

கரையோரமாக உலாவினேன். அப் பொழுது நீலவானும், நீலக்கடலும் ஒன்றை ஒன்று தொட்டுக் கொண்டிருக் கும் காட்சி பார்க்கப் பரவசமாக இருந் தது. இதனால் வானமெது, கடலெது என அறியமுடியாத நிலை உண்டாயிற்று. இப்புதுமையைக் கண்ட களிப்போடு கடலை நோக்கினேன். வெள்ளை அன்னங் கள் போன்று, வெண்ணிறப் பாய்விரித்த படகுகள் கடல் நடுவே அங்கும் இங்கும் அசைந்து சென்றது. கண்ணுக் கெட்டிய தூரத்தில், ஒரு நீராவிக்கப்பல் கடலைக் கிழித்துக் கொண்டு சென்றது. அந்த ஆழமான நெடுங் கடலிலே கட்டு மரங் களில் ஏறி மீன் பிடிக்கச் செல்லும் மீன வர்களின் வீரமே வீரம்! அவர்கள் எப்படித்தான் துணிந்து தங்கள் உயிரைப் பணயம் வைத்து மீன் பிடிக்கச் செல் கின்றனரோ? அச்சமயம் கடலில் கிடந்த

பாறைகள் கருமை நிறம் பொருந்திய
எருமைகள் நீராடுவது போல் காட்சி
அளித்தன.

இறுதியாக ஆதவன் மேற்கு வான
வெல்லையைத் தொட்டுவிட்டான். கடல்,
தங்கத்தை உருவாக்கிவிட்ட தடாகம் போல்
மாறிக் காட்சி அளித்தது. சிறிது நேரத்
தில் சூரியன் வானத்திரையில் ஏழு வர்
ணங்கள் கொண்ட ஓவியத்தையே தீட்டி
விட்டான். சிறுவருஞ் சிறுமிகளும் கடற்
கரையில் வீடு கட்டி விளையாடினார்கள்.
ஏனோ இந்த அலைகளுக் கிவ்வளவு
பொருமை! அவை, அவர்கள் ஆசை

யோடு கட்டிய வீடுகளை அளித்துவிட்டன.
பாவம்! அவர்கள் ஏங்கி ஓடுங்கி நின்ற
காட்சி பார்க்கப் பரிதாபமாக இருந்தது.
கடல், தன்னை இவ்வளவு நேரமாக வாட்டிய
சூரியன் மறையப் போகிறான், பசுமை
பொருந்திய சந்திரன் வரப்போகிறான்
என்று ஆனந்தமடைந்தது. படர்ந்த இருள்
பரவப் போகிறதென்று செவ்வானம் காட்
டியது. நான் என்றும்பில்லாத ஆனந்தத்
துடன் வீடு திரும்பினேன். தயது செய்து
நீங்களும் கடற்கரைக்குச் சென்று பல
புதுமைகளைப் பார்த்து, ரசித்து, இன்
புற்று வீடு திரும்புங்கள்.

செ. பிரேமகுமாரன்
7-ம் வகுப்பு, E.

கல்லூரி விடுதியில் நாடகம்

எங்கள் விடுதியில் ஒவ்வொரு வருட
முடிவிலும் விடுதி ஆண்டு விழா நடை
பெறுவது வழக்கம். அத்தினத்திலே, இராப்
போசனத்திற்கு வந்திருக்கும் கல்லூரி
ஆசிரியர்களையும், விடுதி மாணவர்களையும்
மகிழ்விப்பதற்காகக் கல்லூரி விடுதி
மாணவர்களால் ஒரு நாடகம் நடித்துக்
காண்பிக்கப்படும். அநேகமாக நாடகங்
கள் விடுதியில் போட்டிக்கு நடிக்கப்பட்டு,
அதிலே சிறந்த நாடகம் என மத்தியஸ்
தர்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட நாட
கமே, விடுதி ஆண்டு விழாவில் அரங்
கேற்றத் தகுதிவாய்ந்ததாகக் காணப்படும்.

அநேகமாக விடுதி நாடகமாக இருந்
தால், அது முற்றிலும் நகைச்சுவை
வாய்ந்ததாகத்தான் இருக்கும்.

நம் விடுதி நாடகத்திலும் மற்றைய
நாடகங்களில் வருவதுபோல் ஒரு காதற்
காட்சியும், சோகக் காட்சியும் காண்பிக்கப்
படும்.

விடுதி நாடகங்கள் போட்டிக்கு நடிக்
கப்பட்டு அவற்றிலே ஒன்று சிறந்த நாடக

மாகத் தெரிவு செய்யப்படுவதால் மாண
வர்கள் எல்லோரும் தத்தம் திறமையைக்
காட்டுவதற்காகவும், தமது நாடகம்
சிறந்த நாடகமாகத் தெரிவு செய்யப்
படல் வேண்டும் என்பதற்காகவும்
உணர்ச்சி ததும்பத் திறமையாக நடிப்பர்.
அநேகமாக, மாணவர்கள் உள்ளத்தைக்
கொள்ளை கொள்ளக் கூடியதும், அவர்
களுக்கு விளங்கக் கூடியதுமான காட்சி
களை இளம் மாணவர்களே தயாரித்து
நமது விடுதி நாடகத்தை அரங்கேற்று
கின்றார்கள் என்றால், அது இனிமேல்
வரப்போகும் நாடகக்கலை வளர்ச்சிக்கு முற்
றிலும் வழிகாட்டியாக விருக்கும் என்
பதற் சந்தேகமில்லை.

மாணவர்கள் அநேகமாக விரும்பக்
கூடிய காட்சி நகைச் சுவைக் காட்சிதான்.
ஆகவே, மாணவர்கட்கு ஏற்ற முறையில்
நகைச் சுவைகளை அமைத்து இரசிக்களைச்
சிரிக்க வைப்பதில், நடிகர்களுக்கும் தயா
ரிப்பாளர்களுக்கும் எவ்வளவு கஷ்டம்
என்பதை மற்றையோர் அறியமாட்டார்

கள். ஒரு காதற் காட்சியை நாம் மாணவர்கட்குக் காண்பிக்க வேண்டுமாகில், அக்காட்சியை எவ்வளவு தத்ருபமாகவும் இயற்கையாகவும் அமைக்க வேண்டும் என்பதை மாணவர்களாகிய நாடே சிந்தித்து மேடையேற்றுகின்றோம்.

காதற் காட்சிகளில் காதலனும் காதலியும் சந்தித்துப் பேசிக் காதற் பாட்டுப் பாடுவார்கள். இக்காட்சியைப் பார்க்கும் எங்கள் விடுதி நண்பர்கள் தத்தம் உணர்ச்சியை நடிகர்களாகிய எங்களுக்குக் காண்பிக்கத் தவற மாட்டார்கள்.

நடிகர்கள் சிறப்பாக நடிப்பதற்கு மாணவ இரசிகர்களின் இரசிப்பும், நகைச்சுவைக் காட்சிகளில் அவர்கள் ஈடுபட்டு விழுந்து விழுந்து சிரிக்கும் சிரிப்புமே முக்கிய காரணமாயிருக்கின்றது.

இராப் போசனத்திலே நாவிற்சுச் சுவையாக உண்டுவிட்டு, நகைச்சுவை நாடகத்தை அரைமணி நேரம் பார்த்துக் குலுங்கக் குலுங்கச் சிரிக்கும் விடுதி மாணவர்களுக்கும் கல்லூரி ஆசிரியர்களையும் காண நடிகர்களாகிய எங்களுக்கு எல்லையில்லாத ஓர் உணர்ச்சி உதயமாகி நாடக மேடையையே கலக்கிவிடுவோம்.

எமது விடுதியில் சென்ற ஆண்டு நடித்த இரண்டு நாடகங்கள் கல்லூரியில் அரங்கேற்றப்பட்டு, கல்லூரி மாணவர்களின் நன்மதிப்பையும் பெற்றுவிட்டது என்றால், அது விடுதி நாடக உலகுக்கே ஒரு மாபெரும் வெற்றியாகும். அதிலே, “கருகிய மொட்டு” என்ற நகைச் சுவை நாடகம்தான் சென்ற ஆண்டின் சிறந்த நாடகமாக விடுதியில் தெரிவு செய்யப்பட்டு, முதலிடத்தைச் சுவீகரித்துக் கொண்டது. இந் நாடகத்தைச் செல்வன் யோ. தியாகராசா தயாரித்து அளித்தார். அடுத்ததாக, “தியாகி” என்னும் நாடகமும் கல்லூரியில் அரங்கேற்றப்பட்டது. இதைச் செல்வன் இ. சிவபாதசேகரம் தயாரித்து அளித்தார் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

1963-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற “காதற் பரிசு” என்னும் நாடகத்தில் புரோக்கர் சின்னக்குட்டியாக நடித்த செல்வன் யோ. தியாகராசா சிறந்த நடிகராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். பின் 1964-ம் ஆண்டு “தியாகி” என்னும் நாடகத்தில் சாத்திரியாராக நடித்த செல்வன் இ. சிவபாதசேகரம் சிறந்த நடிகராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

நகைச் சுவைக் காட்சியாக இருந்தால், இ. சாந்தகுணநாதன் (மாணவத் தலைவர்), யோ. தியாகராசா, இ. சிவபாதசேகரம், க. பாஸ்கரன் ஆகியோர் மேடையேறினல் இரசிகர்கட்கு ஒரே குதூகலந்தான்.

செல்வன் சாந்தகுணநாதனின் கிண்டலான பேச்சுத்தான் இரசிகர்களின் சிரிப்புக்கு முக்கிய காரணமாகும்.

தியாகராசாவின் திறமையான நடிப்புக்குக் காரணம், அவருக்கு நாடக வேஷம் நன்றாகப் பொருந்துவதேயாகும். அநேகமாக, விடுதியில் காதற் காட்சிகளில் நடித்து, விடுதி மாணவர்களிடையே “காதல் மன்னன்” என்று பெயரெடுத்தவர் க. மகேஸ்வரன் ஒருவர்தான். பெண்ணாக நடிப்பதில் வி. சீவரத்தினத்தை விடுதியிலும் சரி கல்லூரியிலும் சரி யாராலும் தோற்கடிக்க முடியாது.

மற்றும் இ. பன்னீர்ச் செல்வம், சி. இராஜாராம், த. நடராசா, த. சிவபாலன், பொ. யோகராசா ஆகியோரும் சிறப்பாகப் பல நாடகங்கள் நடித்துள்ளனர்.

விடுதி நாடக வளர்ச்சி இவ்வளவு உன்னத நிலையெய்தியதற்குக் காரணமாக இருந்தவர், முன்பு விடுதி ஆசிரியராக இருந்த சி. கந்தசாமி அவர்களே ஆவர். இவரது நாடகப் பிரியமும், இவர் மாணவர்களுக்கு அளித்து வந்த உற்சாகமுமே, இன்று விடுதியில் மாணவர்களின் சிறந்த நடிப்புக்குக் காரணமாக இருக்கின்றது என்பதை விடுதி நாடக உலகம் மறந்து விடாது என்பது உண்மை.

யோ. தியாகராசா,
விடுதி மாணவன்.

“THE CENTRAL”

In the vacant places
We will build with new bricks
There are hands and machines
And clay for new brick
And lime for new mortar
Where the bricks are fallen
We will build with new stone
Where the beams are rotten
We will build with new timbers
Where the word is unspoken
We will build with new speech
There is work together
A World for all
And a job for each
Every man to his work.

T. S. Eliot

College Song

1

Wet the ground and wind opposing
Just ten minutes yet to play;
Play up, Central! No reposing
On the gains of yesterday.
Now's the time for combined action;
Pass the ball from man to man;
Never selfish play nor faction,
Proved worthwhile since sport began.

Chorus:

Central! Rally for the school then,
Take the field with one accord;
Keep your courage cool and clean then,
Central's flag must ne'er be lowered.

2

On the field of life when striving,
Keep your honour true and bright.
Play up, Central! Ever thriving
On the fruits of grace and light;
For your comrades of the old days,
Scattered far though they may be;
For your school and for her true praise,
Live in service glad and free.

Composed by Rev. P. T. Cash.

Editorial

"Nature is not a state of rest and immobility, stagnation and immobility, but a state of continuous movement and change, of continuous renewal and development, where something is always arising and developing, and something always disintegrating and dying away....."

Tennyson it was who felt so happy with the world of his day that he said that everything was as it should be. Poet Laureate of an England that was prancing to prosperity, he would have longed for anything but change. Nevertheless he was forced to concede, in the tag that has become so much more popular than the poet himself, that "the old order changes yielding place to new."

To those who tend to associate what is poetic with what is prophetic this would sound convincing enough to induce them to accept change as a universal law of life. Others there are who are inclined to agree with Shakespeare that the poet and the lover are to madness near allied and would, on that score, dismiss the Tennysonian tag as a mere flight of poetic fancy or as the evanescent effusion of an effervescent mind. Accustomed as they are to acknowledging as decisive only that which is based on observation and objectivity, they would turn to the Scientist rather than to the poet for a verdict on what change is and whether it manifests itself universally. Where they may ask do Copernicus with his solar system, Galileo with his law of gravity, Newton with his principles of mechanical motion, Darwin with his evolution, Einstein with his finite but expanding universe and Bohr with his atom - splitting cyclotron stand? To answer precisely in the scientific sense, they do not stand. They move — rather, they have moved — in a world of science which by its own change, evolution and growth has only confirmed the very laws of universal motion that it has formulated and developed down the centuries.

There are yet others for whom the profundities of literature or the pronouncements of science carry little or no conviction. Conviction for them lies only in the prophetic, the divine or the super-conscious. But is not change implicit in the redemption of man, a process envisaged by the enlightened as one involving not only temper but time? On the other hand, is change not explicit in the dance of Siva interpreted as the initial impulse in the cosmic flux? And is change not patently symbolised in the Holy Trinity of Brahma (creation), Vishnu (preservation) and Siva (destruction)?

Hence, the conclusion on which everything seems to converge is that motion like matter is indestructible and that change like the atom is universal.

But all this contention regarding the universality of change would only be philosophic speculation if it had no relevance to conditions in Ceylon and more particularly to life at Jaffna Central. It has — and not merely in the facetious sense that, if for Ceylon this age can be called one of transition as the late Mr. S. W. R. D. Bandaranayake would have it, for the teaching profession it certainly is an age of transfers.

Central is changing as Ceylon is and Ceylon is changing as the world is.

This is neither a play on words nor a sleight of hand. Seen in the light of some of the most deep-going developments in modern education anywhere in the world—free education, education through one's own language, a state system of schools, instruction in one's own religion—this is a fact. In relation to all these changes, Jaffna Central—to be precise even if one scruples to be proud has marched with the times

Whether Central acted wisely in so doing may continue to be a point of controversy for years to come. But what cannot be argued out of court is that, in terms of decades and destinies, change is inevitable: it is also irresistible. Any institution that even edges away from the main stream of change can only end up as an eddy, educative perhaps but never edifying.

Editorial Notes

Exodus of Talent

It is a matter for national regret that, since the relaxation of the rules governing the issue of passports, the exodus of educated talent from Ceylon has once again assumed formidable proportions. It would be consoling enough if one could take the position of an ideal internationalist and say that what is Ceylon's loss is Ghana's or Nigeria's or Brunei's gain.

At the same time, if one considers how poor Ceylon is in the matter of technically qualified personnel for its own development and progress, this thought of international give-and-take is poor consolation indeed. When a country so advanced in science and technology as Britain is or when one so vast in resources as India is takes pains to maintain its insularity or 'peninsularity' in husbanding its 'mind-power', can Ceylon so small in population and so young in freedom afford the luxury of shipping out its specialists?

The exodus being as enervating as it now is, the question naturally arises who is to blame? There are two parties to blame—the specialists concerned and the Government. Of the former, it must be said, without favour, that they should have shown a greater sense of gratitude to and a deeper love for the country which gave them birth and has made them what they are. Of the latter, it must be said, without fear, that the Governments of recent years have, by their impatience and intolerance in implementing certain policies, made it more than difficult for these men to feel that they really belonged to their land of birth. And yet another question remains to be answered: would these men 'belong' in the lands of their choice, uncertain as their sympathy is, to the aspirations of those new emerging nations?

‘Race-Course’ University

An apologist for the powers that were and the powers that be may be inclined to retort that, with the ever increasing influx into the University of Ceylon, there is no room for the fear that our country will be denuded of all talent. This argument is irrefutable, least of all after the recent unexpected opening of the ‘Race-Course’ university. Caught though we ourselves are in this university-bound rush, it is necessary to step aside and check our bearings.

Grand stand seating and a public address system for lectures may be an ingenious improvisation to meet the demands of quantity. But what of quality, the quality so essential to the resurgence of a country that was just another colony less than twenty years ago? Cream, it is true, is churned out of milk; but can thousands of undergraduates be shoved around in make shift premises and low-down hotels to become the cream of Lanka’s intellect?

It is an open secret as to who are responsible for this mess, and the miscreants have been castigated enough from press and platform. What is more important is to realize, even at this late hour, how damaging has been the cramping, crippling formula of a unitary, residential university implemented by Sir Ivor Jennings, a man whom the Government of that time took so much on trust.

What is even more important is to undo that damage by establishing as many University Colleges and affiliated colleges as may be necessary in various parts of the country.

If counsel of this sort can prevail with the authorities concerned, Jaffna, so large in its contribution to congestion in Colombo and Peradeniya, will not have to wait very long for a campus of its own.

Against this line of reasoning the pessimist may raise the argument of inadequacy of employment opportunities. Our answer is that, if there must be mass unemployment, it is better for the unemployed to be educated rather than uneducated. If they had nothing to do, they could at least read the tomes of Sir Ivor and be better informed on the finer points of constitutional Government and hence better able to appreciate and applaud the verbal pirotechnics of our parliamentarians!

Home

Charity, they say, should begin at home. By that token, comment in this column should have begun at home. Anyway, having had our say on what is broadly national, we should like to sign off with a reference to what is particularly central to us at this college—the headship of our institution.

First an old boy, then an assistant master, then the Vice-Principal and finally the Principal of this College, Mr. A. E. Thamber has retired after a life-term of varied and fruitful service to Jaffna Central. By his three-year term as President of the All-Ceylon Union of Teachers, his service on various Educational Panels, Committees and Commissions and by his active but unassuming role as elder statesman in many fields of public activity, he has done as much if not more than any other individual to put Jaffna Central on the map. We bade farewell to him in November last at several functions organized by student bodies, staff and old-boys.

In his place, we have welcomed Mr. E. Sabalingham, who had served earlier for several years as Vice-Principal at Kokuvil Hindu College. With the energy characteristic of a sportsman and experience acquired as a leader of the teaching profession, he will, we feel confident, carry the responsibility of running Central in keeping with the lofty traditions maintained by his illustrious predecessors.

In doing so he is indeed fortunate in having the close assistance of Mr. S. Mahalingham, whose long and devoted service to Central has been recognized by the Department with his appointment as Vice-Principal.

We are confident that under the leadership the Centralite flag will fly as high as ever.

A Prefect Thinks Aloud

There seems to be an impression among the people in Jaffna that Central lacks discipline. It is of course not worth worrying about. When we realize that two of our old boys are adorning the Supreme Court Bench today, we can well wonder whether there is something wrong with Central or something is wrong with those who think that Central lacks discipline.

I have been a student of Central for ten years. I am a member of the college prefect board. I am the President of the H. S. C. Union. One should grant that I have had the best opportunity possible to know the school and the boys intimately. I think I have the right to form my own opinion on the question of discipline and to expect the opinion respected.

It is a myth that the character of a boy is entirely moulded by a school. This theory must be punctured. The boy is exposed to so many influences over which the school has no control. The boy's heredity, his home environment contribute more to the formation of his character than the school can hope to do. The school can stock

its library with decent books but can it dictate the other libraries on matters of taste and preference? I know a library for instance that has all the novels of Mickey Spillane which specialise in sex and violence and which is patronised well by boys. What control has the school over the films that attract patrons with sex, violence and sensation to increase their profits and boys have full access to them. The school must accept its share, but it is not entirely responsible for the character of a boy.

Jealousy too takes a hand. Centralites are smart, excel in sports, do well in studies and display remarkable pluck wherever they are; nothing ever daunts them. In our matches we are cheered by our sister College with such gusto—they perhaps see in us something they don't find in others—that boys from other schools could burst with jealousy. In despair, they taunt us as indisciplined. Tough, they certainly are, but indisciplined, they certainly are not.

There have been black-sheep. What is the place that hasn't its

own share of black-sheep? We entered the Free Scheme. We opted to join the national scheme of education. We are in the centre of the city. We would not pretend to be free and charge fees and exclude boys we did not like. Our policy of admission has been liberal and many a boy who was in difficulty was given admission. Many such boys rose to eminence and are thankful to Central to this day. There is bound to be a black-sheep or two in such a cosmopolitan crowd. Under these circumstances is it fair to damn a whole school as indisciplined.

There was the recent well known incident in which twenty boys were guilty of serious delinquency. Only two of them were from Central while eighteen were from a school whose reputation as "disciplined" has been carefully built. Even the two have been at Central for a very short time, one hailing from the "disciplined" school and the other from a school that is supposed to be next in line to this "disciplined" school. The police records show that Centralites

are the least offenders of traffic offences. Of course there used to be the practice of boys from other schools giving the Central address when caught. Now this cowardly practice has virtually disappeared after some of them were traced and given the shaking they jolly well deserved.

Recently a class that used to give some head-ache suddenly quietened down. On investigation it was found that a boy from Colombo who got admitted to Central was at the bottom of the mischief and the place became quiet after he left. He had of course told his parents that Central was too unruly a place for him and wanted to join the "disciplined" school. He had confessed to a friend that Central was too tame for him and he was in his elements now in the new place. Appearances are deceptive indeed.

As luck would have it our results are not up to our expectations at times. Our calumniators must realize that the sun does not shine bright all the day.

V. Ganesh

G. C. E. Adv. Level III

Central

In the heart of Jaffna city stands
A school so proud of noble bands,
Bands of men, who shaped the school,
The city, the nation, and island's rule;

With towering pillars and ceilings wide
And parapet wall, with grounds beside,
And echoing rafters that lived through time,
With untold stories unwritten in rhyme;

With sweeping stairs that lead above,
Where many a foot has pattered till now,
And arching bays, that woo the light,
And sigh in darkness, in silent night;

With airy class-rooms and windows wide,
Where students many, half-stifled abide,
On roughened seats grown old with age
Where sat in splendour, dolt and sage.

Though a Century past, yet buildings mute,
Have remained a noble institute
Of bright young lads, who roam anon
Who shine aloft, and then are gone.

'Tis we, who infest the lively place
With either wise or foolish face
'Tis we, who rend the limpid air
With angry voices, then stand and stare.

The fewer in class, the better still,
For empty heads, remain to fill.
We begin our awful ghastly tale
Of theories, doctrines, grown quite stale.

At nine the students gather by score,
At four they flit through every door.
For that is rule, and that is law
Never breached, nor made a flow.

Thus unclaimed hours come and go
Betwext this time, many reap and sow
Thus the march of time hath been
From thence to now, and dim unseen.

To a glorious end, from a buoyant source
Many a tale has run its course;
Of teachers, priests, and erudite old
Who made Central, proud and bold.

Mano.

U. N. O. OR A WORLD PARLIAMENT IS MORE EFFECTIVE TO ACHIEVE WORLD PEACE

*(Excerpts from the Prize-winning Speech delivered by A. M. Manuelpillai
G. C. E. (Ad. Level) at the debate organized by the United Nations Association.)*

The word 'Parliament' comes from the Greek word "parle" (to talk). The institution of Parliament was devised primarily to serve as a talk-shop. While the best elements in society were herded together in the Parliament, where they talked and talked, talked shop, the ruling class, consisting of the owners of property carried on its game of exploiting the people undisturbed.

*

*

*

The U. N. O. should be a body of effective action. The parliament could not be expected to perform any function other than to talk. If the U. N. O. is converted into a parliament, the little service it renders today will cease.

*

*

*

Charles Dickens, the famous English Novelist, describes Parliament in his novel "Little Dorrit" as the "circumlocution office" de-

signed to prevent effective action. Whenever people become insistent in demanding some reform and if the ruling class wants to sabotage it, the proposal is sent to the Parliament where it will be debated and thrown out. That is the purpose served by Parliament and that is why it is maintained at such great expense.

* * *

The State is an instrument of coercion. It consists of not only the Parliament and Cabinet but chiefly of the Police and the Armed Services, the law, judiciary and prisons. Of these the least important is the Parliament for it can command no force. But it fosters the illusion among the gullible that it is the government.

* * *

Laski once said that the ruling class always plays the game but when it loses it changes the rules. As long as its class interests are not affected it will allow the parliamentary game to be played, but will decide to do without Parliament once its interests are threatened. Cromwell or Bismark or Hitler are not isolated instances in history.

* * *

Introducing the Reform Bill of 1866 Disraeli said in Parliament: "The modern working class is a force. Either we include them in the Parliamentary System, give them the impression that they are the rulers and rule the country; or we exclude them from the Parliamentary System and force them to resort to extra-parliamentary means which will mean the end of the Parliamentary System and the government as we know them.

* * *

Corruption is the only road to Parliament. The party in power jerrymanders constituencies. Only the rich candidate can bribe his way into the Parliament. A body born of corruption is bound to be a corrupt body. Is it the intention of the proposition that the world body, the U. N. O. should be also a corrupt body?

* * *

Parliament is sovereign only in name. The judiciary paid out of the consolidated fund is independent of the Parliament. Because of the two-party system, the rank and file members are a docile lot and the Executive becomes a dictatorship. Is the U. N. O. to become a similar imbecile body?

BIOLOGY IN PLACE OF RELIGION IN THE SCHOOL CURRICULUM

A. SIVAVEERASINGHAM.

Universal Brotherhood and Peace! Utopian ideas still. The religions have miserably failed in their attempt to unify mankind. It is high time man thought of an alternative in achieving these aims, at the quickest possible time. Mistrust and suspicion have badly contaminated our world. Humanity must have a single faith. Ingenious efforts were made in the recent past to make 'christianity' a world faith. The attempt has been a complete failure. The only salvation is to have a universal faith based on rational philosophy. This could be achieved only through education. The success, however, will depend to a great extent on the type of education that is imparted to the child and the methods adopted in that difficult process.

Today, education is equated with science. Science and technology has permeated into all walks of life everywhere on earth. Hence, a sound system of education must be based on a scientific background. Unfortunately the system that is adopted in our schools is far from satisfactory.

It essentially hampers the development of the child mind. It is tragic that in our schools today emphasis is laid on a peculiar type of subject labelled 'Religion'. The sciences are taught along with it. The two are in fact incompatible.

Both religion and science are products of human imagination. One difference is that the former is emotional and hence irrational and the latter is intellectual and therefore rational. Religion is mainly concerned with empty thought and wild speculations of the universe and is based on the limited knowledge then available. Science on the other hand is concerned with the knowledge obtained through careful experimentation.

Religion has a dominant influence on any primitive society. It has been the cause of untold suffering and misery in the past and is continuing to do so in certain parts of the world. Human history is full of such instances. Certain countries even go to the extent of 'exporting' their

indigenous faiths and thrusting them into the minds of innocent people of other lands. The varieties of religious faiths existing in this country were originally 'exported' from Portugal, Holland, the United Kingdom, America and India. Efforts are now being made to 're-export' some of these to other lands. One such 'commodity' carries the trade mark 'Buddhism'. The different religions have created rather than solved problems. These are the cause of misery in this country. The people of this country would lead a happy life if all these religions are 're-exported', to the lands of their origin.

Religions believed in one unknown which still remains unknown. Science on the other hand believed in many unknowns and has since then brought into light several of them. Science unlike religion attempts to have a disinterested knowledge of the world of nature.

The government of this country is spending a large sum of money on science education. In spite of this the schools are not producing men of science who could improve the economy of this land. It neither produces cultured individuals. The child lacks the aptitude for science. The root

cause for all these is that the child is taught science unscientifically. At an early age his mind becomes distorted, and biased by irrational ideas of religions. Religion in the school curriculum is doing a positive harm to the children. It retards the thinking process. It is unfortunate that attempts are now being made to teach religions compulsorily in all schools. This is not the work of educationists but of self-seeking religious fanatics who are concerned with their own security. This will have the gravest consequence to the nation. It will make this country more and more dependent on other countries. Ceylon's political independence is being followed by economic dependence and she is on the road to bankruptcy.

Educationists in the past thought that religion would unify mankind and reform the minds of men. In fact it has had a reverse effect. What we witness in this country is just the same thing. The religions have become meaningless to the rational mind of modern man and it is ridiculous to include them in school curriculum. They begin with a hypothetical 'truth' and end in doubt and misery. Science on the other hand begins with doubt and progresses towards truth. The autho-

rity of religions causes contempt in the young mind of the child. Science is humble and convinces even the uncompromising logician. The religions are concerned with presumptive human 'values' and 'purposes'. Science goes in search of these. A fissiparous tendency is clearly evident in religion. 'Christianity' alone has more than two dozen different sects. Science is progressing towards unity. The different scientific disciplines are merging into one another. Religion distorts and frustrates the human psyche. Science refines and reforms it.

If we are to produce really cultured individuals in our schools that branch of science referred to as Biology should take the place of religion in the curriculum. Biology and religion should not be taught together. The two are based on contradictory ideas. Biology is that branch of science that systematically analyses the nature of organisms including man, in relation to the rest of nature. Furthermore it is that branch of science where the unity of science is most evident. In recent years we have witnessed the growth of borderline sciences like biochemistry, biophysical chemistry, biophysics and biometry. In all these disciplines the organism is ana-

lysed by the application of refined techniques of chemistry, physics and mathematics. It is the hope of many a scientist that Biophysics will be the ultimate science of man.

The values of studying biology are manifold. The scientist recognises an underlying unity in the universe. The child must be made to realise this significant fact. Biological ideas of the last hundred odd years have revolutionized human thought. We have witnessed in recent times the appearance of novel political theories which have become living faiths in many lands. These philosophies took into consideration certain fundamental biological notions like the struggle for existence, the evolutionary concept and a host of others. Biology does not assign a special place to man. He is one among the myriads of different forms that are existing and involved in the great struggle. The saint and the priest of religion are also involved in this struggle. They are no exception. Man is a product of evolution and he descended from an ancestral form of primate. He becomes modest the moment he realises this fact.

Religions attribute a sort of 'holiness' to 'life' which it refuses

to define. The biologist attributes a holiness to the entire visible universe. Modern biology does not recognize a difference between the hypothetical realms of "living" and "non living". Instead he recognizes different levels of organization of matter ranging from the subatomic particles, through atoms, molecules, protoplasm, and organism. 'Life' is not a mystery to him. It is 'matter' that really matters to him. The biologist identifies himself with nature. This is a marvellous concept and strangely enough agrees with the 'oneness' concept of the self-styled 'mystic'. What the self-styled mystic finds it difficult to express, the biologist is in a position to demonstrate and convince his students in the laboratory.

A dose of human biology to the school children would cure many of the social diseases that are prevalent in the society. It is an effective antidote to religious and racial prejudices. If mankind is to live happily on earth the different religions must

be wiped out from the face of the planet. Humility, self-sacrifice, and down-to-earth frankness are all traits of the men of science and never those of the religious men. The latter pretend to be all that. The religious priest is a humbug and is a rogue in disguise.

Rules and laws are necessary for a disciplined society. These should be based, on sound biological principles and not on the allegedly "divine reason". The many problems facing humanity would be solved only if it possess a single faith. Mankind is urgently in need of such a faith. None of the existing religions could play the role of such a faith. We want a universal faith based on a clear vision of nature, a vision based on a systematic study of the universe. Mankind is sick of the faiths based on the "visions" of insane individuals. Science is at our disposal and we all expect it to play a significant role in the creation of such a faith, so that the human race could live as a single family in harmony with nature.

Jaffna and its Water Problem

P. MANOHARAN, B. Sc (LOND.)

Secretary, N. P. S. T. A.

"We never know the worth of water till the well is dry."

— Thomas Fuller.

Water is both the most abundant, and the most important substance with which man deals. It had created history, and had caused the progress of civilization. Today, water problem is part of the national consciousness, not only to those in Jaffna, but also to many in this country and elsewhere. The future of this isle, and particularly of those in the Peninsula, is intimately related to the wise use of water.

When Ceylon broke off from the main continent of Asia about 20 million years ago, the northern region was laid with deposits of limestone. This forms the sub-soil of the present day, which is of sedimentary origin of the miocene period. The soil is exceedingly porous, and is quite different from any other in the rest of the island. It is not infertile, provided it is kept sufficiently moist by artificial watering. There is also a great deal of sand

thrown up by the sea, and blowing across the peninsula. These have accumulated in certain parts, to form sand-dunes, and sand-bars along the coast, which contain several hundred million tons of high grade glass sand.

The porous limestone, and the thin sand on the land surface of the peninsula, allow considerable percolation of the surface rain water. The water resource in the peninsula depends mainly on this factor. The sea water also finds its way into the lands, through caves and crevices of the limestone rocks. As such, the fresh water will be contaminated by the marine water to varying degrees of salinity; and the limestone causes the fresh water to be hard. The dissolving limestone has resulted in two large low water basins in the peninsula, viz the Vadamaradchy lagoon, and the Upperu lagoon. These occupy an area of 40 sq. miles and have a catchment area of about 240 sq. miles. These form meagre storages, and help in the underground re-

serve of water in the peninsula which is 400 sq. miles in area; but during the dry season more sea-water finds its way into the lagoons. Now this is prevented by the construction of dams at the mouths of these lagoons. Thus the underground fresh water is increased to some degree; and the lagoon water too decreases in salinity. The Hydro-biological survey, carried out twice a year by the Northern Province Science Teachers' Association, gives evidence to this fact.

The average rainfall in the peninsula is about 52", which is not small, when compared with those of many other parts of the island. It compares favourably with many semi-arid regions of the world. More than three quarters of the total rainfall is precipitated during the months of October, November and December; while the rest of the rainfall is scattered feebly during the rest of the year. As such, due to the intense precipitation in a brief period, the lagoons, tanks, ponds etc., are filled; and the excess spills into the sea.

Evaporation is the principal means by which water escapes from the soil surfaces. During the dry months of the year, namely from March to September, the rate

of evaporation is high. This reaches its maximum during the South West monsoon. It is note-worthy that while 89.15 inches of water evaporates, only 52 inches come down in the form of rain. It is rather difficult to make accurate estimations of evaporation on the soil. Recorded losses from standard evaporating basins do not indicate that this is experienced by the rugged or smooth surface of the land. Turbulent atmospheric conditions near the land surface may increase the evaporation, or vapour blankets may inhibit same. Mr. S. Arumugam, the Retired Deputy Director of Irrigation in a brilliant article on the Hydrological Cycle of the Jaffna Peninsula has estimated that, within limits of mathematical exactitude, 58% of the total impact is the potential evapo-transpiration. The amount of evapo-transpiration is a function of the energy available in the immediate atmosphere, to vaporise the water. The march of potential evapo-transpiration or season reflects the amount of solar energy that finds its way into the soil. This total radiant energy of the sun absorbed by the surface of the land, is termed Insolation. The sun's lowest angle of elevation from the horizon at mid-day in Jaffna on the Winter solastice is 57°. This is the lowest angle the

sun can occupy during a year. As such it throws its rays more directly to the surface of the soil, and insolation is large. However no accurate information as regards the total insolation or evapo-transpiration over a given area in a given period, is yet available.

Likewise the measurement of the soil moisture is difficult. Nor yet, one is clear, how much water a green field of plants requires in order to obtain optimum growth. It is roughly estimated that 250 to 300 acres of farm land need about 1,100 acre-feet of water per year. UNESCO administers six different experiments to estimate water consumption by land, and the results obtained differ by 30% from one another. There is less doubt about the human and animal needs for water. That which is essential and absolute to maintain life in a normal adult in the most intense heat of the Arabian desert is about 15 litres, per day. In Jaffna under similar conditions one needs about 4.5 litres, per day. Animal consumption varies with age, heat and feeding. The desert fox draws its water from the solid food it eats. All animals and human beings need 10 tons per ton of living tissue. Man cannot consume water containing more than .0025% of dissolved solid; and animals cannot consume

water containing more than 16% of dissolved solids.

As such it is not enough to have water of a given quantity but it should be of consumable quantity. From the chemical analyses of samples of water obtained from various parts of the Peninsula, it is found that less than 10% of the samples is fit for human consumption, according to internationally accepted standards. This is not strange, because all semi-arid regions of the world, contain fresh water with a large percentage of mineral salts. This is caused by leaching. In Jaffna, in addition to leaching, the fresh water is contaminated with saline water among the porous limestone beneath. Fortunately, in most parts of the Peninsula the saline water has not yet risen up the root zone. Otherwise, it will be injurious to the plants as well. In times to come this may occur if underground storage of fresh water is lessened. Then Jaffna will become barren more or less "a desert" fringed with sand dunes.

The underground storage of fresh water is of paramount importance to life in the peninsula. Small plots of paddy fields have been widened to facilitate the use of tractors. This conserves the water, and accelerates the rate of

evaporation of the water collected. Tanks and pools have been abandoned with the use of fast lifting pumps. These have been the in-roads into the underground storage, and conservation of water in the peninsula. The farmer has used the pumps to drain out excessively, from the underground store. The recharge of this store takes place only during one quarter of the year. As such

“He must store
if he wants more”.

Most fortunately, man's need to exploit the arid and the semi-arid regions like Jaffna, occur at a time, when the great advance of scientific research, gives him grounds for hoping that he will be able to solve the problems in those regions. The problems involved are manifold, and are conditioned by economic, social and political considerations. But the scientific problems involved in the development of these areas are very similar. They are all conditioned by the phenomena within the range of physical and biological sciences. It is the same, which has caused man to accelerate the process of dessiccation. Though aridity as a climatic factor has not changed very much, human abuse of water is going on unchecked. The need to halt this deterioration and at the same time

make better use of the remaining resources, as a means to improve the life of its inhabitants is the central theme of the process of development.

Ideally, each new engineering structure of water control, should be based on detail data on water quality, infiltration and evaporation rates, geological condition, drought and flood frows etc. Rarely are all these data at hand. Dr. Anton Arad, an Israel Hydrologist, with a team of experts from Israel, visited the peninsula early last year. They initiated a project to collect data on the sub-terranean water. The Irrigation Department is actively involved in this field with the co-ordination of the Northern Province Science Teachers' Association. The science teachers of the peninsula carry out the chemical analysis of samples of water obtained from about 400 'Observation Wells'. These tests are made in school laboratories from the month of March last year. The data collected from the above aspects mentioned, over a period of one year, will reveal information about the underground water table, and its annual fluctuation. This will help in the various methods of re-charging and conserving the sub-terranean water resources.

Water molecules are never destroyed, and the resource is never permanently reduced by usage. The natural hydrological cycle is subject to modifications at many points. Some changes such as storage dams, weather change, may increase the amount available in that area; while, increased plant and animal use of water may decrease same. However the potential amount remains unchanged from one wet period to another. Research in water development is based on this fact, it is directed along two different paths, viz. that which attempts to modify the precipitation patterns by exerting control over weather and climate, and that which develops more economical methods of converting sea and brackish waters to fresh water. The ability to control weather and climate, even to a small degree will be the most beneficial of the two. As for desalination, it could be accomplished more economically than at present, if the energy required for the purpose is produced at low cost. Nuclear energy will render much aid in this field.

Israel is far more fortunate than Jaffna, because it is the testing ground for much new technology, and scientific methods. No sector of the arid zone in the world has received more concentrated

application of the latest scientific methods and education than that country. It has a good inflow of capital and trained personnel. Also in the field of education they stress on applied sciences, and give lively concern to basic research.

Theoretically there is not enough fresh water to sustain the population demands in the peninsula; and the capacity for human organisation to apply new technology, and learn the proper use of water is limited. The water problem therefore presents the Jaffna man, a key test of his ingenuity in applying technical tools and scientific knowledge at the right time and place, and in the right fashion, to conserve the meagre collection.

Within the domain of science there are numerous channels along which research workers and their findings may move in advancing limits of knowledge; but the development of water resources is not an end in itself, unless it leads to an increase of human well-being. The human, educational, social and institutional problems of bringing the necessary knowledge to millions of our laymen are immense. These can be tackled only by politicians, technical advisers and educators with maturity of thought and sincerity of effort. Next to air, water is life to those in Jaffna.

Jaffna Central — A Paradise

When I come late to school,
Ask no excuse from me;
If you do press and talk of rule,
I will blame the C. T. B.

When I am driven to the assembly,
Be sure there's a bench or chair;
For listening to a 'puranic homily',
I'm prone to faint nt utter despair.

When you mark the register, sir!
Ask me no leave of excuse chit;
It is but easy for me to write it, sir,
And in loco parentis sign it.

When I donate my blood to bank,
I don't over much feel pain;
But when library bugs go for my flank,
I cry for 'Styptic' in vain.

Into Sinna's tuck on a merry spree,
Crowds gang from every class;
Luxuriously they sip O. C. plain tea,
In a yellow-brown stained glass.

When the ancient school-gate stands ajar,
Take a risk and skip the lesson;
Keep your rendez vous at the milk-bar,
Then back to school for the tyrant's session

When the teacher thinks fit to upbraid me,
For dozing helplessly in class;
He readily honours my honest plea,
As we both did relish the same nautch-lass.

When Vembadi, Chundukuli and Convent close,
Hanging out at cross-roads delights us so—
Till at last the Four-thirty whistle blows,
To make a bee-line to the Brigitte Bardot show

K. Jeyasundaram,

Adv. Level Sc. II A. (Maths)

Science in the Mother-tongue

One should have thought that this subject had been settled once and for all. The government had taken a decision and the implementation had begun. The historic opposition must perforce attempt to resist the march of history.

It is sound educational theory that science should be studied in the "Swabasha". If language difficulty presents itself, little progress could be made. While the mother-tongue offers no such difficulty, a foreign tongue must prove difficult to most children. It is curious that the study of science which demands easy understanding, had been done in an alien language which by its very nature hinders comprehension.

Hundreds of countries started the serious study of science only in the recent past and yet had made steady and great progress in scientific development. These countries studied science in their mother-tongue, not in English or French, or German, or Russian or any of the languages of the scientifically advanced countries. Perhaps they have achieved such colossal success because they studied science in their mother-tongue.

One should of course sympathise with the teacher who has genuine difficulty in teaching in the "Swabasha", having learnt the subject himself in English. If that teacher considers it his patriotic duty to help the progress of his country, he can easily surmount the difficulty by becoming proficient in his mother-tongue with a little effort. The glossary of scientific terms made available by the government could be of substantial help. But surely there must be a large number of science teachers who are very poorly equipped in English. To them indeed the chance of teaching science in the "Swabasha" must be a God-sent.

Scientific terms are perhaps the only difficulty. One cannot understand why these terms cannot be transliterated. In fact, it is the wisest course. The scientists of every country are contributing to the sum of world's scientific knowledge; every country gives a name to its invention in its own tongue. The invention, as *zeitgeist* would have it, becomes the property of the world. It is just absurd if each country coins a different word to denote the inven-

tion. Further every object has allied objects and translation of the object and the allied objects would be confusing. For instance, the terms sulphide, sulphate, sulphite originate from sulphur. In such a situation transliteration helps while translation confuses.

The dearth of books in the swabasha is a genuine problem. We should not put the cart before the horse. If we postpone the study of science in the "swabasha" till such books appear, study of science in the swabasha will for ever be a dream.

One the teaching of science in the "swabasha" starts many a science teacher, lured by the prospect of profit, would produce the books. It is also the patriotic duty of the science teachers to produce the books to help the student, the fellow teacher and the cause of

scientific development in our country.

Wherein lies the historic opposition? Selfishness passes off as sound argument. Bewildered by the mounting unemployment, the English educated few would like the professions of medicine and engineering and the jobs open only to those with scientific education available to their children alone. The fear of competition by opening the doors of higher education to all and sundry makes them selfish. One never knows where genius lies, unable to express itself. If all are given the same opportunity such genius can blossom. It is absurd to think that scientific genius could be found only in the rich or English educated home. The die-hards must ponder again whether self-interest or the nation's future should matter more.

M. Thulasidas,

G. C. E. Ad. Level, Sc., III.

The Seven Ages of Women

All the world's a battle field,
And all the women are but shrews :
They have their success and their failure ;
And one woman, in her time a seven-phased Eve.
At first the romping impish brat,
A growing menace to her father and mother.
And then the grumpy lumpy school girl ;
With Bible in hand and a cosmetic box,
Fussing the while, but yearning for school ;
Refining painfully with artifice
A pimply face with coquettish eyes,
Exchanging books that carry billets-doux.
Her pastime - snaring youths.
And then the working girl - a made-up doll,
Her vital statistics studiously built :
Thirty six - Sixteen - Forty two.
A minx-like gait, love hungry look ;
Jealous of honour, of morals lax.
Risking her bubble reputation -
Even in the bosse's arms. Now the opportunist,
With cold glances, and modesty faked
A technical bluff, or
Should dividends pay, a flashy smile.
She maintains yet her shrewishness.
The sixth age sees her suddenly assume
The roll of wife in reckless mood ;
Selfish, smug and cuckolding her man.
In the same breath she becomes a mother,
Passing the tricks of trade to her daughters.
In the final role, she gives up all,
And closes her eventful chapters :
In second childishness and mere oblivion
Sans flirtation, Sans gossip, Sans love.
Shrewishness alone stands by her to the last.

“ Jeyaspeare ”

The Art of Forward Play (Hockey)

Hockey, a game which is new to Jaffna, is becoming popular in our college, but we face a difficulty of finding competent coaches. Therefore I thought that I might make the knowledge I have gathered from articles written by hockey veterans available to my college mates and others interested in hockey. The forward play which is of prime importance in the game is dealt with here.

There are five positions that go to make a forward line viz; left-extreme, left-inner, centre-forward, right-inner and right-extreme. Each position has its own role to play in attack. I have personally played in four out of the five positions (all except right-extreme).

In this article, I propose to deal with the play of the two wing positions: left-extreme and right-extreme. Let me start with the duties of a left-extreme. I consider this position the most difficult position to play on a hockey field. To be a good left-winger one must have very good speed, stick work, ability, ball control and a sound back-hand reverse hit.

A left-extreme must develop good understanding with his own

left-half-back and left-inner, combining with them whenever possible and always be alert and on the look out for the "through-pass" from colleagues. When you are not in action, don't lie too far up field, for you are liable to be caught in an "off-side" trap and ruin the chances of a good move. These then are the pre-requisites of a top-class left-extreme. The right-extreme must have a very good turn of speed and perfect ball control plus a fair amount of stick work, to enable him to out-wit the opposing half-back when forced by circumstances to do so.

What is required of both the extremes is to do the job of getting down the field and centring the ball. Do not try to be over-clever and dribble your way into the circle to score from what will nearly always be an impossible angle. Leave the job of goal-scoring to your inside men. To be a first class forward in any one of these positions, a player must have good ball control, body movement, clever stick work, speed and accurate shooting power and above all he must in no way be timid. He must possess the knowledge of correctly employing them with equal ease

and facility, as and when the occasion demands.

Both the in-side forwards must always drop back a little from their positions when play is in progress in their own half. All passes as far as possible, should be made with the use of the "Push" "Tap" or reverse "flick" and must be of a forward nature, slightly in advance of the player for whom it is intended.

Now the all-important position of a forward line is that of the

center-forward. This position is the vital link in a chain, connecting the left and right flanks. The duties of a centre-forward are to hold the forward line together, spearhead the attack with clever distribution of the ball and be ever on the alert to slip through the defence forward, at the slightest opportunity, to take the shortest route to goal, in the minimum of time, cutting out the frills. This mode of attack is the essence of real, direct hockey.

A. B. Marconi Leon

G. C. E. (A. L.), Arts II.

Outlines of Zoology

The study of zoology

Is not so very tough;

And if you're not exactly keen

There's always room to bluff.

For instance, if you have to write

An essay on the worm,

Remember its "Hermaphrodite"

And enlarge on that term.

Say how the poor benighted thing

Must suffer through its life,

As wedding-bells for worms don't ring -

Each worm is his own life.

And other questions may be asked
About the Centipede;
Then you must write upon his task
Of keeping on his feet.
A Centipede can't shift his weight
As simply as he might.
And this is why he's full of hate
And very quick to bite.

And in this way most questions can
A ready answer find,
On vertebrates, invertebrates,
Or any other kind.
And if your points you can't recall
On Embryology,
Don't lose your heart, just write upon
The lives of bird and bee.

E. Naganayagam

G. C. E. R. 'C'

Why do Women Talk more than Men ?

That woman is talkative, far more talkative than man, is a known fact. We do not need an a priori theory to prove it. We have only to look around to become convinced of this loud fact. The fact is so obvious and traditional that it has become a proverb, and even threatens to become a principle. I don't see why women should resent this, for talkativeness per se. is an indifferent thing. If it has been abused, that is no reason why its use should be abolished.

Otto Jespersen explains the talkativeness of woman in this manner: Women have a limited vocabulary, and so they do not have to pause and choose their words. Thus they rattle away with the sound and glamour of an empty vessel. Man is more cogitative, and circumspective in his word, and this interferes with the fluency of his speech. Jespersen's explanation, as given above, appears a little too studied a theory to be of practical use. It may be good for text-books, but it won't do at all when confronted with the concrete beings that we meet here and now.

We might pick an analogy from the theory of evolution. 'Use develops an organ, disuse atrophies it' is an axiom which

has been discredited in genetics. But outside genetics this age-old adage has still its use for us. We may argue this way: Woman de-facto speaks, i. e. employs her tongue, more frequently than man does. Man does the thinking, and woman does the talking. Man minds his business, woman other people's. Man is busy with his work, woman with leisure. Man has to find, woman has to spend time. She talks. When men fall-out, it is not words but physical action that settles the quarrel; when women quarrel victory goes to the more loquacious. It is said that before marriage the man talks, but afterwards it is the woman who talks. Thus woman's organ of speech is by constant use 'conditioned' for talkativeness, whereas man's organ of speech is 'inhibited'.

E. Naganayagam

G. C. E. R. 'C'

The Immortal Bard

The English language will at all times bow in profound salutation to that great poet and dramatist of the last Elizabethan era, William Shakespeare, also known as the Bard of Avon. Shakespeare had not the academic distinctions of John Milton, nevertheless, he was a poet of distinctive and unsurpassed mental calibre, one who imbued with a versatile poetic genius brought distinction to the language he wrote, and whom generations will doubtless regard with supreme respect and awesome admiration.

Shakespeare's works fall into four main categories namely History, Tragedy, Comedy and Romance. Examples in this order are Henry the Sixth, Romeo and Juliet, Twelfth Night and Midsummer Night's Dream. In addition there are also Shakespeare's sonnets that are perennially musical and whose rhyme and rhythm are as appealing as the sweetest music heard by human ears. "Heard melodies are sweet, but those unheard are sweeter." Shakespeare's history which some critics call politics is truly interesting and educating, his tragedies really moving, his comedies greatly exciting and his romances highly thrilling. One must read and understand

Shakespeare to appreciate the genius and greatness of the poet.

Shakespeare today ranks as England's greatest poet and playwright. The famous literary critic Dr. Samuel Johnson described him as the supreme genius of English literature and symbol of English culture. Carlyle said of him "here is an English King whom no time or chance, no politician or parliament can overthrow". It is also said that of all the millions of words poured into the mainstream of Western civilisation, no literary works have been so widely translated and often quoted as Shakespeare and the Bible.

There is raging in the literary world today a poignant controversy with regard to the authenticity of Shakespeare's works. Modern literary scholars are debating the question whether a country-born actor, in one brief life could have written all that impressive literature; whether one man could have poured out all the beauty and truth of Shakespeare's plays and sonnets; and still more, whether the wisdom of one brief era has proved so relevant to all succeeding lives and ages.

Francis Bacon and Christopher Marlowe are two of the chief contenders who have been put

forward posthumously to claim the mantle of Shakespeare. It is for history at some future date perhaps, to give a categorical verdict to this much speculated, debated and heated question. Till then, suffice it for me to say, that Shakespeare will remain as a true exponent of English poetry. One who has clearly brought out the beauties and subtleties of the English language and who has furnished proof to the world, if proof is necessary of what a man with limited academic education by sheer dint of application and perseverance perhaps can aspire and achieve.

Last year the whole literary world jointly paid homage to this immortal Bard on the occasion of the quater-centenary of his birth. But the controversy over this mysterious if not mythical character who has now passed into history as literary legend, continues with apparently unabated fury. Perhaps the truth must be sought in Shakespeare's own wonderful words in his play "Much Ado about Nothing". The words are: "To be a well-favoured man is a gift of fortune but to write and read comes by nature".

Just now it can only be said that the English language owes a deep debt to William Shakespeare, a debt that can perhaps be never repaid. It is said that Milton is meant only for a few while Shakespeare is meant for all. Yes,

Shakespeare is a universal poet with whom readers of every class think it worthy to be pleased. Shakespeare's works are so animating and inspiring that they infuse life into the minds of the depressed, courage into the minds of the weak, confidence into the minds of the gloomy and hope into the minds of the hopeless.

It is both axiomatic and paradoxical that the way to ultimate success is through the gates of failure. I cannot therefore do better than close my humble treatise by quoting a few exquisitely beautiful and brightening lines from Shakespeare's sonnets that will certainly stimulate and strengthen the minds of those who are daunted by their initial failures and setbacks to renew and redouble their efforts in the pursuit of their cherished aims.

"No longer be grieved at that
which though hast done,
Roses have thorns and silver
fountains mud,
Clouds and eclipses stain both
moon and sun,
And loathsome canker lives
in sweetest bud."

The voice of William Shakespeare has now been stilled for over three centuries. But perhaps in the solemn stillness and silence of Westminster Abbey it still echoes and re-echoes a resounding eloquence of its own in order to give immortality to this poet of poets.

Miss J. Edirvirasinghe
H. S. C. Arts III

Thermo Nuclear Energy

Atomic energy is now becoming quite a common place subject for discussion. Human satisfaction and comforts can be to a large extent related to energy. Even food values are measured in calories. By the application of energy we can produce practically any thing we want.

In the main, what we mean by atomic energy is Conversion of matter into its equivalent of energy, that is matter is destroyed in the process. There are two methods of doing so. fission and fusion. We can take a substance like uranium (at wt. 235) and make it divide into two substances whose atomic weights add up to 230. The balance 5 is converted into energy in the process. Here a part of uranium is destroyed. This is called fission.

We can take substance like heavy Hydrogen, which is an isotope of hydrogen and at. wt. 2. And two atomic of that are fused together a substance of at. wt. 3 is formed. As a rule the substance formed should have been of at. wt. 4; what since substances formed is 3. Some of the matter is therefore Converted into energy. This is called fusion method.

Atomic fission demands for its production large Quantity of radio - active substances like uranium or Thorium, the supply of which is very limited. Atomic fusion on the other hand, calls for only common elements like hydrogen. There are practically unlimited quantities in water. These Themo-nuclear temperature of the order 20-100 million degrees centigrade. The chief difficulty was to produce this temperature without melting every thing in the neightour-wood. The recond (more-dangerous) obstacle was that once a thermo-nuclear fusion begins, it might get out of control and melt the whole world in gigantic explosion within a matter of minutes. The British have overcome those obstacles in their apparatus called zeta (Tero energy thermo nuclear apparatus).

With natural caution and reserve, the British play down their achievement, even while making their announcement. They state that final goal of fully controlled Thermo-nuclear power for civilian purposes is still some decades away; and meanwhile fission stations, would still be required.

R. R. S. Nalliah

G. C. E. R. 'C'

Prize - Day — 1965

The Annual Prize - Giving was held on 25-9-65. The function started with a Prayer. The guests were welcomed by Mas. R. Shanthagunanathan, the Senior Prefect. The Principal then read his Report, highlighting the various activities and achievements of the college. The Chief Guest, Mr. V. Thuraisingham, Assistant Director of Education and a distinguished old boy of the college delivered the Prize-Day address. Mrs. V. Thuraisingham gracefully gave away the Prizes. A vote of thanks was proposed by Mr. N. Rasanayagam, Secretary, Old Boys' Association. The function came to a close with the singing of the College Song.

The Principal's Prize - Day Report

Mr. & Mrs. Thuraisingam, Ladies and gentlemen.

On behalf of the staff and students I offer you all a hearty welcome to Jaffna Central College. Your presence in such numbers is an encouragement and inspiration to us. It is four years since we had our Prize Function. During this period many changes have taken place both within the school and outside.

Though brevity is a virtue, my report I am afraid will take your time as it has to cover a longer period than usual. You would par-

don me. I shall mainly confine myself to the period under my stewardship.

It is a matter for pleasure as well as pride that we have Mr. Thuraisingham, Assistant Director of Education, as our chief guest this evening. We welcome you, Sir, as one of the old boys most closely associated with Jaffna Central. As son of a former head-master of Vembadi, as brother of our much revered former Vice-Principal and ex-mana-

ger Mr. Charles and as student and teacher in your time and right at the old school, you have indeed become a part of the institution.

All this, however, sounds parochial if not paltry, when compared to what you have achieved in later years. Beginning as a student of the late Mr. H. S. Perera at the Training College and later becoming his collaborator in authorship of valuable literature on Education, you have, true to Central's glorious tradition of Athletic prowess, leapt high and handsome to attain your present position of eminence in Educational administration.

Our pleasure at these successes is great. It can be equalled only by the gratitude we feel for the solicitude which, no matter how high you rose in the Department, you have always shown for the progress and prestige of your Alma Mater.

We are also glad to have at our Prize Giving this evening Mrs. Thuraisingham to whom we are indebted for accepting our invitation and consenting to give away the prizes. We welcome her not only as one who has been a source of inspiration to her worthy husband but as an educationist who on her own merit, has risen high enough to assume charge of kindergarten education in Ceylon.

A function such as this would be incomplete were it not graced by the presence of my predecessor in office, Mr. A. E. Tamber. It would be presumptuous indeed for me to welcome him to an institution which over the years has owed so much to him and his worthy forbears for its progress. Mr. Tamber's life has been so integral a part of Central's history that it would be discordant indeed if any major function at the old school did not have his presence.

Equally presumptuous, under the present set up, would it be to treat Mr. S. Thanikasalam, the Assistant Director of our region, as a guest who needs a special word of welcome. Having been teacher and principal before becoming administrator he had experience enough to show sympathy where it is deserved and efficiency enough to get things done where they ought to be. It is said of him that his decisions are irrevocable simply because his decisions are wisely made, and he had not deviated from impartiality. However I would appeal to him to view the needs of Jaffna Central with sympathy.

With the retirement of Mr. A. E. Tamber in October 1964, I was transferred from Kokuvil Hindu College to Jaffna Central College to succeed him and Mr.

S. Mahalingam was appointed senior assistant. Even before he took over as senior assistant, Mr. Mahalingam has been connected with the school for a period of about twenty years. He has thrown himself into his work with enthusiasm and goodwill. My heavy responsibilities are shared by him and to some extent lightened by the co-operation extended to me.

G. C. E. (Advanced Level) :

In 1964 we saw for the first time the University Entrance and H. S. C. Examination abolished and instead the G. C. E. Advanced Level Examination introduced and conducted by the Department of Examination. From 1965 this will be the Entrance Examination to all the three Universities. Though the Examination was held in December 1964, and students appeared for the practicals in April 1965 we have just received the results of the Selection by the University. Ten months are too long a period for the student to await his results. The youth of this country are too precious to be treated like play things. No wonder it is reported that there are several problem students, in the University. May I venture to suggest that an Advanced Level Examination syndicate be formed and entrusted with the conduct of the examination, the results of which should be released at least within four months

of the date of the examination. The students who have not been selected by the University are in a quandry as they have hardly three months to prepare again. The rules governing the selection into the University must be known to all concerned. It is unfortunate that the rules were formulated after the publication of the Advanced Level Examination.

G. C. E. (Ordinary Level) :

The new schemes in the teaching of science have been put into effect. The practical work is an essential and integral part of the scheme. The present laboratories are being used by the advanced level classes almost fully, and ordinary level students have to manage with certain make shift arrangements which I am afraid are not satisfactory. New laboratories have to be built to satisfy this urgent necessity.

The demand for the study of science continues to increase in the schools. Parents and students want science education regardless of the fact whether the students have the ability to cope with the requirements of science learning. Schools like ours face a difficult problem at the beginning of the year trying to group the students into the science, arts and commerce streams. Some parents demand a change and lodge

protests. We could give places into the science streams depending on the ability, aptitude and achievements of the students. I do not know how far we have satisfied the parents on this matter. But it is difficult to find places for all students wanting to do science without adequate science staff and laboratory facilities.

Of all aspects of human activities Education is the one where everyone except the angels attempts to have his say. Perhaps even the angels may not be hesitant to expatiate on the problem that Education is and has been. Hence it would be pusillanimity on my part if I did not avail myself of this occasion not to air any individual fad or fancy but to pose a problem that with every passing day assumes more formidable proportions. I refer to the practice of early specialisation, of a premature choice of a course of study be it humanities or the sciences, physical or biological.

The problem as large as it is, protests against it and promises to solve it, have come thick and fast but no solution, palpable or practical has so far been enunciated or implemented. Some suggest combinations such as general science and social studies to break down the division between the humanities and the sciences. Others think it more reasonable to talk of humanising the sciences.

May I on the other hand be so old fashioned as to venture the suggestion that, the humanities of today being in main the synthesis of the sciences of yesterday, it could be unwise to treat them only as flavouring or a varnish for the sciences. The humanities have a value and validity of their own. They should have a place along with sciences in curriculum at least up to the ordinary level classes.

This would automatically mean an expansion of laboratories in all the schools. This may be a big liability, but this is a liability which no social service state in the twentieth century can afford to ignore or even postpone.

Ourselves :

We are working under difficult conditions. From 1369 students in 1961 we are now 1806 but the buildings have remained without any additions. In fact with the vesting and thereafter the divesting orders, some class rooms have been handed over to the former management. In 1964 as many as 428 students have been admitted and with much difficulty it was possible to limit the admission to 204 this year. We understand that the numbers increased as a result of two large neighbouring schools going private. The pressure on admission to our school has been mounting since then.

The number of students are distributed as follows:

Lower School (Stds. I—V):	501
Middle School (Stds. 6—8):	532
Upper School (G. C. E. (O. L.):	580
(G. C. E. (A. L.):	193

The classes from I — III occupy what was one time the principal's bungalow, and there are seven classes in that section.

The standards 4 — 6 occupy another house with hardly any ventilation and insufficient light. There are ten classes in that section.

The VIIth standards occupy another old and dilapidated house and there are five classes in that section.

All these twenty two class rooms need replacement. Out of the other 29 classes five are located in the verandhas or in the assembly hall. There is no separate room for the office of the Principal. The Principal, the senior assistant, the clerical staff and the administrative machinery occupy one room, which is rather unsatisfactory and not conducive to good administration. The science laboratories were built for a very much smaller number than that we have at present. No additional class rooms have been put up in the recent past. During last year many other Col-

leges had made use of a "Crash Programme" to put up additional class rooms, unfortunately this has not been availed of for the benefit of our school. With the present number and class rooms available we are working under unsatisfactory conditions. Bad class rooms breed indiscipline and promote inefficient work. Our urgent need is more class rooms.

During the course of last year the members of the staff organised a carnival and realised net profits of 30,000 rupees, and have earmarked it for a building in commemoration of the services rendered to the school by Mr. A. E. Tamber. We are making arrangements to put up a block to house the administrative section and the staff room in the ground floor and a suite of five class rooms in the up stairs for the G. C. E. advanced level classes. Provision to build another block to accommodate about fifteen classes is a very urgent necessity. It is then there could be efficient work, better discipline among students and contentment among the staff. The demand for admission into our middle school and the upper school is increasing. This inevitably raises the question whether we should altogether eliminate our primary classes or in the alternative reduce admission to that section. This question will

be considered in all its implications and decisions arrived at in consultation with the authorities concerned.

Staff :

Mr. V. Vigneswaran B. Sc. (Ceylon) Physics Teacher joined the Text Book Department Colombo. Mr. A. R. Thambyrajah B. Sc. (Madras) soon followed him. Mrs. Thambyrajah B. A. (Ceylon) joined her husband at the end of the last year. Mr. E. T. Rajaratnam First Class Trained (English), Mr. Ram Kumarasamy B. A. (Madras), Mr. C. Gnanasundaram B. A. (Madras), Miss R. Appadurai B. A. (Madras), Mr. S. Kandasamy (Art Teacher) were transferred to other schools at the beginning of the year. We wish them well in their new places of work. Mr. K. Thiruchelvam B. Sc. (Calcutta), a long standing and successful chemistry teacher retired from service after 12 years of fruitful service to his Alma mater. He has since migrated to Sabah and joined the teaching service there. Our good wishes go with him. Mr. S. T. Tambyrajah B. Sc. (Madras), Mr. A. Kulendran B. Sc. (Madras), Mr. A. Sivaveerasingham B. Sc. Special (Ceylon), Mr. K. Somasundaram First Class English Trained and Tamil Trained, Mr. K. Kasivisvanathan First Class English Trained, Mr. M. Pavananthan Maths. Special Train-

ed, Mr. Pundit A. Rasiah First Class Tamil Trained, Mr. K. Kathiravelu First Class Tamil Trained, Mr. V. Paramalingam First Class Tamil Trained, Mr. K. Mutthiah First Class Tamil Trained joined our staff. We welcome all of them and assure them a happy stay here.

In March this year Mr. S. R. Kumaresan B. A. (Madras) left us to join a school in Colombo. Mr. K. Satchithanathan B. A. (London) Dip. in Education returned to us from the Text Book Department. Mr. Kumaresan was rendering a very useful service to the cause of Hindu Education in the school. He was the staff Secretary of the Hindu Students Society and advisor to the Tamil Manram. Mr. K. Arasalingam B. Sc. (Ceylon) resigned from the profession and left Ceylon to further his studies in England. He has been a successful teacher of Mathematics in the Advanced Level Classes. We wish to place on record the good services by these two teachers. Mr. M. Mahadeva B. Sc. (Ceylon) has joined us this term from Richmond College, Galle. We welcome him. Mrs. D. Gaitan of the clerical staff who had been at Central for over nine years was transferred a couple of weeks back to Colombo and Mr. Yogarajah has come on transfer in her place. She has been keeping

the accounts of the school so well that we are sorry to lose her services. Mr. K. Theivanandampillai who went on study leave to the United States has just returned with a Doctorate in Education at the Harvard University. He will be joining Holy Trinity College as Principal from the beginning of next month. He has been connected with the school as assistant teacher and Vice Principal. We wish him all success in his new office.

The lower school is under the supervision of the Head Master Mr. S. Vellupillai who is a keen and zealous worker. The middle school children's discipline and progress of work have been placed in the hands of one of our senior masters Mr. T. I. Abraham. For many years he was supervisor of the Lower School. The Terminal Examinations in the school are organised and conducted under the immediate guidance and supervision of Mr. J. S. Ariaratnam.

As in the past our boys took part in the oratorical contests conducted by the N. P. T. A. We won places in some of the groups. We thank the teachers who were responsible for this activity. Carnatic Music has been made a compulsory subject to all students from the fifth standard

to the eighth standard and Mr. Somasundaram a reputed Musician and Sangeetha Pooshanam is in charge of the subject. Thevaram and Hymns are taught to the Hindu children and Christian children respectively once a week in the Middle School.

Educational Tours were also a feature of our activities and our children enjoyed these trips and have obtained first hand knowledge of the surroundings in which they live.

Hostel :

We have 125 Hostellers. Mr. K. V. Rasalingam who has been for some years resident master has left the hostel. He has been rendering a great service in the hostel administration. Mr. S. Saravanapava has also left the hostel at the beginning of this term to join his family. Mr. A. Kulendran and Mr. W. Aron Singho are the two resident masters now. We are thankful to them for the valuable assistance in maintaining the good standards in the Hostel. The Senior Assistant and myself visit the hostel almost daily and attend to the various needs of the boys. Since my taking responsibility of the hostel, the main block has been renovated, painted and white-washed and made more habitable. Two

new water pumps have been installed and the bucket system of the lavatories has been done away with, and converted into the flush system. A garden club has been formed and gardening is done in all earnestness. The hostellers have been divided into three houses and they had organised and participated in competitions both sports and cultural. The Hostel Day celebration is an annual feature and arrangements are being made to celebrate the same. The Hindu children have their worship on every Friday evening and they also go to Nallur Temple on Friday mornings. The Christian and Muslim children conduct their own prayers and attend the Church and the Mosque regularly.

The Religious Activities :

The Religious Activities are supervised and directed by a committee of teachers functioning in an advisory capacity. Mr. Kumarasan the Staff Secretary of the Hindu Students Society left us and his place has been ably filled by Saiva Pulavar Suntharasingam. The College is indeed fortunate to have Mr. K. K. Natarajan as the President of this society. Guru Pooja of the Saiva Saints, Saraswathy Pooja, the Navalar Day are observed. For the Maha Sivarathiri a bus load of students under the

guidance of Mr. S. Mahalingam accompanied by one of our parents Mr. V. Karthigesu made a trip to Thiruketheswaram. This year this society went on a pilgrimage to Thiruketheswaram during the Annual Festivals and conducted one of the festivals. In addition to the teaching of Hinduism as a subject in all classes regular prayers are held thrice a week in the different morning assemblies.

The S. C. M. under the guidance of a committee of teachers led by Mr. V. V. Rajaratnam conduct the religious activities. We celebrated the carol service and conduct prayers at St. Peter's Church on three days of the week. The Roman Catholic children and the Islamic children have their own prayers. They are assisted by Mr. S. F. Alphonsus and Mr. M. A. Farook respectively. Their religions are taught to the respective children. Besides these, G. C. E. Advanced Level Union, the Science Association, the Historical and Civics Association for the Advanced Level Students, the Senior Lyceum for the Ordinary Level Students meet every week, under the guidance of teachers. Their debates and proceedings are lively. Last year the Advanced Level Union had their Annual Dinner with Mr. A. Perumainar A. G. A. Jaffna as their Chief Guest. The Tamil Manram cele-

brated the Bharathi day and Sahitya vizha.

Scouts :

We have reorganised the scout troop. Mr. A. Balasingham the scout master has been devoting sometime to improve the standards. They had been camping out recently. The strength of the troop is 56 and 34 of them have qualified as second class scouts, while three of them are first class scouts. N. Rabindran is playing his part very well indeed as its troop leader. Mr. K. Somasundaram has also been identifying himself with their progress.

Wolf Cubs :

The cub pack is growing from strength to strength under the able guidance of Mrs. R. H. Selvarajah and Miss N. P. Rajah. The cubs spent a day out at the Casuarina Beach. We propose to close our activities this year with a camp fire.

The Board of Prefects :

We had to increase the number of prefects to seventeen to enable them to cope with the increasing work. They are growing into a responsible group of students under the guidance of the staff advisor Mr. W. B. Allegakoen. I value their co-operation very much

and congratulate R. Santhagunathan the senior prefect and his fellow members on their excellent work done in assisting the administration.

Examination Results :

J. S. C. N. P. T. A. 1963: No. sat: 206, 66 passed, 21 first divisions.

1964: No. sat: 149, No. passed 36 and 13 first divisions.

G. C. E. O. L. August 1963: No. sat: 216, No. passed: 62 in five or more subjects.

G. C. E. O. L. Dec. 1963: No sat: 283, No. passed: 90 in five or more subjects.

G. C. E. O. L. August 1964: No. sat: 167, No. passed: 46 in five or more subjects.

G. C. E. O. L. Dec. 1964: No. sat: 340, No. passed: 85 in five or more subjects.

University Entrance Dec. 1963: No. sat: 66, 11 entered the University.

G. C. E. A. L. Dec. 1964: Arts No. Sat: 31, 11 passed in three or four subjects.

Science: No. sat: 60, 11 passed in three or four subjects.

15 are entering the University this year. Arts (6), Law (1), Agriculture (1), Physical Science (3), Engineering (4). S. Yogarajah

secured admission direct to the engineering faculty, having obtained two distinctions and two credits. Three of those who passed in 3 subjects in science rejected the faculties other than medicine. T. Wijayaraghavan and Miss P. Ponnuswamy have been awarded scholarships in Engineering and Medicine respectively by the Government of India and have proceeded to India to further their studies. We wish them a happy life and steady progress. A. Rajakumar and M. Vivekanandan obtained merit certificates and M. Vivekanandan and L. R. Rajaratnam scored the highest marks among all students who appeared for the N. P. T. A. J. S. C. Examination in Arithmetic and General Science II respectively. We cannot be very happy about the results in the G. C. E. A. L. Several factors might have contributed towards this and I do not propose to analyse them here. We would like to see the students more regular in their attendance. With the automatic promotions introduced in our schools it would have been worthwhile to have insisted on a minimum percentage of attendance. The slogan followed by the students is "attendance optional promotions compulsory". We would appeal to the parents that students come to the school more regularly and punctually.

Sports and Games :

As in the past we had been maintaining our standards in the sports field. In addition to cricket, soccer, volley-ball, basket-ball, hockey we have introduced badminton as one of our games.

Cricket :

The first team captained by Donald Ganeshakumar fared well, though we lost the crucial match against St. John's this year. Apart from the matches we played against the schools in Jaffna our boys went to Colombo and played against St. Benedict's and we had St. Sylvester's of Kandy, Maliyadeva of Kurunegale and St. Thomas of Matara as our guests this year. Ganeshakumar, Patkunarajah and Satchithanandan represented the Jaffna Schools Team against the Peradeniya University Team. Last year Ganeshakumar represented the National Schools Cricket Team that toured Australia. The second team which won the championship in 1962 had to be contented with the runners up position in the group this year.

Athletics :

Our athletic team has been always in the forefront for many years. In 1962 at the Public Schools Meet we won the Tarbat Cup for

the championship amongst the outstations schools and also the championship cup for field events among the outstations schools. We were placed fourth among all the schools in the island. This year too as in 1963 and 1964 we won the inter-collegiate championship. We had been winning this championship for the last eighteen years except for a break in 1956. This year we had a separate junior athletic meet for the under twelve under the patronage of one of our distinguished old boys, Mudaliar C. Muttutamby and the senior meet was held in June under the patronage of Mr. M. M. Abdul Cader D. J. another old boy of ours.

Soccer :

During the last three years our soccer team has been fairly successful. In 1962 and 1963 we won the Inter-collegiate championship and beat Zahira College, champions from Colombo. In 1964 we had to be contented being runners up in the group. Our second team had been winning some matches and losing a few others.

Basket-ball :

Steady progress has been made in this game with regular training given to the under twenty and under seventeen teams. We find that basket-ball court is crowded all the year round.

Hockey :

This game was revived in 1963 and our school has been participating in the local tournaments conducted by the Hockey Association. The school team won the runners up cup in 1963. S. Shantikumar was selected to represent the Jaffna team at the Hockey Nationals. In 1964 the school team ably led by Shantikumar won the championship. This year as many as nine players were selected to represent the Jaffna schools team. V. Ganesh, S. Chandrabose and S. K. M. Kaanthan represented the All Jaffna Team that participated in the Hockey Nationals in Matale this year.

Volley-ball :

Our boys play this game in the old style and we have decided to train them in the set up game. The Inter-House matches are to be conducted under the new rules.

Badminton :

We introduced badminton this year and entered the tournament conducted by the Jaffna Badminton Association. Our boys show keenness, enthusiasm, and promise to play much better next year.

We have a band of young men who devote themselves ungrudgingly to coach and train the

respective teams: Cricket and Athletics — Mr. V. D. Jeyaratnasingham and Mr. E. S. Tambiah. Soccer—Mr. M. Kirupaharan and Mr. V. D. Jeyaratnasingham. Basket-ball—Mr. S. Nadarajah and Mr. A. Bala-singham. Volley-ball — Mr. N. S. Rathinasingham. Badminton — Mr. K. V. Rajalingam. In addition to the above teachers a few of our recent old boys assist in training the teams

Tennis :

The Tennis court has been done up, and teachers and students from the advanced level classes have formed a club, and play regularly.

Our Playground :

We are fortunate to have a large playground adjoining our campus. We are still more fortunate that this ground has been vested in the school. The barbed wire fence put up by my predecessor is no barrier to numerous cattle that roam the city or to the trespassers both males and females, who make a short cut through the grounds. The barbed wire has been cut in several places and it is becoming difficult to preserve this fence. In order to maintain the ground, it is very desirable to have

a parapet wall along the perimeter of the field. Arrangements are being made to start on this project.

P. T. A.

The Parents - Teachers Association, inaugural meeting was held in May this year. A committee of thirty has been elected with Mr. K. Manickavasagar as secretary and Mr. A. Vettyvelu as treasurer. We are looking forward to a period of fruitful co-operation between the college and the parents through this institution.

O. B. A.

As in the past, a large number of old boys have distinguished themselves in several walks of life and brought honour and reputation to their Alma Mater. It is not wise for me to single out any one; nevertheless, we have to record with pride the elevation of Mr. J. C. Chanmugam as the Surveyor General. We wish to convey our heartiest congratulations and joy to him. A record of the achievements of our past students will find a place in our college magazine which we propose to issue at the end of this term. We would appeal to the old boys to keep us informed of the changes in their addresses. The Colombo branch celebrated their annual meeting in December 1964. The Jaffna Association held their

annual meeting in July, and celebrated with a dinner, on which occasion Honourable Justice Mr. P. Sri Skanda Rajah, one of our distinguished old boys, was the chief guest. Mr. N. Manicka Iddaikaddar and Mr. N. Ethirveerasingham two of our old boys holidaying in their homeland paid us visits, and we are happy that they were able to come and spend some time with us and address the assembly of the Advanced Level students and teachers.

Sir Kanthiah Vaithianathan one of our distinguished alumni passed away last month. He was a great patriot and statesman. He took to politics for a short while on his retirement from the Ceylon Civil Service of which he was an outstanding personality. Retiring from politics he devoted his entire life for the cause of Tamil and Hindu upliftment, and the restoration of the ancient Hindu Temple at Thiruketheeswaram. His sudden passing away has left a vacuum. We take solace that there cannot be a vacuum in nature. We pray that his endeavours will soon be realised. Several schools closed as a mark of respect to this noble man, and we joined them and paid our humble tributes to the departed leader.

Teachers' Circle :

Our teachers are all members of the Teachers' Circle and they hold meetings regularly. While it has a trade union aspect, its activities are not confined to it alone. They foster the intellectual and social welfare of the members. The office bearers assist me in the task of paying the staff their salaries. The co-operative Thrift and Credit Society is functioning very well, and occasionally comes to the rescue of many teachers. Our members do not confine their work to the circle. Mr. K. Somasundaram is the President of Jaffna Town Teachers' Association while Mr. A. Kulendran is its assistant secretary. Mr. J. S. Ariyaratnam and Mr. P. Manoharan are the President and Secretary of the Northern Province Science Teachers' Association. They are rendering invaluable service to the youth and the science teachers of this part of the country. We rejoice over their contribution to the teachers organisations and expect that the Circle will continue to give leaders to the teaching profession.

White Paper on Education :

Last year about this time all those interested in education were discussing and commenting on the White Paper on education issued by the last government. Many

valuable suggestions were made by educationists to improve on those proposals. We have been promised a new White Paper, perhaps, different from the last one and possibly incorporating the suggestions made by educationists during the course of last year.

We are looking forward to it anxiously and hope the new White Paper will contain proposals for the realization of the aspirations of the people of this country for a better and contented life in all aspects, religious, social, economic and cultural. From certain pronouncements made by the Honourable Minister of Education we may not be dissatisfied.

Conclusion :

Before I conclude my report I wish to offer my grateful thanks

to the members of the tutorial clerical and minor staff for the whole hearted co-operation and loyalty that they have extended to me. My sincere thanks are also due to the assistant Director of Education, Mr. S. Thanikasalam and other officials of the department for the guidance and support that they have given to me in the discharge of my duties during this short period.

It now remains for me to thank once again the distinguished guests, Mr. Rajanayagam our secretary of the O. B. A. who has kindly consented to propose a vote of thanks, the donors of prizes who have responded to our call and given us freely and all of you for your kind presence here this evening.

Prize Day Address

Mr. Principal, Ladies and Gentlemen,

The prophet has remained comparatively unhonoured in his own country; your Principal has done me a very questionable honour by inviting me and my wife as the Chief Guests at this function.

On an occasion like this one may be permitted to be momentarily autobiographical. 47 years ago, my late father ushered me to the precincts of this school, fully conscious of the fact that my probable destiny in life was in the safe hands of this alma mater. The Rev. Bullough was my first Principal. Though short in stature, yet his influence was mighty indeed. The school soon became the fount and source of all true education.

It was here that the warmest and intimate affections began to flourish. It was here that we learnt the difference between generosity and meanness, considerateness and selfishness, justice and injustice, truth and falsehood, industry and idleness. Our earliest teachers were so far asunder as the poles from education, but in one essential respect their doctrines coincided—spare the rod and spoil the child.

My very first teacher beat us the first thing in the morning so that we may be in our best behaviour till the end of the day. Thanks to him, however, I can still spell the word "Apothecaries"—for he taught us to remember that the word was "A-pot-he-carries-minus R". One cannot forget the genial teacher of Geography—the late Mr. G. W. Thamber. I can confidently locate Jaffna on the Map of Ceylon, whether drawn by a wise man or otherwise, Jaffna was always put at the top. Then there was that great Head Master of Jaffna Central, the late Mr. J. K. Chanmugam. He often demonstrated to us on the black-board how a game of soccer should be played; and when it came to the stage of the centre forward shooting the ball into the goal, woe be unto the boy who stood near him. One cannot forget the mighty atom, the late Mr. J. W. Arudpragasam. I can still recall my getting into serious difficulties with him when in a game of "What am I". I defined a cigar as a rolled up bit of tobacco with fire at one end and a fool at the other. One more in this roll call

of my teachers and I have finished. That tall lean man from Cambridge who taught us English. I refer to Mr. O. L. Gibbon. His "thought for the day" technique prepared us for the life that has to be lived. The following are a few of these silent teachers :-

1. "A place for everything and everything in its place."
2. "A time for everything and everything at its proper time."
3. Never say: "I will do it tomorrow. Do it now."
4. "The irresolute lose half of their life, the resolute double it."
5. Never say: "That is impossible. Try it."

Past students returning to Central have looked at our teachers as at well known land marks in a changing world. They were men of stature, sworn to duty who at the end of their labours were well at ease with their conscience.

The educational system of Ceylon has been built up on the ideal of equality of opportunity to all. The new point of view is that it is the business of the state to keep open the ways of intellectual opportunity from the bottom to the top of the national system of education, in order to secure as much as possible of the

advantage which accrues to the community from making the best of great abilities, however humbly born.

All schools are now conducted and maintained by Government except 62 schools which remain private. Under the National System of Education 2659 Assisted Schools have been vested in the Government. We have today 8306 schools and 94,370 teachers. The expenditure on education in the next year's Estimates is Rs. 346,400,000. There is an increase of Rs. 19,600,000 from the current year's Estimates. We have 2.5 million pupils in our schools. Along with the total population, the school age population is growing at a rapid rate and may be expected to be about 70% higher in 1981 than today. Each year some 335,000 children reach the age of 5 and this number is likely to rise. A better adaptation of the system of education to the needs of economic life, including the employment of the many thousands who leave school each year, will not be easy. Obviously there is a pressing need for a sound and dynamic system of education that will ensure the optimum use of scarce resources.

Such a system of education is well under way and before long the boys of Central and the pupils

in every school, be they neighbours of Central or in distant Delft will be able to reap the benefits of this new dynamic and sound system of education called the National System of Education.

Education in democracy must be, from beginning to end, an active living experience. It is possible to hear a lesson on the Budget today and to be unable tomorrow to apply your knowledge to the everyday affairs of the nation. You can even take part in a traditional mock-election at school and still be little the wiser. But if you have budgeted your own few weekly rupees, or acted as treasurer of the school football club, or carried the burden of the school co-operative society, if you have fought vigorous elections for the Class Committee or the School Council and learnt to exercise real power when you won and real courage and tolerance when you lost, then you have as part of you an intellectual and emotional pattern that will enable you to grasp with relative ease the more complex activities of adult civic and national life. It is to the formation of such patterns that the schools in a democracy must bend their energies, even if some of the older traditional studies are sacrificed in the process.

This is not the place to discuss in detail the subjects of a curriculum in a democratic school. I must however say a word about two subjects which is receiving the urgent attention of the Department. I can quote with telling effect the words of the late Mr. D. S. Senanayake at a function in the Vaddukoddai Electorate in 1949. He said: "We cannot increase or even maintain our present numbers unless we learn how to use our plot of land so that it will continuously produce food." The above quotation deserves the widest publicity, for not only is it the foundation on which the policy of all Agricultural Departments must be based, but it is also the kernel of the nut which is so often called "rural bias," a nut which has not been successfully cracked. The truth of this statement will be appreciated if instead of being applied to our people it is applied to our teachers — and we have in this country a happy band of 94,370 teachers. It might well be modified to read as follows:-

"Our teachers cannot increase or even maintain the interest of their pupils in rural development unless they learn how to use the school Farms so that they will continuously produce food." The expression "giving education a rural bias" is one which is very

often heard throughout Ceylon. It has been used for years, and is repeated by almost every Committee or Commission which studies education in Ceylon, yet in spite of this, the progress made to date has been extremely meagre. This certainly is true, if by the term "rural bias" is meant that as a result of teaching in the schools, the pupils develop a real desire to return to the land in order to adopt up-to-date methods of farming. Certainly throughout Jaffna it is generally true that as soon as a boy has learnt to read and write, his sole ambition and that of his parents is to find a safe place for him on the highest road that leads to the Secretariat in Colombo. This attitude is undoubtedly a heritage of Colonial times. The reason for this state of affairs is not far to seek. In Ceylon as in most countries the development of education has outstripped the development of Agriculture. Therefore any attempt to give education a genuinely rural bias must start with the agricultural research worker and the experimental farm. With the best will in the world, no teacher can teach unless he has something to teach, neither can he retain the interest of his pupils and put what he is teaching 'across' unless he himself believes what he is teaching is sound. It

cannot be too strongly emphasised, therefore, that if any progress is to be made in this important matter of ruralising education, all teachers must re-orient their own concept of true education. The time has come for schools to realise the important part which agriculture must play in the lives of our pupils. It has been decided to make Agriculture a compulsory subject in all schools. The Department will soon ask all schools to begin an intensified programme of school and home gardening. It should be noted that the immediate aim of school gardening is to assist the country in its efforts to be self-sufficient in food. Hence the amount of land under cultivation and the quantity of produce raised are of immense importance. There are in this country 1,509,000 acres of paddy land under cultivation. The yield per acre is 13 bushels and it leaves very much to be desired. The solution of this problem will be found for the most part in our schools, for a democratic country can function only if its citizens understood it.

The national culture must be the basis of school instruction, but there must be no narrowing down of the educated man's outlook and sympathies. We do not want our people to reject English as a result of narrow nationalism. Today when

we are politically free we should have also our minds free. We should be free to take what is of value to us in English culture. There can be no suspicion that the study of English is for the purpose of preserving imperialist domination. Moreover English was connected with social privilege. That position does not exist now. We have rescued the national languages from the neglect they have suffered in the past. We have given pride of place to Sinhalese and Tamil in the entire scheme of education. But it is through contact with world thought that we can give life and vigour to our own national languages. For this today English is a necessary medium.

There are other reasons why we should have more English and better English in our schools. It is through the medium of English that currents of world opinion stream in to this country. It is through the medium of English that our business men can keep in touch with the world of commerce. It is through the medium of English that our young independent State can keep in touch with the other independent states of the world. These are not all.

An analysis of the University Entrance Examination results in

both Arts and Science reflects a happy position. We can take pride and say that we have successfully brought higher Education within the reach of the children even in the remotest parts of this country.

G. C. E. Advanced Level 1964

No. Sat. 31,350

Passes

Arts :

4 Subjects	3,173
*3 Subjects	4,195
*891 obtained an aggregate of over 180.	

Science :

MEDICINE	4 Subjects	255
	3 "	<u>293</u>
		<u>548</u>
ENGINEERING	4 Subjects	221
	3 "	<u>333</u>
		<u>554</u>
SCIENCE	4 Subjects	51
	3 "	<u>73</u>
		<u>124</u>

G. C. E. (Ord. Lev.) 1964

No. Sat. 211,000

These students will enter the University this year. What next? Can these students have access to the vast store of knowledge which lies concealed in the books written

in English and are found in abundance in the Libraries of the University? Will these young men and women come out of the University merely as Graduates or as Graduates with wider outlook and sympathies? This is a pertinent question which teachers should ask as it is very vital to the nation.

One can quote with telling effect what Mahathma Gandhi said many years ago. "I want all the doors of India and all her windows to be widely opened so that breezes from all sides may blow into the minds of our people". These words have a special significance to us in this country. Let us therefore march forward with our programme of More English and Better English in our schools.

Education is not merely our only hope; it is our hope. It is our hope of controlling the forces of nature; of diminishing the burdens of labour; of organizing a complex economy; of administering a democracy.

It is our hope of understanding ourselves and our neighbours; of destroying our prejudices and dissolving our hatreds; of breaking the chains of tradition which bind us to the past; and of planning our future as homo sapiens.

I have no doubt that Jaffna Central College, will continue to cherish and nurture the aims and ideals of true education, always remembering that "Child is the father of man."

MEMORIAL PRIZES

Mr. P. Seevaratnam	in memory of	Mr. S. V. Ponnampalam
Mr. & Mrs. A. G. Rajaratnam	"	Mr. J. W. Arudpiragasam
Mr. K. Nadarajah	"	Mr. Kanapathipillai Rajendra
Mr. V. S. S. K. Brahmanandan	"	Mr. V. S. S. Kumaraswamy
Mrs. G. E. Ratnasingam	"	Mr. Sam Seevaratnam
Mr. S. R. Kumaresan	"	Mr. S. Shanmuka Ratnam
Mr. P. Nagularajah	"	Mr. C. S. K. Namasivayam
		Chettiar
Mr. S. E. Thambiah	"	Mr. W. D. Niles
Mr. M. Balasundaram	"	Rev. K. S. Murugesu
Dr. H. W. Thambiah	"	Mr. D. A. Thambiah
Mr. N. Rajanayagam	"	Mr. S. Narayanasamy
Mr. M. M. A. Cader	"	Mr. A. Arumugam
Dr. A. Jeevaratnam	"	Mr. T. Arumainayagam
Mr. W. R. Chanmugam	"	Mr. J. K. Chanmugam
Dr. Mrs. L. G. Arumugam	"	Mr. J. N. Arumugam
Mr. Raju Pathirana	"	Mr. Charles Pathirana
Mr. A. A. Cooke	"	Mr. Thambyah S. Cooke
		Mr. M. Cooke Thuraiaratnam
Mr. Selvarajah Thambiah	"	Mr. & Mrs. C. R. Thambiah
Dr. A. Selvaratnam	"	Mrs. Arumainayagam
Mrs. G. S. Tissanayagam	"	Mr. Tissanayagam
Mr. J. G. Arasaradnam	"	Mrs. Jessie Jesudasan
Mr. M. Selvaratnam	"	Mr. P. Cooke Selvaratnam

LIST OF PRIZE DONORS

Dr. K. Kanagaratnam	Mr. C. Vyramuttu
Mr. S. Kanagaratnam	Mr. T. Seenivasagam
Rev. Dr. D. T. Niles	Mr. N. Sabaratnam
Mr. K. Gunaratnam	Mr. D. W. Selvaratnam
Mr. S. R. Kanaganayagam	Dr. J. C. Thuraisingam
Dr. S. E. Jeyarajah	Mr. K. N. S. Nadarajah
Mr. S. Kirupamoorthy	Dr. S. Sabaratnam
Mr. T. Chinnaiah	Mr. G. A. Thuraisingam

Jaffna Central College Old Boy's Association

Secretary's Report for the years 1963—1965

I have great pleasure in submitting the report for the period 1963—1965.

During this period there were no special activity organised by the association. The association assisted the Teachers' Circle which conducted the Madhya Oli Carnival and which organised to collect funds to put up the Tamber Commemoration Block. It was during this period that Mr. A. E. Tamber retired as Principal and Mr. E. Sabalingam who was Vice-Principal of Kokuvil Hindu College was appointed Principal of our College. Our association in collaboration with the Teachers' Circle gave a fare-

well tea party to Mr. Tamber and presented him with an Address Paper. Many old boys participated in this function. The association could not hold its annual celebrations in 1964 as the old boys and the teachers spent most of their time with the organisation of the Carnival.

The annual old boys celebrations for the year 1965 took place on the 9th and 10th July. On the 9th July we had the Principal's tea followed by the Annual General Meeting. The following were elected as office bearers for the year 1965.

<i>President :</i>	Mr. E. Sabalingam, Principal (Ex-Officio)
<i>Vice-Presidents :</i>	Messrs. A. E. Tamber, M. M. Abdul Cader, G. C. Niles, N. Subramaniam, A. A. Cooke, J. G. Arasaratnam, S. M. Asaipillai. Doctors J. S. Amarasingam, K. Kanagaratnam, Mudaliyar C. Muttuthamby and Rev. A. S. Veera-kathipillai.
<i>Secretary :</i>	N. Rasanayagam.
<i>Asst. Secretaries :</i>	Messrs. A. Kulendran and Marcs Thambiah.
<i>Treasurer :</i>	C. C. Cumarasamy.

Committee :

Messrs. S. Balasingham, M. M. Sultan,
D. W. Chelvaratnam, A. H. M. Sahidu,
George Stephens, A. S. Selvadurai,
Quintos Mather, Dr. W. Sivagurunathan and
C. Vyrarnuthu.

Auditor :

T. Seenivasagam.

Editor :

A. E. Tamber.

On the morning of 10th July 1965, we had the Cricket Match played between the Old Boys and the Present Boys followed by the lunch given by the Principal. In the evening there was the Fancy Dress Soccer Match played between the Old Boys and the Present Boys. The highlight of the celebrations was the Annual Dinner. Our Chief Guest for this function was Mr. P. Sri Skanda Rajah, Puisne Judge. Covers were laid for about 150 and it was very well attended.

Th association held eight committee meetings during this period.

We regret to record the passing away of the following old boys during this period. They are:- Messrs. Dr. J. T. Amarasingam, Dr. J. C. Amarasingam, Rev. N. K. Nalliah, K. N. Ramalingam, K. Dharmalingam, Dr. J. V. Ariyanayagam, Proctor P. Casipillai, Chandrakumar Alagaratnam, V. Rasaratnam and N. Pararajasingham.

In conclusion I thank the President and the members of the Committee for helping me in all the activities of the association.

N. Rasanayagam,

Hony. Secretary, J. C. C., O. B. A.

Jaffna Central College Old Boys' Association

(Colombo Branch)

Office Bearers for 1965 — 66.

President : Mr. M. M. A. Raheem

Vice Presidents : Prof. P. K. Chanmugam, Mr. V. Chelvathurai
Mr. J. C. Chanmugam, Mr. M. Nesadurai
Mr. V. Namasivayam, Mr. T. M. Z. Mahamooth,
Mr. A. N. V. Dharmarajah, Mr. K. Kumaravelu
and Mr. K. Gunaratnam.

Hony. Secretary : Mr. T. Chinniah

Hony. Asst. Seccy : Mr. P. Ragunathan

Hony. Treasurer : Mr. V. S. Nadarajah

Hony. Auditors : Mr. K. Satchithananda

Members of the

General Committee : Mr. H. C. Arulanandan, Mr. T. Devarajan,
Mr. A. R. R. Thambyrajah, Mr. F. E. Armstrong,
Mr. D. M. C. Karunairatnam, Mr. A. C. St. V.
Thuraijah, Mr. J. Rajasingam, Mr. J. R. S.
Nalliah, Mr. J. A. Chinniah, Mr. S. E. J.
Mather, Mr. J. G. Buell, Mr. V. E. Selvarajah,
Mr. S. Rajaratnam, Mr. V. Sundharalingam
and Mr. P. V. Nallanayagam.

Students Representatives : Law College : Mr. V. T. Sivalingam
University : Mr. T. A. Balendra
Medical College : Mr. S. Amerasingam
Technical College : Mr. S. Parameswarau

Teachers' Circle dinner in honour of Mr. A. E. Tamber

The Jaffna Central College Teachers' Circle entertained Mr. & Mrs. Tamber at dinner on Friday the 27th of October in the hostel. The dinner was followed by speeches.

Mr. S. Kulasegarasingam, the President of the Teachers' Circle referred to Mr. Tamber's Campaign for better standards in English and the encouragement he gave to sports. Mr. Tamber believed that the self confidence which a boy got by success in sports went a long way in helping him in the field of studies. As a great trade unionist Mr. Tamber had led the fight for better salary scales and pension rights for teachers. Mr. Tamber was a great lover of art and had given a talk to the staff on 'Modern European Art' in which he had dealt with great painters such as Cezanve, Van Gogh and Michael Angelo.

The next speaker Mr. Janaka referred mainly to Mr. Tamber's contribution to the Trade Union movement. Mr. Tamber's capacity for organisation and leadership were well known to all the teachers.

Mrs. Mathiaparanam said that Mr. Tamber hailed from a family of teachers. It was very difficult to say which aspect of Tamber's life was important. He was a great trade unionist and gave the teachers the strong organisations to which they belonged at that time. He was interested in politics. There were many who sought his advice on all kinds of matters. His interest in art was well known. Being a man of such versatility he was able to bring all these qualities to bear on the organisation and development of the College which owed so much to him.

A purse was presented to Mr. Tamber on behalf of the teachers by Mr K. Manickavasagar, the Treasurer of the Teachers' Circle.

Mr. Tamber in his reply thanked the teachers for the sumptuous dinner and the purse which was given to him. He also said that he was happy to be in the midst of teachers and that he thoroughly enjoyed the fellowship which he had had with them that evening.

The function came to a close with the singing of the College song.

Farewell by the Old Boys and Teachers' Circle

On Friday the 4th of November the old Boys Association and the Teachers' Circle held a joint Garden Party at 4-30 p. m. in the College Hall to bid farewell to Mr. Tamber. Mr. Tamber had served the school in various capacities for a period of 42 years. He joined the school as a teacher in 1922. He had become Vice-Principal in 1957. He was Principal of the school from 1962 to 1964. He joined the school as a student in 1911. A large number of Old Boys were present at the function. Principals of sister institutions and other friends of Mr. Tamber were also invited.

Mr. E. Sabalingam, the new Principal, presided and in the course of his speech referred to Mr. Tamber's family which had served the school for three generations and said that he held office as Principal in his own right. He was a born teacher and had championed the cause of teachers all throughout his life. There had been many principals during Mr. Tamber's time but all of them depended on Mr. Tamber for his advice and guidance.

Dr. J. S. Amarasingham, a Vice President of the Old Boys' Association spoke next. He referred

to Mr. Tamber's role as mentor to people in all walks of life. He said that it was not possible to see him in peace at home because he was all the time harassed by people who sought his advice on all sorts of matters. Even Prime Minister Senanayake had sought his advice on education.

Mr. Amarasingham also welcomed the new Principal and assured him of the co-operation of the old boys in his task of running the school.

Mr. Ambikaipakan, the Principal of Vaideshwara said that Mr. Tamber was always sought by people who were in difficulties and who wanted his advice. Such people took a great deal of Mr. Tamber's time and it would be proper if he took a fee in future for any advice tendered by him.

Mrs. Duraiappah read out a message from her husband, the M. P. for Jaffna, who could not be present on the occasion.

Mr. S. Kulasegarasingam, the President of the Teachers' Circle, referred to the manner in which Mr. Tamber had built up the Teachers' Unions and fought for better salary scales and pension

FAREWELL
TO
MR. A. E. TAMBER



THE SENIOR PREFECT MAKING
A PRESENTATION

rights. Even when he was not holding office or a Trade Union official Mr. Tamber's role as mentor was also important. The resolution on the take over which was drafted after getting his advice saved the Union from disintegration. Mr. Tamber also played an important part in organising the various associations of the school such as the Tamil Manram, the English Association, the Historical Association, and the Science Association. His love of Tamil Language was well known. He delivered the first inaugural address of the Tamil Manram.

Mr. Kulsegarasingam also welcomed the new Principal and

assured him of the fullest co-operation of the teachers.

An address was read and presented to Mr. Tamber on behalf of the old boys and teachers by Mr. Rajanayagam, the Secretary of the O. B. A.

Mr. Tamber in his reply thanked all the speakers and all those who had come to the function. He also said that he was sure that Central would attain greater heights in the future.

Mr. E. T. Rasaratnam, the Secretary of the Teachers' Circle proposed a vote of thanks and the function came to an end with the singing of the College Song.

The School and the Staff bid Farewell to Mr. Tamber

On Friday the 27th October the present students and the staff bade farewell to Mr. Tamber. The function was held in the College Hall and the new Principal presided.

Mr. J. S. Ariaratnam referred to Mr. Tamber as a great democrat and said that the democratic way in which he ran the school was proof of this. He always made the students and teachers learn through their own experience rather than dictate to them.

Mr. E. T. Rasaratnam, the Secretary of the Teachers' Circle, stressed the fact that Mr. Tamber was an understanding administrator and the erring teachers were brought to book without humiliating their feelings.

Radharamanan, an H. S. C. student was in a reminiscent mood and related a number of instances which showed Mr. Tamber's kind and forgiving nature. He also said that Mr. Tamber's forgetful-

ness was proverbial and that he was tolerant towards students and their failings

M. Ganesh, a prefect, emphasised the fact that to Tamber discipline did not mean enforcing authority from above but learning to lead a regulated and disciplined life.

Mr. S. Kulasegarasingam said that Mr. Tamber would always be remembered as the man who had built up the strong Unions which fought for teachers' rights today. No longer was the teacher looked down upon by the community. Mr. Tamber was also a great lover of art and he had done more than any other teacher to instil a love of beauty in young minds. He

wished him long life and happiness.

An Address was read and presented to Mr. Tamber by R. Shantagunanathan, the senior prefect on behalf of the present students and the staff.

Mr. Tamber thanked the students and teachers for organising the function and said that he was completely moved by the kind references which were made to him and expressions of gratitude both by the teachers and students who spoke at the function.

After the function was over Mr. and Mrs. Tamber were taken in procession in a gaily decorated car to their home by the teachers and students.

Report of the Jaffna Central College Teachers' Circle (1961 — 1965)

The birth of the year 1961 heralded the dawn of a new era to the teachers. Many schools went under the management of the Director of Education and were subsequently vested by the Government. This brought about many changes and privileges to the pedagogic profession. As such the years under review form a

momentous period in the history of the Teachers' Circle.

Our school ceased to be a denominational one, and it became a Director managed institution, in late 1960. With this transformation Rev. Dr. D. T. Niles had to gradually hand over the reins of administration to Mr. A. E.

Tamber, who was then the Vice-Principal of the school. The teachers were soon to become government servants and enjoy the privileges of others in government service. Also they had to face some difficulties like transfers, non-indulgence in politics, and non-participation in private enterprises. This created much room for deliberation among the members, but ultimately all joined the government service. This was followed by some leaving us on transfer, and others joining us.

The Late Mr. Kalaipulavar K. Navaratnam, a loyal old boy, and ardent member of the Teachers' Circle who had devoted most of his life time to build up his Alma Mater, retired from active service. He later continued as a bursar of the school. He guided the destinies of Central during his last days. We record with much sorrow of his demise on 22nd Feb. '62. Our heartfelt condolences go out to Mrs. Navaratnam. Mr. S. Nadarajah left on a tour to East European countries as a member of the Ceylon Basket-ball Training Team. He returned to us with much knowledge and experience in this field. Mr. N. S. Rathinasingham was successful at the Teacher Counsellors' Examination. We congratulated him on his success.

Mr. A. E. Tamber, the founder member of the Teachers' Circle and the live wire of same, assumed duties as the head of the school in February 1962. We congratulated him on his new appointment. He paved the way for the school to be vested in April 1962. Mr. K. Theivananthampillai who was the Co Vice-Principal at that time, became the Vice-Principal of the institution, and Mr. J. S. Ariaratnam an enthusiastic ex-president of the Teachers' Circle became the Senior Assistant to the Principal. Mr. S. Mahalingam was elected to be the President and Mr. Ramcumarasamy the secretary of the Teachers' Circle. The functions of the Teachers' Circle were manifold. Picnics, farewells, and welcomes were not the only events, though these were had too often; but discussions and suggestions were made as regards the welfare of the teachers and the school, in all fields.

Mr. P. Manokeran left for Japan along with the Ceylon Scout Contingent to attend the Asian Scout Jamboree. He returned after four months stay abroad. Mr. K. Theivananthampillai was awarded a Fulbright scholarship to pursue his studies in Linguistics at Harvard University. We congratulated him and wished him all success. He left

in August '62. Messrs. J. A. T. Sethukavalar and V. K. Nadarajah entered wedlock. We wished them all happiness and prosperity.

Mr. S. Mahalingam and Mr. Ram Cumarasamy continued as President and Secretary of the Teachers' Circle for the following year. That year began with the ringing of wedding bells to many youngsters of the staff. Messrs. P. Manokaran, S. Nadarajah and Ram Cumarasamy were married. Among the fairer sex Miss E. K. Niles and Miss P. Cumarasamy joined in holy wedlock. We wished them all happiness and prosperity. We congratulated Mr. W. B. Allegakoen on his success in the Teacher Counsellors' Examination.

Due to an increase in number of our members, we felt the need of a more spacious staff-room. This was an urgent need, and an 'Action Committee' was elected to devise ways and means of accomplishing this want. The following were in the committee: Messrs. S. Mahalingam, J. S. Ariaratnam, N. S. Rathinasingham, V. D. Jeyaratnasingham, M. Paramanantham, Ram Cumarasamy, P. Manokeran, and Mrs. I. Mathiapparanam. The Teachers' Circle decided that the building shall commemorate the services of Mr. A. E. Tamber, who was to retire the following year.

Mr. S. Kulasegarasingham and Mr. E. T. Rasaratnam were elected as President and Secretary of the Teachers' Circle for the year 1964. The 'Action Committee' set about its arduous task of collecting the necessary funds for its aim. This was done by way of 'Collection Cards' and Film shows. Then the Teachers' Circle and the 'Action Committee' decided to have a carnival in early September '64. The carnival 'Centralite' was a success and we realised Rs. 30,000/-. Many plans as regards nature and site of the building were then discussed; and it was finally decided that it would be erected adjacent to the Block, near the Primary school. The building will house the Principal's Office, the College Office, the Staff-room with all amenities, and a few class-rooms.

In October 1964, Mr. A. E. Tamber's services terminated. We had a farewell on the eve of his retirement and took him in a procession from the school to his home. Mr. E. Sabalingam, the Vice-Principal of Kokuvil Hindu College, assumed duties as the Principal of the school. Mr. S. Mahalingam became his Senior Assistant. We had a function to welcome and congratulate them on their new appointments.

Mr. K. Thiruchchelvam retired from service, and has joined the

teaching profession at Sabah. Messrs. V. Vigneswaran, A. R. Thambyrajah, K. Satchithanatham and Mrs. R. T. Thambyrajah left us to join the Text-book committee. We bade them adieu on the eve of their departure. Messrs. T. Thambyrajah and A. Kulendran an old boy of the school, joined us. We welcome them.

At the beginning of this year Messrs. E. T. Rasaratnam, Ram Cumarasamy, S. Kandasamy, C. Gnanasunderam and Miss R. Appudurai left us on transfer to serve in various schools in the peninsula. Mr. S. R. Kumaresan left us to join Vivekananda Vidyalaya, Colombo and Mr. K. Arasalingam resigned to further his studies in England. We wished them all success and happiness in their new places. We welcome into our midst the following: Messrs. A. Sivaveerasingham, K. Somasunderam, K. Kasivisuvanathan, M. Pavananthan, Pundit A. Rasiah, K. Kathiravelu, V. Parmalingam and K. Muttiah. We are also glad to have Mr. K. Satchithanandhan back

from the Text-book Committee. The strength of the Teachers' Circle is now 74. Dr. K. Theivananthampillai returned to us after successfully completing his doctorate course in Education; but he assumed duties as Principal of Holy Trinity College, N'Elia. We congratulate him, and wish him success in his new sphere of work.

In this lengthy report covering a period of about five years it is but inevitable that I might have made some omissions. If there be any, I wish to be pardoned.

In conclusion, I express my sincere gratitude to all members of the Teachers' Circle for their whole-hearted co-operation and united effort to make the year under review a success. I also thank all members of the Executive Committee for all encouragement and help rendered to accomplish my duties to the satisfaction of the Teachers' Circle.

P. Manokeran

Secretary

Romaine House — 1965

<i>Senior House Master :</i>	Mr. W. B. Allegakoen
<i>House Captain :</i>	S. Shantikumar
<i>Secretary :</i>	S. Thillainadarajah
<i>Treasurer :</i>	M. Arudchelvanathan
<i>Athletic Captain :</i>	A. B. M. Leon
<i>Cricket Captain :</i>	T. Nadarajah
<i>Foot-Ball Captain :</i>	P. S. Cyril
<i>Basket-Ball Captain :</i>	S. Jeganathan
<i>Volley-Ball Captain :</i>	S. Pasupathipillai
<i>Prefects :</i>	S. Shantikumar, S. Pasupathipillai, N. Selvaratnam, T. Dayalaseelan and A. B. M. Leon.

It is with great pleasure and pride that I submit this report. 1965 was a year of great success to the Romainites. During this year we met with a great degree of success in all spheres and Romainities have reason to be proud and should congratulate themselves.

In the field of Sports it was a grand year. This year we emerged champions in the Inter-House Athletic Meet and also won the challenge cup for relays, both of them for the second year in succession. Our Congratulations to our Athletic Captain A. B. M. Leon on winning the post-senior championship and for his fine leadership. I take this opportunity to thank all those who helped and took part in the meet. A good number of our athletes represented the College in Group I and in the Dual meet.

This year we had the proud distinction of winning the Basket-ball shield. This was followed by our becoming the Inter-House foot-ball champions as well. Our first eleven won with ease but our under 17 team had to fight their way to become the runner-up.

Our Congratulations go to P. Kumaran on being elected a Junior Mr. Jaffna 1965, early this year, and obtaining a first place in Junior Mr. Ceylon 'B' group.

I take it as my duty to congratulate Wilkes House for the keen competition they gave us in all the activities.

T. Nadarajah and S. Perinpanathan represented College Cricket first eleven. R. Kamalarajan, S. Jeganathan, S. Nallanathan and T. Nadarajah secured places in the College Basket-ball teams. In hockey 1st and 2nd XI half the teams were dominated by Romainites. D. Satiadeva and M. Kanthan secured places in Jaffna Schools Hockey team this year. S. Shantikumar, S. Rajathilakam and V. Devarajan represented the College in Badminton.

In the Academic field V. Devarajan and S. Bhuvanendran secured admission to the engineering faculty. Our congratulations to both of them.

Since the Magazine is being published after an interval of 4 years, it is my duty to give an outline of our achievements in the past years. Until last year,

our achievements in the recent past were not great. Last year we emerged Athletic champions after a lapse of years. Last-year, our former House Captain S. Rajadurai won the all-rounder cup in the Central - St. John's cricket match. M. Ganeshanandan captained the college athletics team. S. Shantikumar captained the College Hockey 1st XI and Jaffna schools and also secured a place in all Jaffna team for the Colombo nationals. Both of them won their respective colours.

I will be failing in my duty if I do not thank our Senior House master, Mr. W. B. Allagakoen, Mr. K. Paramanantham and the staff members for giving us all the encouragement and backing we needed.

Finally, I extend my sincere thanks to all the Romainites for their enthusiastic co-operation and assistance. I wish all the Romainites every success and I hope they will keep our flag flying for years to come.

S. Shantikumar
House Captain

Wilkes House — 1965

<i>Senior House Master :</i>	Mr. K. Manikavasagar
<i>House Captain :</i>	T. Sooriabalan
<i>Athletic Captain :</i>	R. Manoharan
<i>Secretary & Treasurer :</i>	A. Patkunarajah
<i>Foot-Ball Captain :</i>	N. Vijayanathan
<i>Basket-Ball Captain :</i>	V. Neelalojanan
<i>Volley-Ball Captain :</i>	E. Wincelows
<i>Cricket Captain :</i>	A. Patkunarajah.

Prefects : T. Sooriabalan, S. Yogarajah, A. Patkunarajah
and N. Vijayanathan.

On the whole, we should say that the year under review was quite a successful one. In keeping with our motto, "Never say die" we fought hard unto the last moment to secure second place at the Inter - House Athletic Meet. Our congratulations to Romaine House who sailed away with the Championship Trophy.

Congratulations to our up and coming Junior Athlete R. Rajasingam who became the Junior Champion. He also got the

best performance cup at the J. S. S. A. Group I meet. Special mention should be made of V. Ranganathan, K. Paramasivam and S. Vijayarajah who were mainly responsible for the swelling of our points at the meet. These three lads represented the College Intermediate relay team.

In the Inter-House March Past Competition our boys did well to secure first place.

Our Junior Foot-ball team fought hard and won the Cup. Congratulations to Jeevanathan, who captained the team, and on his 'gallant comrirage'.

Concerning Basket-ball and Volley-ball we couldn't have our way to make ourselves prominent. Still we are proud of our 'regulars' who fought to the last with courage and determination.

During the year two members of the House N. Vijayanathan and A. Patkunarajah were elected to the Board of Prefects.

Congratulations to them. Our Captain T. Sooriabalan was elected Secretary to the Prefect Board.

Congratulation to our former captain (1964) S. Yogarajah who has passed the G. C. E. (Ad. level) with flying colours.

Finally, we thank our Senior House Master Mr. K. Manikavasagar and other House Masters for all the help and encouragement they have rendered in all the activities of the House.

T. Sooriabalan,
House Captain.

Bullough House — 1965

<i>Senior House Master :</i>	Mr. J. S. Ariyaratnam
<i>House Captain :</i>	S. Sittambalam
<i>Secretary :</i>	K. Satkunarajah
<i>Treasurer :</i>	A. Ganeshwaran
<i>Athletic Captain :</i>	N. Seenivasagam
<i>Cricket Captain :</i>	S. Shanmugalingam
<i>Soccer Captain :</i>	A. Guganesarajah
<i>Basket-Ball Captain :</i>	R. Satchithanathan
<i>Volley-Ball Captain :</i>	S. Thulasidas
<i>Hockey Captain :</i>	V. Balasingam
<i>Prefects :</i>	S. Sittambalam, A. Guganesarajah, R. Satchithanathan, D. Thayaseelan, V. Seventhinathan and Miss S. Thambyrajah (lady prefect)

During the year under review, our achievements have not been as spectacular as in past years, but individual performances of the Bulloughites were really outstanding and as such I have great pleasure in presenting the report for the year 1965.

In the field of Athletics, though our Athletes did their best we were placed third in the Inter House Meet. But we had the honour of winning both the Inter and Senior Championships. They were won by S. Thanabalasingam and S. Shanmuga-

lingam respectively. Our congratulations to Romainites on their becoming champions this year. Our senior champions represented our college in the junior A. A. Meet this year and won third places in the long jump and triple jump events.

We had quite a handful of our members in the college cricket team in 1964. Our leading cricketer R. Satchithananthan was selected to play for the Jaffna Schools Cricket Team.

In other fields of sports also we had a good number of our members taking part.

Special mention should be made of S. Chandrabose who played for the Jaffna Combined Schools Hockey Team in 1964 and S. Sittambalam who represented the College in the Inter-College and Inter-House Badminton Tournaments this year.

Finally, I take this opportunity to appeal to all Bulloughites to give their full co-operation to their House and to thank the Senior House Master and other House Masters and office bearers who helped in all the activities of the house throughout the current year.

S. Sittambalam,
House Captain.

Percival House — 1965

<i>Senior House Master :</i>	Mr. M. Arunasalam
<i>House Captain :</i>	V. Ganesh
<i>Secretary :</i>	S. Saravanamuttu
<i>Treasurer :</i>	V. Karunanithy
<i>Athletic Captain :</i>	P. Poovendran
<i>Cricket „ :</i>	V. Gengatharan
<i>Foot-Ball „ :</i>	M. Thevathas
<i>Basket-Ball „ :</i>	K. Sriharan
<i>Volley-Ball „ :</i>	N. Sivananthan
<i>Hockey „ :</i>	D. W. Dharmadeva

Though things have not been our way this year, we stood by our motto saying 'The great thing is to participate'. The sun has not been smiling on us these last ten years and this year too we have not achieved anything spectacular in the athletic meet. Still a few of our athletes form the backbone of the college athletic team.

As it always has been Percival for perfect leadership, it was Percival again that provided the captain for the college 1st XI hockey team and the President for the H. S. C. union in the person of V. Ganesh. Poovendran who has been our house athletic captain these last two years emerged as the college athletic captain for the year. A member

of our house K. Kailainathan has distinguished himself as the college Badminton team captain. Yet another member A. Seenivasagam has done credit to our House as the college 2nd xi hockey captain and the Jaffna schools 2nd XI hockey captain for the current year. Also our cricketer V. Ambalavanar was elected vice-captain of the college 1st XI cricket team.

The college cricket team has three of our players the vice-captain V. Ambalavanar, M. Sripathmanabhan and the wicket-keeper V. Gengatharan who brought fame to our college team in spite of certain personal handicaps.

The 2nd place has been reserved for us this year in everything other than the upper school athletic meet. Our basketball team were runners up in the Tournament. Our foot-ball team also was placed 2nd. This year after a long interval we had the lower school sports meet where too we were placed 2nd.

It redounds to our credit that the last two Senior Prefects R. Mahendran

and V. T. Mahalingam were members of our house and have captained the house too. Speaking of yester year I must also mention that the past college athletic captain A. Krishnakumar was also a prefect of our House.

Before I conclude I wish to congratulate Romaine House for their wonderful performance in all fields of events this year. I also thank the other two Houses for their kind co-operation.

Finally, I thank the members of our committee and the House masters for all the service they have rendered to the House, making special mention of our Senior House master Mr. Arunasalam and our Senior House mistress Mrs. Karunaharan without whose efforts our house would not have successfully participated in the upper and lower schools sports meets.

Further more I am happy to add this 'Flash' of our success in emerging as champions in the Volley-ball Tournament concluded lately.

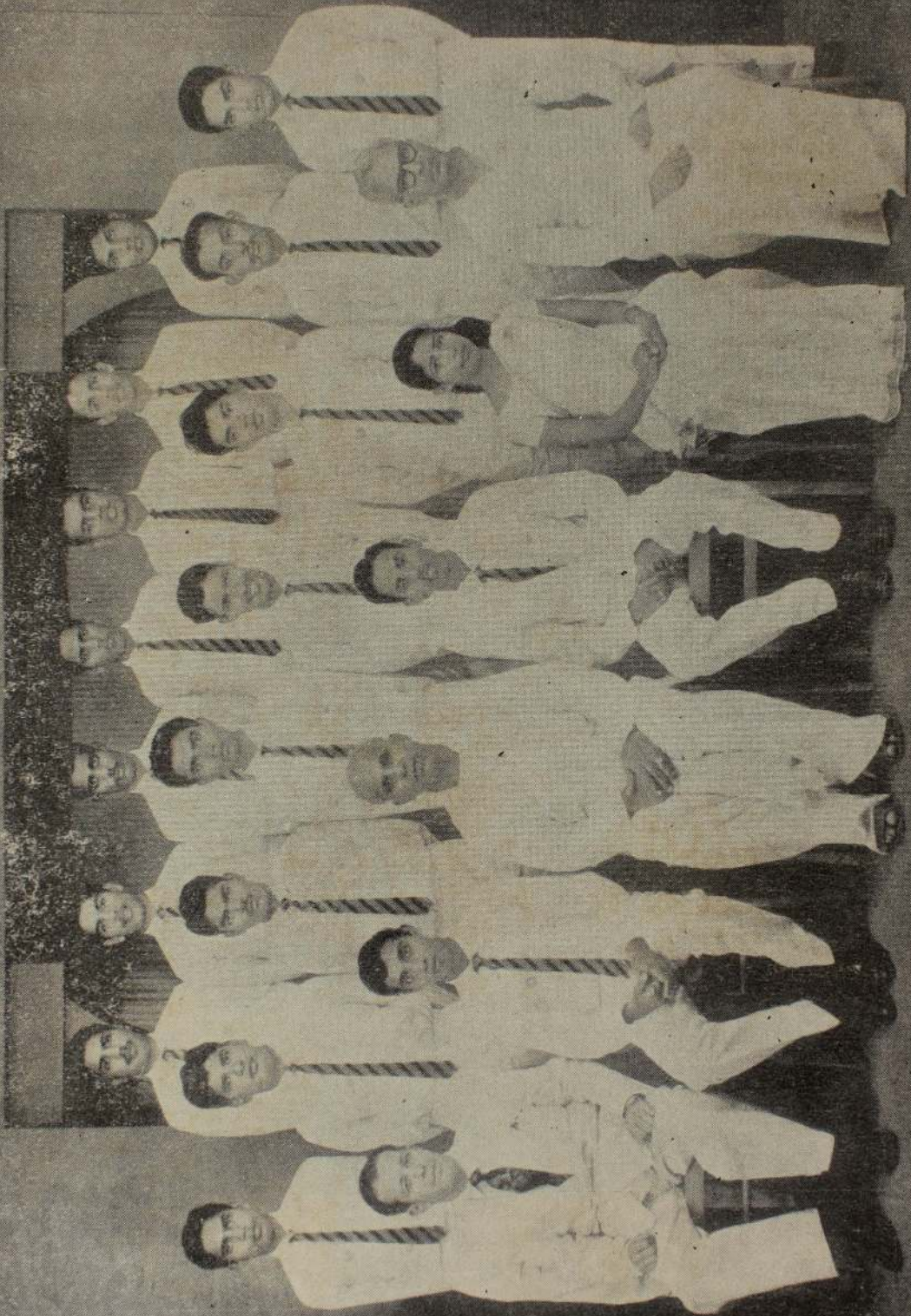
V. Ganesh
House-Captain

Report of the Board of Prefects — 1965

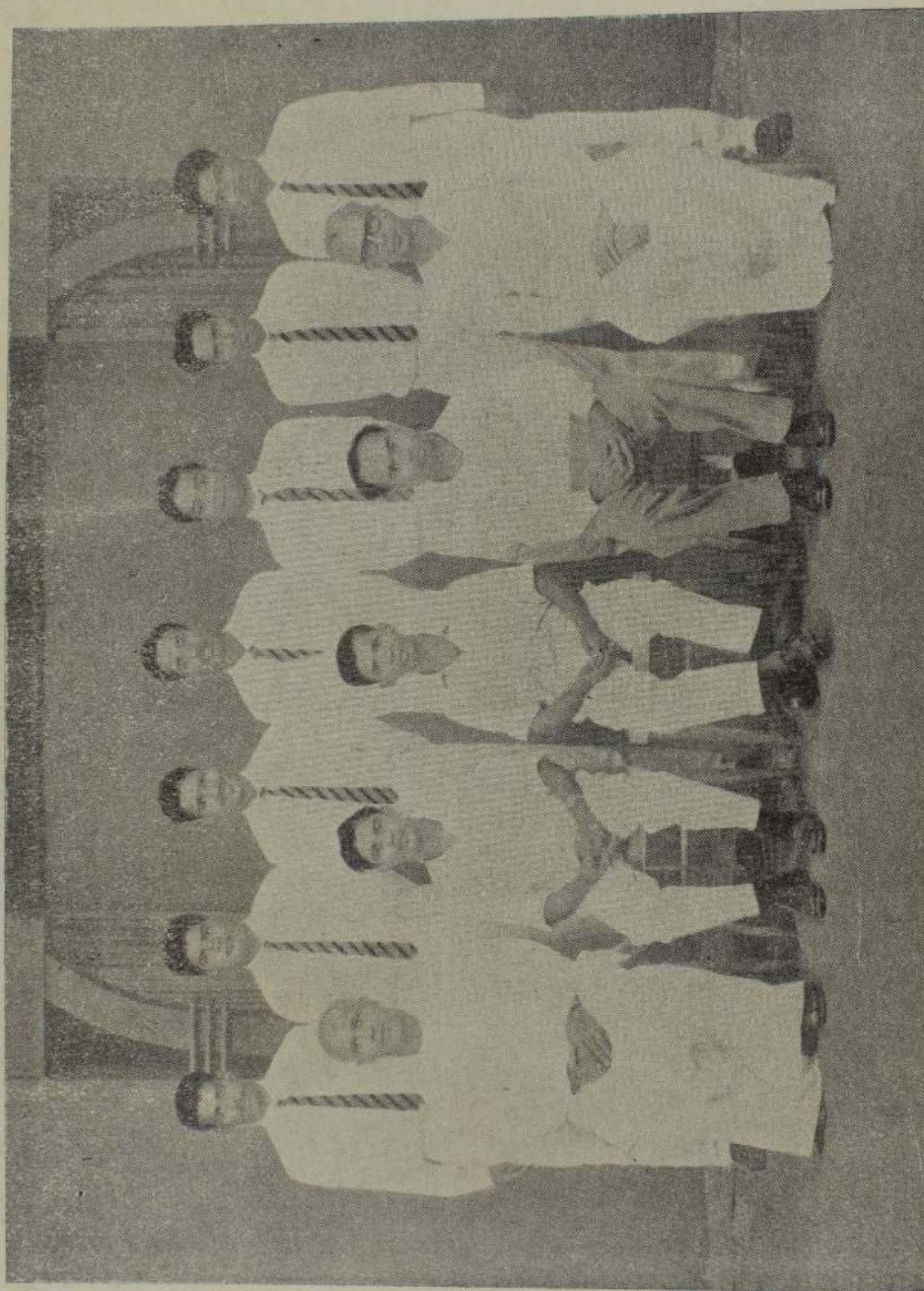
Staff Adviser: Mr. W. B. M. Allagakoen
Senior Prefect: Mas. R. Santhagumanathan
Secretary: T. Sooriabalan
Prefects: V. Ganesh
A. Rajeswaran
S. Sittampalam
K. Guganesarajah
A. Patkunarajah
S. Shanthikumar
R. Satchithanandan
K. Pasupathipillai
Lady Prefect: Miss S. Thambirajah

N. Vijeyanathan
S. Selvaratnam
T. Dayalaseelan
V. Sevanthinathan
Marconi Leon
R. Kamalarajah
Bimal Thambiah.

BOARD OF PREFECTS — 1965



HOSTEL PREFECTS -- 1965



Standing (Left to Right) : M. Leon, A. Rajeswaran, R. Satchithanathan, R. Santhaganathan,
M. Thulasidas, K. Pasupathippillai, K. Maruthappu.

Seated *"* Principal, K. V. Rasalingam, Aron Singho, Mr. A. Kulendran,
Vice-Principal.

To report on the activities of the Board of Prefects is a very pleasant duty. During the last three years there were a number of changes and mention must be made of the three senior prefects namely P. S. Sunderalingam, R. Mahendran and V. T. Mahalingam who left the school after periods of remarkable service. Our sincere thanks and good wishes to them all. This year there had been an increase in the number of prefects and we have now 17 prefects and a lady prefect. This is in proportion to the increasing population in the school. Prefect Badges of pure silver in the shape of the college crest are worn by the prefects and an investiture ceremony of the new prefects is held soon after their election. We have meetings once a month in the presence of the Principal and Staff Adviser. We discuss matters relating to the discipline in the school and it is no exaggeration to say that we have discharged our duties efficiently.

Four of our members have been successful in the University Entrance Examination and special mention must be made of the academic achievement of Mas. S. Yogarajah who obtained distinctions in Pure Maths. and Applied Maths., and secured direct admission to the faculty of Engineering. It is a matter of pride to me to give below the achievement of the members of the Boards.

R. Santhagunanathan : Senior Prefect. Captain, College Athletic Team 1962. Athletic Colours. Under his captaining the college won the two outstation cups in the Public School Meet. Holder of J. S. S. A. record in Hop. Step. & Jump. Senior Athletic Champion 1961 and 1962. In the Jaffna J. A. A. Meet created three records in 100 yds, 200 yds. and Long Jump and won the Best performance Cup. Represented the college in Basket-Ball Team. Captained Bullough House in 1962.

T. Sooriabalan : Secretary, Board of Prefects. Captain, Wilkes House. Represented the College Athletic and Badminton Team.

V. Ganesh : Captain, Percival House and College Hockey Team. Represented Jaffna Schools and Jaffna District Hockey Teams and the College Athletic and Badminton Teams. Scout troupe leader 1962.

A. Rajeswaran : Secretary, Rigg-Hall-Hostel Union 1963.

S. Sittampalam : President, G. C. E. Ad. Level Science Union and S. C. M. Captain, Bullough House. Represented College Basket-ball Team.

K. Gugesarajah : Captain, Second XI Hockey Team and Bullough House Football Team. Represented, Jaffna Schools Hockey Team, College Cricket 1st XI and Football 2nd XI.

A. Patkunarajah : Represented the College Cricket 1st XI and Athletic Team. Played for Jaffna Schools against Indian Schools. Won Cricket Colours.

S. Shanthikumar : Captain, Romaine House, Captain College Hockey Team and Jaffna Schools Hockey Team. Won Cricket Colours. Represented Jaffna District Hockey Team. Secretary, G. C. E. Adv. Level Union.

R. Satchithanandan : Captain, College 1st XI Football and Cricket Teams. Represented N. S. C. A. and Jaffna Schools against Indian Schools. And Vice-Captain Jaffna Schools in 1964. Represented the College Athletic Team. Won Cricket Colours.

K. Pasupathipillai : Secretary, Rigg Hall. Hostel Union in 1964. Captain, Romaine House Volley-Ball Team.

N. Vijeyanathan : Represented, College 1st XI Hockey Team. Vice-President, G. C. E. Ad. Level Union. Secretary, Wilkes House.

S. Selvaratnam : Secretary, G. C. E. Ad. Level Science Union.

T. Dayalaseelan : Secretary, S. C. M.

V. Sevanthinathan : President, Tamil Manram.

M. Leon : Represented College Athletic Team and Hockey Team. Won the Senior Championship Inter House Athletic Meet 1964.

R. Kamalarajah : Represented College Basket-ball Team and Vice-Captained the Team.

Bimal Thambiah : Captain, College Basket Ball Team. Represented the College 1st XI Cricket Team.

We have always played our part in making all college activities a success. We have helped the J. S. S. A. in the sales of tickets during the Inter Collegiate Sports Meets and also the N. P. S. T. H. in the sales of Tickets and maintaining discipline and order at the School Science Exhibition organised by them. We played against the Staff Cricket XI and we are happy that we defeated a formidable Team.

My thanks are due to our Staff Adviser Mr. W. B. M. Allegakoen for his mature guidance and help. The Principal and Vice-Principal have always been a source of inspiration to us. My thanks to them.

R. Santhagunanathan,
Senior Prefect.

Report of the Board of Hostel Prefects, 1965

R. Santhagunanathan (*Senior Prefect*)

K. Pasupathipillai (*Secretary*)

K. Maruthappu

M. Thulasithas

S. Thillainadarajan

K. Kuganesarajan

R. Satchithanandan

A. Rajeswaran

M. Leon

The hostel prefects are a duty conscious group who are honest and hard working. The prefects are in charge of maintaining perfect silence in the study hall and in the Dormitories during study hours and silence time. We take the students to Nallur Temple on Fridays. On Sunday evenings the students go out

on a walk under the supervision of two prefects. This year the students were more serious about their studies and most of them have come within the first ten in their classes in the last two term tests. In many classes the 1st Boy reports were carried away by hostellers.

We are very sorry to have lost the services of Messers. P. S. Sundaralingam, R. Mahendran and V. T. Mahalingam who were Senior Prefects in the previous years. We wish them all success in the future. We are also sorry to lose the services of Master S. Thillainadarajah and Master K. Kuganesarajah who left us at the end of the 2nd term. At the same time we welcome the appointments of Master M. Leon and Master A. Rejeswaran as hostel prefects.

We are grateful to the Principal and the Vice-Principal for the advice and guidance in the Hostel and College. The Hostellers should also be proud of having as boarding House Masters Messers. K. V. Rajalingam, S. Saravanapava, Aran Singo and A. Kulendran who guide and encourage them in their studies and extra curri-

cular activities. We are grateful to them too.

We are very sorry to have lost the services of Mr. W. B. Allegakoen who has been the warden during the years 1962—1964. Messers. P. Manoharan, S. Nadarajah, C. Kamalaharan and S. Kandasamy who were boarding Masters during the years 1961—1964. Recently we were shocked when we heard that Mr. K. V. Rasalingam and Mr. S. Saravanapava are leaving us at the beginning of the 3rd term. They have been in the hostel as boarding Masters for the last 3 years. We are very sorry to their services.

In conclusion, I must also thank the hostel prefects for the co-operation and assistance rendered to me in the discharge of my duties.

R. Santhagunanathan

Senior Prefect

Report of the Rigg Hall Union for the Year—1965

<i>Patron :</i>	Mr. E. Sabalingam
<i>Senior President :</i>	Mr. K. V. Rasalingam
<i>Junior President :</i>	Mas. M. Thulasidas
<i>Junior Vice-President :</i>	Mas. K. Karunanithy
<i>General Secretary :</i>	Mas. K. Maruthappu
<i>Librarian :</i>	Mas. K. Sritharan
<i>Treasurer :</i>	Mas. T. Nadarajah
<i>Games Secretary :</i>	Mas. Marconi Leon.

Dormitory Representatives :

<i>Post Senior Dormitory :</i>	Mas. S. Sivasothy
<i>Senior Dormitory :</i>	Mas. S. Sambasivam
<i>Junior Dormitory :</i>	Mas. S. Wigneswaravel.

I have great pleasure in submitting the report of the above Union for the year 1965. We were able to have 11 meetings. We also discussed various problems relating to the hostel. Apart from this Mr. K. Janaka and Mr. K. K. Natarajan, distinguished members of our staff also addressed our Union on the subjects, "The Problems of Youth" and "Thiruvalluvar" respectively. Our Union owes a deep debt of gratitude to them for their interesting addresses.

We had the privilege of playing different kinds of games particularly Badminton, Table Tennis, Carrom and outdoor games such as cricket, foot-ball and volley-ball. Tournaments in indoor and outdoor games were conducted among the newly formed three houses with a spirit of healthy rivalry. Individual champions in badminton, table tennis, carrom and chess were awarded cups. The oratorical and essay competitions were also conducted and prizes were awarded. We developed our literary taste, as a result of the supply of sufficient magazines.

As usual, the "Hostel Day" was celebrated during the 3rd term. I take this opportunity to congratulate the members who won prizes in various competitions.

The Union is thankful to the principal and the vice principal for the improvements made in the hostel. The lavatories have been improved, and a new motor has been put up for the bathing purposes. We are indeed happy to see that a part of the hostel space is being con-

verted into a garden of plantain trees. We hope that the idea of these trees yielding fruits will be successful.

We are grateful to our boarding masters Messrs. K. V. Rasalingam, S. Saravanapava, Aran Singho and A. Kulendran for their keen enthusiasm and mature guidance given to us at all times. I would not be satisfied if I don't say a few words about them. Mr. K. V. Rasalingham is a very kind and sociable personality and a good administrator too. He remains in the hearts of all of us. Mr. S. Saravanapava, a social character and an intelligent administrator will be remembered by us. These two teachers left us only a month ago, indeed we are very sorry to have lost the services of these two teachers. But we are overwhelmed with happiness to have Mr. A. Kulendran and Mr. Aron Singho for ever. Mr. A. Kulendran, a good disciplinarian is firm but kind to us and his main purpose is to direct us in the correct path by advising us very often. Mr. Aronsingho who had been in the hostel for a long period, and a hard working personality will be remembered by all of us particularly by the younger hostellers, as he is responsible for guiding them with a keen interest.

In conclusion I thank the members of the hostel Union for their ready co-operation and the members of the committee for the encouragement and help given by them to make the functions a success.

K. Maruthappu,
Gen. Secretary.

First Jaffna Scout Group — 1965

<i>Group Scout Master :</i>	Mr. P. Manoharan
<i>Scout Master :</i>	Mr. A. Balasingham
<i>Asst. Scout Master :</i>	Mr. K. Somasundaram
<i>Troob Leader :</i>	N. Rabindran

Patrol Leaders :

S. Maheswaran
S. Kamalabaskaran
R. Sivapathasegaram
T. R. S. Nalliah
C. Thiruketheswarra
K. Nagulesan
P. Rajeswaran
C. Karunaharan

Asst. Patrol Leaders :

S. Suntharalingam
P. J. Jeyakumar
P. Chandrarahan
S. Vilvarajah
N. Devaratnam
W. D. Arudpragasam
M. Nirmaladeva
I. Illangovan

The years under review form an eventful period in the life of the Scout Group. Though the group did not attain any prominent place in the inter-school competitions, it played a vital part in Public functions. 'A Scout's duty is to help others at all times' and the Scouts of Central were at service to the public at all times. Inter-Collegiate Athletic Meets, Public Entertainments and Cultural shows were functions where our Scouts displayed their spirit of Scouting. In school activities they formed an important Group.

Camps, Excursions, Hikes and Picnics form an essential and interesting part of our activities. We learn and enjoy outdoor life. It also makes Scouting popular among our College mates.

We have had regular meetings and Courts of Honour. Here we gathered qualities of rigid administration discipline and leadership.

The current year began with fresh quantum of energy and enthusiasm. The group grew to attain a strength of 56 young enthusiastic Scouts. Under the able guidance of Mr. A. Balasingham the Scout Master the group will thrive to regain its lost glories. Our Principal played a vital part in the rejuvenation of the group. He stirred up initiative and impetus among the new group of youngsters. We are very thankful to him. We thank Mr. A. Balasingham for having given us the necessary guidance and advice in Scouting. He has helped us to attain a prominent place at the last Annual Scout Rally. We welcome Mr. K. Somasundaram the Asst. Scout Master whose age-old wisdom and experience will help us to strive towards better accomplishments in the field of Scouting. We are also very grateful to Mr. P. Manoharan the Group Scout Master for he is always with us.

N. Rabindran
Troop Leader

Wolf Cub Pack

Duty Sixer — T. S. Kiritharan

Red Sixer : A. Dharmakunan
Brown „ : A. Raveendran
Black „ : A. Muhunthan
White „ : C. R. Rajaratnam
Tawny „ : T. S. Kiritharan

Red Second : B. Balarajah
Brown „ : A. Ratnakumar
Black „ : K. Sabaratnam
White „ : V. Selvakumar
Tawny „ : V. Sivaji

Our motto is 'Do your Best' and at every meeting of our Pack on Thursdays we promise, saying, 'We'll DOB DOB DOB' which means we'll 'Do Our Best' and we strive to carry it out in our day to day living.

At the beginning of this year some of our cubs left our Pack to become Scouts, reducing our number to seventeen. Thirteen recruits joined us and now our Pack is thirty strong with five 'Sixes'.

We all look forward to our Pack meetings, which is held once a week with thrill and excitement, and after we put up a grand show — doing teamwork, getting training in leadership, and enjoying things together.

We had our Pack Camp at Casuarina Beach. We left College at 7 A. M. and after visiting Keerimalai and Thiruvadi Nilayam, camped at the Casuarina Beach. We had our Investiture Ceremony at the Camp-site and the cubs were thrilled with this novel programme. We did our own cooking. We had a sea-bath. We had games and singing and spent a very useful and enjoyable time and returned in the evening.

All our Cubs have passed their First and Second Star Tests and are now working for their Proficiency Badges. While preparing for these Badges we are able to build our character, improve our physical health, be of service to others, and learn handicrafts.

Our Cubs took a very enthusiastic part in the Annual Inter - House Athletic Meet. Our congratulations to Chandran R. Rajaratnam and R. Ranjit for obtaining the third and second places in the 80 and 60 metres races respectively. We also extend our congratulations to all our Cubs who obtained prizes at our school prize-giving. Our special congratulations to T. S. Kiritharan for obtaining the prize for the Best All-rounder of the Wolf Cub Pack and to K. Sabanathan for the Best Attendance at Cub meetings.

Our Pack attended the Annual Cub Rally at the old Park on the 9th of October. Our Cubs took part in all the games and competitions, singing and play-acting held there, with much enthusiasm and enjoyed themselves very much. We are happy and proud to say that our Pack was placed first and won the Cooke Totem Pole. Nine of our Cubs were

OUR WOLF CUB PACK — 1965



WINNERS — TOTEN POLE COMPETITION

THE CUBS



Our Duty Sixer receiving the Totem Pole from Mr. M. M. Abdul Cader, District Judge, Point Pedro, at the All Jaffna Cub Rally held at the Old Park.



Our Cubs making tea

awarded the Leaping Wolf Badges, the highest award a Cub can obtain in our movement.

Our congratulations and best wishes go to our D. C. M. Mr. W. N. Thevakadadchan who was awarded the Long Service Decoration for his voluntary and distinguished service for over fifteen years with the Wolf Cub Packs of the Northern Province.

We extend our best wishes to our Cubs who have left us to join the Scout

Troop. We are thankful to the S. M. and the Scouts for their encouragement and co-operation. We hope to end the term with a joint camp-fire.

Our thanks are also due to our Akela and Baloo for their untiring efforts and for the enjoyable time they spend with us.

Last, but not least, we are indeed very grateful to our Principal for his special interest in our Cubs, his ready help and the encouragement he gives us in all our ventures.

Chandran R. Rajaratnam
White Sixer

Report of H. S. S. Union for the Year — 1965

<i>Patron :</i>	The Principal
<i>Vice Patron :</i>	Mr. S. Mahalingam
<i>President :</i>	V. Ganesh
<i>Secretary :</i>	S. Rajatilekam

It's with a sense of fulfilment that I submit the report of this Union for the current year. Our Union has been very active during the course of the year. Altogether fifteen ordinary meetings were held at which members of the Union and staff delivered speeches on interesting topics. We had Dr. Sivasothy who delivered a very instructive lecture on "Problems of Teenagers".

Perhaps the most absorbing activity was the Annual Dinner of the union held on 12th October 1965. Our chief guest was Mr. S. Thanikasalam who proposed

the toast of the college. Our Principal Mr. E. Sabalingam replied him. Mr. S. V. Balasingam proposed the toast of Our Union and the President Mas. V. Ganesh replied him. The toast to our guests was eloquently proposed by Mas. S. Sittambalam and Mr. A. R. Rasanayagam replied him. Miss Vanniasingam proposed the toast to 'Sister Union' and Mas. C. D. Premarajah of St. John's College replied. Finally, I wish to thank Mr. S. Mahalingam, Vice-Patron, Mr. K. Janaka and other members of the staff and Union for their unending co-operation in making my workless laborious and more successful.

S. Rajatilekam,
Hony. Secretary.

G. C. E. (Advanced Level) Science Union 1964 — 1965

1964

1965

Patron :

Senior President : Mr. R. K. Rajasenan;
Junior President : Mas. R. Rajakumarasamy;
General Secretary : Mas. M. Thulasidas;
Vice-President : Mas. N. Wijayanathan;
Assistant Secretary : Mas. S. Shanthakumar;

Mr. E. Sabalingam
Mr. J. S. Ariyaratnam
Mas. S. Sittambalam
Mas. A. L. Selvaratnam
Mas. P. Joseph
Mas. S. Sritharan

Our Union has existed for more than a decade and has been a source of inspiration to our science students. Very useful work has been done in the last few years. It was usual for us to meet every other Friday.

Among the important topic dealt with during our meetings are "Cancer", "Science in China" and "World of Machines." We had the golden opportunity of listening to a lecture delivered by Mr. P. Manokeran, a member of our staff on "Science to you". He dealt with scientific laws and principles in relation to the common life of human beings.

We are very happy, perhaps anxious to say that we were able to organise a

debate with Vembadi Girls High School on "Science should be taught in the Mother-tongue". The debate reached a high standard.

This year we had the opportunity of meeting once a week. We did not invite any guest speakers from outside but Mr. A. Sivaveerasingham of our College Staff spoke on "The origin of life". We are happy that many members came forward and addressed the meetings of the Union. Some important topics were "Malaria", "Bacteria and viruses" and "Isotopes".

In conclusion we thank very sincerely our senior presidents and office bearers for all that they have contributed towards the success of our Union.

M. Thulasidas (1964)

D. Selvaratnam (1965)

General Secretaries.

G. C. E. (Ord. Level) Arts Literary Association

Patron :

Mr. W. B. Allegakoen

1st Term

President : Mas. P. Kunaratnam
Vice-President : Mas. M. Thevadas
Secretary : Mas. V. Santhirasingham
Asst. Secretary : Mas. K. Jesuthasan

2nd Term

Mas. C. Maheswaran
Mas. N. Devaratnam
Mas. T. Vijayakumar
Mas. R. Mahendran

The G. C. E. B and C Final year and the G. C. E. Repeat E and F classes are the members of our association. Among the outstanding speakers for the year were Masters H. Mohan, P. Yoganathan, P. Yogarajah, K. Gnanamurthy, T. Vijayakumar and S. Brownrajah. Masters D. Alvin, C. Maheswaran, K. Sivagnanamurthy, K. Mahendran always entertained us with good singing. We had English and Tamil meetings alternately.

We had two debates for the year, one in English and the other in Tamil. Our English debate was on the subject of "Co-Education". The following supported "Co-Education": Masters T. Vijayakumar, K. Gnanamurthy and P. Yoganathan. The speakers for the opposition were Masters P. Kumaran, C. Maheswaran and S. Mahendran.

We had a Tamil debate on the subject of "இலக்கியம் வாழ்க்கை நலத் திற்கா" அல்லது "பொழுது போக்கிற்கா". Masters. H. Mohan, K. Balakanthan and K. Mohanadas, spoke for the proposition. Masters N. Sambasivam, P. Yogarajah and K. Tharmakulasingham opposed.

The Association had 23 meetings in all during the first and second terms.

During the third term our Literary Association functioned as separate class units.

My sincere thanks go to our patron Mr. W. B. Allegakoen for his great endeavour and guidance and to the students who readily participated in our meetings.

Thank you.

T. Vijayakumar
Secretary

Library Report

The significant purchase of the period (1961—1965) was the 24 volumes **Encyclopaedia Britannica** edition of 1962 at a cost of Rs. 1700.00. It serves as the final word for precise information to consultants in the library. Next in significance may be said the purchase of 143 issues of **Vedanta and the West**, a publication of the Vedanta Society of Southern California and, one of the two outstanding periodicals of the Sanadhana Dharma in the West. The library takes pride in its possession.

The British Council in Ceylon continues to subscribe to a set of British periodicals to an aggregate of Rs. 125.00, besides a generous gift of 57 volumes during the period. The U. S. Information Center in Jaffna gave us 23 used books and 26 paper backs, and the Asia Foundation donated 34 second hand books to the library. Special mention must be made of the consignments of books received from the Department of International Book Exchange of the USSR totalling 107 volumes during the years and for the continuity of their service. Mostly technology and other sciences, the thought content of the books caters to the graduate and post graduate levels. The Education Department sent in 174 copies of 31 Tamil publications of the Department of Official Language, of which half the num-

ber of books have been made available in the library and the other half was reserved as teachers' hand books. Periodical publications are sent in regularly by the diplomatic representations in Ceylon and by foreign establishments. The publications of the Bureau of Tamil Publications of the Madras Government are a boon to students whose medium of instruction is Tamil.

The duration of the loan of books to teachers has been extended, in recent times, to 'four books for four weeks'. This generous provision too is not being observed by most teachers. May I appeal to them to set an example in this matter.

Library etiquette proclaims it is too late to begin with adults and that the formation of library habit must begin with children. Since 1964 lending of books direct from the library was extended to the Middle School, and books suitable to their reading levels have been set apart as class library collections. 182 students are now borrowing books from this section.

It has been decided to adopt the 17th edition of the Dewey Decimal Classification in general and the Classic Schedules of the Colon Classification for Tamil literature and other subjects wherever applicable. Every effort is being made to make the library play its purposeful role in the life of the school.

K. Manicavasagar,
Librarian.

The Report of the S. C. M.

The Christian Union of our College is called the S. C. M. We are affiliated to the Jaffna Inter-Collegiate Christian fellowship and through the J. I. C. C. F. to the All Ceylon Student Christian movement. All Christian students are members of the S. C. M. During 1964 Mr. R. A. Thambyrajah was the Senior President, Mr. S. H. Sethukavalar Senior Vice-President, S. S. Hampolan Junior President, R. Wignarajah Secretary and D. Thramadeva Treasurer. During this time our Junior boys attended the Junior camp at the J. I. C. C. F. Camp house at Casuarina Beach. During the third term last year Mr. Thambyrajah was transferred to Colombo and Mr. V. V. Rajaratnam was made the Senior President and Mr. S. H. Sethukavalar the Senior Vice-President. Last November we had our Annual Christmas Play and Carol Service in the School Hall. We also took part in the United Carol Service and were trained by Miss R. Appadurai. She has now left our Staff. We wish her the best.

This year 1965 — C. Gnanaharan Sc. II B. was elected Junior President. B. Thambiah, Sc. III. - Secretary and A. P. Thurairatnam, Sc. I. B. - Treasurer. All Christian children of the school regularly attend morning worships at St. Peter's Church on Tuesdays, Wednesdays and Fridays. Christian teachers take turns in conducting morning worships. At times the students participate in the service and occasionally we have a visitor to take the service. Mr. Sugunanantham who was Secretary of the All Ceylon S. C. M. and

the Rev. S. Selvaratnam were two of the few who visited us and took morning worships. Every Friday either Rev. D. K. Wilson or Rev. H. R. S. Jeyachandran take service.

Although we cannot boast of conducting many activities we yet attended a religious camp, the Youth Rally at Trimmer Hall, the Bible Study Course and the J. I. C. C. F. meetings. This year too we are having the Annual Christmas-play and Carol Service and hope to participate in the United Carol Service at the Town Hall.

The response in numbers to attend religious camps and meetings is poor and we hope parents will encourage their children to attend these religious camps and meetings where they can live and move in fellowships and gain richer religious experience. Next year we hope to organise a one day retreat at the Ashram for all the Christian Children of the school.

We thank the Principal for the interest he takes in us and the help he gives us. We also thank all the teachers for their co operation and leadership. Our special thanks are due to Miss N. P. Rajah who never fails to be present to play the organ and help our boys in singing.

1965 is also rolling out and we are coming again into another Christmas—"May there be Peace and Good will among all mankind."

We wish everyone a very Happy Christmas.

V. Thambiah

Secretary (J. C. C. S. C. M.)

யாழ். மத்திய கல்லூரி இந்து இளைஞர் மன்றம்

அறிக்கை

இக்கல்லூரியில் 1962-ம் ஆண்டு ஆரம்பித்துவைக்கப்பட்ட மேற்படி மன்றம் சென்ற நான்கு ஆண்டுகளாகக் கல்லூரியில் சமயாசாரியர் நால்வர் குருபூசைகளையும், மகா சிவராத்திரி, நவராத்திரி ஆகிய வற்றையும் ஆண்டு தோறும் செவ்வனே கொண்டாடி வருகின்றது. இடையிடையே யாழ்ப்பாணத்திலும் இந்தியாவிலுமுள்ள சமயப் பெரியார்களைக் கொண்டு சொற் பொழிவுகள் நிகழ்த்துவித்தும், பஜனைகள் கச்சேரிகள் நடாத்தியும், மகா சிவராத்திரி காலங்களில் கல்லூரி மாணவர்களிற் பலர் திருக்கேதீச்சரம் சென்று அங்கு அவ் விழாவை இறை வழிபாட்டிற் கழிப்பதற்கு உதவியும், அங்கு போக முடியாத மாணவர்களுக்குக் கல்லூரியிற் சிவராத்திரி விழாவைக் கொண்டாடுதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தும் இன்னும் இன்றோரன்ன பணிகளை இச்சபை செய்து வரலாயிற்று.

1965-ம் ஆண்டில் புதிய அதிபர், திரு. E. சபாவிங்கம் அவர்களின் வருகையின் பின் மன்றத்தின் வருடாந்தக் கூட்டம் ஒன்று நடைபெற்றது. இக்கூட்டத்தில் இளைஞர் மன்றப் பணிகளுக்கு உதவியாகக் கருமமாற்றப் பின்வருவோர் உத்தியோகத்தர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

போஷகர்: திரு. E. சபாவிங்கம்

தலைவர்: திரு. K. K. நடராஜன்

செயலாளர்: திரு. V. S. சுந்தரவிங்கம்

இவ்வாண்டு தொடக்கம் மன்றத்தின் ஆதரவில் ஸ்ரீலங்கை ஆறுமுகநாவலர் தினமும், நாயன்மார் குருபூசைகளும், நவராத்திரி, சிவராத்திரி விழாக்களும் சிறப்பாக நடைபெற்றன. ஸ்ரீலங்கை ஆறுமுகநாவலர்

தினத்தன்று திரு. K. K. நடராசன் (B. O. L.) அவர்கள் தலைமையில் வித்துவான் பொன். முத்துக்குமாரன் (B. O. L.) அவர்களாலும், எளைய குருபூசைத் தினங்களில் பரமேஸ்வரக் கல்லூரி ஆசிரியர் வித்துவான் க. வேந்தனார் அவர்களாலும், யாழ். இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியர் திரு. K. சிவராமலிங்கம் B. A. அவர்களாலும், பண்டிதை சைவப் புலவர் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களாலும், பண்டிதை சத்தியதேவி—துரைசிங்கம் அவர்களாலும் சொற்பொழிவுகள் நிகழ்த்தப்பட்டன.

இவ்வாண்டு தொடக்கம் திருக்கேதீச்சரத்தின் திருவிழாக் காலங்களில் 7-ம் திருவிழாவை யாழ். மத்திய கல்லூரி நடாத்தும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளல் ஆயிற்று. இந்த விழாவைச் செவ்வனே நடாத்துதற்கு மன்றத்தாரோடும், எளைய மாணவர்களோடும் சேர்ந்து சிறந்த பணியாற்றி வரும் எம் கல்லூரி அதிபரின் பேருதவி எம்மால் நன்றியறிதலோடு குறிப்பிடத் தக்கதாம்.

சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் குருபூசை இவ்வாண்டு ஒரு புதிய திருப்பத்தைப் பெற்றது. யாழ். மத்திய கல்லூரியின் இந்து இளைஞர் மன்ற மாணவர், யாழ். இந்துக் கல்லூரி இந்து வாலிபர் சங்க மாணவர்களின் அழைப்புக் கிணங்க, இந்துக் கல்லூரிக்குச் சென்று ஒரு கருத்தரங்கம் நிகழ்த்தினர். “இல்லறத்தில் துறவு நிலை கண்டவர் சுந்தரி” என்னும் பொருள் பற்றி எம் கல்லூரி மாணவர்களும், “இல்லறத்தை இல்லறமாகவே வாழ்ந்தவர் சுந்தரர்” என்னும் பொருள் பற்றி இந்துக் கல்லூரி மாணவர்களும் பேசினர். பண்டித வித்துவான் திரு. K. K. நடராஜன் B. O. L., Dip. Ed. அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற

இக்கருத்தரங்கம் மிக்க சுவை யுடையதாக இருந்தது. தேவாராதனையுடன் ஈற்றில் பிரசாதம் வழங்கப் பெற்றது. கூட்டம் இனிது நிறைவெய்தியது. இரு கல்லூரி அதிபர்களும், ஆசிரியர்களிற் பலரும் இதற்குச் சமுகமளித்து விழாவைச் சிறப்பித்தமை குறிப்பிடத் தக்கது.

இன்னும் மாணவர்களிடையே சமய உணர்ச்சியும் அறிவு வளர்ச்சியும் பெருக்கு

தற்கான பேச்சுப் போட்டி, கட்டுரைப் போட்டி, கருத்தரங்கங்களையும் காலத்துக்குக் காலம் நடாத்தி ஊக்குவதோடு மாணவர்க்குச் சமய தீட்சை அளிப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகள் செய்தல் விசேட சமய வகுப்புகள் நடாத்தல் என்னும் இன்னோரன்ன பணிகளையும் மன்றம் ஆற்றுதற்குத் திட்டமிட்டிருக்கின்றது என்னும் கருத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்வதில் மகிழ்ச்சி யுறுகின்றோம்.

வி. எஸ். சுந்தரசிங்கம்
செயலாளர்.

கனிஷ்ட பாடசாலை விளையாட்டுப் போட்டி

பன்னிரண்டு வயதுக்குட்பட்ட மாணவர்களின் விளையாட்டுப் போட்டி போஷகர் முதலியார் C. முத்துத்தம்பி அவர்களால் இவ்வாண்டு ஆனி மாதம் 11-ம் திகதி வெள்ளிக்கிழமை 5 மணிக்கு மாணவர்களின் அணி நடைப் போட்டியைத் தொடர்ந்து சத்தியப் பிரமாணஞ் செய்தலும் வேட்டுக்கள் தீர்தலும் நிகழ்ந்ததும் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. வழமை போல் மாணவர் 6, 8, 10, 12 வயது கட்டுளமைந்த குழுவினராகப் பிரிந்து, ஓட்டம், தடையோட்டம், அஞ்சல் ஓட்டம், குழு விளையாட்டுக்கள் என்பனவற்றில் போட்டியிட்டனர். பாலர் முச்சக்கர வண்டிப் பந்தயத்தில் கூடப் பங்குபற்றினார்கள். சிறுவர் நான்கு இல்லங்களின் நிற உடுப்புக் குழுடன் மைதானத்தில் அதுவும் குழுகளாக விளையாடிக் கொண்டிருந்தமையையும், நிகழ்ச்சிகள் அமைதியாகவும் ஒழுங்காகவும் நிகழ்ந்தமையையும், திரளாகத் திரண்டு வந்திருந்த அன்பர்கள், பெற்றோர்களின் கூட்டத்தையும் பாராட்டாத

வரில்லை. ஒவ்வொரு இல்லத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளும் தங்களாவியன்ற அளவு பிரயாசையுடன் போட்டியிட்டார்கள். "Bull-ough" இல்லம் 106 புள்ளிகளைப் பெற்று முதலிடம் பெற்றது. அதிபர் இ. சபாஸிங்கம் அவர்கள் தலைமையில் பரிசளிப்பு நடைபெற்றது. செல்வி R. முத்துத்தம்பி அவர்கள் பரிசில்களை வழங்கினார்கள். போட்டிக்குப் பொறுப்பாகவிருந்த தலைமையாசிரியர் திரு. சி. சா. வேலுப்பிள்ளை முயன்ற யாவருக்கும் பொதுவாகவும் போட்டி அமைப்பாளர்கள் திருவாளர்கள் A. பாலசிங்கம், க. கதிரவேலு ஆகியோருக்கும், இல்லத் தலைவிகள் திருமதிகள் J. J. செல்லையா, S. கருணாகரன், R. N. துரைத்தினம் A. சிவப்பிரகாசம் முதலியோருக்கும், முதலியார் முத்துத்தம்பி, செல்வி முத்துத்தம்பி, நண்பர், பெற்றோர் என்போருக்கும் சிறப்பாகவும் கல்லூரியின் சார்பாகவும் தமது சார்பாகவும் நன்றி பாராட்டினார்கள்.

சி. சா. வேலுப்பிள்ளை

கனிஷ்ட பொதுத் தராதர (உயர்தர) வகுப்பு மாணவர் கலைமன்றம்

போஷகர் :	திரு. K. ஜனக B. A.
தலைவர் :	செல்வன் S. சந்திரபோஸ்
உப தலைவர்கள் :	செல்வி M. எதிர்மனசிங்கி செல்வன் S. தில்லைநடராசா
காரியதரிசி :	செல்வன் D. K. J. பீட்டர்
உப காரியதரிசி :	செல்வன் S. நடராஜா
பத்திராதிபர் :	செல்வன் S. ஜெயபாலேந்திரா
தணதிகாரி :	செல்வன் S. பாலசுப்பிரமணியர்
வகுப்பு பிரதிதிதிகள் :	செல்வன் S. சிவசோதி செல்வன் G. N. வலெண்டைன் செல்வன் K. நவரத்தினம்.

சென்ற மூன்று வருடங்களாக எமது மன்றம் சிறந்த முறையில் கருமமாற்றி வந்தது. திரு. க. மாணிக்கவாசகர் அவர்கள் போஷகராயிருந்து எமக்குப் பலவகைகளில் ஊக்கமும் உற்சாகமும் அளித்து வந்தார். மாணவர் பங்கு பற்றிய விடயங்களில் மாத்திரமன்றி வெளியிலிருந்தும் எமது அழைப்பிற்கிணங்கப் பல பிரமுகர்கள் சமுகமளித்துப் பேருரையாற்றினர். இவர்களுள் வணக்கத்துக்குரிய டாக்டர் D. J. நைல்ஸ், உயர் நீதிபதி தம்பையா, M. கார்த்திகேசன் ஆகியோர் குறிப்பிடத் தக்கவர்களாகும்.

சென்ற வருடம் தொடங்கித் திரு. க. ஜனக அவர்கள் போஷகராயிருந்து மென்மேலும் எமது மன்றம் சிறப்புடன் வளர்ச்சியடைய உதவி புரிந்தார். கடந்த ஒரு வருட காலத்தில் எமது கலைமன்றம் இரு செயற்குழுக் கூட்டங்களையும் பதினைந்து சாதாரணக் கூட்டங்களையும் நடாத்தி வெற்றி கண்டது. இக் கூட்டங்களின் நிகழ்ச்சி நிரல்களில் பின்வரும் விடயங்கள் இடம் பெற்றன :

பேச்சு :

1. செல்வன் J. சிதம்பரநாதன் — “பொருளியல்”, தமிழ்.
இலக்கியத்தின் சிறப்பியல்புகள் :
2. செல்வன் S. ஜெயபாலேந்திரா — “சூருவனிக் காற்று,” “மாணவ உலக வருங்காலம்”.
3. செல்வன் S. நடராஜா — “இலங்கையின் அரசியல் நிலைமை”.
4. செல்வன் K. ராஜவிங்கம் — “இலங்கையின் புராதன சரித்திரம்”.
5. செல்வன் S. சிவநாதன் — “சீதன ஒழிப்புச் சீர்திருத்தம்”.

கருத்தரங்கம் :

1. “தேசிய அரசாங்கம் நாட்டின் முக்கிய பிரச்சனைகளைத் தீர்க்குமா”.
2. “காஷ்மீர் பாகிஸ்தானுடன அல்லது இந்தியாவுடன சேர வேண்டும்”.

எமது மன்றத்தின் இரு கூட்டங்களில் பிரத்தியேக பேச்சாளர்களாக எமது அதிபர் திரு. E. சபாவிங்கம் அவர்களும் ஆசிரியர் திரு. S. குலேந்திரன் அவர்களும் வந்து பேருரையாற்றினார்கள். அவர்களுக்கு எமது நன்றி.

சென்ற நான்கு வருடங்களாக எமது மன்றத்தின் போஷகராகக் கடமையாற்றி வந்துள்ள திரு. க. மாணிக்கவாசகர் அவர்களுக்கும் திரு. K. ஜனக அவர்களுக்கும் எமது நன்றி உரித்தாகும்.

D. K. J. பீட்டர்,
காரியதரிசி.

தமிழ் மன்றம்

நிர்வாக சபை:

போஷகர்:	திரு. E. சபாலிங்கம் (அதிபர்)
ஆலோசகர்:	பண்டிதர் S. குலசேகரசிங்கம் B. A., Dip. in Ed.
தலைவர்:	செல்வன் S. R. சரவணபவன்
செயலாளர்:	„ S. பாலசுப்பிரமணியம்
செயற்குழு உறுப்பினர்:	„ S. நடராசா
	„ R. சபேசன்
	„ S. சிறீதரன்
	„ S. தங்கராசா
	செல்வி பத்மாவதி வீரக்கோன்

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம் பரவும் வகை செய்ய வேண்டும்” என்பதையே நம் மன்றம் தன் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்கின்றது தன்னோக்கத்தைத் திருப்திகரமாகவும், சிறப்பாகவும் நிறைவேற்றுவதற்கு மாணவர் பலரைப் பாட்டு இயற்றுதல், விவாதம் செய்தல் போன்ற பலவித முயற்சிகளில் பங்குபெறச் செய்து அவர்களின் ஆற்றலைக் காட்டுவதற்குச் சந்தர்ப்பம் அளித்து அவ்வாற்றலை வளர்க்கத் தன்னாலான முயற்சியைச் செய்து வருகின்றது. தன் முயற்சி எதிலும் தோல்வி அடையவில்லை என்பதைச் சென்ற ஆண்டு நிகழ்ச்சிகள் மூலமும் இவ்வாண்டு நிகழ்ச்சி மூலமும் அறியக்கிடக்கின்றது.

சென்ற ஆண்டில் வித்துவான் பொன். முத்துக்குமாரன் அவர்கள் “திருவாசகம் என்னும் தேன்” என்னும் பொருள்பற்றிச் சொற்பெருக்காற்றிச் சபையோரின் பாராட்டுதலைப் பெற்றார். பண்டிதர் சச்சிதானந்தம் அவர்கள் “புரட்சிக் கவி” என்னும் பொருள்பற்றி விரிவுரை நிகழ்த்திச் சபையோரைத் தமிழ் இலக்கிய வெள்ளத்தில் மூழ்குவித்தார். இவற்றைவிடக் கம்பன் விழா, பாரதி விழா, வள்ளுவர் விழா முதலியனவும், பேச்சுப் போட்டிகளும் எமது மன்றத்தின் சார்பில் நடைபெற்றன.

இவ்வருடமும் பல பெரியார்கள் வந்து விரிவுரை நிகழ்த்திச் சபையைச் சிறப்பித்தனர். “தற்காலத் தமிழ் இலக்கியம்” என்னும் பொருள் பற்றி யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியர் திரு. க. சிவராமலிங்கம் அவர்கள் இலக்கியச் சொல்மாரி பொழிந்து சபையோரை மகிழ்வித்தார். “வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான் புகழ் கொண்ட தமிழ் நாடு” என்று பாரதியாற் பாராட்டப்பட்ட திருவள்ளுவர் விழா சமீபத்திற்கொண்டாடப்பட்டது. பண்டிதர் M. சின்னத்தம்பி அவர்கள் கலந்து கொண்டு சொற்பெருக்காற்றினார்.

சமீபத்தில் சாகித்திய விழாவும், பாரதி விழாவும் கொண்டாடப்பட்டன. அதில் சிறப்புப் பேச்சாளராகப் பண்டிதர் M. சின்னத்தம்பி அவர்களும் கலந்துகொண்டார். மேலும் திரு. K. K. நடராசன் அவர்களும் கலந்து கொண்டு ஒரு சிறந்த சொற்பொழிவை ஆற்றினார்கள்.

இதேபோன்று இன்னும் பல சிறந்த சொற்பொழிவுகளை ஒழுங்குசெய்து தமிழ் மொழி வளர்ச்சிக்கும் எமது மன்றத்தின் வளர்ச்சிக்கும் தொடர்ந்து பாடுபட வேண்டும் என்பது எமது அவா.

ராதாரமணன்
காரியதரிசி

Sports

Since 1960 The 'Central' has not been published and therefore the 1965 Magazine should really include the games records of five years. But as it is impossible to find space for such a long report the accounts given below are for 1965 only. We should, however, state that during the past five years the normal high standards have been maintained in all games. Special mention should be made of the fact that in 1962 the College Athletic team won the coveted championship cups for outstation schools in the Public Schools Athletic Meet.

We lost our 'big' match to St. John's this year. Congratulations to the Johnians on their well deserved victory.

In the local athletic and soccer competitions, Central emerged champions this year.

Mr. Douglas Martin who was the Chief Guest at our last Athletic Meet, was good enough to donate to the school a handsome shield to be used in one of the Inter - House tournaments. We take this opportunity to extend our thanks to Mr. Martin for this generous gesture.

The list of colours winners in the various games can be found at the end of the sports reports.

The Prefect of Games

1st XI Cricket — 1965

In all ten matches were played this season and of these Jaffna Central College won seven, lost two, and drew one. This year the season started with the game against Skandavarodaya College. Thereafter the players showed marked improvement in every department of the game. In our 'big match' we lost to St. John's College. We congratulate St. John's College on their well earned victory. A. Patkunarajah of Jaffna Central won the 'best allrounder's cup' in this 'match'.

Three of our cricketers — skipper K. D. Ganeshakumar, R. Satchithanathan and A. Patkunarajah — were selected for Jaffna Schools boys eleven in their match against the Peradeniya University team. K. D. Ganeshakumar who was elected vice-captain of the side scored a brilliant 81 runs and was top scorer of the Jaffna side.

Given below are the members of the College team and the results of matches with good performances from our side.

CRICKET FIRST XI — 1965



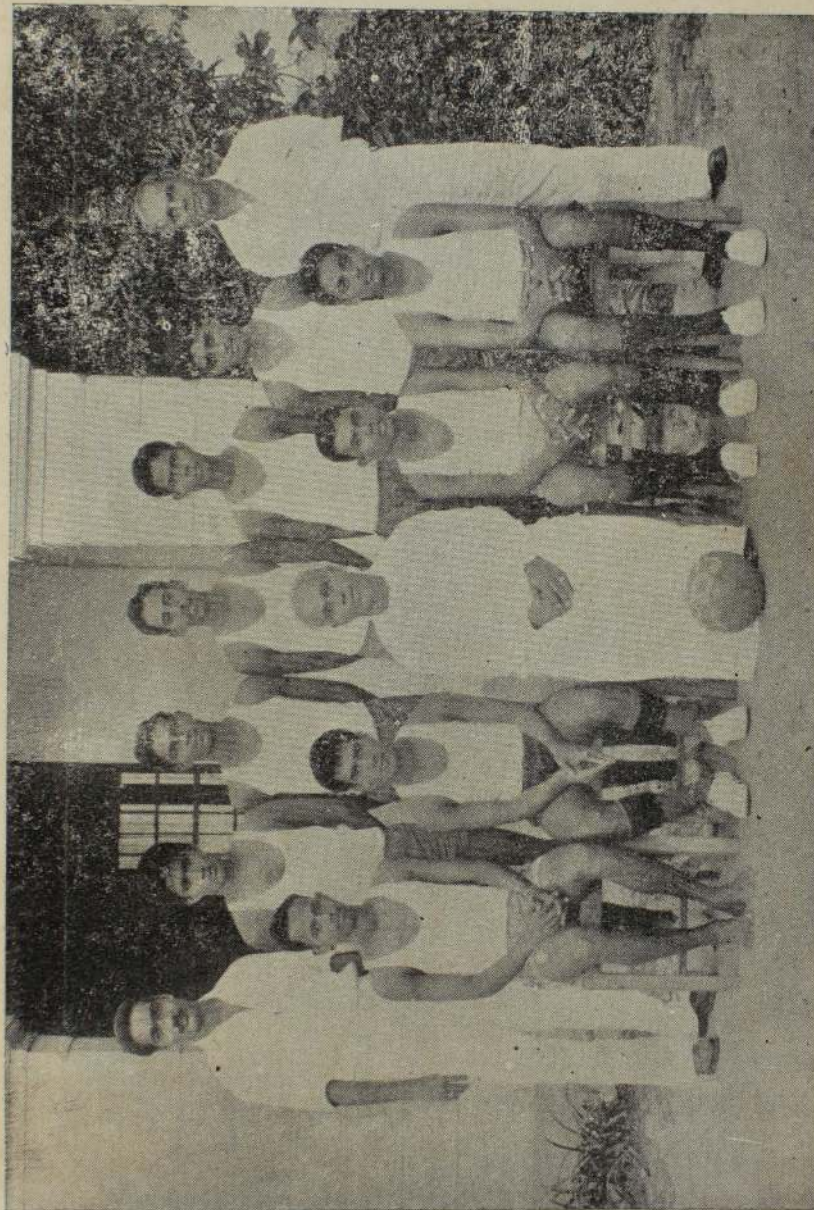
Standing (Left to Right):

V. Kangatharan, K. Kuhanesara, D. Indrakumar, C. Perimpanathan,
B. Thambyah, S. Sanmugalingam, R. Manoharan, S. Sivasothy.
T. Nadaraja, R. Satchithanathan, D. Ganesakumar (Captain),
V. Ambalavanar (Vice-Captain), A. Patkumarajah, M. Pathmanathan.

Seated

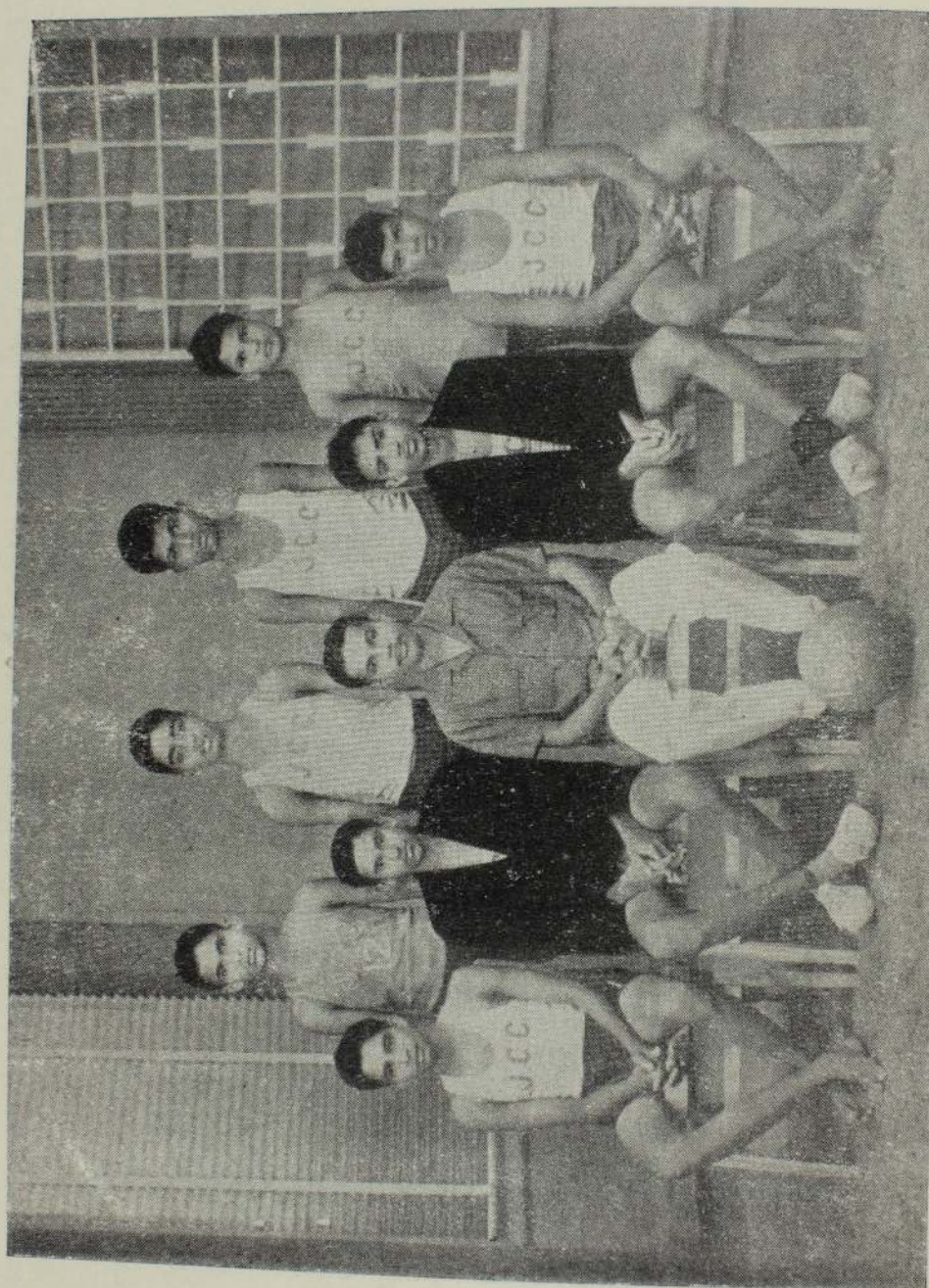
”

BASKET - BALL TEAM — 1965



Standing (Left to Right): Mr. S. Nadarajah (Coach), S. M. Sellathambu, J. J. L. Manoharan,
R. Santhagunanathan, K. Kailanathan, N. Jeyaratnam,
Mr. T. I. Abraham (Prefect of Games).
Seated S. Nallanathan, S. Jeganathan, The Principal,
Bimal Thambiah (Captain), S. Sriharan.
Absent: R. Kamalarajan (Vice-Captain).

BASKET - BALL TEAM (UNDER 16) --- 1965



Seated (Left to Right): A. Panchalingam, S. Shanthiharan (Captain), Mr. A. Balasingham (Coach),

N. Sakthivel (Vice-Captain), V. Ranganathan.

Standing " V. Arulanantham, S. Nithiananthan, S. Thanabalasingam, V. Gurunathan.

Absentees: P. Ramanathan, K. Bremachandrakumar, V. Suntharalingam, T. Valatine.

THE TEAM

1. K. D. Ganeshakumar - Captain
2. V. Ambalavanar - Vice-Captain
3. R. Satchithananthan
4. A. Patkunarajah
5. T. Nadarajah
6. M. Sri Pathmanathan
7. R. Manoharan
8. K. Shanmugalingam
9. B. Thambiah
10. V. Kengatharan
11. D. Indrakumar
12. S. Sivasothy
13. A. Perinpanathan
14. K. Kuganecharajah

1. Beat Skandavarodaya College
by 9 wickets.
R. Satchithananthan 93
K. D. Ganeshakumar 4 for 17 runs and
4 for 40 runs
A. Patkunarajah 3 for 7 runs
R. Satchithananthan 4 for 39 runs
2. Beat Hartley College by 1 wicket.
T. Nadarajah 4 for 6 runs
K. D. Ganeshakumar 3 for 23 runs
and 5 for 33 runs
3. Beat St. Sylvester's College by 9 wickets.
A. Patkunarajah 54
A. Patkunarajah 4 for 13 runs

- R. Satchithananthan 3 for 27 runs
V. Ambalavanar 4 for 24 runs
K. D. Ganeshakumar 4 for 12 runs
4. Beat Maliyadeva College by 59 runs.
A. Patkunarajah 60 and 52
R. Satchithananthan 3 for 20
K. D. Ganeshakumar 4 for 52
A. Patkunarajah 3 for 26
5. Beat Jaffna College by 84 runs.
K. D. Ganeshakumar 104
R. Manoharan 58
K. D. Ganeshakumar 3 for 25 runs
V. Ambalavanar 3 for 8 runs
6. Beat Jaffna Hindu College by 44 runs.
R. Satchithananthan 81 not out
R. Manoharan 87 not out
V. Ambalavanar 3 for 21 & 3 for 21
K. D. Ganeshakumar 3 for 31 & 4 for 30
A. Patkunarajah 4 for 42
7. Beat St. Patrick's College by 159 runs.
R. Satchithananthan 5 for 36 runs
K. D. Ganeshakumar 5 for 22 runs
8. Lost to St. John's College by 8 wickets.
A. Patkunarajah 3 for 27
S. Sivasothy 3 for 39
9. Lost to St. Benedict's College
10. J. C. C. vs. St. Thoma's Matara - Draw

V. D. Jeyaratnasingham
Coach

Basket Ball — 1965

The Basket Ball season this year was a very short one. The Senior team was captained by Bimal Thambyah and the vice - captain was R. Kamalarajah. We won a friendly game against the Technical Training Institute, Amparai and did fairly

well in the Northern Province Basket-Ball Association Tournament.

I shall be failing in my duty if I do not mention the names of S. Tharmaratnam and A. S. M. Rizan who had the honour of representing the Northern Province Teams in the All Ceylon National Championships.

S. Nadarajah
Coach

Athletics — 1965

The School has maintained its usual standards this year as in the past two decades.

Poovendran shouldered captain's responsibility during the year and steered the college to success for the eighth time at the Inter Collegiate Athletic Meet. Shanmugalingam, Poovendran, Kumaran, Mahesan and Puvanendran impressed in the senior group while among the Juveniles R. Rajasingham was most outstanding winning the 100 m. in a new mark and helping the Juvenile relay quartette to win the short sprint relay. Shanmugalingam and Kumaran were joint senior cham-

pions the former winning the 'hop' and the 'long', the latter bagging the 'putt' and 'disc'. Poovendran was placed second and third in the 100 m. and 200 m. respectively. The College wrested the Relay challenge cup.

Shanmugalingam went on to win more laurels when at the Ceylon Junior A. A. A. Meet he was placed third in both the 'long' and the triple jumps.

During the past five years under review we have marched forward with our heads held high and never reposing but ever victorious on the "gains of yesterday".

E. S. Thambiah
Athletic Coach

Soccer — 1965

The arrival of the new Principal Mr. E. Sabalingham, himself an experienced competent and enthusiastic soccerite and a former captain of the Ceylon University College team provided the necessary inspiration to snatch the championship in the J. S. S. A. Tournament.

The team was ably captained by R. Satchithanandan a third year player and comprised of players of the calibre of K. Shanmugalingham who had the distinction of being selected to represent the All Jaffna Soccer Team. Mention must be made of K. Vimalarajan the custodian of the side for his splendid goal-keeping, who though very young has emerged as one

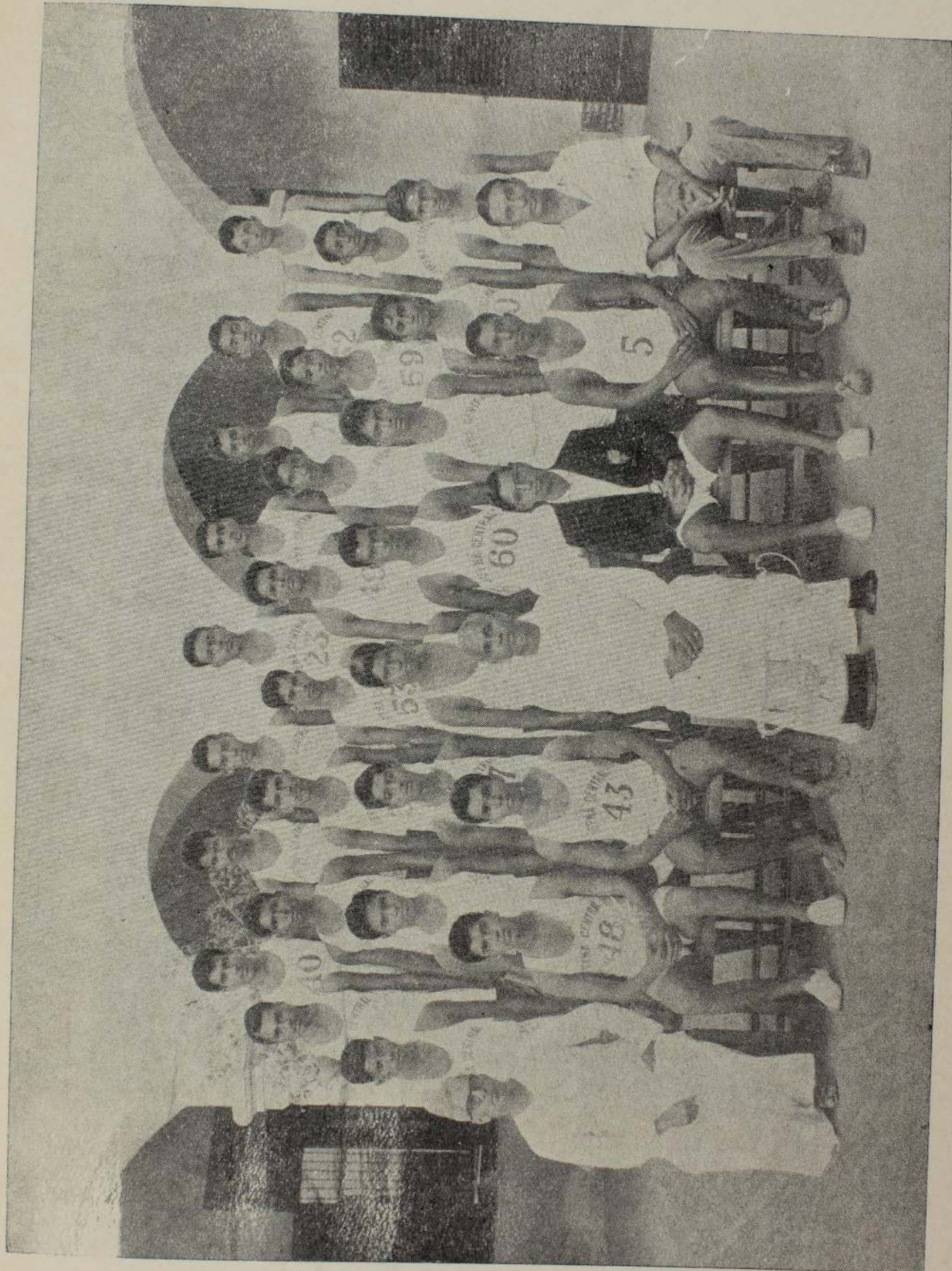
of the finest goalies this College has produced. The coaching given to him by Mr. E. Sabalingham, a reputed goalie of his time, contributed not a little to his success.

In the best and the most exciting match of the season the unbeaten St. Patrick's was kept at bay till the very last moment to snatch their well and hard earned victory by an odd goal.

We are confident that some of our outstanding players like D. Alwin, S. Thevadas, D. Antony will find a well-merited place in the district team bringing credit to the team and their Alma Mater.

M. Kirupakaran
Coach

ATHLETIC TEAM — 1965



INTER · COLLEGIATE ATHLETIC CHAMPIONS — 1965

1st XI SOCCER
J. S. S. A. CHAMPIONS — 1965



Standing (Left to Right) : D. Alwin, D. Antony, I. Shanmugavel, S. A. Ashroff, J. Manoharan,
K. Kamalarajan, K. Shanmugalingam, J. Amalaseelan.
Seated " Mr. T. I. Abraham, S. Cyril, R. Sachchithanandan (Capt.), Principal,
R. N. Thambiah, S. Thevathas, Mr. M. Kirupakaran (Coach).
Ground " K. Vimalarajah, T. Nadarajah.



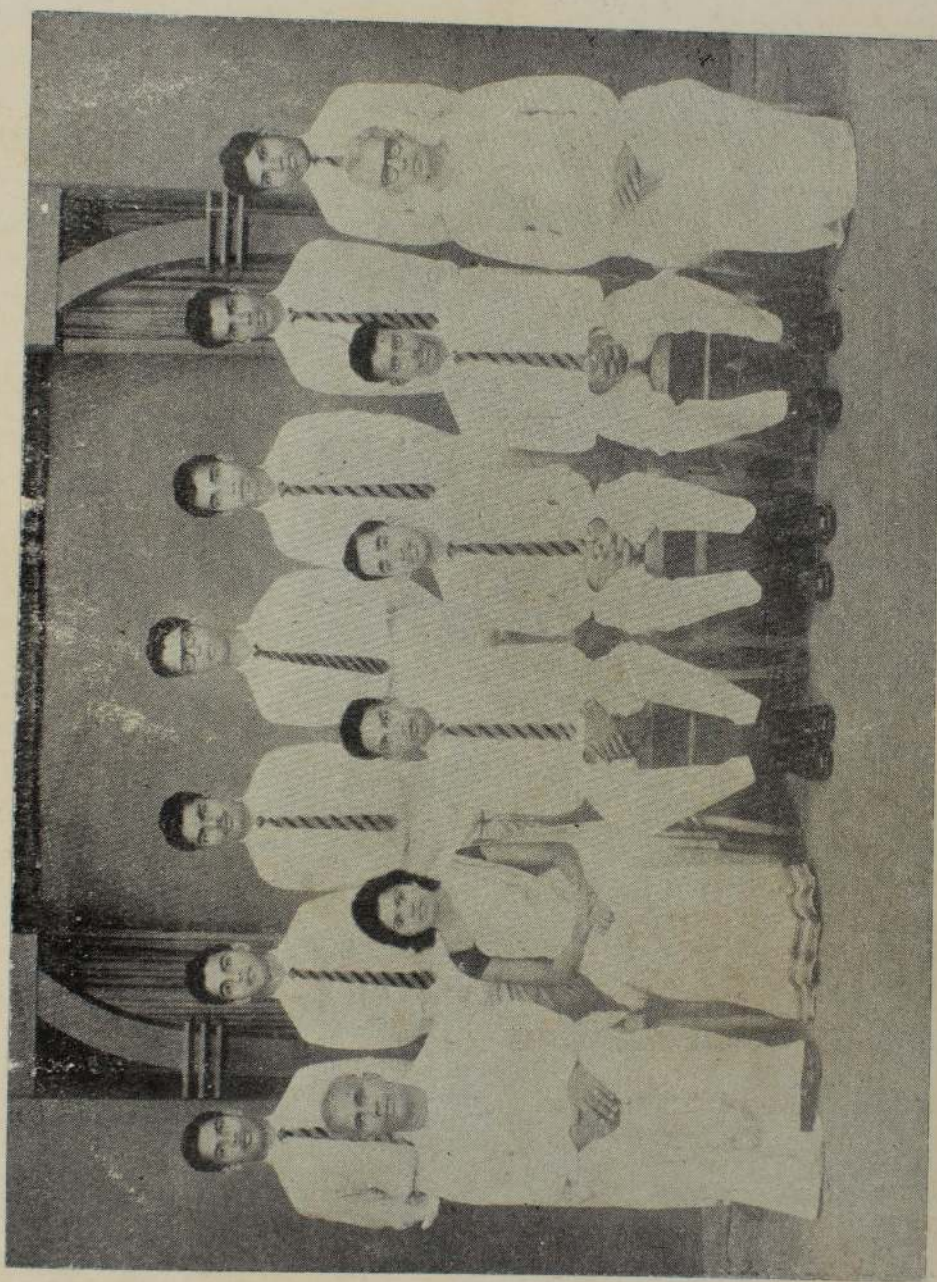
Standing Top (Left to Right): C. Thambiah, K. Guhanesarajah, S. Visvanathan, S. Selvalingam,
K. Yogachandran.

Standing " P. Yogeswaran, S. Sivakumaran, S. Sivagurunathan,
Joy Pragasam, N. Naveenarajah, D. Puradchithasan,
S. Sambasivam, H. Fernando.

Seated " Mr. M. Kirupakaran (Coach), S. Aloysius, The Principal,
K. Paramasivam (Capt.), Mr. T. I. Abraham (Prefect of Games).

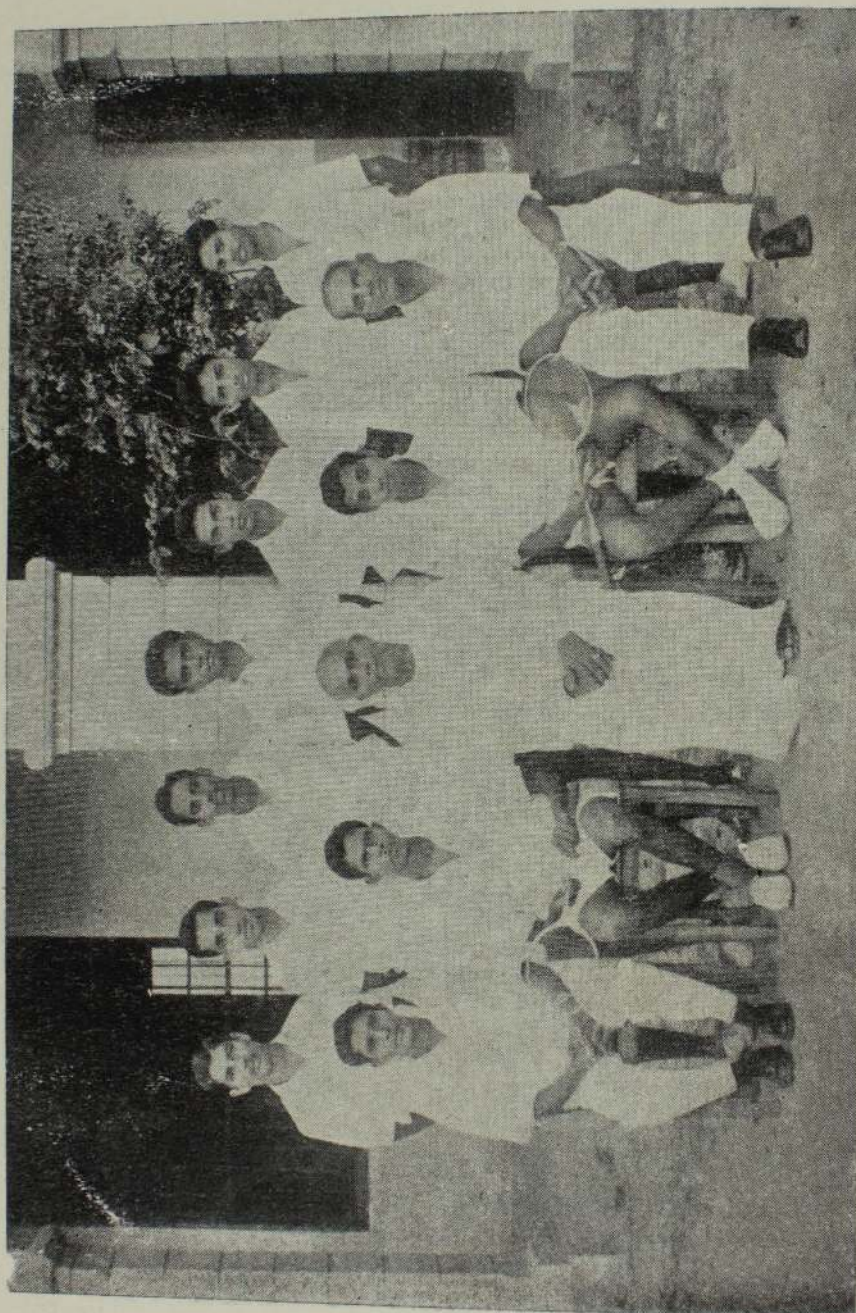
HIGHER SCHOOL STUDENTS' UNION — 1966

(COMMITTEE MEMBERS)



Standing (Left to Right) : S. Shantikumar, A. P. Thuraiatnam, N. Vijayanathan,
L. J. Gnanapragasam, T. Sooriyapalan, A. Sugunananthan and
V. Sevethinathan.
Seated " The Principal, Miss J. Ethirveerasinghe, V. Ganesh (President),
S. Rajatilekam (Hony. Secretary), Marconi Leon (Treasurer) and
The Vice-Principal.

BADMINTON TEAM — 1965



Standing (Left to Right): S. Shantakumar, S. Rajathilagam, R. Shanthakunanathan,
 S. Sittampalam, V. Ganesh, N. Sakthivel, A. Seenivasagam.
Seated " Mr. K. V. Rasalingam (Master in Charge), K. Kailanathan (Captain).
 The Principal, T. Sooriyabalan, The Prefect of Games.

Volley Ball Report — 1965

Volley Ball is an inexpensive game. It doesn't require much space. In the rural areas, specially in the absence of expensive games such as cricket, hockey, tennis, basket-ball etc. Volley ball has become a very popular game. As it is played throughout the year a high standard is maintained. In the urban areas where outstanding schools provide many games, the standard of the game is not satisfactory.

At our College too, Volley ball has been neglected so far. The cricketers have no time for Volley ball practice during the first term. The Athletes are too busy during the second term. Soccer attracts all attention during the third term. Besides these attentions, hockey, tennis and badminton are considered more fashionable than volley ball. However, inspite of all these disadvantages we are

determined to make Volley Ball a popular game and raise its standard.

A new volley ball court has been laid inside the quadrangle. We have selected four teams - one for each house to be trained in the 'set up' game. Already there are signs of improvement. Great enthusiasm was evinced during the volley ball Inter - House competitions. It was worked out on a point system and Percival House became the champions scoring the highest number of points. They were awarded the volley ball shield for 1965. We congratulate them on their success.

My thanks are due to the teams, the House Masters, the Prefect of Games and the Principal for the co-operation and encouragement given to us. I must say a special 'thank you' to Mr. K. Muthiah who kindly consented to referee our tournament matches.

N. S. Rathinasingham
Teacher-in-charge

Badminton — 1965

Although some of the students have been playing Badminton in their homes, it was introduced to our school only this year. The students have taken a keen interest and within a short period they have shown good talents.

During the 1st term of the year we entered a team for the tournament conducted by the Y. M. C. A. Mas. K. Kailanathan was appointed captain for the year. The team consisted of:

K. Kailanathan
 V. Devarajan
 N. Sathivel
 T. Sooriyapalan
 S. Rajathilakam
 V. Ganesh
 A. Seenivasagam
 S. Santhikumar
 T. Sittampalam
 R. Santhakunanathan

In all we played six matches winning two and losing four. I have to say that our team gave a good account of themselves considering the fact that they were playing for the first year. With this experience and from the keenness and enthusiasm shown by the students, I dare say that they will fare much better next year.

In conclusion, I must thank the Principal for his great interest and encouragement he has given this new game.

K. V. Rasalingam

Master-in-charge for Badminton

Hockey

Hockey was started at Central in 1959, but by the end of 1960 enthusiasm waned and the game was almost given up in Jaffna. This was chiefly due to the lack of an organised body to arrange matches and promote the game.

In 1963 the school joined the new association which was inaugurated enthusiastically with a view to conducting the Hockey Nationals in Jaffna that year. Inter-school and Inter-club competitions were held and the school entered teams in the 3 age groups—under 20, 17 and 15.

In 1964 our senior team emerged champions in the Jaffna Schools Tournament.

Two combined schools teams from Jaffna were selected for the 'Schools Nationals' held at Matale that year. In all 14 players were selected from Central.

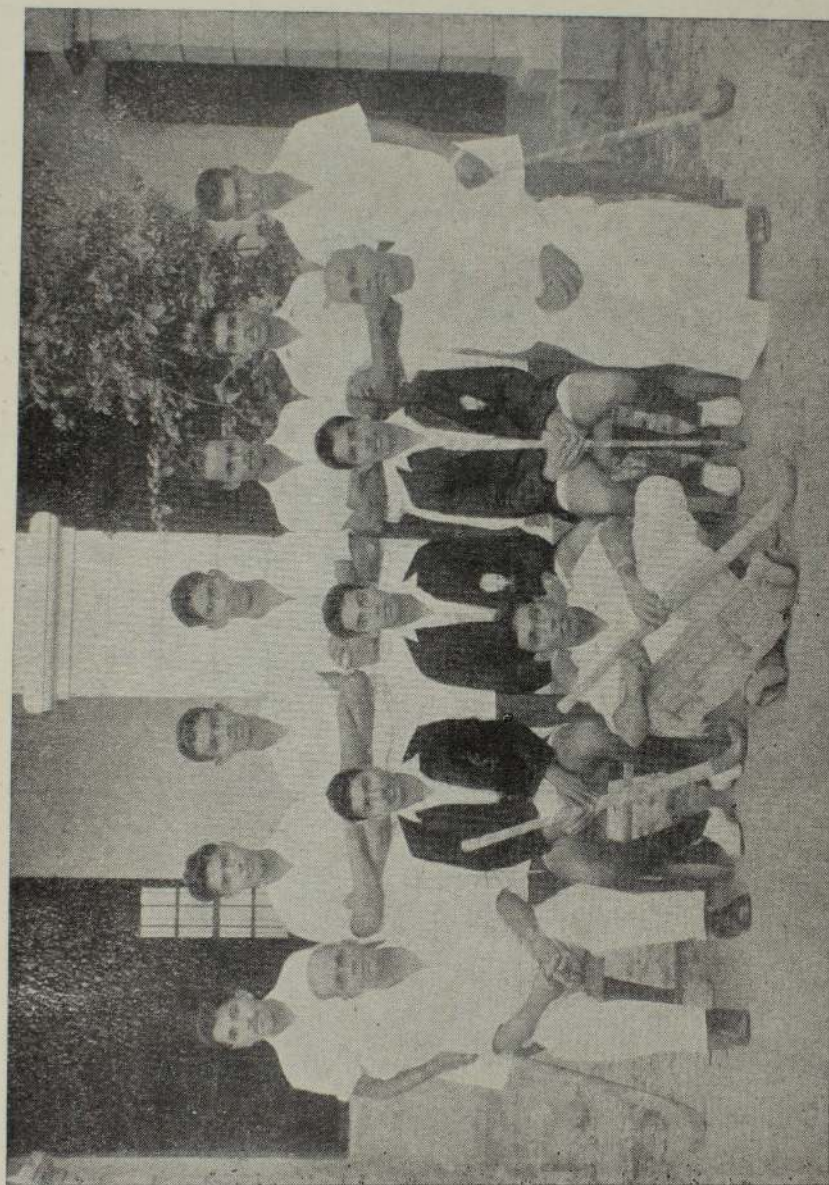
In the 1965 All-Ceylon Schools Tournament held in Kandy, Jaffna Schools sent up two teams again and of the 32 players selected 12 were from our school. A. Srinivasan from our team was appointed captain of the under 17 combined schools team.

In the 'Nationals' held in Matale in August 1965 three of our players found places in the Jaffna Team—S. K. M. Kanthan, V. Ganesh and S. Chandrabose.

V. Ganesh

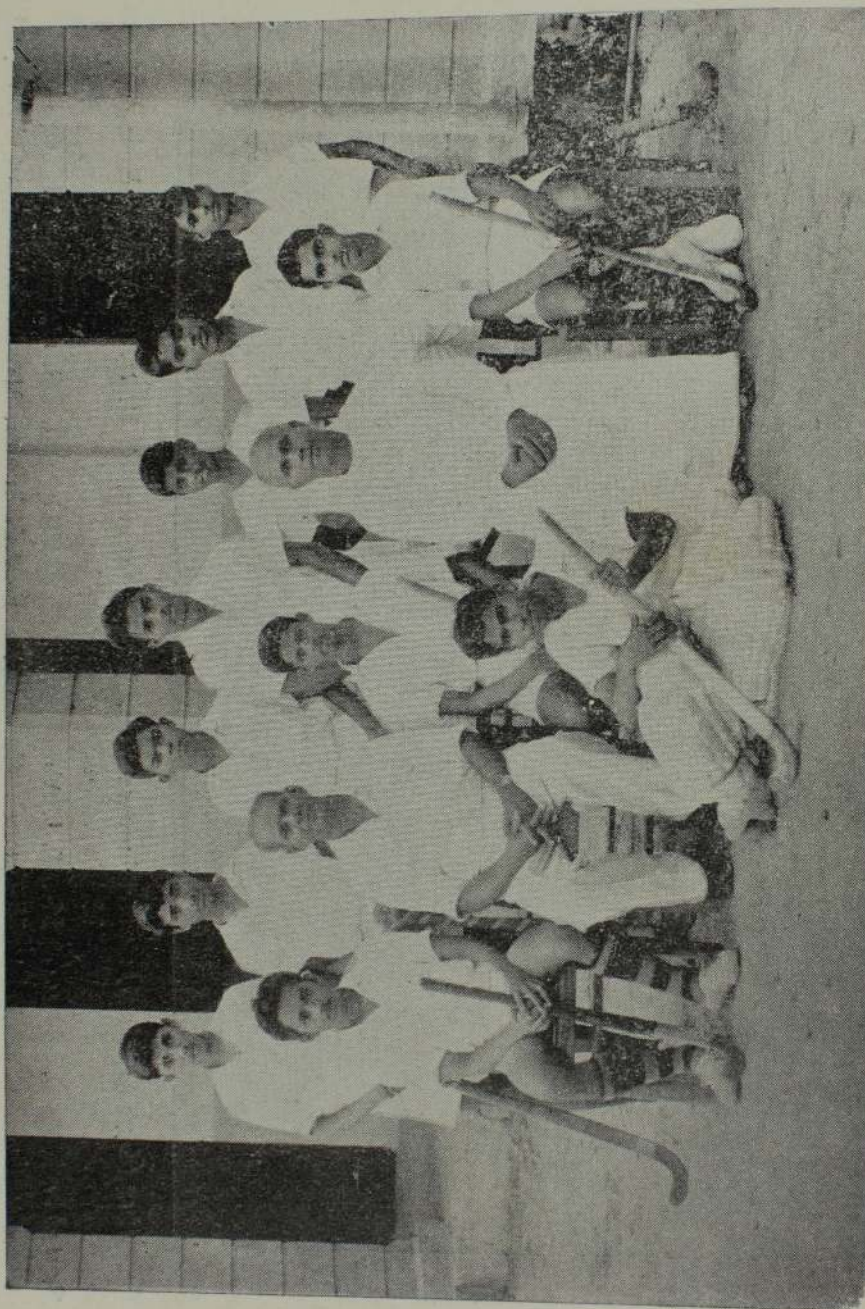
(Captain)

HOCKEY 1st XI — 1965



Standing (Left to Right) : N. Thevaratnam, N. Jeyaratnam, B. R. N. Thambiah, R. Mahendran
M. Rajachandra, Marconi Leon.
Seated " Mr. T. I. Abraham (Prefect of Games), S. M. Kanthan,
V. Ganesh (Captain), S. Shanthakumar, Mr. E. Sabalingam (Principal).
Ground : V. Neelalojanan (Gcalie).

HOCKEY 2nd XI — 1965



Standing (Left to Right): P. R. Malar Rajan, M. Nirmalanantham, P. Nandakumar, N. Sathivel,
V. T. Sundaralingam, B. Kanagabalan, A. Gunaratnam.
Seated " Joy Pragasaam, Mr. T. I. Abraham (Prefect of Games),
A. Srinivasan (Captain), Principal, C. Krishnalingam.
Ground: M. Geevanantham (Goalie).

250340

Colours Winners

(Continued from 1960)

Athletics 1960

V. Thanabalasingam
J. Winslow
T. Kanagaratnam
V. T. Mahalingam

Hockey 1960

R. Balasubramaniam
K. Mahendran
T. Dharmarajah
D. Pathmadeva
S. Arulampalam

Soccer 1960

V. Thanabalasingam
R. Navanayagam
S. Alagaratnam
S. Tharmaratnam

Cricket 1961

J. Kanaganayagam
P. Manoharan
T. Alagaratnam

Hockey 1961

T. Dharmarajah
J. Kanaganayagam
P. Manoharan

Athletics and Basket-Ball 1961

No award

Cricket 1962

No award

Athletics 1962

A. Krishnakumar
G. Rajendra
V. Thilliampalam
N. Ganeshanathan

Hockey 1962

No award

Basket Ball 1962

K. Jeyarajah
P. S. Sunderalingam

Soccer 1962

T. Dharmarajah
N. Perinpanathan
V. Kulasingam

Cricket 1963

V. T. Mahalingam
V. Sivapathanathan
R. Satchithanathan

Athletics 1963

D. Ganeshakumar
A. Arungunanyagam

Basket Ball 1963

No award

Hockey 1963

No award

Soccer 1963

M. V. Stanley
A. S. Pathmanathan
A. Ehambaram
L. Elangarajah
V. T. Mahalingam
E. T. Gnanapragasam

Cricket 1964

A. Dayanathan
D. Ganeshakumar
A. Patkunarajah
V. Ambalavanar

Athletics 1964

N. Ganeshanathan

Soccer 1964

P. Ragunathan

Hockey 1964

S. Shantikumar

Basket Ball 1964

A. Dayanathan

A. M. Rizan

Cricket 1965

R. Manoharan

Athletics 1965

K. Shanmugalingam

P. S. Kumaran

P. Poovendran

Hockey 1965

V. Ganesh

T. Nallanathan

S. K. M. Kanthan

N. Jeyaratnam

S. Chandrabose

Basket Ball 1965

B. R. N. Thavarajah

PHOTOGRAPHS

BOARD OF PREFECTS — 1965

Standing 1st Row (Left to Right): D. Thayalaseelan, S. Shantakumar, Marconi Leon, K. Pasupathipillai, Bimal Thambiah, A. L. Selvaratnam and V. Seventhinathan.

Standing 2nd Row (Left to Right): K. Kuganesarajah, A. Rajeswaran, N. Vijayanathan, S. Sittampalam, R. Satchithanathan, A. Patkunarajah, R. Kamalarajah and V. Ganesh.

Seated (Left to Right): Mr. W. B. M. Allegakoen (Staff Adviser), T. Sooriyabalan (Secretary), The Principal, R. Santhagunanathan (Senior Prefect), Miss S. Thambiah (Lady Prefect) and The Vice-principal.

ATHLETIC TEAM — 1965

Seated (Left to Right): The Vice-Principal, A. Patkunarajah, P. Kumaran, The Principal, P. Poovendran (Captain), S. Shanmugalingam, Mr. E. S. Thambiah (Coach).

Standing 1st Row (Left to Right): V. Ranganathan, S. Jeyaratnam, S. Alousious, P. Mahendran, R. Vimalarajah, T. Thanabalasingam, G. S. Shanthikaran, R. Rajasingam.

Standing 2nd Row (Left to Right): A. Arulchelvanathan, P. Selvalingam, C. Perenpanayakam, D. Sathyadeva, A. Puvanendran, S. Vijeyakumar, P. Yogeswaran, R. Pramachandra.

Standing 3rd Row (Left to Right): S. Jeganathan, M. Aryaratnam, P. Balendran, P. Jeyakumar, P. Kathirkamanathan, G. Sivapalan, S. Saravanamuthu, P. Sivapalan.

Student Office - Bearers — 1965

Senior Prefect :	R. Santhagunanathan
Asst. Sr. Prefect :	T. Sooriyabalan
Secretary to the Board of Prefects :	T. Sooriyabalan
Hostel Senior Prefect :	R. Santhagunanathan
Hostel Asst. Sr. Prefect :	K. Pasupathipillai
Hostel Secretary of the Board of Prefects :	K. Pasupathipillai

House Captains :

Romaine :	S. Santhikumar
Percival :	V. Ganesh
Wilkes :	T. Sooriyabalan
Bullough :	S. Sittampalam

Cricket Captain :	K. D. Ganeshakumar (1st Eleven)
" "	A. Patkunarajah (2nd Eleven)
" "	P. Balendra (3rd Eleven)
Athletic Captain :	P. Poovendran
Soccer Captain :	R. Satchithanathan (1st Eleven)
" "	A. Paramasivam (2nd Eleven)
Basket-ball Captain :	B. Thambyah (1st Team)
" "	G. S. Shanthheekaran (2nd Team)
Badminton Captain :	K. Kailanathan

H. S. C. Union

President :	V. Ganesh
Vice-President :	N. Vijeyanathan
Secretary :	S. Rajathilagam
Treasurer :	Marconi Leon

Historical Union

President :	S. Chandrabose
Vice-President :	Miss Ethirveerasinghe
Secretary :	D. K. Peter

Science Union

President : S. Sittampalam
Vice-President : J. R. Wignarajah
Secretary : A. L. Selvaratnam
Treasurer : K. Cuganesarajah

Senior Literary Association

President : S. Rathakrishnan
Secretary : K. Ranganathan

Junior Literary Association

President : K. Yogachandran
Secretary : S. Sivagurunathan

Students' Christian Movement

Junior President : C. Gnanaharan
Secretary : J. R. Wignarajah

Scout Troop

Troop Leader : N. Ravendran

Cub Pack

Senior Sixer : V. Sivagi

Hostel Union

President : M. Thulasidas
Vice-President : V. Karunanithy
Secretary : K. Maruthapu
Treasurer : T. Nadarajah

Hindu Students' Movement

Junior President : V. Seventhinathan
Secretary : N. Neelalojan



University of Jaffna
250340



Library



Digitized by Nizhal
Thiruvananthapuram

